

فرهنگ دانش آموز

کرونی - فارسی

شامل کلیه لغات کتب درسی دوره ابتدایی و دبیرستان

ویژه دانش آموزان، داوطلبان دانشگاهها و علاقمندان زبان

فرهنگ دانش آموز عربی - فارسی

علیرضا مرتضوی کرونی

انستیتوت فرهنگ و کتابخانه ملی

انستیتوت فرہنگ

فرہنگ دانش آموز

عربی - فارسی

علیرضا مرتضوی کروی

چاپ سوم ۱۳۷۳ □ چاپخانه شفق □ ۵۰۰۰ نسخه

گروه سنی: د - هـ

۳۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

پیشگفتار.....	۵
حرف الف.....	۷
حرف ب.....	۳۹
حرف ت.....	۴۴
حرف ث.....	۶۰
حرف ج.....	۶۲
حرف ح.....	۶۶
حرف خ.....	۷۱
حرف د.....	۷۴
حرف ذ.....	۷۷
حرف ر.....	۷۹
حرف ز.....	۸۴
حرف س.....	۸۶
حرف ش.....	۹۰
حرف ص.....	۹۳
حرف ط.....	۹۶
حرف ظ.....	۹۸

۱۰۰	حرف ظ
۱۰۱	حرف ع
۱۰۶	حرف غ
۱۰۸	حرف ف
۱۱۲	حرف ق
۱۱۶	حرف ک
۱۱۹	حرف ل
۱۲۴	حرف م
۱۴۰	حرف ن
۱۴۶	حرف ه
۱۴۹	حرف و
۱۵۲	حرف ی

فرهنگهای لغت مثل ساعت هستند، بدترین آنها هم از نبودن
بهترین و از بهترین فرهنگ هم نمی‌توان انتظار داشت که کاملاً
درست باشد.

(سمیوئل جانسن)

فرهنگ لغات یا (DICTIONARY) کتابی است حاوی لغات
یک زبان که معنی آن لغات را به همان زبان یا به زبان دیگر در
اختیار مراجعه کننده قرار می‌دهد.

در بیشتر فرهنگهای لغت، واژه‌ها به ترتیب حروف الفبا به
دنبال هم قرار گرفته‌اند، ترتیب الفبایی نه تنها در حرف اول
کلمه، بلکه در حرفهای بعدی نیز مراعات شده است. از این رو
پیش از مراجعه به این فرهنگ دانستن ترتیب حروف عربی
— به گونه‌ای که در فهرست مطالب آمده است — ضروری است.

کار تدوین این فرهنگ — که شامل بیش از ۹۰۰۰ واژه
است — از سال ۱۳۶۷ آغاز و تا نیمه اول سال ۱۳۷۱ ادامه
داشت. اکنون که پس از چهار سال این خدمت ناچیز فرهنگی در
آستانه انتشار قرار دارد خوشحالم که به انجام این مهم کامیاب
شده‌ام و امیدوارم که این کتاب آموزگاران، دانش‌آموزان و
دوستان زبان عربی را بکار آید و بتواند آنها را در امر آموزش و
فراگیری زبان عربی مددکار باشد.

این فرهنگ را ویژگیها و مزایایی است از جمله:

● در برداشتن کلیه لغات کتابهای درسی دوره راهنمایی و

دبیرستان.

● استخراج دقیق معانی واژه‌ها با استفاده از فرهنگهای بزرگ و معتبر.

● تنظیم براساس حروف الفبا، از حرف اول تا پنجم، به گونه‌ای که مراجعه کننده به آسانی و در کمترین زمان، معنی واژه مورد نظر خود را بیابد.

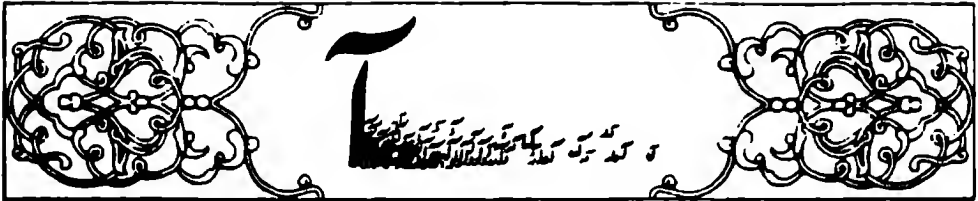
● انتخاب حروفی مناسب و چشم‌نواز.

با این وجود، با کمال فروتنی اعتراف می‌کنم که آنچه عرضه داشته‌ام چیزی است که توانسته‌ام و نه آنچه خواسته‌ام، از این رو ممکن است تقصیری در تقریر یا خطایی در تحریر افتاده باشد به اعتبار «لِكُلِّ قَائِلٍ مَفْوَةٌ وَلِكُلِّ جَوَادٍ كِبْوَةٌ إِنَّ الْإِنْسَانَ مَحَلُّ الشَّهْرِ وَالنَّشْيَانِ» درخواست اغماض و یادآوری دارد که: الْعَذْرُ عِنْدَ كِرَامِ النَّاسِ مَقْبُولٌ» نیز «وَأَيُّ رِجَالٍ أَلْمَهْدَبُ؟»

توفیق و تأیید الهی قرین و رفیق راهتان باد

علیرضا مرتضوی کرونلی

تهران - تابستان ۱۳۷۱

آباء: پدران (اسم) مفرد: آب.

آب: ادا کن (فعل امر).

آب: آینه، چیزی که بعد می آید (اسم)

آبنا: ارزانی دار به ما، بده به ما (فعل امر)

آتوا: دادند، اعطا کردند (فعل ماضی)

آتی: آینه، بعد (اسم)

آتیشم: دادید (فعل ماضی)

آتینا: دادیم (فعل ماضی)

آثار: نشانه ها، بازمانده ها، (اسم) مفرد: اثر.

آثر: برگزید، ترجیح داد (فعل ماضی)

آثرن: برگزیدند، ترجیح دادند (فعل ماضی)

آیم: گنهکار (اسم)

آجر: آجر، کاشی، سفال (اسم)

آخف: گیرنده (اسم)

آخر: دیگر، یکی دیگر (اسم)

آخر: انتها، پایان، انجام (اسم)

آخره: زندگانی پس از مرگ (اسم)

آداب: روشها، فرهنگها، رسوم (اسم) مفرد:

آذب.

آذان: گوشها (اسم) مفرد: اذن.

آذن: اجازه دهنده، چراغ راهنما (اسم)

آذی: رنجانید، آزد (فعل ماضی)

آراء: عقاید، نظرات (اسم) مفرد: رأی.

آفات: گزندها، بلاها، مایه های هلاکت (اسم)

مفرد: آفت.

آفاق: افقها، دورنما (اسم) مفرد: افق.

آکل: خورنده (اسم)

آل: خاندان، دودمان (اسم)

آلات: افزارها، ابزارها (اسم) مفرد: آلت.

آلاف: هزاران (اسم) مفرد: آلف.

آلام: دردها (اسم) مفرد: آلم.

آلهة: خدایان (اسم) مفرد: إله.

آلة: وسیله، افزار، ابزار، دستگاه (اسم)

آلة البخار: ماشین بخار (اسم + اسم)

آلة الحاسبة: ماشین حساب (اسم + اسم)

آمال: آرزوها (اسم) مفرد: آمل.

آمر: فرمانده، حکمران، فرمانروا (اسم)

آمر: فرمان می دهم. (فعل مضارع)

آمره: به او فرمان می دهم.

آمن: گروید، ایمان آورد، (فعل ماضی)

آمن: آسوده خاطر (اسم)

آمنت: ایمان آوردم (فعل ماضی)

آمنتُم: ایمان آوردید (فعل ماضی)

آمتا: ایمان آوردیم (فعل ماضی)

آمتوا: گرویدند، ایمان آوردند (فعل ماضی)

آمِنَة: مطمئن، آرام، آسوده (اسم)

آمتوا: ایمان بیاورید (فعل امر)

آلان: اکنون، حالا (اسم)

آمین: چنین باد، برآورده کن (اسم فعل)

آینسات: دوشیزگان (اسم)

آوی: جای داد، پناه داد (فعل ماضی)

آیات: نشانه ها (اسم)

آیاء: نشانه های او (اسم + اسم)

آیه: نشانه، معجزه، قسمتی از سوره (اسم)

أ: آیا؟ همزه استفهام (حرف)

أُتُمِنَ: مورد امانت قرار داده شود (فعل ماضی)

مجهول

أُتُونِي: نزد من بیاورید (فعل امر)

أبناء أَلَمَدَارِس: ای فرزندان مدارس، ای

دانش آموزان (حرف + اسم + اسم)

أُمَّة: پیشوایان (اسم) مفرد: امام.

أب: پدر (اسم) جمع: آباء.

أَبَاح: مباح کرد، روادانست (فعل ماضی)

أَبَاد: نابود ساخت، هلاک کرد (فعل ماضی)

أَبَاكَ: پدرت (اسم + اسم)

أَبَاءُ: پدرش (اسم + اسم)

إِبْتَاع: خرید، خرید کرد (فعل ماضی)

إِبتَدَأَ: آغاز کرد، شروع کرد (فعل ماضی)

إِبتدائی: ابتدایی، مقدماتی (اسم)

إِبتسامات: لبخندها (اسم)

إِبتسامة: لبخند (اسم)

إِبتَسَمَ: لبخند زد، لبخند به لب داشت

(فعل ماضی)

إِبتَسَمْتُ: لبخند زد (فعل ماضی)

إِبتَعَدَ: دور شد (فعل ماضی)

إِبتِغَاء: طلب کردن، جستن، خواست (اسم)

إِبتَغَى: طلب کرد، جستجو کرد (فعل ماضی)

إِبتِكار: اختراع کردن، طرح ریزی، نوآوری (اسم)

إِبتِکارات: نوآوریها، اختراعات (اسم)

إِبتَلَى: آزمایش کرد، دچار ساخت، مبتلا و گرفتار

کرد (فعل ماضی)

إِبتَنَى: ساخت، بنا کرد (فعل ماضی)

إِبتِهَالَة: با خواهش و دعا خواستن، به لابه طلب

کردن، استغاثه کردن (اسم)

إِبتَهَلَ: تضرع والتماس کرد (فعل ماضی)

إِبتِیاع: خریدن، خرید کردن (اسم)

أَبْجَدِي: الفبایی، به ترتیب حروف تهجی (اسم)

أَبْحَثَ: تحقیق کرد، پژوهش کرد (فعل ماضی)

إِبحَثَ: تحقیق و پژوهش کن (فعل امر)

أَبْحَرَ: سفر دریایی کرد، در دریا سفر کرد

(فعل ماضی)

أَبْحَرْتُ: سفر دریا کرد (فعل ماضی)

أَبَد: آخر، بدون انتهاء، بی پایان (اسم)

أَبَدًا: هرگز، به هیچ وجه، همواره، پیوسته (اسم)

إِنداع: نوآوری کردن (اسم)

إِبدال: تغییر دادن، عوض کردن (اسم)

أَبْدان: بدنها (اسم) مفرد: بدن.

أَبْدَع: خلق کرد، نوآوری کرد، چیزی را بدون

اینکه نظیرش وجود داشته باشد خلق

کرد. (فعل ماضی)

أَبْدَى: آشکار کرد، نمودار کرد (فعل ماضی)

أَبْدَى: همیشگی، دائمی، جاودانه (اسم)

أَبْدُر: بکار، بذرافشانی کن (فعل امر)

أَبْرار: نیکوکاران (اسم) مفرد: بار.

آبَرَز: آشکار کرد، ظاهر کرد (فعل ماضی)

إِبْرِيق: کوزه، تنگ (اسم)

أَبْسَع: بدترین، زشت ترین (اسم)

أَبْصَار: چشمها (اسم) مفرد: بَصْر.

أَبْصَرَ: بینا تر (اسم)

أَبْصُرْتُ: دیدی، نگریستی (فعل ماضی)

أَبْصُرْتُ: دیدم، نگریستم (فعل ماضی)

أَبْطَال: قهرمانان (اسم) مفرد: بَطْل.

إِبْطَال: إلغاء، نسخ، برانداختن (اسم)

أَبْطَرْتُ: حق ناشناسی کرد از او، ناسپاسی کرد

از او (فعل ماضی)

أَبْعَاد: فاصله ها (اسم) مفرد: بُعْد.

أَبْعَد: دور کرد، فاصله انداخت، بیرون

فرستاد (فعل ماضی)

أَبْغَضُ: دشمن می دارم، متنفرم (فعل مضارع)

أَبْغَضُ: ناخوش آمدترین، نفرت انگیزترین

(اسم)

أَبْغَضُهُ: از آن بیزار بود، از آن متنفر بود.

(فعل ماضی)

إِبْقَاء: باقی گذاشتن، نگهداشتن (اسم)

أَبْقَاهُنَّ: آنها را باقی گذاشت (فعل ماضی)

أَبْقَى: ماندنی تر، ماندگارتر (اسم)

أَبْقَى: باقی گذاشت (فعل ماضی)

أَنْكَم: گنگ، لال، بی زبان (اسم)

أَنْكَى: گریاند (فعل ماضی)

أَنْكَى: می گریم (فعل مضارع)

إِثْلَعَى: بخور (فعل امر)

أَبْلَغ: رساتر (اسم)

أَبْلَق: دارای رنگ سیاه و سفید (اسم)

إِثْلِيس: شیطان، رانده درگاه خدا (اسم)

إِئِنْ: پسر (اسم)

إِبْنُ السَّبِيل: در راه مانده، غریب (اسم)

أَبْنَاء: پسران (اسم)

أَبْنَاءُ الْأُمَّة: افراد ملت (اسم)

أَبْنَاؤُهُ: فرزندان (اسم)

إِئْتَه: دختر (اسم)

أَبْنِيَّة: بناها، ساختمانها (اسم) مفرد: بِنَا.

أَبْوَاب: درها (اسم) مفرد: بَاب.

أَبْوَان: پدر و مادر (اسم) مفرد: أَب.

أَبَى: سرباز زد، خودداری کرد (فعل ماضی)

أَبِيَات: بیتها (اسم) مفرد: بَيْت.

أَبَيْتُهُ: خودداری کردم از آن، بیزاری جستم از آن

(فعل ماضی)

أَبْيَض: سفید (اسم)

أَبَيْعُ: می فروشم (فعل مضارع)

أَبَيْعُهُ: آنرا می فروشم (فعل مضارع)

أَبِينَا: پدرمان (اسم)

أَبِيهِ: پدرش (اسم)

أَبِيهِمَا: پدرشان (اسم)

أَتَأْتِك: برای تو آورد (فعل ماضی)

أَتَأْتِرُونُ: آیا امر می کنید (حرف استفهام + فعل

مضارع)

إِئْبَغْتَهَا: از آن پیروی کردی (فعل ماضی)

إِئْبَغْنَاهُمْ: از آنها پیروی کردیم (فعل ماضی)

إِئْبَغُوا: پیروی کنید، (فعل امر)

إِتْجَاه: سمت، جهت، امتداد (اسم)

إِتْجَاهُ إِلَى: صورت خود را به طرف چیزی

برگردانید، متوجه شد (فعل ماضی)

إِتْعَاد: همبستگی، یکی شدن (اسم)

إِتْعَدَ: همداستان شد، یکدل شد (فعل ماضی)

إِتْعَدَ: همداستان شو، متفق شو (فعل امر)

أَتَحَدَّثُ: سخن بگویم (فعل مضارع)

اِنْعَدْ: انتخاب کرد (فعل ماضی)

اِنْعَدْتُ: می گیرم (فعل مضارع)

اِنْعَدْتُه: گرفته است آن را (فعل ماضی)

اَنَزَع: رها کن، ترک کن (فعل امر)

اَلَا تَرَى: آیا نمی بینی؟ (حرف استفهام + فعل نفی)

اَتَزَعُم: آیا می پنداری؟ آیا گمان می کنی؟ (حرف

استفهام + فعل مضارع)

اِتَّسَعَ: فراخی، فضای وسیع، گشایش (اسم)

اِتَّسَعَ: گشاد شد، وسیع و جادار شد. (اسم)

اِتَّسَعْتُ: پهن شد، وسعت یافت (فعل ماضی)

اِنْتِصاف: معروف شدن، شناخته شدن (اسم)

اِنْتِصَال: پیوستن، ارتباط (اسم)

اِنْتِصِف: شناخته شوی، معروف شو

به... (فعل امر)

اِنْتَصَف بِكَذَا: شناخته شد، مشهور به... بود

(فعل ماضی)

اِنْتَصَلَ: پیوست، مربوط شد (فعل ماضی)

اِنْتَصَلَ: بیبوند (فعل امر)

اِنْتَصَرْتُ: گمان می کنم (فعل مضارع)

اَنْعَبْتُ: خسته گردانید (فعل مضارع)

اَنْعَرِفُ: آیا می شناسی؟ (حرف استفهام + فعل

مضارع)

اَنْعَرِفُونَ: آیا می شناسید؟ (حرف استفهام + فعل

مضارع)

اَنْعِيبُ: آیا عیب می دانی؟ (حرف استفهام + فعل

مضارع)

اِتِّفَاق: یکدلی، موافقت، پیمان، هم رأی (اسم)

اِتَّفَقُ: موافقت کن (فعل امر)

اِتَّفَقَ: رخ داد، موافقت کرد (فعل ماضی)

اِتَّقِ: بترس، پرهیز. (فعل امر)

اِتَّقَاء: پرهیز کردن، پرهیزکاری (اسم)

اِتِّفَاقُ: پرهیزکارترین شما (اسم)

اِتِّقَان: محکمی و درستی، کمال، کامل ویی

عیب کردن (اسم)

اِتِّقَانِه: محکمی و درستی آن (اسم)

اِتَّقُوا: پرهیزید (فعل امر)

اِتَّقِی: پرهیزکارتر (اسم)

اِتَّقِیاء: پرهیزکاران (اسم)

اِتَّقِیْکُمْ: پرهیزکارترین شما (اسم)

اِتَّل: بخوان، تلاوت کن (فعل امر)

اِتِّمَام: انجام، تکمیل، پایان (اسم)

اِتِّمَ: کامل کرد، به پایان رساند (فعل ماضی)

اِتَّمَمْتُ: تمام کردم (فعل ماضی)

اِتَّأَوَّلُ: آیا می خوری؟ (حرف استفهام + فعل مشارع)

اُتُّوا: داده شدند (فعل ماضی مجهول)

اَتَوَجَّهْ: روی کنم، روی می آورم (فعل مضارع)

اَتَوَدَّ: آیا دوست می داری؟ (حرف استفهام + فعل

مضارع)

اُتِّهِم: متهم شد (فعل ماضی مجهول)

اَتَى: آمد، رسید، وارد شد، انجام داد (فعل ماضی)

اَتَى بِ...: آورد (فعل ماضی)

اَتَى بِهِ: آوردش، حاضر کردش (فعل ماضی)

اَتَى بِهِ: آورده شد (فعل ماضی مجهول)

اَتَا: آمدند آندو (فعل ماضی)

اَتَيْتُ: آمدم، انجام دادم (فعل ماضی)

اَتَيْتُهُ: انجام دادی آن را (فعل ماضی)

اَتَيْتُهُ: آوردم آن را (فعل ماضی)

اِتَّارَ: برانگیخت، تلافی کرد (فعل ماضی)

اِثَات: اثاث خانه، اثاث (اسم)

اِتَّارَه: برانگیختن، انتقام، تلافی کردن، (اسم)

اِثْبَات: ثابت کردن، تأیید کردن (اسم)

اِثْبَتَ: تأیید کردی، ثابت کردی (فعل ماضی)

اَجْتَمَعَتْ: انجمن کردند، اجتماع کردند.
(فعل ماضی)

اَجْتَمَعْنَا: جمع شدیم، گردآمیدیم (فعل ماضی)
اَجْتَمَعُوا: انجمن کردند، اجتماع کردند. (فعل ماضی)

اِجْتِنَاب: دوری کردن، خودداری کردن، احتیاط کردن (اسم)

اِجْتَنِبُوا: اجتناب کنید، دوری کنید، پرهیز کنید
(فعل امر)

اِجْتِهَاد: پشتکار، سعی و کوشش، سخت کوشی
(اسم)

اِجْتِهَد: بکوش (فعل امر)
اِخْدَاد: نیاکان، پدران (اسم) مفرد: خَد.

اِخْرَام: روشناییهای فلکی (اسم) مفرد: جِرم.
اِجْرَاء: اجرا کردن، انجام دادن، اقدام (اسم)

اُجْرَة: پاداش، دستمزد، کرایه (اسم)
اُجْرِي: اجرا شد (فعل ماضی)

اَجْزَاء: بخشها، قسمتها، (اسم) مفرد: جزء.
اَجْسام: جسمها (اسم) مفرد: جسم.

اِجْعَل: قرارده (فعل امر)
اِجْعَلْهُمْ: قرارده آنها را (فعل امر)

اَجَل: خاطر (اسم)
اَجَل: سررسید، پایان عمر، مرگ، مدت (اسم)

اَجَل: بلی، آری (اسم)
اَجَلِد: تازیانۀ بزن (فعل امر)

اَجْلِس: می‌نشینم (فعل مضارع)
اَجْلِس: بنشین (فعل امر)

اَجْلِسُوا: بنشینید (فعل امر)
اَجَل: بزرگتر، عظیمتر (اسم)

اُجْلِيَا: بواسطۀ آن، برای آن (اسم)
اُجْلِيه: به علت آن، بخاطر آن (اسم)

اَثَر: نشان، رد، جای پا (اسم)

اَثَر: روایت کرد، نقل کرد (فعل ماضی)

اَثَر: تأثیر کرد، اثرگذار، تحت تأثیر قرارداد
(فعل ماضی)

اِثْم: گناه (اسم) جمع: اِثَام.

اَنْقَلَ: سنگین کرد، برسنگینی افزود (فعل ماضی)
اَثْمَان: قیمت‌ها، ارزش‌ها (اسم) مفرد: ثَمَن.

اَثَمَن: گرانباتر، پرارزش‌تر (اسم)

اَثْنَاء: در بین، در حین، در طی، در خلال، در مدت (اسم)

اِثْنَا عَشَرَ: دوازده (اسم)

اِثْنَان: جفت، دو (اسم)

اَثْنِيْ عَلٰی: ستود (فعل ماضی)

اِثْنَيْنِ وَاَرْبَعَيْنِ وَاِمَاةٌ: صد و چهل و دو (اسم)

اِثْنَيْنِ، يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ: دوشنبه (اسم)

اَثْوَاب: جامه‌ها (اسم) مفرد: ثوب.

اَثِيم: گناهکار، جانی، شرانگیز (اسم)

اَجَاب: پاسخ داد، اجابت کرد (فعل ماضی)

اِجَابَات: پاسخها، جوابها (اسم)

اَجَابَتْ: پاسخ داد، اجابت کرد. (فعل ماضی)

اِجَابَة: پاسخ دادن (اسم)

اِجَاَزَة: اجازه، رخصت، جواز، مرخصی، پروانه کار (اسم)

اَجَانِب: بیگانگان (اسم) مفرد: اُجْنَبِي.

اِجْبَار: الزام، به زور (اسم)

اِجْتِمَاع: انجمن، مجمع، مصاحبه. (اسم)

اِجْتِمَاعِي: اجتماعی، مربوط به جامعه (اسم)

اِجْتِمَاعِيَّة: اجتماعی، مربوط به جامعه (اسم)

اِجْتَمَعَ: انجمن کردند، اجتماع کردند
(فعل ماضی)

اِجْتَمَعَا: باهم جمع شدند (فعل ماضی)

أَجَلُهُمْ: موعدهشان، پایان عمرشان (اسم)
إِجْمَاع: اتفاق آراء در نظردهی، گردآمدن، متفق شدن (اسم)

إِجْمَال: کلی، سربسته (اسم)
أَجْمَع: تماماً، کاملاً، روی هم رفته (اسم)
أَجْمَعِينَ: کلاً، کاملاً، تماماً (اسم)

أَجْمَل: زیباتر (اسم)

أَجْمَلْتُ: آراست تورا (فعل ماضی)

أَجْمَلُهُ: آراست آنرا (فعل ماضی)

أَجْنَس: جنسها (اسم) مفرد: جنس.

أَجْنَبِي: خارجی، غریب، بیگانه (اسم)

إِجْهَد: بکوش (فعل امر)

أَجْهَز: مجهز شو، مسلح شو (فعل امر)

أَجْهَزُهُ: وسایل، لوازم (اسم) مفرد: جهاز.

أَجُود: سخاوت، بخشندگی (اسم)

أَجُور: مرزدها، هزینه ها (اسم) مفرد: أجر.

أَجُوف: توخالی، میان تهی (اسم)

أَجْيَال: نسلها (اسم) مفرد: جیل.

أَجِير: مزدور، مزدگیر (اسم)

أَحَادِيث: سخنان معصوم، تازه ها، داستانها (اسم) مفرد: حدیث.

أَحْسَنُكُمْ: بهترین شما (اسم) مفرد: أحسن.

أَحْفَظُ: حفظ می کنم، نگاه می دارم (فعل مضارع)

أَحِبُّ: دوست دارم (اسم)

أَحَبُّ: دوستدارتر، محبوبتر (اسم)

أَحَبُّ: دوست داشت (فعل ماضی)

أَحْبَابُهُ: دوستانش، دوستارانش (اسم)

أَحَبَّتْ: دوست داشت (فعل ماضی)

أَحَبَّنِي: دوست داشت مرا (فعل ماضی)

أَحَبَّكُمْ: دوست داشت شما را (فعل ماضی)

أَحِبَّهُ: آن را دوست دارم (فعل مضارع)

إِخْتِاج: احتیاج داشت، نیازداشت.
إِخْتَالَتَ عَلَيْهِمَا: برای گرفتن آنها نقشه کشیدند.

إِخْتِجَاج: دلیل آوردن، اعتراض کردن (اسم)

إِخْتِرَاق: سوزش، اشتعال (اسم)

إِخْتِرَام: بزرگداشتن، محترم شمردن (اسم)

إِخْتِرَاماً: برای احترام (اسم)

إِخْتَرَزَ: احترازکن، دوری کن (فعل امر)

إِخْتَرَمَ: بزرگ بدار، محترم بشمار (فعل امر)

أَخْتَرَمُ: محترم می شمارم (فعل مضارع)

إِخْتَرَمْتُ: بزرگ داشت، محترم شمرد (فعل مضارع)

إِخْتَسَبَ: گمان کرد، احتمال داد (فعل ماضی)

إِخْتِفَاف: نگهداری کردن (اسم)

إِخْتِكَار: به انحصار خود درآوردن، احتکار (اسم)

إِخْتِلَال: اشغال، تصرف، سکونت (اسم)

إِحتِیاجات: نیازمندیها (اسم) مفرد: احتیاج.

أَخْجَار: سنگها (اسم) مفرد: حجر.

أَخَذَ: یکی، یکی، یکی از (اسم)

أَخَذَ: یکی از.. (اسم)

إِحْدَاث: پدید آوردن (اسم)

أَخْدَثَ: ایجاد کرد (فعل ماضی)

أَخَذَ عَشْرَ: یازده (اسم)

أَخَذَهُمْ: یکی از آنها (اسم)

إِخْدَى: یکی (اسم)

إِخْدَر: دوری کن، حذرکن (فعل امر)

أَحْرَار: آزادگان (اسم) مفرد: حر.

إِخْرَاز: بدست آوردن، ناقل شدن (اسم)

إِخْرَام: نهی کردن، منع کردن (اسم)

أَخْرُسُ: پاسداری می کنم (فعل مضارع)

إِخْرَضَ: حریص باش، سعی کن (فعل امر)

أَخْكَام: حُكْمها (اسم) مفرد: حُكْم.
 أَخْكَم: قوت داد، نیروبخشید، محکم کاری کرد. (فعل ماضی)
 أَحْكَی: حکایت کرد (فعل ماضی)
 أَخْلَام: رؤیایها، خوابها (اسم) مفرد: حُلْم.
 أَخْلَامُ الْبَقِیَّة: رؤیاهای بیداری، عالم رؤیا.
 أَحِلُّ: حلال دانستم (فعل مضارع)
 إِخْمَار: سرخ کردن (اسم)
 إِخْمَرْتُ: سرخ شد (فعل ماضی)
 أَخْمَر: سرخ، قرمز (اسم)
 إِخْمِرَار: سرخ شدن (اسم)
 أَحَقَّق: زود خشم، تند مزاج، کج خلق. (اسم)
 أَخْمَلْک: حمل می‌کنم ترا (فعل مضارع)
 إِخْمِلی: حمل کن تو یک زن (فعل امر)
 إِخْمِلُوا: حمل کنید (فعل امر)
 أَخْوَالُ الْجَوِیَّة: وضع هوا (اسم)
 أَخْوَج: محتاجترین، نیازمندترین (اسم)
 أَخْیَی: زنده کرد (فعل ماضی)
 أَخْیَاء: زندگان (اسم) مفرد: حَیّ.
 أَخْبَان: گاه‌ها، زمانها (اسم) مفرد: حَین.
 أَخ: برادر (اسم)
 أَخَاف: می‌ترسم (فعل مضارع)
 أَخَاک: برادرت (اسم)
 إِخْبَار: خبردادن، آگاه کردن، اعلام کردن (اسم)
 أَخْبَر: خبرداد (فعل ماضی)
 أَخْبَرْتُه: او را خبر کردم، او را آگاه کردم. (فعل ماضی)
 أَخْبَرْنَا: به ما خبرداد (فعل ماضی)
 أَخْبَرَنی: مرا خبردار کرد (فعل ماضی)
 أَخْبَرَهُم: خبرداد به ایشان (فعل ماضی)

أَخْرَص: علاقمندتر (اسم)
 أَخْرَق: سوزاند (فعل ماضی)
 إِخْرَجَم: شترها جمع شدند (فعل ماضی)
 أَخْرَان: اندوهها، غمها (اسم) مفرد: حُزْن.
 أَحْصَ: احساس کرد (فعل ماضی)
 إِحْصَان: شعور، درک، فهم (اسم)
 إِحْسَن: نیکی (اسم)
 أَحْسَنَ: نیکی کرد (فعل ماضی)
 أَحْسَنَ: بهتر، نیکوتر (اسم)
 أَحْسَنَ اللَّهُ عَزَاءَ کَم: غم آخرتان باشد، خداوند پایان سوگواری شما را نیکو گرداند.
 أَحْسَنَت: آفرین (اسم)
 أَحْسَنْتُم: نیکی کردید، نیکی کنید. (فعل ماضی)
 أَحْسَنُ عَمَلًا: بهتر از لحاظ کردار (اسم)
 أَحْسَنُ مَشْوَه: از او خوب پذیرایی کرد، خوب مکانش داد (فعل ماضی)
 أَحْسِنُوا: نیکی کنید (فعل امر)
 أَحْسَنُهُم: نیکوترین آنها (اسم)
 أَحْصِدْ: درو می‌کنم (فعل مضارع)
 أَحْصَلْ: بدست می‌آورم (فعل مضارع)
 أَحْصَى: یک‌ایک بر شمرده، حساب کرد (فعل ماضی)
 أَخْضَان: بشلها، آغوشها (اسم) مفرد: حَضَن.
 أَحْضِرْ: حاضر می‌کنم (فعل مضارع)
 أَحْفَظْ: نگهدارنده‌تر (اسم)
 إِحْفَظْ: حاضر کن، حفظ کن، نگهدار (فعل امر)
 إِحْفَظْهُ: نگهدار او را (فعل امر)
 أَحَقَّ: سزاوارترین، شایسته‌ترین، با لیاقت‌ترین (اسم)
 أَخْخَاف: توده‌های ریگ، تل‌های شن و ریگ، نام مسکن قوم عاد (اسم)

اُخت: خواهر (اسم) جمع: اَخَوَات.

اِختَار: برگزید (فعل ماضی)

اِختَر: برگزین (فعل امر)

اِختِرَاع: ساختن، طرح ریزی کردن. (اسم)

اِختِرَاق: نفوذ، حلول، تداخل (اسم)

اِختَرَع: ساخت، طرح ریزی کرد (فعل ماضی)

اِختَرَق: شکافت (فعل ماضی)

اِختِصَار: خلاصه کردن (اسم)

اِختَصَرَ: مختصر کرد، خلاصه کرد (فعل ماضی)

اِختَفَت: پنهان شد، ناپدید شد (فعل ماضی)

اِختَفَى: پوشیده شد، ناپدید شد. (فعل ماضی)

اِختِلَاط: درهم آمیختن، آشفته‌گی (اسم)

اِختِلَاف: آمد و شد، ناجوری (اسم)

اِختَلَف: آمد و شد کرد، نساخت (فعل ماضی)

اِختَلَفُوا: نساختند، اختلاف پیدا کردند

(فعل ماضی)

اُختی: خواهرم (اسم)

اِختیار: برگزیدن (اسم)

اُخَذ: گرفت، اگر پیش از فعل مضارع بیاید به

معنی شروع کرد است (فعل ماضی)

اُخَذَ بِتَصِيحَةِ اَلْإِمَام: نصیحت خورا پذیرفت.

اُخِذْتُ: گرفتم (فعل ماضی)

اُخِذْتُ: گرفته شد (فعل ماضی مجهول)

اُخِذْتَنِي: گرفت مرا (فعل ماضی)

اُخِذُوا: گرفته شدند (فعل ماضی مجهول)

اُخِذُوا: گرفتند (فعل ماضی)

اُخِذْهَا: گرفت آنرا (فعل ماضی)

اُخِذْتُكُمْ: شروع کرد به سخن گفتن، لب به

سخن گشود (فعل ماضی + فعل مضارع)

اُخِذَ بِخَلْقٍ: شروع به تراشیدن کرد

اُخِذَ بِفَكْرٍ: به فکر کردن مشغول شد. (فعل ماضی)

+ فعل مضارع

اِخْرَاج: خارج کردن (اسم)

اُخْرِج: خارج می‌شوم (فعل مضارع)

اُخْرِج: خارج کن (فعل امر)

اُخْرِجَ: بیرون آورد، خارج کرد (فعل ماضی)

اُخْرِجْتَ: خارج کرد (فعل ماضی)

اُخْرِجْتُ: بیرون رانده شدم (ماضی مجهول)

اُخْرِجْنَا: خارج کن مارا، بدرار (فعل امر)

اُخْرِجْنِي: خارج کن مرا (فعل امر)

اُخْرِجُوا: بیرون رانده شدند (ماضی مجهول)

اُخْرِس: گنگ، لال، بی صدا (اسم)

اُخْرِى: (مؤنث آخر). دیگر (اسم)

اُخْشُوا: بترسید (فعل امر)

اُخْشِي: می‌ترسم (فعل مضارع)

اُخْشَى أَنْ تَكُونَ لَمْ تَقْرَأْ: می‌ترسم درس نخوانده

باشد.

اُخْضَر: سبز (اسم)

اِخْضِرَار: سبز شدن (اسم)

اِخْضَرْتُ: سبز شد، سرسبز شد (فعل ماضی)

اُخْضِعْ: فروتنی می‌کنم (فعل مضارع)

اُخْطَأْ: خطا کردیم (فعل ماضی)

اُخْطَر: اخطار کرد، اعلام کرد (فعل ماضی)

اُخْفَاهُ: پنهان کرد آنرا (فعل ماضی)

اُخْفَضَ: پایین آورد، فرودآورد (فعل ماضی)

اُخْفَى: پنهان کرد، مخفی کرد (فعل ماضی)

اِخْلَاص: صدق و صفا، راستی، پاکی (اسم)

اُخْلَاق: خویشا، طبیعت‌ها، (اسم) مفرد: خُلُق.

اُخْلَاقِيَّة: اخلاقی (اسم)

اُخْلَصَ: خالص و صمیمانه کرد (فعل ماضی)

اُخْلَفَ: خلاف کرد (فعل ماضی)

اُخْرَوات: خواهران (اسم) مفرد: اُخت.

آخَوَان: دو برادر (اسم) مفرد: أخ.

إِخْوَان: برادران (اسم) مفرد: أخ.

أَخَوَاي: برادرانم (اسم)

إِخْوَةٌ: برادران (اسم) مفرد: أخ.

إِخْوَتِهِ: برادرانش (اسم)

أَخَوْنُكُم: دو برادرتان (اسم)

أَخِي: برادرم (اسم)

أَخِيَار: نیکوکاران (اسم) مفرد: خیر.

أَخِيرًا: بالاخره، در پایان، سرانجام (اسم)

أَدَاء: انجام دادن (اسم)

أَدَاة: ابزار، افزار، وسیله جنس، آلت. (اسم)

إِدَارَةٌ: اداره، گرداندن (اسم)

إِدَارَتِي: وابسته به اداره، مربوط به اداره (اسم)

إِدَاةٌ: همیشگی کردن، دائمی کردن (اسم)

أَدَب: ادب، تربیت، آداب دانی، فرهنگ (اسم)

أَدَبَاء: ادیبان (اسم) مفرد: ادیب.

أَدِيبِي: ادبی، مربوط به ادبیات (اسم)

أَدْخَلَ: داخل کن، وارد کن. (فعل امر)

أَدْخُلْ: داخل شو، وارد شو (فعل امر)

أَدْخُلْ: داخل می‌شوم (فعل مضارع)

أَدْخِلْهُمْ: داخل کن ایشان را (فعل امر)

أَدَبٌ: تربیت کرد، پرورد، گوشمال داد، تحت انضباط آورد (فعل ماضی)

أَدَّبَكَ: پروریدت، تربیت کردت را (فعل ماضی)

أَدَّتْ: منجر شد، موجب شد، (فعل ماضی)

إِدَّتَر: پوشاند (فعل ماضی)

إِلْخَار: پس انداز کردن، ذخیره کردن (اسم)

إِدْعَاء: ادعا، اتهام، تظاهر، وانمود (اسم)

إِدْعَى: ادعا کرد. (فعل ماضی)

أَدَّى: انجامید، پرداخت کرد (فعل ماضی)

أَدَيْتُمْ: دادید، پرداخت کردید (فعل ماضی)

أَدَيْنَا: دادیم، ادا کردیم (فعل ماضی)

إِدْرَاك: درک کردن، فهمیدن، تشخیص (اسم)

أَدْرَكَ: دریافت، فهمید، فراگرفت، (فعل ماضی)

أَدْرَكْتُ: دریافت، فهمیدم (فعل ماضی)

أَدْرِيك: خبرداری تو (فعل ماضی)

أَدْع: دعا کن، بخوان (فعل امر)

أَدْعِي: بخوان برای من (فعل امر)

أَدْعُوا: می‌خوانم، می‌خواهم (فعل مضارع)

أَدْعُوْكُمْ: می‌خوانم شما را (فعل مضارع)

إِدْغَام: ترکیب، یکی سازی، ادخال (اسم)

إِدْفَع: دفع کن، دورکن (فعل امر)

أِدْلَاء: دلالت کنندگان، راهنمایی کنندگان، (اسم) مفرد: دلیل.

أَدْلُكُمْ: راهنمایی کنم شما را (فعل مضارع)

أَدْنَى: پست تر (اسم)

أَدَوَات: وسایل، ابزارها (اسم) مفرد: أداة.

أَدْوِيَّة: داروها (اسم) مفرد: دوا.

أَدْيَان: دینها (اسم) مفرد: دین.

أَدِيب: دانشمند، عالم، نویسنده. (اسم)

أَدِيم: پوست، روی سطح، جرم، (اسم)

أَدَيْنَا: دادیم، ادا کردیم (فعل ماضی)

إِدْ: چون، چونکه، نظریه اینکه (اسم)

إِذَا: چون، چنانچه، وقتی، هرگاه (اسم)

إِذَا أَشْتُكِي: چون رنجور شد (اسم + فعل ماضی)

اِذَا مَا (اذا + ما): وقتی که (اسم)

أَدَاقِي: چشاند، چشانید (فعل ماضی)

أَذْكُر: یاد کن (فعل امر)

أَذْكُرْ: یاد می‌کنم (فعل مضارع)

أَذْكُرُوا: یاد کنید (فعل امر)

أَذْكُرِي: یاد کن تو (فعل امر)

أَذَلَّ: : خوار و ذلیل کرد (فعل ماضی)

أَذَلَّهُ: خوار کرده بود او را (فعل ماضی)

إِذْنٌ: اجازه (اسم)

إِذْنٌ (= اِذًا): در این صورت، بنابراین (اسم)

أُذُنٌ: گوش (اسم) جمع: آذان.

أُذِنَ: اجازه داده شده است (ماضی مجهول)

أُذِنَ: اجازه داد (فعل ماضی)

أُذْنَانِ: دو گوش (اسم)

أَذْهَبَ: می روم (فعل مضارع)

إِذْهَبَ: برو (فعل امر)

إِذْهَبَا: بروید شما دو نفر (فعل امر)

إِذْهَبْنَ: بروید شما زنان (فعل امر)

إِذْهَبُوا: بروید شما مردان (فعل امر)

إِذْهَبِي: برو تو یکزن (فعل امر)

أَذَى: آزار، اذیت، آسیب (اسم)

أَذِيَّ: آسیب دید، صدمه دید، (فعل ماضی)

أَذِيْقُ: می چشانم (فعل مضارع)

أَذِيْقُهُ: آزار، عذاب، زحمت و زیان (اسم)

إِرَاءَةٌ: نشان دادن (اسم)

أَرَادَ: خواست، اراده کرد (فعل ماضی)

أَرَادْتُ: خواست، اراده کرد، (فعل ماضی)

إِرَادَةٌ: اراده، خواست، رغبت، آرزو، میل. (اسم)

أَرِاضِي: زمینها (اسم) مفرد: ارض.

أَرَأَيْتُمْ: آیا ندیدید؟ بگوئید ببینم (ترجمه

اصطلاحی)

أَرَأَقَ: ریخت (فعل ماضی)

إِرَاقَةٌ: ریختن (اسم)

أَرَاءُ: او را می بینم (فعل مضارع)

أَرَاهَا: او را می بینم (فعل مضارع)

أَرَادُوا: خواستند، اراده کردند (فعل ماضی)

أَرَبَابٌ: صاحبان (اسم) مفرد: رب.

أَرَبَابُ الْحِرَفِ: پیشه وران، صاحبان مشاغل.

أَرْبَعٌ، أَرْبَعَةٌ: چهار (اسم)

أَرْبَعُ عَشَرَ، أَرْبَعَةٌ عَشْرَ: چهارده (اسم)

أَرْبَعِيَّاتٌ: چهارصد (اسم)

أَرْبَعُونَ، أَرْبَعِينَ: چهل (اسم)

إِرْتِبَاطٌ: پیوستگی، نسبت، پیوند (اسم)

إِرْتِحَالٌ: حرکت کردن، کوچ کردن، جلائی

وطن کردن، مهاجرت کردن (اسم)

إِرْتَقَدَ: برگشت، عقب نشینی کرد، کناره گیری

کرد، عقب کشید (فعل ماضی)

إِرْتَقَدِي: به دوش افکند (فعل ماضی)

إِرْتَضَى: پسندید (فعل ماضی)

إِرْتِفَاعٌ: بالا رفتن (اسم)

إِرْتَفَعَ: بالا رفت (فعل ماضی)

إِرْتِكَابٌ: مرتکب شدن، عمل ناروا کردن (اسم)

إِرْتَكَبَ: مرتکب شد (فعل ماضی)

إِرْتَكَبْتُ: مرتکب شدم (فعل ماضی)

إِرْثٌ: ترکه، میراث، مرده ریگ (اسم)

أَرْجَاءٌ: اطراف، اکناف (اسم) مفرد: رَجَاء.

أَرْجَعُ: باز می گردم (فعل مضارع)

إِرْجَعِي: باز گرد (فعل امر)

أَرْجُلُهُمْ: گامهایشان، قدمهایشان (اسم)

أَرْجُوا: امیدوارم، امیدوار هستم (فعل مضارع)

أَرْحَامٌ: خویشان، بستگان (اسم) مفرد: رَحِم.

إِرْحَمْ: رحم کن (فعل امر)

إِرْحَمْنَا: رحم کن به ما (فعل امر)

إِرْحَمُوا: رحم کنید (فعل امر)

أَرَدْتُ: خواستی (فعل ماضی)

أَرَدْتُ: خواستم (فعل ماضی)

أَرَدْتُ: باز می گردانم (فعل مضارع)

أَرْزَاقٌ: روزیها، وسایل زندگی (اسم)

أَرَسْتَقْرَاطِيَّة: اشرافی، اشرافیت (اسم)

أَرَسَلْتُ: فرستاد (فعل ماضی)

أَرَسِلْتُ: بفرست (اسم)

أَرَسَلْتُ: فرستاد (فعل ماضی)

أَرَسَلْتُ: فرستاده شد (فعل ماضی مجهول)

أَرَسَلْنَا: فرستادیم (فعل ماضی)

أَرَسَلْنَاكَ: فرستادیم تو را (فعل ماضی)

أَرَسَلُهُ: او را بفرست (فعل امر)

أَرَسَلُهُ: فرستاد او را (فعل ماضی)

أَرَسَلَهَا: فرستاد او را (فعل ماضی)

أَرَسُمًا: رسم کنید، بکشید (فعل امر)

إِرْسَاد: راهنمایی، هدایت (اسم)

إِرْسَادَاتِهِ: راهنماییهایش (اسم)

أَرْضِي: زمین (اسم)

الْأَرْضُ الْجَرْدَاءُ: زمین خشک و بی آب و علف.

إَرْضِي: خشنود شو، راضی شو (فعل امر)

أَرْضِي: شیرده (فعل امر)

أَرْضِيهِ: شیرش ده (فعل امر)

أَرْضُنَا: زمین ما، وطن ما (اسم)

إَرْضُونَا: خشنود شوید، راضی شوید. (فعل امر)

أَرْضُون: خشنود کردند (فعل ماضی)

أَرْضِي: راضی کرد، خشنود کرد (فعل ماضی)

أَرْضِيَّة: زمینی، مربوط به زمین، کف اتاق. (اسم)

أَرْطَال: رطها (رطل، واحدی است برای وزن برابر ۸۴ مثقال).

أَرْقَع: بلندتر (اسم)

إَرْقَع: بالا رو تو یک مرد (فعل امر)

إَرْقَعِي: بالا رو تو یک زن (فعل امر)

أَرْقَام: رقمها (اسم) مفرد: رَقَم.

أَرْقَم: نام یکی از یاران پیامبر (اسم)

أَرْكَبُهُ الْجَمَلُ: او را بر شتر سوار

کردند. (فعل ماضی)

إِرْكَبُوا: رکوع کنید (فعل امر)

إِرْم: پرتاب کن (فعل امر)

أَرْتَب: خرگوش (اسم)

أَرْوَاح: روحها (اسم) مفرد: روح.

أَرْوَج: زیباترین، تیزهوش (اسم)

أَرْوَمُ: می خواهم (فعل مضارع)

أَرِي: می بینم، نگاه می کنم (فعل مضارع)

أَرِيدُ: می خواهم (فعل مضارع)

أَرِيقَ: ریخته شد (فعل ماضی مجهول)

إِرَاء: برابر، مقابل، روبرو (اسم)

أَرَاغ: از حق و هدایت برگرداند (فعل ماضی)

إِرْدَاد: زیاد شد، افزون شد (فعل ماضی)

إِرْدَحَام: جمعیت، شلوغی (اسم)

إِرْدِيَاد: زیاد شدن (اسم)

أَرْزَغ: کاشت (فعل ماضی)

إِرْزَغ: بکار (فعل امر)

أَرْزَق: آبی، کبود (اسم)

إِرْزَاع: ناراحت کردن (اسم)

أَرْكِي لَكُم: برای شما بهتر است.

أَرْل: اول، بدون ابتدا، بی آغاز. (اسم)

أَرْلِي: بی آغاز (اسم)

أَرْقَة: بحران (اسم)

أَرْقَمَة: زمانها (اسم) مفرد: زمان.

أَرْوَاج: همسران، انواع (اسم) مفرد: زوج.

أَرْوُ: دیدار می کنم (فعل امر)

أَرْهَار: شکوفه ها (اسم) مفرد: زهر.

أَرْهَر: شکوفه برآورد، شکوفه داد. (فعل ماضی)

أَرْهَرْتُ: شکوفه برآورد (فعل ماضی)

اِسْتَحْسَنَ: آنرا زینت می‌دهم (فعل امر)
 (فعل ماضی)
 اِسْتَحْفَظَ: نگهداری کرد (فعل ماضی)
 اِسْتَحْكَمَ: محکم کرد (فعل ماضی)
 اِسْتِخَارَةُ: طلب خیر کردن (اسم)
 اِسْتِخْبَار: پرسیدن، خبر گرفتن، تحقیق (اسم)
 اِسْتِخْدَام: بکار گرفتن (اسم)
 اِسْتَحْدَمَ: بکار گرفت، بکار برد. (فعل ماضی)
 اِسْتَحْدَمَهَا: بکار برد آنرا (فعل ماضی)
 اِسْتِخْرَاج: طلب خارج کردن، طلب بیرون
 کشیدن (اسم)
 اِسْتَخْرَجَ: خارج کرد، بیرون کشید (فعل ماضی)
 اُسْتَخْرَجَ: بیرون آورده شد (فعل ماضی مجهول)
 اِسْتَخْرَجْتُمْ: خارج کردید، بیرون کشیدند
 (فعل ماضی)
 اِسْتِخْفَاف: خوار و سبک شمردن (اسم)
 اِسْتِخْلَاف: جانشین کردن (اسم)
 اِسْتِخْلَفَ: جانشین کرد (فعل ماضی)
 اِسْتِدْعَا: فراخواندن، احضار کردن. (اسم)
 اِسْتَدْعَى: احضار کرد، فراخواند (فعل ماضی)
 اِسْتَدْكَار: یاد آوردن (اسم)
 اُسْتَرْتُ: پنهان کن (فعل امر)
 اِسْتَرَاحَ: استراحت کرد، درآسایش بود (فعل ماضی)
 اِسْتِرَاقُ السَّمْع: پنهانی گوش دادن (اسم)
 اِسْتَرَحَ: راحت باش (فعل امر)
 اِسْتَرْزَقَ: طلب معاش کرد، تحصیل معاش
 کرد (فعل ماضی)
 اِسْتَرْضَاء: جلب رضایت کردن، خشنود کردن
 اِسْتَرْغَتْ: جلب نمود (فعل ماضی)
 اُسْتَرْتُ: آنرا پنهان کن (فعل امر)
 اِسْتِسْقَاء: آب خواستن، مرض استسقاء (اسم)

اَزْبَةُ: آنرا زینت می‌دهم (فعل امر)
 اَسَاءَ: بدی کرد، بدرفتاری کرد (فعل ماضی)
 اَسَابِيع: هفته‌ها (اسم) مفرد: اُسْبُوع
 اَسَاتِذَه: استادان (اسم) مفرد: اُسْتَاذ.
 اَسَاؤُكُمْ: بدی کردید، بدی کنید (فعل ماضی)
 اَسَاس: پایه - بنا، شالوده (اسم)
 اَسَافَرْتُ: آیا سفر کردی؟
 اِسْأَلَ: پرس (فعل امر)
 اُسَافِرُ: سفر می‌کنم (فعل مضارع)
 اِسْأَلُوا: پرسید (فعل امر)
 اَسَاب: سببها (اسم) مفرد: سَبَب.
 اَسْبَقَ: پیشتر، جلوتر (اسم)
 اُسْبُوع: هفته (اسم) جمع: اَسَابِيع.
 اُسْبُوعِيَّة: هفتگی (اسم)
 اُسْتَاذ: استاد، معلم، آموزگار (اسم)
 اُسْتَاذَة: خانم معلم (اسم)
 اِسْتَاذَنْ: اجازه خواست (فعل ماضی)
 اِسْتِبداد: خودرایی، خودکامگی (اسم)
 اِسْتَأْنَسَ: انس گرفت (فعل ماضی)
 اِسْتَبَدَّ: حکمفرما شد، سخت چیره شد، خود سر
 شد (فعل ماضی)
 اِسْتِيتَار: پوشاندن، هم‌رنگ کردن با محیط (اسم)
 اِسْتِثْمَار: بهره‌کشی، طلب بهره‌برداری کردن
 (اسم)
 اِسْتِثْنَاء: جدا کردن، معافیت، بخشودگی (اسم)
 اِسْتِثْنَائِي: فوق العاده (اسم)
 اِسْتِجَابَ: پذیرفت، اجابت کرد (فعل ماضی)
 اِسْتِجَابَتُ: پذیرفت، لبیک گفت، حاجتی را
 برآورد (فعل ماضی)
 اِسْتِجَابَة: لبیک گفتن، پذیرفتن (اسم)
 اِسْتِجْلَاء: جستجو کردن و کشف نمودن (اسم)

اِسْتَقْفَى: آب خواست (فعل ماضی)

اِسْتَشَارَ: مشورت کرد، تبادل نظر کرد. (فعل ماضی)

اِسْتِشَارَةُ: مشورت، تبادل نظر، رایزنی (اسم)

اِسْتِشْرَ: تبادل نظرکن، مشورت کن (فعل امر)

اِسْتِشْفَاء: شفا خواستن، بهبود خواستن (اسم)

اِسْتَشْفَعَ: درخواست شفاعت کرد. (فعل ماضی)

اِسْتَشْفُوا: شفا جوئید (فعل امر)

اِسْتِشْهَاد: نقل قول، ذکر، کشته شدن در راه عقیده (اسم)

اِسْتَشْهَدَ: شهادت خواست از، گواهی خواست از (فعل ماضی)

اِسْتَشْهَدَ: شهید شد، شهادت یافت، به شهادت رسید (فعل ماضی مجهول)

اِسْتَشِيرُوا: مشورت کنید (فعل امر)

اِسْتِضَاء: طلب روشنایی کرد (فعل ماضی)

اِسْتِضَاف: مهمان کرد (فعل ماضی)

اِسْتِطَاع: توانست، توانایی یافت، قدرت داشت بر (فعل ماضی)

اِسْتِطَاعَت: توانست، توانایی داشت بر. (فعل ماضی)

اِسْتِطَاعَةٌ: توانایی، قدرت، قوه، نیرو، (اسم)

اِسْتِطَعْتُمْ: توانستید (فعل ماضی)

اِسْتِظْلَالٌ عَيْنِي: اکتشافی (اسم)

اِسْتِطِيعُ: می توانم (فعل مضارع)

اِسْتِعَارَةُ: وام خواهی، طلب قرض کردن (اسم)

اِسْتَعَانَ: درخواست کمک کرد (فعل ماضی)

اِسْتَعَانَ بـ...: کمک گرفت از... (فعل ماضی)

اِسْتِعَانَةٌ: یاری خواستن، کمک خواستن، (اسم)

اِسْتِعْبَاد: طلب بندگی کردن، به بندگی کشیدن (اسم)

اِسْتَعْبَدَ: بنده گردانید، اسیر کرد، گرفتار کرد (فعل ماضی)

اِسْتِعْدَاد: آمادگی، میل، قابلیت، تمایل، شایستگی، گنجایش (اسم)

اِسْتَعَدَّ: آماده شد، مهیا بود، خود را آماده کرد (فعل ماضی)

اِسْتَعَدُّوا: آماده شدند، خود را آماده کردند (فعل ماضی)

اِسْتِعْمَار: طلب عمران و آبادانی کردن. (اسم)

اِسْتِعْمَال: بکار بردن، بکار بستن، مورد استفاده قراردادن (اسم)

اِسْتَعْمَرَ: طلب آبادانی کرد (فعل ماضی)

اِسْتَعْمَلَ: بکار گرفت، بکار بست (فعل ماضی)

اِسْتَعْمَلْنَا: بکار بردیم (فعل ماضی)

اِسْتَعِينُوا: یاری بجوئید (فعل امر)

اِسْتِغْفَاق: جذب کردن، جلب کردن، بخود کشیدن، فرا گرفتن، (اسم)

اِسْتِغْرَبَ: عجیب می بینم (فعل مضارع)

اِسْتِغْفَرَقَ: (وقت) گرفت، به طول انجامید (فعل ماضی)

اِسْتِغْفَار: طلب آموزش کردن (اسم)

اِسْتِغْفِرَ: استغفار کن، طلب آموزش کن (فعل امر)

اِسْتِغْفَرْتُ: طلب آموزش کرد (فعل ماضی)

اِسْتِغْفِرْنَ: طلب آموزش کردند (فعل ماضی)

اِسْتِغْفِرُوا: طلب آموزش کنید (فعل امر)

اِسْتِغْفِرُهُ: طلب آموزش کن از او، آموزش بخواه از او (فعل امر)

اِسْتِغْلَال: بهره برداری، سرمایه گذاری. (اسم)

اِسْتِغْلَالُ الشَّيْءِ: استفاده از جوانان.

اِسْتِغْنَاء: بی نیازی (اسم)

اِسْتَفْنٰی: بی نیاز شده است (فعل ماضی)

اِسْتَفْنٰیْنَا: بی نیاز شدیم (فعل ماضی)

اِسْتَفَادَ: بهره مند شد (فعل ماضی)

اِسْتِفَادَةُ: بهره برداری کردن، بکار بردن. (اسم)

اِسْتَفَاقَ: بیدار شد، بیدار کرد، آگاه شد، بهوش

آمد (فعل ماضی)

اِسْتَفِیْدُ: استفاده می کنم، بکار می برم. (فعل

مضارع)

اِسْتَفْهَمَ: طلب پرسش کردن، تحقیق (اسم)

اِسْتَفْهَمَ: تحقیق کرد، پرسید. (فعل ماضی)

اِسْتِقَامَ: پابرجا بود، معتدل بود یا شد، بر پا بود یا

شد، مستقیم بود (فعل ماضی)

اِسْتِیْقَافَةُ: پایداری، پابرجا بودن، ایستادگی،

راستی (اسم)

اِسْتِقَامُوا: پایداری کردند، ایستادند (فعل ماضی)

اِسْتِقْبَال: پذیرایی، رو برو شدن، (اسم)

اِسْتَقْبَلُ: پذیرا باش، رو برو شو (فعل امر)

اِسْتَقْبَلْ: پذیرایی کرد از، ملاقات کرد با، رو

برو شد، مواجه شد (فعل ماضی)

اِسْتِقْرَار: قرار گرفتن، پابرجا شدن، آرام گرفتن،

ساکن شدن (اسم)

اِسْتِقْلَال: آزادی، حریت، ناوابستگی، (اسم)

اِسْتَقِمَ: صبر کن، پایداری ورز، (فعل امر)

اِسْتِکْبَار: طلب بزرگی کردن، تکبر کردن،

بزرگی فروختن (اسم)

اِسْتَكْبَر: تکبر کرد، خود را برتر نشان داد، فخر

کرد (فعل ماضی)

اِسْتِماع: گوش دادن (اسم)

اِسْتِمَالَة: دلجویی کردن، خاطر کسی را به دست

آوردن (اسم)

اِسْتِمْرَار: پیوستگی، ادامه یافتن، طول کشیدن

(اسم)

اِسْتَمْرَ: ادامه یافت، طول کشید، باقی بود.

(فعل ماضی)

اِسْتِمْدَاد: کمک خواستن، یاری طلبیدن (اسم)

اِسْتَمَدَ: درخواست کمک کرد، تقاضای

مساعدت کرد از (فعل ماضی)

اِسْتِمِدَة: درخواست کمک کن، تقاضای

مساعدت کن (فعل امر)

اِسْتِمْهَوْا: گوش فرادهید (فعل امر)

اِسْتِنَاد: نسبت دادن (اسم)

اِسْتَنْبَطَ: اکتشاف کرد، اختراع کرد، بیرون

آورد، استخراج کرد (فعل ماضی)

اِسْتَنْزَلَ: کم کرد، کسر کرد، تخفیف داد،

کاست. (فعل ماضی)

اِسْتَنْهَجَ: پیروی کرد (فعل ماضی)

اِسْتِواء: راستی، درستی، صاف بودن، مسطح

بودن، همانند (اسم)

اِسْتَوْثَقَ: محقق کرد (فعل ماضی)

اِسْتَوْحَشَ: متروک ماند، مهجور ماند، دلتنگ

کننده شد، ملال انگیز گشت، احساس

تنهایی کرد (فعل ماضی)

اِسْتَوْذَعَ: به امانت داد، عطا کرد، ودیعه سپرد.

(فعل ماضی)

اِسْتَوْلى: فائق شد، غلبه کرد، چیره گشت،

استیلا یافت (فعل ماضی)

اِسْتَوْلى عَلَى...: دست یافت بر...، چیره شد،

در اختیار آورد (فعل ماضی)

اِسْتَوَى: راست گردید، برابر و مساوی شد، به

حد تعادل و کمال رسید (فعل ماضی)

اِسْتَوَى عَلَى سَاقِهِ: روی پای خود ایستاد.

اِسْتَهْلَكَ: مصرف کرد (فعل ماضی)

استیناق: اطمینان یافتن، خاطر جمع شدن (اسم)

استیداع: سپردن، ذخیره کردن (اسم)

استیضاح: توضیح خواستن، تحقیق، جستجو

(اسم)

استیلاء: چیره شدن، غلبه کردن. (اسم)

استجدوا: سجده کنید (فعل امر)

استجدی: سجده کن تو یک زن (فعل امر)

استد: شیر، شیردرنده (اسم)

استراء: اسیران (اسم) مفرد: اسیر.

استراء: به شب راه رفتن (اسم)

استرار: رازها (اسم) مفرد: سِر.

استراف: افراط، زیاده روی، تجاوز از حد، بی

اعتدالی (اسم)

استرة: خانواده (اسم)

استربغ: بشتاب، به سرعت برو (فعل امر)

استرعن: بشتابید شما زنان (فعل امر)

استرعوا: بشتابید شما مردان (فعل امر)

استرعی: بشتاب تو یک زن (فعل امر)

استروا: اسیرکردند، به بند کشیدند (فعل ماضی)

استری: اسیران (اسم) مفرد: اسیر.

استس: بنیادها، پایه ها، اساس ها (اسم) مفرد:

اساس.

استس: تأسیس کرد (فعل ماضی)

استست: تأسیس شد (فعل ماضی مجهول)

استتها: تأسیس کرد آن را (فعل ماضی)

استظول: ناوگان جنگی (اسم)

استعده: خوشبخت کرد، خوشحال و خشنود کرد

(فعل ماضی)

استف: تأسف خورد، افسوس خورد (فعل ماضی)

استف: تأسف (اسم)

استفل: پایین تر، پست تر (اسم)

استقاط: ساقط کردن (اسم)

استگت: ساکت باش، خاموش باش (فعل امر)

استلامی، استلامیة: اسلامی، مربوط به اسلام

(اسم)

استلیحة: سلاحها، جنگ افزارها (اسم) مفرد:

سلاح.

استلم: سالم ترین (اسم)

استلم: مسلمان شد، به اسلام گروید (فعل ماضی)

استلفنا: تسلیم شدیم، اسلام آوردیم (فعل ماضی)

استلفنا: سالمترین ما (اسم)

استلوب: روش ها، طریقه ها، سبک ها،

شیوه ها، آیین ها (اسم)

استم: نام، آوازه، شهرت (اسم)

استماء: نامها، آوازه ها (اسم)

استماک: ماهیان (اسم) مفرد: سمک.

استماكة: ماهیهایش (اسم)

استمع: بشنو، گوش کن (فعل امر)

استمع: می شنوم (فعل مضارع)

استمع إلى: گوش می دهم به... (فعل مضارع)

استنان: دندانها (اسم) مفرد: سن.

استواء خلف لشرف: بدترین جانشین برای

زشتکارترین پدر.

استواق: بازارها (اسم) مفرد: سوق.

استود: سیاه (اسم)

استهل: آسانتر، ساده تر (اسم)

استیاف: شمشیرها (اسم) مفرد: سیف.

استی: غمگین شد (فعل ماضی)

استیر: اسیر، گرفتار، بندی (اسم)

استار: اشاره کرد، نشان داد (فعل ماضی)

اشارات: اشاره ها، علامتها، فرمانها، پیشنهادها

(اسم) مفرد: إشارة.

إِشَارَاتُ الْمُرُور: علائم راهنمایی و رانندگی.

إِشَارَةٌ: اشاره، علامت، فرمان، پیشنهاد (اسم)

إِشَارَةٌ بَرْقِيَّةٌ: علامت تلگرافی.

إِشَاعَةٌ: شایعه، انتشار، شیوع دادن، شایع کردن

(اسم)

أَشْبَالٌ: بچه شیرها، شیربچگان (اسم) مفرد:

شبل.

أُشْبَةٌ مِنْهُمْ: (اشبه + من + هم) بیشتر شباهت

دارند از آنها.

إِشْتِاقٌ: آرزو داشت، آرزو کرد (فعل ماضی)

إِشْتَبَكَ: درگیر شد، پیچیده شد (فعل ماضی)

إِشْتَدَّ: شدت یافت، سخت شد، فشار آورد

(فعل ماضی)

إِشْتَدَّتْ: شدت نمود، شدت یافت. (فعل ماضی)

إِشْتَرَى: بخر (فعل امر)

إِشْتِرَاكٌ: شرکت کردن، شرکت داشتن (اسم)

إِشْتِرَاكِيٌّ: سوسیالیست، مربوط یا وابسته به

سوسیالیزم (اسم)

إِشْتَرَاها: خرید آنرا (فعل ماضی)

إِشْتَرَتْ: خرید، خرید کرد (فعل ماضی)

إِشْتَرَوْا: خریدند (فعل ماضی)

أَشْتَرَى: می خرم (فعل مضارع)

إِشْتَرِ: بخر، خریداری کن. (فعل امر)

إِشْتَرَى: خرید (فعل ماضی)

إِشْتَرَىا: خریدند آندو (فعل ماضی)

إِشْتَرَيْتَ: خریدی (فعل ماضی)

إِشْتَرَيْتَ: خریدی (فعل ماضی)

إِشْتَرَيْتُ: خریدم (فعل ماضی)

إِشْتَرَيْتُمْ: خریدید (فعل ماضی)

إِشْتَرَيْنَا: خریدیم (فعل ماضی)

إِشْتَعَلْتُ: شعله ورشد (فعل ماضی)

إِشْتَكَى: شکایت کرد، رنجور شد (فعل ماضی)

إِشْتِهَاءٌ: آرزو، اشتیاق، چیزی را آرزو کردن

(اسم)

إِشْتَهَرَ: شهرت یافت، مشهور شد (فعل ماضی)

إِشْتَهَرَنَ: شهرت یافتند، مشهور شدند (فعل ماضی)

إِشْتَهَى: خواست، آرزو کرد (فعل ماضی)

أَشْتَهِي: آرزودارم، می خواهم (فعل ماضی)

إِشْتِيَاقٌ: شوق و رغبت داشتن (اسم)

أَشْجَارٌ: درختان (اسم) مفرد: شَجَر.

أَشْجَعُ: شجاع تر، شجاع ترین (اسم)

أَشْخَاصٌ: افراد (اسم) مفرد: شخص.

أَشَدُّ: شدیدتر، سخت تر (اسم)

أَشَدُّ إِضْرَارًا: بیشتر زیان رساننده، زیانمندتر.

أَشْرَارٌ: بدکاران (اسم) مفرد: شر.

إِشْرَافٌ: نظارت، سرپرستی (اسم)

أَشْرَافٌ: اعیان، بزرگان (اسم) مفرد: شریف.

إِشْرِبُ: بیاشام (فعل امر)

إِشْرِبُوا: بیاشامید (فعل امر)

أَشْرَبُ: بدترین (اسم)

أَشْرَفُ: شریفتر (اسم)

أَشْرَقَ: تابید، درخشید (فعل ماضی)

أَشْرَكَ: مشرک شد (فعل ماضی)

أَشْرَكُوا: برای خدا شریک قراردادند، مشرک

شدند، کافر شدند (فعل ماضی)

أَشْعَارٌ: شعرها (اسم) مفرد: شعر.

أَشَعَ الضُّوءُ: درخشید (فعل ماضی)

أَشَقَّةٌ: پرتوها، تشعشعات (اسم) مفرد: شعاع.

أَشَقَّتْهَا: پرتو آن (اسم)

أَشْفَعُ: احساس می کنم (فعل مضارع)

أَشْعِلُ: روشن می کنم، می افروزم (فعل مضارع)

أَشْغَالٌ: حرفه ها، شغلها، (اسم) مفرد: شغل.

إشْفَعُ: شفاعت کن (فعل امر)

أَشَقُّ: بشکافم (فعل مضارع)

أَشْقِيَاءُ: بدبختان، تیره روزان (اسم) مفرد: شَقِي

أَشْكَالٌ: شکله‌ها، تصویرها (اسم) مفرد: شَکْل

أَشْكُرُ: سپاس بگذار، تشکر کن (فعل امر)

أَشْكُرُ: تشکر می‌کنم (فعل مضارع)

أَشْكُرُكَ: از تو سپاسگزارم (فعل مضارع)

أَشْكُرُنَّ: سپاسگزاری کنید (فعل امر)

أَشْكُرُوا: سپاسگزاری کنید (فعل امر)

إِشْمِزْزُ: نفرت داشتن، بیزار بودن (اسم)

أَشْهَدُ: شهادت می‌دهم، گواهی می‌دهم.

(فعل مضارع)

إَشْهَدْ: شهادت دهید، گواهی دهید (فعل امر)

أَشْهَرُ: مشهورتر، نامدارتر (اسم)

أَشْهُرُ: ماه‌ها (اسم) مفرد: شَهر

أَشْيَاءُ: چیزها (اسم) مفرد: شَیْء

أَصَابَ: خورد به... به هدف زد، اصابت کرد

(فعل امر)

أَصَابَتْ: خورد، به هدف زد (فعل ماضی)

إِصَابَةٌ: به هدف زدن (اسم)

أَصَابِعُ: انگشتان (اسم) مفرد: إصْبَع

أَصَابَكَ: به تو رسیده است، مصیبتی که به تو

رسیده است، به سرت آمد. (فعل ماضی)

أَصَابَةٌ: درست، صحیح (اسم)

أَصَالَةٌ: درست، نیک، صحیح (اسم)

أَصْبَحَ: صبح شد، صبح فرارسید (فعل ماضی)

أَصْبَحْتُ: به صبح آوردم، گردیدم. (فعل ماضی)

أَصْبَحْتُمْ: به صبح آوردید، گردیدید (فعل ماضی)

أَصْبَحْنَا: به صبح آوردیم، گردیدیم (فعل ماضی)

أَصْبَحُوا: گردیدند (فعل ماضی)

أَصْبَحَ يَقْعُلُ: حالا انجام می‌دهد (فعل ماضی +

(فعل مضارع)

أَضِیْرُ: صبر می‌کنم (فعل مضارع)

إِضِیْرُ: صبرکن، شکیبایی کن (فعل امر)

إِضْیِیعُ: انگشت (اسم) جمع: أَصَابِع

أَضْحَابُ: یاران، صاحبان (اسم) مفرد: صاحب

إِضْدَارُ: انتشار، چاپ و توزیع (اسم)

أَضْدَرْتُ: صادر کرد (فعل ماضی)

أَصْدَقُ: راستگوتر (اسم)

أَضْدِیْقَاءُ: یاران، دوستان (اسم) مفرد: صَدِیق

إِضْرُ: سنگینی بار و گناه، بار سنگین و سخت

(اسم)

إِضْرَارُ: پافشاری کردن (اسم)

إِضْطَبِّلُ: طویله (اسم)

إِضْطَبَّیْتُ: همراه شدند، رفیق شدند (فعل ماضی)

إِضْطَفَّ: برگزین، انتخاب کن (فعل امر)

إِضْطَفَاءُ: برگزیدن، انتخاب کردن (اسم)

إِضْطَفَاکَ: برگزید ترا، انتخاب کرد ترا،

(فعل ماضی)

إِضْطَفَفْتُ: انتخاب کرد، اختیار کرد، برگزید.

(فعل ماضی)

إِضْطِلَاحُ: با همدیگر صلح کردن، ترک

مخاصمه کردن (اسم)

إِضْطِیَافُ: گذراندن تابستان در ییلاق، به ییلاق

رفتن (اسم)

أَضْعَبُ: سخت‌تر، دشوارتر (اسم)

أَضْعِ: گوش فراده (فعل امر)

أَضْعُرُ: کوچکتر (اسم)

أَضْعُرُ: زرد (اسم)

أَضْلُ: دارای اصالت یا نجابت خانوادگی،

زیشه (اسم)

إِضْلَاحُ: پیراستن، بهبود، نیکو کردن (اسم)

إِصْلَاحَات: اصلاحات، پیرایش ها، بهبودها
(اسم) مفرد: اصلاح.

أَصْلَحَتْ: اصلاح کرد (فعل ماضی)
أَصْلِيّ، أَصْلِيَّة: دارای اصالت، حقیقی، واقعی، ریشه ای (اسم)

أَصَمَّ: کر، ناشنوا (اسم)
أَصْنَاف: انواع، اقسام (اسم) مفرد: صنف.

أَصْنَام: بتها (اسم) مفرد: صنم.
إِصْنَع: بساز (فعل امر)

أَصْوَات: صوتها (اسم) مفرد: صوت
أُصُول: قواعد، مقررات (اسم) مفرد: أصل.
أَصِيل: دارای اصالت یا نجابت خانوادگی، نژاده (اسم)

أَضَاف: اضافه کرد، مهمانداری کرد
(فعل ماضی)
أَضَاء: روشن کرد، تابید، پرتو افکند.
(فعل ماضی)

إِضَاءَة: روشن کردن، تابیدن (اسم)
أَضَاع: تباه کرد، گم کرد، خراب و ضایع کرد
(فعل ماضی)

أَضَاءَتْ: روشن کرد، تابید (فعل ماضی)
إِضَاعَة: از دست دادن، تلف کردن، نابود کردن
(اسم)

إِضَافَة: افزایش، پیوستن (اسم)
أَضْحَى: عید قربان، روز قربانی کردن. (اسم)
إِضْرَابَات: اعتصابات (اسم) مفرد: إضراب.

إِضْرَار: زیان رساندن (اسم)
إِضْطِرَاب: اغتشاش، هرج و مرج، آشفتگی، بی نظمی، زدوخورد، ناراحتی (اسم)

إِضْطِرَار: ضرورت، لزوم، احتیاج، فشار (اسم)
أَضْطَرَّ: ناچار شد، احتیاج پیدا کرد (فعل ماضی)

إِصْطِهَاد: ستمگری، شکنجه، زجر، جفا (اسم)
أَضْعَاف: دوچندان، چندین برابر (اسم) مفرد: ضِعف

أَضْعَف: ضعیف تر، ناتوان تر (اسم)
أَضَلَّ: گمراه تر (اسم)
إِضْمِحْلال: نابود شدن، محو شدن، متلاشی شدن (اسم)

إِضْمَحَلَّ: نابود شد، محو شد، متلاشی شد، ناپدید شد (فعل ماضی)

أَضْوَاء: نورها، روشنایی (اسم) مفرد: ضَوْء.
إِضْيَاف: مهمان کردن، ضیافت (اسم)

أَطَّاز: به پرواز درآورد (فعل ماضی)
أَطَّلَع: مطالعه می کنم (فعل مضارع)
إِطَاعَة: فرمانبرداری کردن، پیروی کردن (اسم)
إِطَالَة: دراز کردن، کشیدن. (اسم)

أَطْبَاء: پزشکان (اسم) مفرد: طبیب.
أَطْرَاف: طرفها (اسم) مفرد: طرف.
أَطْرَحُ: می افکنم (فعل مضارع)

إِطْعَام: طعام دادن، غذا دادن (اسم)
أَطْعَمَة: طعامها، غذاها، (اسم) مفرد: طعام.
إِطْفَاء: خاموش کردن آتش یا چراغ (اسم)
أَطْفَقُوا: خاموش کردند (فعل ماضی)

إِطْلَاع: خبر، آگاهی، اکتشاف (اسم)
إِطْلَاعَات: خبرها، آگاهیها (اسم)

أَطْلَعُ: اطلاع پیدا کنم، آگاه شوم (فعل مضارع)
إِطْلَع: خبردار شد، آگاهی یافت، خبر یافت، اطلاع حاصل کرد (فعل ماضی)

إِطْلَعَتْ: خبردار شد، آگاهی یافت، اطلاع حاصل کرد (فعل ماضی)

إِطْلَاق: رها کردن، آزاد کردن، باز کردن (اسم)
أُطْلِبُ: می جویم (فعل مضارع)

اُظْلَبَ: بجوی (فعل امر)

اُظْلِقْ سَبِيلَهَا: رها کن او را، آزاد کن او را (فعل امر)

اُظْلَقْتُ: رها کردم، آزاد کردم، ترک کردم (فعل ماضی)

اُظْلَمَ: مطمئن شد، ترسش برطرف شد، آرام شد (فعل ماضی)

اُظْمِنان: تأمین یافتن، آرام شدن. (اسم)

اُطِيعُوا: اطاعت کنید (فعل امر)

اُظْلَ: سایه افکند، چیره شد، سایه زد، از روشنایی جلوگیری کرد (فعل ماضی)

اُظْلَمَ: تاریک شد (فعل ماضی)

اُظُنْ: گمان می‌کنم، می‌پندارم (فعل مضارع)

اُظُنْتُ: آیا می‌پنداری؟ (حرف استفهام + فعل ماضی)

اُظْهَر: بیان داشتن، فاش کردن، شناساندن، شرح دادن، اعلام کردن (اسم)

اُظْهَرْتُ: بیان داشت، فاش کرد، شناساند، اعلام داشت، شرح داد. (فعل ماضی)

اُعَاذَ: برگرداند (فعل ماضی)

اُعَاذَةُ: بازگرداندن، تجدید (اسم)

اُعْظِمَ: بزرگتران (اسم) مفرد: اعظم.

اُعَاقِبُ: کیفر می‌دهم (فعل مضارع)

اُعَاقِبُهُ: او را کیفر دهم (فعل مضارع)

اِعَاَنَةُ: کمک کردن، شرکت، همکاری (اسم)

اُعْبِدُ: می‌پرستم (فعل مضارع)

اُعْبُدُوا: پرستش کنید (فعل امر)

اِعْتَبَار: پند گرفتن، رعایت، ملاحظه، (اسم)

اِعْتَدَال: میانه روی، راستی، درستی، ترتیب و نظم، صحت (اسم)

اِعْتِدَاء: تجاوز، تعدی، حمله (اسم)

اِعْتِزَا: عزت نهادن (اسم)

اِعْتَرَمَ: قصد کرد (فعل ماضی)

اِعْتَصِمُوا: درآویزید، چنگ زنید (فعل امر)

اِعْتِقَاد: باور، ایمان، عقیده، نظریه (اسم)

اِعْتَقَلَ: بازداشت کرد، توقیف کرد. (فعل ماضی)

اُعْتَقِلَ: زبانش بند آمد، گنگ شد، افسون شد، طلسم شد (فعل ماضی مجهول)

اِعْجَاز: عاجز کردن، ناتوان ساختن، فلج کردن (اسم)

اِعْجَبَ: خشنود بود، پسندید، راضی کرد، به شگفتی واداشت (فعل ماضی)

اِعْجَبَ بِهِ: پسندید، مورد پسند واقع شد، مورد تحسین واقع شد (فعل ماضی مجهول)

اِعْجَبَ بِتَفْسِيهِ: خود پسند بود (فعل ماضی مجهول)

اِعْجَبَنِي: مرا به شگفتی واداشت (فعل ماضی)

اِعْجَبَهَا: راضی بود از او، خشنود بود از او. (فعل ماضی)

اِعْجَمَ، اِعْجَمِي: غیر عرب، اجنبی، بیگانه، غریب (اسم)

اِعْدَاء: دشمنان (اسم) مفرد: عدو.

اِعْدَاد: تهیه کردن، آماده کردن (اسم)

اِعْدَاد: عددها (اسم) مفرد: عَدَد.

اِعْدُوا: آماده کنید، مهیا سازید (فعل امر)

اِعْدَل: عادل تر، دادگرتر (اسم)

اِعْدَى: دشمنترین، دشمن تر (اسم)

اِعْرَاب: بیان، اظهار، علم نحو، ترکیب کردن جمله (اسم)

اِعْرَاب: عربها (اسم) مفرد: عَرَب.

اِعْرَابِي: یک نفر عرب، عرب صحرا نشین (اسم)

اِعْرَاض: آثار و علائم، آبروها (اسم) مفرد: عَرَض.

أَعْرَبَ: ترکیب کن آن را (فعل امر)
 أَعْرَضَ: اجتناب کرد، دورکرد، حذر کرد،
 روگرداند (فعل ماضی)
 أَعْرِفَ: بشناس (فعل امر)
 أَعْرِفَ: شناخته شده است (فعل ماضی مجهول)
 أَعْرِفَ: شناخت (فعل ماضی)
 أَعْرِفُكَ: می‌شناسم تو را (فعل مضارع)
 أَعَزَّ: عزیز، گرامی، گرامی‌تر (اسم)
 أَعَزَّاءُ: ارجمندان، عزیزان، بزرگواران (اسم مفرد):
 عزیز.

أَعْشَابُ: گیاهان (اسم مفرد): عشب.
 إِعْطَاءُ: دادن، بخشیدن، پیشکش کردن، هدیه
 دادن (اسم)
 أَعْطَاكَ: به تو داد (فعل ماضی)
 أَعْطَاهُمَا: بخشید به آن دو (فعل ماضی)
 أَعْطَنِي: به من بده (فعل امر)
 أَعْطُوا: بدهید، ببخشید، تقدیم کنید (فعل امر)
 أَعْطَى: داد، بخشید، تقدیم کرد، هدیه کرد
 (فعل ماضی)
 أَعْطَى: داده شد، هدیه شد، بخشیده شد.
 (فعل ماضی مجهول)
 أَعْطَيْتُ: بخشیدم من، دادم من (فعل ماضی)
 أَعْطَيْتَ: بخشیده شد به تو (فعل ماضی مجهول)
 أَعْطَيْتَنَا: بخشیدیم ما (فعل ماضی)
 أَعْظَمَ: بزرگترین (اسم)
 أَعْفَ عَنَّا: ما را ببخشای (فعل امر + حرف جرّ +
 اسم)

إِعْلَامُ: خبردادن، آگاه کردن، تبلیغ (اسم)
 أَعْلَامُ: پرچم‌ها، پیشوایان، خواص (اسم مفرد):
 عَلَم.
 أَعْلَمَ: داناتر، عالم‌تر (اسم)

أَعْلَمَ: آگاه کرد (فعل ماضی)
 إِعْلَمَ: بدان (فعل امر)
 إِعْلَمُوا: بدانید (فعل امر)
 أَعْلَاهَا (ما أَعْلَاهَا): چه بلند مرتبه است!
 أَعْلَى: بالا ترین، بلندترین (اسم)
 أَعْمَاقُ: ته، قعر (اسم مفرد): عمق.
 إِعْمَالُ: عمل کردن، انجام (اسم)
 أَعْمَالُ: کارها (اسم مفرد): عمل.
 أَعَمَّقَ: عمیق‌تر، ژرف‌تر (اسم)
 إِعْمَلْ: انجام بده، بجا آورید، عمل
 کنید (فعل امر)
 أَعْمَلُ: عمل می‌کنم، انجام می‌دهم (فعل مضارع)
 إِعْمَلُوا: عمل کنید، بجا آورید (فعل امر)
 أَعَمَّ: شامل‌تر، عمومی‌تر (اسم)
 أَعْمَى: نابینا (اسم)
 أَعْيَنَ: یاری کن (فعل امر)
 أَعْوَادُ: چوبها (اسم مفرد): عود.
 أَعْوَامُ: سالها (اسم مفرد): عام.
 أَعْوَانُ: خدمتگزاران، یاوران (اسم مفرد): عون.
 إِعْوَجَاجُ: خمیدگی، پیچ و خم داشتن (اسم)
 أَعْوَدَ: باز می‌گردم (فعل مضارع)
 أَعْوَدَ: پناه می‌برم (فعل مضارع)
 أَعْوَرُ: یک چشم (اسم)
 أَعْهَدُ: عهد می‌کنم (فعل مضارع)
 أَعْيَادُ: عیدها (اسم مفرد): عید.
 أَعِيشُ: زندگی می‌کنم (فعل مضارع)
 إِعَاثَةٌ: یاری، دستگیری، فریادرسی (اسم)
 إِعْبَارُ: خاکی بودن (اسم)
 إِعْتَابُ: غیبت کرد (فعل ماضی)
 إِعْتَابَكَ: از تو غیبت کرد، پشت سر تو بدگویی
 کرد (فعل ماضی)

اِفْأَقَ: بیدار شد، به هوش آمد، بهبود یافت
(فعل ماضی)

اِفْأَقَهُ: بیدار شدن، به هوش آمدن، بهبود یافتن
اِفْتِئاح: گشایش، آغاز، پیش درآمد (اسم)
اِفْتَتَحَ: آغاز کرد، شروع کرد، تأسیس کرد، دایر کرد، بر پا کرد (فعل ماضی)

اِفْتَحَ: باز می‌کنم، آغاز می‌کنم (فعل مضارع)
اِفْتَحَ: بازکن، بگشای (فعل امر)
اِفْتَحُوا: باز کنید (فعل امر)

اِفْتِخار: مباهات کردن، بالیدن (اسم)
اِفْتَرَسَ: دریدن صید، شکار کردن (اسم)
اِفْتَرَضَ: واجب کرد (فعل ماضی)

اِفْتَضَحَا: رسوایا افضاح شدند (فعل ماضی)
اِفْرَاح: جوجه ها (اسم) مفرد: فَرَح.
اِفْرَاد: اشخاص (اسم) مفرد: فرد.

اِفْرَدَ: جدا کرد، مجزا کرد، از هم سوا کرد، کنار گذاشت (فعل ماضی)

اِفْرَغَ: خالی کرد، تهی کرد، تخلیه کرد
(فعل ماضی)

اِفْسَدَ: تباه کرد، فاسد کرد (فعل ماضی)

اِفْسَدَتْ: فاسد کرد، خراب کرد، تباه کرد، ویران کرد، از بین برد (فعل ماضی)

اِفْسَدُوا: تباه کردند، ویران کردند (فعل ماضی)

اِفْضَحَ: آشکارتر، روشن تر (اسم)

اِفْضَلَ: برتر، برترین (اسم)

اِفْطَار: روزه را شکستن (اسم)

اِلْأَفْعَالُ الْعَمِيَاء: اعمال کورکورانه.

اِفْعَلْ: انجام بده (فعل امر)

اِفْعَلُوا: انجام دهید (فعل امر)

اِفٍّ: نف، اُف، آه، وای (کلمه ای است که هنگام گله و دلتنگی گفته می‌شود).

اِغْتَابَهُ: از او غیبت کرد (فعل ماضی)

اِغْتَبَنَكَ: از تو بدگویی کردم (فعل ماضی)

اِغْتَسِلَ: غسل کنم (فعل مضارع)

اِغْتِيَاب: پست سرکسی بدگویی کردن (اسم)

اِغْذِيَّة: غذاها، خوراکیها (اسم) مفرد: غذا.

اِغْرَاء: واداشتن، برانگیختن، وادار کردن. (اسم)

اِغْرَقَ: غرق کرد (فعل ماضی)

اِغْرَقَهُم: غرق کرد ایشان را (فعل ماضی)

اِعْرَظْنَا غُلُومًا: فراوان ترین ما از لحاظ دانش.

اِغْسِلَ: بشوی (فعل امر)

اِغْسِلْ: می‌شویم (فعل مضارع)

اِغْصَان: شاخه ها (اسم) مفرد: غصن.

اِغْفَال: فروگذاری، غفلت، بی خبری (اسم)

اِغْفِرَ: بیامرز (فعل امر)

اِغْفِرْنَا: بیامرز ما را (فعل امر)

اِغْفِرْ لِي: بیامرز مرا (فعل امر)

اُغْلَال: بندها، (اسم) مفرد: غُلّ.

اُغْلِبَ: پیروز شو، چیره شو (فعل امر)

اُغْلِبَ: بیشتر، بیشتری، مؤثرتر (اسم)

اُغْلِظَ: سخت بگیر، درستی کن (فعل امر)

اُغْلَى: گرانتر (اسم)

اُغْنَام: چهار پایان (اسم) مفرد: غنم.

اُغْنَامِهِم: چار پایانشان (اسم)

اُغْنَاهُمْ: بی نیازترین آنها (اسم)

اُغْنَى: بی نیاز کرد (فعل ماضی)

اُغْنَى: بی نیازترین (اسم)

اُغْنِيَاء: ثروتمندان، بی نیازان (اسم) مفرد: غنی.

اُغْوِيَتْهُمْ: گمراه کرد ایشان را، فریفت ایشان

را، اغوا کرد آنها را (فعل ماضی)

اِفَادَة: سود، فایده، توجه، لطف، التفات (اسم)

اِفَاضَة: لبریز شدن، ریزش (اسم)

اُفُقْ: دورنمای هر چیز، افق (اسم)

اُفْکَار: فکرها، اندیشه‌ها (اسم) مفرد: فکر.

اِفْلَاس: ورشکستگی (اسم)

اَفْلَام: فیلم‌ها (اسم)

اَفْلَتَ: از دست رفت، گریخت، فرارکرد.

(فعل ماضی)

اَفْلَحَ: رستگار و پیروز شد (فعل ماضی)

اَفْوَاج: گروه‌ها، دسته‌ها (اسم) مفرد: فوج.

اَفْوَاه: دهانها (اسم) مفرد: فم.

اَفْوَاهِيَهْم: دهانهایشان (اسم)

اَفْوَاق: بالاتر، برتر (اسم)

اَفْهَام: درکها، فهم‌ها (اسم) مفرد: فهم.

اِفْهَمَ: بفهم، درک کن (فعل امر)

اَقَارِب: نزدیکان (اسم) مفرد: قریب.

اَقَالَ: در گذشت، صرف نظر کرد (فعل ماضی)

اَقَامَ: برپای داشت، برپای کرد (فعل ماضی)

اَقَامَتَ: برپا داشت (فعل ماضی)

اَقَامُوا: برپا داشتند (فعل ماضی)

اِقَامَة: برپا داشتن، ماندن، سکونت کردن. (اسم)

اِقْبَالَ: روی آوردن، آمدن، نزدیک شدن،

فرارسیدن (اسم)

اَفْجَحَ: زشت تر (اسم)

اَفْجَلَ: روی آورد، فرارسید (فعل ماضی)

اَفْجَل: روی آور (فعل امر)

اَفْجَلَتَ: نیکبخت شد، سعادتمند شد، دنیا به او

رو آورد (فعل ماضی)

اِفْتِیَاس: نقل قول، ذکر، استشهاد، سخن نقل

شده (اسم)

اِقْتِدَاء: تقلید، پیروی، سرمشق قراردادن (اسم)

اِفْتِرَاف: ارتکاب، انجام دادن (اسم)

اِفْتِرَان: ازدواج، عروسی، پیوستگی (اسم)

اِفْتَرَبَ: نزدیک شد (فعل ماضی)

اِفْتَرَبَ مِنْ...: به... نزدیک شد. (فعل ماضی)

اِفْتَرَبْتُ: نزدیک شد (فعل ماضی)

اِفْتَسَمَ: تقسیم کرد (فعل ماضی)

اِفْتِصَاد: صرفه جویی، کم خرجی (اسم)

اِفْتِصَادِي: اقتصادی، مربوط به اقتصاد (اسم)

اِفْتَصَّصَ: صرفه جویی کرد، قصیده سرود.

(فعل ماضی)

اِقْتِضَاء: لزوم، ضرورت، احتیاج، ایجاب (اسم)

اَقْدَام: گامها، قدمها (اسم) مفرد: قَدَم.

اِقْدَام: مبادرت، تهور، بی باکی، شجاعت،

(اسم)

اَقْدَامُكُمْ: گامهایتان (اسم)

اَقْدِرُ: می توانم (فعل مضارع)

اَقْدَمَ: مبادرت کرد، دست بکاری

زد. (فعل ماضی)

اَقْدِمَ: جلویا، مبادرت ورز (فعل ماضی)

اَقْدَار: پلیدها، ناپاکیها (اسم) مفرد: قَدَر.

اَقْدِفَ: پرتاب کن (فعل امر)

اَقْرَأُ: می خوانم (فعل مضارع)

اِقْرَأْ: بخوان (فعل امر)

اِقْرَأَنَّ: بخوانید شما زنان (فعل امر)

اَقْرَبَ: نزدیکتر (اسم)

اَقْرَبَاء: نزدیکان (اسم) مفرد: قریب.

اَقْرَبُكُمْ: نزدیکترین شما (اسم)

اَقْرَضْتُمَ: وام دادید، قرض دادید (فعل ماضی)

اِقْرُؤُوا: بخوانید (فعل امر)

اَقْسَام: قسمتها، بخشها (اسم) مفرد: قِسم.

اَقْصَى: دورتر (اسم)

اَقْضَى: انجام داد، بجا آورد، گذراند.

(فعل ماضی)

أَفْضِي: می‌گذرانم (فعل مضارع)

أَفْطَار: کشورها، سرزمینها، بخش‌ها (اسم)
مفرد: قطر.

أَفْطِف: بچینم، می‌چینم (فعل مضارع)

أَفْص: قفس‌ها (اسم) مفرد: قفص.

أَفْقَل: بست، قفل کرد (فعل ماضی)

أَفْلَام: قلم‌ها (اسم) مفرد: قلم.

أَقَل: کوچکترین (اسم)

أَقْلَهَن: کوچکترین ایشان (اسم)

أَقْلَبَه: بخش کمتر، ضد اکثریت (اسم)

أَقِم: بپادار (فعل امر)

أَقْمَار: ماه‌ها (اسم) مفرد: قمر.

أَقَمْتُ: اقامت کردم، بپاداشتم (فعل ماضی)

أَقَمْنُم: اقامت کردید (فعل ماضی)

أَقْمَشَه: پارچه‌ها. (اسم) مفرد: قماش.

أَقْنِي: فرمان برداری کن (فعل امر)

إِقْنَع: قانع باش (فعل امر)

أَقْوَال: قول‌ها، سخنان (اسم) مفرد: قول.

أَقْوَاهُم: نیرومندترین آنها (اسم)

أَقُول: می‌گویم (فعل مضارع)

أَقْوَم: بپا می‌خیزم (فعل مضارع)

أَقْوَى: قوی‌تر، نیرومندتر (اسم)

أَقْرَبَاء: زورمندان (اسم) مفرد: قوی.

أَقِم: اقامت می‌کنم، بپا می‌دارم. (فعل مضارع)

أَقِيمُوا: بپادارید (فعل امر)

أَكْبَر: بزرگان، رجال (اسم) مفرد: اکبر.

أَكْبَر: بزرگتر (اسم)

أَكْتَف: شانه‌ها (اسم) مفرد: کتف.

أَكْتُب: می‌نویسم (فعل مضارع)

أَكْتُب: بنویس (فعل امر)

أَكْتُبَنَّ: بنویسید شما زنان (فعل امر)

اِكْتَسَن: بپوش (فعل امر)

اِكْتِسَاب: کسب کردن، استفاده، نفع، سود،
تحصیل (اسم)

اِكْتَسَبَ: بدست آورد، استفاده کرد، سود برد،
تحصیل کرد (فعل ماضی)

اِكْتَسَبْتُ: بدست آورد (فعل ماضی)

اِكْتَسَبْنَا: کسب کردند (فعل ماضی)

اِكْتَسَبُوا: کسب کردند (فعل ماضی)

اِكْتَسَتْ: (لباس) برتن کرد، پوشید (فعل ماضی)

اِكْتَسَى: (لباس) برتن کرد، پوشید (فعل ماضی)

اِكْتَسَى بـ.....: ...را پوشید (فعل ماضی)

اِكْتِشَاف: کشف، خبرگیری، بازدید،
جاسوسی، اختراع (اسم)

اِكْتَشَفَ: کشف کرد، یافت، اختراع کرد.
(فعل ماضی)

اِكْتَم: پوشاننده‌تر (اسم)

اِكْتَمَلَ: کامل شد، تمام شد (فعل ماضی)

أَكْثَر: بیشتر، زیادتر، (اسم)

أَكْثَرُ أَقْبَا: مودبانه‌تر (اسم)

أَكْثَرُهُم: بیشتر آنها (اسم)

أَكْثَرِيَّة: اکثریت، انبوه یا قریب به اتفاق، توده
مردم، بیشتر مردم (اسم)

اِكْرَام: گرامی داشتن (اسم)

اِكْرَامًا: برای احترام (اسم)

اِكْرَاه: مجبور بودن، ناگزیر ساختن، متوسل به
زور شدن (اسم)

اِكْرَم: گرامی بدار (فعل امر)

اِكْرَمَ: کریم‌تر، کریمترین، گرامی‌ترین (اسم)

اِكْرَمَكُم: گرامی‌ترین شما (اسم)

اِكْرَمْنِي: گرامی بدار مرا (فعل امر)

اِكْفَرَه: متهم به بی‌دینی کرد، تکفیر کرد.

(فعل ماضی + اسم)

أَكَلَ: خوردن (اسم)

أَكَلَ: خورد (فعل ماضی)

أَكَلْتُ: خوردی (فعل ماضی)

أَكَلْتُ: خوردم (فعل ماضی)

أَكَلْتُكَ: خورد تو را (فعل ماضی + اسم)

أَكَلْتُم: خوردید (فعل ماضی)

أَكَلْتُهُ: خورد آنرا (فعل ماضی + اسم)

أَكَلَهُ: خورد آنرا (فعل ماضی + اسم)

إِكْلِيل: تاج، تاج گل، حلقه گل (اسم)

أَكْمَلَ: کامل، تمام (اسم)

أَكْمَلْتُ: کامل کرد (فعل ماضی)

أَكْمَلْتُ: کامل کردم (فعل ماضی)

أَكُونُ: می باشم (فعل مضارع)

أَلَا...؟! : آینه...؟! (حرف + حرف)

أَلَا: بدان، آگاه باش (حرف)

أَلْبَاب: خردها، عقل ها، مغزها (اسم) مفرد: لُب

إِلْتِزَام: اجبار، ضرورت، لزوم، تعهد، پیمان،

مسئولیت، قول، وعده (اسم)

إِلْتَفَت: روی کرد، توجه کرد، مورد توجه

قرارداد، در نظر گرفت (فعل ماضی)

إِلْتِقَاء: برخورد کردن، ملاقات کردن، یافتن،

رسیدن (اسم)

إِلْتَقَطَ: برگرفت (فعل ماضی)

إِلْتَقَطَهُ: برگرفت او را، برگرفت آن را، (فعل ماضی

+ اسم)

إِلْتَقَى: ملاقات کرد، دید، برخورد کرد، یافت،

رسید به (فعل ماضی)

إِلْتَقَتْ: ملاقات کرد، برخورد کرد (فعل ماضی)

إِلْتَقَيْنَا: ملاقات کردیم، برخورد کردیم

(فعل ماضی)

إِلْتَمَسَ: طلب کرد (فعل ماضی)

أَلَجَأَ: پناه داد (فعل ماضی)

أَلَجَّ: اصرار کرد (فعل ماضی)

أَلْحَقَنِي: ملحق گردان مرا (فعل امر)

إِلْتَزَمَ: ملازم باش، همراه باش (فعل امر)

أَلْسِنَةً: زبانها (اسم) مفرد: لسان.

أَلْطَفَ: لطف کرد (فعل ماضی)

أَلْطَفَكَ: لطف کرد به تو (فعل ماضی + اسم)

إِلْغَاء: باطل کردن، منسوخ کردن، (اسم)

أَلْغَى: باطل کرد، از بین برد، منحل کرد

(فعل ماضی)

أَلْف: هزار (اسم)

أَلْفَاظ: لفظها (اسم) مفرد: لفظ.

أَلْقَتْ: افکند، انداخت (فعل ماضی)

أَلْقَى: انداخت، افکند (فعل ماضی)

أَلْقَيْهِ: بیفکن او را (فعل امر + اسم)

أَلِكْتَرُونِيَّة: الکترونیکی (اسم)

أَلَا (أَنْ لَا): اینکه نه... (حرف + حرف)

أَلَا نَعْبُدُ: این که عبادت نکنیم (حرف + فعل نفی)

إِلَّا: (= إِنْ لَا) مگر، بجز (حرف شرط + حرف

نفی)

أَلِلْتَان: آن دو که (اسم)

أَلْتِي: که - کسی که (اسم)

أَلَذِي: که - کسی که (اسم)

أَلَفَ: متحد کرد، اهلی کرد، پرورش داد،

الفت داد: (فعل ماضی)

أَلَلَانِي: کسانی که، آنان که (اسم)

أَلَلْدَان: آن دو که (اسم)

أَلَذِينَ: که، کسانی که (اسم)

اللَّهُ: خدا، پروردگار (اسم)

أَلَلْهُمَّ: خدایا، بار پروردگارا! (اسم + حرف)

اِمتداد: پهنا، فضای وسیع، دامنه، حوزه، طول،
قلمرو، درازا (اسم)

اِفتَدَح: ستایش کرد، ستود (فعل ماضی)

اِفتَدَحَه: تمجید کرد از او، او را ستود، تعریف
کرد از او (فعل ماضی + اسم)

اِفتَدَّ: کشیده شد، امتداد یافت، باز شد، منبسط
شد، توسعه یافت (فعل ماضی)

اِفتَصَّ: مکید (فعل ماضی)

اِفتِیْعَة: کالاها، متاعها (اسم) مفرد: متاع.

اِفتَلَّ: پُر شد از، پر بود از (فعل ماضی)

اِفتَلَّات: پر شد از، پر بود از (فعل ماضی)

اِفتِناع: سرباز زدن، عدم امکان، رد، (اسم)

اِفتَنَع: سرباز زد، رد کرد (فعل ماضی)

اُفْئال: مَثَل ها، ماندها، نظایر (اسم) مفرد: مثل.

اُفْجَد: بزرگوارتر، عظیم تر، با شکوه تر، بزرگتر،
نامی تر (اسم)

اُفَر: ماده، چیز، موضوع، کار، ربط، مطلب
(اسم)

اُفَر: فرمان داد، امر کرد (فعل ماضی)

اُفَر: دستور داده شد (فعل ماضی مجهول)

اُفَرَة: مرد، شخص (اسم)

اُفَرَا: فرمان دادند آندو (فعل ماضی)

اُفَرَا: فرمان داده شدند، (فعل ماضی مجهول)

اُفَرَاء: فرمانروایان (اسم) مفرد: امیر.

اُفَرَاة: زن، زوجه، همسر (اسم)

اُفَرَض: بیمارها (اسم) مفرد: مرض.

اُفَرَة: حکومت کردن (اسم)

اُفَرَت: دستور داد، امر کرد، فرمان داد.
(فعل ماضی)

اُفَرُت: فرمان داده شدم (فعل ماضی مجهول)

اُفَرَتَا: فرمان دادند (فعل ماضی)

آلم: درد (اسم) جمع: آلام.

آلَم تَسْمَع: آیا نشنیدی؟ (حرف + فعل جحد)

آلماس: از سنگهای نفیس و گرانبها (اسم)

آلواح: لوح ها (اسم) مفرد: لوح.

آلوان: رنگها (اسم) مفرد: لون.

إله: خدا (اسم)

إلهی: خدایی (اسم)

إلهیة: خدایی، مربوط به خدا (اسم)

إلی: بسوی، به، تا (حرف)

إلی آلام: به پیش، به جلو (حرف + اسم)

إلی جوارِ ذلک: علاوه بر این (حرف + اسم)

إلی آلفاء: به امید دیدار (حرف + اسم)

أَلَيْسَ كَذَلِكَ؟! : این طور نیست؟! چنین
نیست!؟

أَلیم: دردناک، سخت، دشوار (اسم)

إلینا: به ما (حرف + اسم)

إلئیه: به او، به آن (حرف + اسم)

إلئها: به آن، به سوی آن (حرف + اسم)

أُم: یا (حرف عطف)

آها...: آهانه...؟! (حرف استفهام + حرف نفی)

آهات: کشت، سبب مرگ شد (فعل ماضی)

آهازات: کلمات رمز، کلمات عبور، اسامی
شب، نشانه ها (اسم) مفرد: اماره.

إمارة: فرمانروائی، امیری (اسم)

اماکن: جایها، مکانها (اسم) مفرد: مکان.

إمام: رهبر، پیشوا، زعیم، راهنما (اسم)

أمام: روبرو، مقابل، پیش رو (اسم)

أمان: امنیت، آرامش، سلامت، (اسم)

آمانات: ودیعه ها، سپرده ها (اسم) مفرد: آمانة.

اِفْتَتَل: اطاعت کرد، فرمان برد (فعل ماضی)

اِفْتِحان: آزمایش، محک، آزمون (اسم)

(فعل امر)

اَفْشَى: راه می برم، راه می روم (فعل مضارع)

اِفْضَاء: انجام دادن، امضاء کردن، به موقع اجرا

گذاشتن (اسم)

اَفْضَوْا: گذرانیدید (فعل ماضی)

اَفْضَى: گذراند (فعل ماضی)

اَفْضَى: بروم، می گذرم (فعل مضارع)

اَفْطَار: بارانها (اسم) مفرد: مَقْطَر.

اِمْكَان: قدرت، طاقت، توانایی، احتمال، نیرو،

توان (اسم)

اَفْكَن: امکان داشت، ممکن بود، (فعل ماضی)

اَقْل: امید، آرزو (اسم) جمع: اَمَال.

اَفْلَاح: نمکها (اسم) مفرد: يُلُح.

اِفْلَاق: فقر، تنگدستی، تهیدستی (اسم)

اَفْلَاك: ملک ها، زمینها (اسم) مفرد: مَلِك.

اُمْلَك: مالک ساخت، دارا کرد، چیزی را در

تصرف کسی قرارداد (فعل ماضی)

اُتِم: ملتها، نسلها (اسم) مفرد: اُمَّة.

اُم: مادر (اسم)

اَقَا: لیکن، ولی، چیزی که هست،

اِقَا: یا (حرف عطف)

اَقَّة: مردم، نسل، ملت، نژاد (اسم)

اُمُّ رَأْس: فرق سر (اسم + اسم)

اُمِّي: بیسواد، درس نخوانده، مربوط و وابسته به

مادر (اسم)

اَقْبَة: مادری، مادری کردن، جهل، نادانی،

بی خبری، بیسوادی (اسم)

اَقْمَهَات: مادران (اسم) مفرد: اُم.

اَمْن: امنیت، آرامش، عدم خطر، صلح. (اسم)

اَمِن: اطمینان پیدا کرد، مطمئن شد، بی خطر

شد، قابل اعتماد شد (فعل ماضی)

اَمِرَا: فرمان داده شدند (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْتُمْ: فرمان دادید (فعل ماضی)

اَمَرْتُمَا: دستور دادید، فرمان دادید (فعل ماضی)

اَمِرْتُمَا: فرمان داده شدید (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْتُنَّ: دستوردادید (فعل ماضی)

اَمِرْتُنَّ: دستور داده شدید (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْنِ: فرمان دادند (فعل ماضی)

اَمِرْنِ: فرمان داده شدند (فعل ماضی مجهول)

اَمَرُوا: فرمان دادند آنها (فعل ماضی)

اَمَرَهُمْ: فرمان داد آنها را (فعل ماضی + اسم)

اَمِرَا: فرمان داده شدند (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْتُمْ: فرمان دادید (فعل ماضی)

اَمَرْتُمَا: دستور دادید، فرمان دادید (فعل ماضی)

اَمِرْتُمَا: فرمان داده شدید (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْتُنَّ: دستوردادید (فعل ماضی)

اَمِرْتُنَّ: دستورداده شدید (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْنِ: فرمان دادند (فعل ماضی)

اَمِرْنِ: فرمان داده شدید (فعل ماضی مجهول)

اَمَرْنَا: دستوردادیم (فعل ماضی)

اَمَرُوا: فرمان دادند آنها (فعل ماضی)

اَمَرَهُمْ: فرمان داد آنها را (فعل ماضی + اسم)

اُمْرِيكِيَّة: امریکایی (اسم)

اَفْس: دیروز (اسم)

اِفْسَاك: خودداری کردن، بخل، خست، (اسم)

اِفْسَح: پاک کن (فعل امر)

اِفْسَحُوا: بزدايید، پاک کنید، (فعل امر)

اَفْسَك: گرفت، ربود (فعل ماضی)

اَفْسِكْ عَلَيَّ: برابم نگهدار، (فعل + حرف + اسم)

اَفْسَى: شام کرد، روز را به شب رساند

(فعل ماضی)

اِفْشَى: راه ببر، به گردش در آور، راه برو.

اُمْتَاء: امانتداران (اسم) مفرد: امین.

اِفْتَح: ببخش، بده (فعل امر)

اِفْتَحْهُمْ: به آنان ببخش، بده (فعل امر + اسم)

اُمْنِيَّة: آرزوها، میلها، امیدها (اسم)

اَقْوَات: مردگان (اسم) مفرد: میت.

اَفْوَاج: موجها (اسم) مفرد: موج.

اَقْوَال: مالها (اسم) مفرد: مال.

اُمُور: کارها (اسم) مفرد: امر.

اُمُورِيَّة: مربوط به خاندان بنی امیه (اسم)

اُمُوتَيْن: اُمویان (اسم)

اُمیر: شاهزاده، فرمانده، رئیس، شاهپور (اسم)

اُمین: وفادار، راست کردار، بی خطر، سالم،

موثق، قابل اعتماد (اسم)

اَنَّ: اینکه، که (حرف)

اِنْ: اگر (حرف)

اَنَا: من (اسم)

اِنَاء: ظرف (اسم)

اَنَا بَخِير: خویم (اسم + حرف + اسم)

اُنَات: دختران، جمع: اُنثی (اسم)

اِنْ اَخَذُوا عَلَيَّ يَدِيْهِ: اگر او را از کارش بازدارند.

اِنْ اَرَادَ: اگر اراده کند (حرف شرط + فعل ماضی)

اَنَارَ: روشن کرد (فعل ماضی)

اَنَا سَعِيْدٌ بِذَلِكَ: من به آن سبب خوشحالم!

اَنَا شَبِيْدٌ: سرودها، ترانه ها، آوازا. (اسم)

مفرد: اُنْشُوْدَة.

اَنْبَأَ: خبرداد (فعل ماضی)

اَنْبِات: رویاندن (اسم)

اَنْبَاهُ: خبرداد او را (فعل ماضی + اسم)

اَنْبَتَ: رویاند (فعل ماضی)

اَنْبَتَتْ: رویاند (فعل ماضی)

اَنْبَتَكُمْ: رویانیده است شما را (فعل ماضی)

اَنْبَتَ لَكُمْ: رویاند برای شما (فعل ماضی)

اَنْبَسَاط: کش آمدن، خوشحال شدن، خشنود

شدن (اسم)

اَنْبَسَطَ: کش آمد، خوشحال شد، قیافه اش از هم

بازشد، خشنود شد (فعل ماضی)

اَنْبَعَثَ: برخاست، برآمد (فعل ماضی)

اَنْبِيَاء: پیامبران (اسم) مفرد: نبی.

اَنْتَ: تو (مذکر / اسم)

اَنْتِ: تو (مؤنث / اسم)

اَنْتَاج: تولید، سبب شدن، بوجود آوردن، ایجاد

کردن، تهیه و فراهم کردن. (اسم)

اَنْتَبَهُوا: بیدار شوید (فعل امر)

اَنْتَثَرْتُ: پر پر شد، پراکنده شد (فعل ماضی)

اَنْتَجَ: تولید کرد، بوجود آورد، تهیه و فراهم کرد.

(فعل ماضی)

اَنْ تَجْتَهِدُوا: اینکه کوشش کنید (فعل مضارع)

اَنْتَجُوا: تولید کنید، بوجود آورید، تهیه و فراهم

کنید (فعل امر)

اَنْ تَحْكُمُوا: اینکه داوری کنید (فعل مضارع)

اَنْتَسَبْتُ: انتساب یافتی (فعل ماضی)

اَنْتَشَرُوا: منتشر شدند، شایع شده است.

(فعل ماضی)

اَنْتَصَاب: راست شدگی، منصوب شدن (اسم)

اَنْتِصَار: پیروزی، ظفر (اسم)

اَنْتَصَبَ: ایستاد، بر پاخاست (فعل ماضی)

اَنْتَصَرَ: پیروز شد (فعل ماضی)

اَنْتَصَرْتُ: پیروز شدم (فعل ماضی)

اَنْتِظَارُ: معطل شدن، چشم به راه بودن،

صبرکردن، حوصله به خرج دادن (اسم)

اَنْتِظَام: نظم، ترتیب، مطابقت با قواعد (اسم)

أَنْظِرْ: صبر می‌کنم، توقع دارم (فعل ماضی)
إِنْقَاد: خرده گیری، عیجویی کردن (اسم)
إِنْقَالَ: از جایی به جایی رفتن (اسم)
إِنْقَام: دادخواهی، تلافی، کینه جویی (اسم)
إِنْقَلَّ: جابجا شد (فعل ماضی)
أَنْتَم: شما (جمع مذکر/اسم)
أَنْتُمَا: شما (مثنی/اسم)
أَنْتُنَّ: شما (جمع مؤنث/اسم)
إِنْتِهَاء: پایان، خاتمه (اسم)
إِنْتَهَى: به پایان رسید، در گذشت، سر رسید، منقضی شد، تمام شد، برطرف شد. (فعل ماضی)
أَنْثَى: جنس ماده (اسم)
إِنْجَاز: برآوردن، انجام دادن (اسم)
إِنْجَحَ: قبول شو، موفق شو (فعل امر)
إِنْجَمَاد: یخ بستن (اسم)
إِنْجِيل: کتاب انجیل، مژده، بشارت (اسم)
إِنْجِرَاف: کجی، گمراهی، غیرطبیعی بودن، سراشیبی، سرازیری (اسم)
إِنْحِصَار: محدود شدن، محاصره شدن (اسم)
إِنْحَصَرَ: محدود شد، محاصره شد (فعل ماضی)
إِنْحِطَاط: پست شدن، پایین آمدن، سقوط کردن (اسم)
إِنْحِنَاء: خم شدن، متمایل شدن (اسم)
إِنْحَنَى: خم شد، دولا شد (فعل ماضی)
إِنْذَرْتُ: منقرض شد، از میان رفت. (فعل ماضی)
إِنْذِفَاع: بسرعت رفتن (اسم)
إِنْذَفَعَ: به سرعت رفت (فعل ماضی)
إِنْذَفَعْتُ: به سرعت رفت (فعل ماضی)
أَنْذَرْتَهُمْ: اخطار کنی به آنها، اعلام خطر کردی به آنها، آگاهی دادی به آنها (فعل ماضی +

اسم)
إِنْزِعَاج: پریشانی (اسم)
أَنْزَلَ: فرستاد (فعل ماضی)
أَنْزَلَ: فروفرست (فعل امر)
أَنْزَلَ: فرستاده شد (فعل ماضی مجهول)
أَنْزَلْنَا: فرو فرستادیم (فعل ماضی)
أَنْزَلْنَاهُ: فرو فرستادیم او را (فعل ماضی + اسم)
أَنْزَلَهُ: فروفرستاد او را (فعل ماضی + اسم)
إِنْس: انسان، آدمی، بشر، نژاد انسانی (اسم)
أَنْسَاب: نسبها (اسم) مفرد: نَسَب
إِنْسَانُ الثَّلْجِي: آدم برفی (اسم + اسم)
إِنْسَانِيَّة: بشریت، انسانیت (اسم)
إِنْسِجَام: هارمونی، هماهنگی (اسم)
إِنْسَى: آدمی، بشری، مربوط به انسان (اسم)
أَنْسَى: به فراموشی انداخت (فعل ماضی)
أَنْشَأَ: آفرید، بوجود آورد، بنا کرد (فعل ماضی)
إِنْ شَاءَ اللَّهُ: به خواست خدا، اگر خدا بخواهد. (حرف + فعل ماضی + اسم)
أَنْشُرُهُ: آنرا پخش کن (فعل امر + اسم)
أَنْشُودَة: سرود، ترانه، آواز (اسم) جمع: أُنشُود.
أَنْصَار: یاران (اسم) مفرد: ناصر.
أَنْصَات: گوش دادن، بدقت گوش دادن (اسم)
أَنْصَبْتُ: ریخته شد (فعل ماضی)
أَنْصِتُوا: خاموش باشید، سکوت کنید و گوش فرادهید (فعل امر)
أَنْصُرُ: یاری می‌کنم (فعل مضارع)
أَنْصُرْ: یاری کن (فعل امر)
أَنْصُرَا: یاری کنید شما دو مرد (فعل امر)
إِنْصِرَاف: جبرف نظر کردن، دست کشیدن، رها کردن (اسم)
إِنْصَرَفَ: دست کشید، ول کرد، چشم پوشید

اِنْفِرَاد: بی نظیر گشتن، بی مانند شدن، یگانه و یکتا بودن (اسم)

اَنْفَس: گرانبهاترین، گرانبها تر (اسم)

اَنْفَس: دلها، جانها (اسم) مفرد: نَفَس.

اَنْفَسَا: خودمان (اسم + اسم)

اَنْفَسَكُمْ: جانهایتان (اسم + اسم)

اَنْفَع: سودمندترین (اسم)

اِنْفِعَالَات: تأثر، عدم مقاومت، تحمل، بی ارادگی (اسم)

اِنْقَاذ: راهنمایی شد، رهبری شد (فعل ماضی)

اِنْقَاذ: رهاندن (اسم)

اَنْقَذ: نجات داد، رهانید (فعل ماضی)

اِنْقِرَاض: نابود شدن، از بین رفتن، پایان گرفتن (اسم)

اِنْقِضَاء: پایان، گذشت، سپری شدن (اسم)

اِنْقَضَتْ: سپری شد، گذشت، تمام شد

اِنْقَضَى: از دست رفت، سپری شد (فعل ماضی)

اِنْقِطَاع: جدایی، جدا شدن، بند آمدن (اسم)

اِنْقِطَعَ: بریده شد (فعل ماضی)

اِنْقَلَب: دگرگونه شد، تغییر کرد، واژگون شد (فعل ماضی)

اِنْكَبَّ عَلَى: سخت مشغول شد (فعل ماضی)

اَنْكَرُوا: انکار کردند، حاشا کردند، قبول

نداشتند، نشناختند (فعل ماضی)

اِنْكَسَار: شکستگی، شکست (اسم)

اِنْكَسَرَتْ: شکست، شکست خورد (فعل ماضی)

اِنْكَسَرَتْ: شکست، شکست خورد (فعل ماضی)

اِنْ كُنْتُمْ اَيَّاهُ تَعْبُدُونَ: اگر او را می پرستید.

اَنَّ: حتماً، مسلماً، اینکه، همانا (حرف)

اِنَّ: حتماً، مسلماً، همانا (حرف)

اِنَّا: همانا ما (حرف + اسم)

(فعل ماضی)

اَنْصُرْنَ: یاری کنید (فعل امر)

اَنْصُرُوا: یاری کنید (فعل امر)

اَنْصُرِي: یاری کن (فعل امر)

اِنْصِبَاط: مرتب شدن (اسم)

اِنْصَبَطَ: مرتب شد (فعل ماضی)

اِنْصَمَّ: پیوست (فعل ماضی)

اِنْطِاق: برهم نهادن، بسته شدن (اسم)

اِنْطَقَا: خاموش شد (فعل ماضی)

اِنْطَقَات: خاموش شد (فعل ماضی)

اِنْطِلاق: رفتن، حرکت کردن (اسم)

اِنْطَلَقَ: بر پا شد، رها شد، شروع شد (فعل ماضی)

اِنْطَلَقَ لِي: به ... پرداخت (فعل ماضی)

اِنْطَلَقَ: رفت، حرکت کرد (فعل ماضی)

اِنْطَوَى: پیچیده شد، نهاده شد (فعل ماضی)

اَنْظَار: دیده ها، نظرها (اسم) مفرد: نَظَر.

اَنْظُرَ: نگاه می کنم (فعل مضارع)

اَنْظُرْ: نگاه کن (فعل امر)

اَنْظُرُوا: نگاه کنید (فعل امر)

اَنْظَف: پاکیزه تر (اسم)

اَنْظَمَتْهُ: تشکیلات آن (اسم + اسم)

اَنْعَام: چهار پایان (اسم) مفرد: نَعَم.

اِنْعِاق: آزاد شدن (اسم)

اِنْعَكَسَ: واژگون شد، وارونه شد. (فعل ماضی)

اَنْعَمْتُ: نعمت دادی، بخشیدی (فعل ماضی)

اَنْعَمَ عَلَى: بخشش کرد، نعمت داد (فعل ماضی)

اَنْف: بینی (اسم)

اِنْفَاق: بخشیدن (اسم)

اِنْفِتاح: گشودگی، باز شدن (اسم)

اِنْفِجَار: احتراق، آتش گیری (اسم)

اِنْفَجَرَ: ترکید، آتش گرفت (فعل ماضی)

(اسم)
اِهْتَرَّتْ: به جنبش درآمد (فعل ماضی)
اِهْتَرَّتْ: به جنبش درآمد، به حرکت درآمد.
 (فعل ماضی)
اِهْتِمَام: نگرانی، رنج و زحمت، التفات و عنایت، توجه و اعتنا (اسم)
اِهْجُرْ: دوری کن (فعل امر)
اَهْدَاف: هدفها (اسم) مفرد: هَدَف.
اِهْدِنَا: ما را هدایت کن (فعل امر)
اَهْرُبْ: می‌گریزم، فرار می‌کنم (فعل مضارع)
اَهْرُبْ: بگریز، فرار کن (فعل امر)
اَهْل: خانواده، خویشاوندان، نزدیکان (اسم)
اَهْلًا وَسَهْلًا: خوش آمدید (اسم + اسم)
اَهْلَكْنَا: نابود کردیم (فعل ماضی)
اَهْلِكُوا: نابود کنید (فعل امر)
اِهْمَال: فرو گذاشتن (اسم)
اَهْم: مهمترین (اسم)
اَهْمِيَّة: اهمیت (اسم)
اَهْوَاء: خواسته‌ها، خواهشها (اسم) مفرد: هَوَا.
اَهْوَن: آسانتر، روان، ملایم (اسم)
اَوْ: یا، مگر اینکه، بجز اینکه (حرف)
اَوَامِر: فرمانها دستورها (اسم) مفرد: امر.
اَوَان: موقع، دوره، زمان، موسم، فصل (اسم)
اَوَانِي: ظرفها (اسم)
اَوْتُوا: داده شدند (فعل ماضی مجهول)
اَوْتِي: داده شد (فعل ماضی مجهول)
اَوْتَيْتُمْ: داده شدید (فعل ماضی مجهول)
اَوْتَان: بتها (اسم) مفرد: وثن.
اَوْجَبْ: موظف ساخت، ملزم کرد، تکلیف کرد (فعل ماضی)
اَوْجَدَ: ایجاد کرد، آفرید، بوجود آورد

اَنَك: اینکه تو (حرف + اسم)
اَنَکُمْ (اِنَّ + کم): اینکه شما (حرف + اسم)
اَنَمَا: منحصرأً فقط (حرف حص)
اَنَانَا: همانا ما (حرف + اسم)
اَنَانِي: همانا من (حرف + اسم)
اَنِي: هروقت (اسم)
اَنَوَار: نورها (اسم) مفرد: نور.
اَنَوَاع: نوعها (اسم) مفرد: نوع.
اَنَهَار: جویها، رودخانه‌ها (اسم) مفرد: نهر.
اَنَهَج: آشکار ساخت، توضیح داد، واضح کرد (فعل ماضی)
اَنَهْدَام: فرو ریختن، نابود شدن (اسم)
اَنَهَضْ: بیدار کرد، تهییج کرد (فعل ماضی)
اَنَهَضْ: به جنبش وادار کن، بیدار کن، تهییج کن (فعل امر)
اَنَهَضُوا: بر پادارید، بیدار کنید، تهییج کنید، تحریک کنید (فعل امر)
اَنَ يَجَلْ: که وارد شود (فعل مضارع)
اَنَ يَذْرِكْ: که درک کند (فعل مضارع)
اَنَ يَزُولْ: اینکه زایل شود (فعل مضارع)
اَنَيس: همدم، معاشر (اسم)
اَنَ يَقْضِيَا: که بگذرانند (فعل مضارع)
اَنَ لَا تَفْعَلْ: که انجام ندهی (فعل مضارع)
اَهَالِي: ساکنان (اسم) مفرد: اهل.
اَهَان: اهانت کرد، خوار شمرد، فحش داد (فعل ماضی)
اِهْتَدَى: هدایت یافت، بطریق هدایت افتاد (فعل ماضی)
اِهْتِزَاز: به جنبش درآمدن، به حرکت درآمدن (اسم)
اِهْتِزَازَات: تکانها، لرزشها، تکان خوردنها.

(فعل ماضی)

اَوْجَدُ: ایجاد کن، بوجود آور (فعل امر)

اَوْجَدْتُ: یافتم (فعل ماضی)

اَوْحَى: وحی کرد (فعل ماضی)

اَوْذَعَ: وداع کرد، خدا حافظی کرد (فعل ماضی)

اَوْدِيَّة: دره ها، گردنه ها (اسم) مفرد: وادی.

اَوْراق: برگها (اسم) مفرد: ورق.

اَوْرَثْتُ: موجب گردید (فعل ماضی)

اَوْرَثْنَا: ارث داد ما را (فعل ماضی)

اَوْرُوبَا: اروپا، فرنگستان (اسم)

اَوْرُوبِيّ: اروپایی، فرنگی (اسم)

اَوْزَان: وزنها (اسم) مفرد: وزن.

اَوْسَط: وسط، میان، میانه (اسم)

اَوْضَع: وسیع تر، گشادتر، بزرگتر (اسم)

اَوْصَانَا: سفارش کرد ما را (فعل ماضی)

اَوْصَلَ: رساند (فعل ماضی)

اَوْصَلَ: انتقال داد، برد، همراه رفت، رهبری

کرد (فعل ماضی)

اَوْصَى: سفارش کرد (فعل ماضی)

اَوْصِيَاء: سفارش شدگان (اسم) مفرد: وصی.

اَوْضَح: شرح داد، تفسیر کرد، روشن کرد،

آشکارکرد (فعل ماضی)

اَوْطَان: وطنها، سرزمینها (اسم) مفرد: وطن.

اَوْعَدَ: وعده داد (فعل ماضی)

اَوْفَى: وفا کن (فعل امر)

اَوْفُوا: وفا کنید، اندازه دهید (فعل امر)

اَوْفِيَاء: باوفایان، وفاداران (اسم) مفرد: وفی.

اَوْقَات: زمانها، وقتها (اسم) مفرد: وقت.

اَوْقَدَ: روشن کرد (فعل ماضی)

اَوْقَفَ: متوقف کرد (فعل ماضی)

اَوْقَفُوا: متوقف کنید (فعل امر)

اَكْسَبِد: زنگ، زنگار (اسم)

اَوْلَاد: پسران، (اسم) مفرد: ولد.

اَوْلِيْك: آنها، آنان (اسم)

اَوْلُوا: صاحبان، دارندگان (اسم)

اَوْلُوا الْاَلْبَاب: خردمندان، صاحبان خرد.

اَوْلَى: این جهان، دنیا، آغاز (اسم)

اَوْلِي: صاحبان، دارندگان (اسم)

اَوْلِيَاء: یاران، دوستان (اسم) مفرد: ولی.

اَوْلَوْتَه: مقدم بودن (اسم)

اَوَّل: اول، آغاز (اسم)

اَيّ: یعنی (اسم)

اَيّ: بلی، قبل از قسم بکارمی رود (حرف جواب)

اِيتَاء: دادن از روی میل (اسم)

اِيتَار: رجحان دادن، برتری دادن، مقدم داشتن

دیگری برخورد، از خودگذشتگی (اسم)

اِيجَاب: ناگزیر بودن، اثبات، ضدنفی (اسم)

اِيجَابِيَّة: مثبت، ضد منفی (اسم)

اِيجَاد: آفرینش، خلقت، تولید (اسم)

اِيجَاز: اختصار، خلاصه گویی، کوتاه کردن

سخن (اسم)

اِيحَاء: القاء، تلقین، اظهار عقیده، نظریه. (اسم)

اَبْحَبْ: آیا دوست می دارید (دارد)؟

(حرف استفهام + (فعل مضارع)

اَيْدَ: قوت، قدرت (اسم)

اِيدَاع: امانت سپاری، امانت گذاری (اسم)

اَيْدِي: دستها (اسم) مفرد: يد.

اَيْدِيَكُم: دستها (اسم)

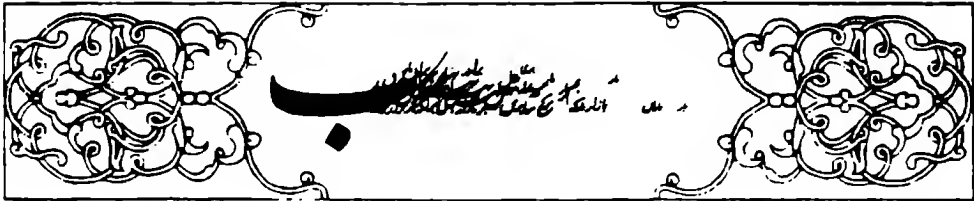
اِيدَاء: آزار، اذیت (اسم)

اِيرَاد: درآمد، نقل، ایراد، ارائه، معرفی، وارد

کردن (اسم)

اِيرَانِي: ایرانی (اسم)

ایاتک: تراء، برحذر باش، زنهار (اسم/ برای مذکر)	ایسار: آسان کردن (اسم)
ایاتیک: تراء، برحذر باش، زنهار (اسم/ برای مؤنث)	ایسار: آسانتر (اسم)
ایاتگم: شمارا (اسم)	ایصاء: امر، فرمان، حکم، سفارش (اسم)
ایاتگما: شما دونفر را (اسم)	ایصال: انتقال، ارسال، ارتباط (اسم)
ایاتگن: شما را (اسم)	ایضاً: همچنین، نیز (اسم)
ایاتام: روزها، (اسم) مفرد: یوم.	ایعاد: وعده دادن، تهدید (اسم)
ایاتانا: ما را (اسم)	ایفاء: وفا کردن، پرداخت، انجام (اسم)
ایاتاه: او را (اسم)	ایفاظ: تحریک کردن، بیدار کردن، ترساندن،
ایاتاه: او را (اسم)	اخطار کردن (اسم)
ایاتاهم: آنها را، ایشان را (اسم)	ایقان: اطمینان، یقین، قطع، مسلم دانستن
ایاتاهما: آندورا (اسم)	(اسم)
ایاتاهن: آنان را (اسم)	ایقظ: بیدارکرد (فعل ماضی)
ایاتای: مرا (اسم)	ایقظت: بیدار شدم، بیدار کردم (فعل ماضی)
ایاتها: ای (حرف ندا)	ایقظتني: بیدار کرد مرا (فعل ماضی)
ایاتد: نیرومند کرد (فعل ماضی)	ایقن: یقین کرد، یقین داشت (فعل ماضی)
ایاتها: ای (حرف ندا.)	ایقنت: یقین کردم (فعل ماضی)
ایاتها الانسان: (ایها + انسان) ای انسان.	ایقنتما: یقین کردید (فعل ماضی)
ایاتها: کدامیک از آنها؟ (اسم + اسم)	ایلاف: انس گرفتن، مأنوس شدن (اسم)
ایاتها المشکی: ای شکایت کننده (حرف ندا +	ایمان: باور، عقیده، گرایش (اسم)
اسم)	ایمن: (سمت) راست (اسم)
ایاتهم: کدامیک از ایشان؟ (اسم + اسم)	ایمن: کجا؟ (اسم)
ایتهم: کدامیک از آندو؟ (اسم + اسم)	ایتما: هر جا (اسم)
	ای: کدام، کدامیک از؟ (اسم)

ب: به، با، به وسیله (حرف)

بائِیین: بینوایان، بیچارگان (اسم)

بئر: چاه (اسم)

بیس: بد است (فعل ذم)

بائع: فروشنده (اسم)

بائع البطاقات: بلیط فروش (اسم)

بائع الجوال: دستفروش (اسم)

باب: در (اسم)

بات: شد، گردید (فعل ماضی)

یا جماع، بالاجماع: به اتفاق آراء (حرف + اسم)

باحث: محقق، پژوهنده (اسم)

باحثین: محققین، پژوهندگان (اسم)

باقدر: پیشدستی کرد، شتاب کرد. (فعل ماضی)

بادی: آغاز (اسم)

بادی: بیابانی، مسافر (اسم)

بارحه: دیشب (اسم)

بارد: سرد، خنک (اسم)

بار: نیک، خوب (اسم) جمع: آبرار.

بارزین: برجستگان (اسم) مفرد: بارز.

بارک الله فیک: بارک الله به تو، خدا خیرت

دهد؛ خیربینی!

بارود: باروت (اسم)

باری: آفریدگار، خالق (اسم)

بأس: عذاب، سختی (اسم)

باسط: گسترنده (اسم)

باسیل: سلحشور، دلیر (اسم)

بالسهر: دربی خوابی (حرف + اسم)

باص: اتوبوس (اسم)

باطل: دروغ، غیر حقیقی، بی ارزش.

(اسم)

باطن: درون، راز، پنهان (اسم)

باع: فروخت (فعل ماضی)

باغی: متهم و تجاوز کار (اسم)

باغیثین: دو نفر متهم و تجاوز کار (اسم)

باقی: باقی (مانده)، مستمر، دائم (اسم)

باقات: دسته های گل (اسم)

باقه: دسته گل (اسم)

باقر: شکافته (اسم)

یافی: پایدار، مستمر (اسم)

باقیات: پایدار (اسم)

یاکی: گریه کننده، نوحه گر، عزادار (اسم)

یاکیتان: دو زن نوحه گر، دو زن مرثیه خوان

(اسم)

بال: خاطر، فکر، خیال (اسم)

بالی: توجه کرد، اعتنا کرد (فعل ماضی)

باهرة: آشکار، روشن، درخشان (اسم)

بأیدیهم: در دستشان است، نزدشان است، به

دستهای ایشان. (حرف + اسم + اسم)

بترول: نفت (اسم)

بتول: دوشیزه، (مجازاً) پاکدامن، پاک (اسم)

بشمیه: با پول آن (حرف + اسم + اسم)

بجمع یده: با مشت خود (حرف + اسم + اسم +

اسم)

بجناحین: با دو بال (حرف + اسم)

بجهلک: به نادانیت (حرف + اسم + اسم)

بحار: دریاها (اسم مفرد: بحر)

بخت: پژوهش، تحقیق، کندوکار. (اسم)

بختت: کاویدم، تحقیق کردم (فعل ماضی)

بخت عن: به دنبال... گشت. (فعل ماضی)

بتحار: کشتیان، ناخدا، ملّاح (اسم)

بحدّة: به شدت (حرف + اسم)

بخر: دریا (اسم جمع: بحار)

بخر المتوسط: دریای مدیترانه.

بختی: بطوری که (حرف + اسم)

بختیة: دریاچه (اسم)

بخی: آفرین، به به، احسنت.

بخس: پایین، پست، ارزان (اسم)

بخل: خست، خسیس بودن (اسم)

بخل: بخل و ورزید (فعل ماضی)

بخلاء: بخیلان، خسیسان (اسم)

بخیل: ممسک، خسیس، مال اندوز (اسم)

بدأ: آغاز شد، آغاز کرد، آغاز کند. (فعل ماضی)

بدأ: به نظر رسید (فعل ماضی)

بدأت: ظاهر شد، پدید گشت (فعل ماضی)

بدأ لك: بنظر تو رسید (فعل ماضی + حرف + اسم)

بدأ بفعل: شروع به انجام دادن کرد (فعل ماضی +

فعل مضارع)

بدایة: آغاز، ابتدا (اسم)

بد: گریز، چاره (اسم)

بدل: عوض کرد (فعل ماضی)

بدر: ماه شب چهارده، ماه تمام (اسم)

بدعة: عقیده تازه برخلاف دین (اسم)

بدقة: با دقت (حرف + اسم)

بدل: به جای (اسم)

بدله: تغییر داد آن را، تبدیل کرد آن را (فعل ماضی

+ اسم)

بدن: تن، بدن، تنه (اسم)

بدو: صحرانشین، صحرا (اسم)

بدور: ماههای شب چهاردهم، ماه تمام (اسم)

مفرد: بدر.

بدون: بی (حرف + اسم)

بدیع: تازه، نو (اسم)

بدیهة: فراست، دریافت ناگهانی، حس پیش از

وقوع (اسم)

بدیهی: حقیقی، آشکار، از خود پیدا (اسم)

بدز: نا مشروع خرج کرد، حیف و میل کرد

(فعل ماضی)

بدل: بکار گرفت (فعل ماضی)

براءة: بیزاری، دوری (اسم)

برامج: برنامه ها (اسم مفرد: مفرد: برنامه).

برقالة: یک پرتقال (اسم)

برج المطار: ایستگاه فرودگاه (اسم + اسم)

برد: سرما (اسم)

برد: خشکی (اسم)

بَرّ: نیکوکاری، نیکی (اسم)

بَرّ: گندم (اسم)

بَرّاقه: درخشنده، تابنده (اسم)

بَرّوه: نیکان، خویان (اسم) مفرد: بار.

بَرّوخ: حلقه‌ها، عالم پس از مرگ تا روز قیامت (اسم)

بَرّسیم: بُنجه، یونجه (اسم)

بَرّق: آذرخش، برق، تلگراف (اسم)

بَرّکات: نعمتها، برکات (اسم)

بَرّکان: کوه آتشفشان (اسم)

بَرّکانین: کوههای آتشفشان (اسم)

بَرّکه: نعمت، برکت (اسم)

بَرّکه: حوض، آبگیر (اسم)

بَرّنامه: برنامه (اسم)

بَرّوج: قلعه‌ها، دژها (اسم) مفرد: بُرج.

بَرّوده: سرما، سردی، خنکی (اسم)

بَرّوز: برآمدگی، پیش آمدگی، برجستگی، (اسم)

بَرّهان: مدرک، دلیل (اسم)

بَرّی: بیگانه، بی تقصیر، معاف (اسم)

بَسّاتین: بوستانها (اسم) مفرد: بُستان.

بُستان: بوستان (اسم) جمع: بَسّاتین.

بَسَط: گسترش، سرور، شادی، انتشار (اسم)

بِسْم: بنام (حرف + اسم)

بِشاوّه: نوید، مرده (اسم)

بِشَدّه: با شدّت (حرف + اسم)

بَشَر: انسان (اسم)

بَشَرِیّه: با شریعت خود (حرف + اسم + اسم)

بَشَرِکّه: نژاد انسان، نوع بشر (اسم)

بَشَرّ: مرده ده (فعل امر)

بَشَرّ: مرده داد (فعل ماضی)

بَصائر: بینشها (اسم) مفرد: بصیرت.

بَصَر: بینایی، دید چشم، سو، تمیز (اسم)

بَصَرّت: نگاه کرد، دید، نگریست (فعل ماضی)

بَصیر: بینا (اسم)

بَصِص: تابش، درخشش (اسم)

بَضاع: کالاها (اسم) مفرد: بضاعة.

بَضْعَة: چند، عددی مبهم. بین سه تا نه (اسم)

بَطَر: متکبران ناسپاسی کرد (فعل ماضی)

بَطَرّت مَعِيشَتها: درزندگی خود طغیان نمود (فعل ماضی + اسم + اسم)

بَقْلَة: مرغابی (اسم)

بَقْل: قهرمان (اسم) جمع: أَبْقال.

بَقْلن: شکم (اسم) جمع: بَقْلون.

بَقْلُولَة: قهرمانی (اسم)

بَطِيء: سست، شل، آهسته، تنبل (اسم)

بَطِيئاً: به آهستگی، به کندی (اسم)

بِع: بخر، خریداری کن (فعل امر)

بَعَث: فرستاد، برانگیخت (فعل ماضی)

بُعِث: فرستاده شد، برانگیخته شد (فعل ماضی مجهول)

بَعَثَة: هیأت اعزامی، برانگیختن (اسم)

بَعَثَر: زیرو روکرد و پراکنده نمود (فعل ماضی)

بَعَثناها: فرستادیم آنها، برانگیختیم آنها.

(فعل ماضی + اسم)

بَعِثین: بعضی‌ها (اسم)

بُعْد: فاصله، دوری (اسم) جمع: أَبْعاد.

بُعْد: هنوز، دیگر، آینده (اسم)

بُعْد: دور شد (فعل ماضی)

بُعْد قَلیل: پس از اندکی (اسم + اسم)

بُعْدها: پس از اینکه (اسم + اسم)

بَعَض: یکی، بعضی (اسم)

بِلَادُنَا: کشورما (اسم + اسم)	بَعُوضَة: پشه (اسم)
بِلَادِي: سرزمین من (اسم + اسم)	بَعِيد: دور، فاصله دار (اسم)
بِلَادِي: سرزمین من (اسم + اسم)	بُعِيدُ الظَّهَر: اندکی پس از ظهر (اسم + اسم)
بِلَاغ: پیغام رسانی (اسم)	بُعَيْتَيْن: با دو چشم (حرف + اسم)
بِلَاغَة: رسایی در گفتار (اسم)	بُعْتَة: ناگهانی، بی خبر، غفله (اسم)
بِلْبِل: بلبل، هزار (اسم)	بُعْلَة: استر، قاطر (اسم)
بِلْد: سرزمین، کشور، شهر (اسم) جمع: بِلْدَان.	بُعْي: تجاوز و ستم، بیداد (اسم)
بِلْدَة: شهر (اسم)	بُقْرَعِيَه: با دو شاخه آن (حرف + اسم)
بَلَّغ: رسید (فعل ماضی)	بِفَضْل: به برکت (حرف + اسم)
بَلَّغُ الرُّشْد: به سن رشد برسد (فعل ماضی + اسم)	بِقَاء: دوام، استمرار بجاماندن (اسم)
بَلَّغْتَ: رسید (فعل ماضی)	بِقْدَر: به اندازه احتیاج و لازم (حرف + اسم)
بَلَّغ: ابلاغ کرد (فعل ماضی)	بَهْر: گاونر (اسم)
بَلْوَط: درخت یا چوب بلوط (اسم)	بَهْرَة: ماده گاو (اسم)
بُلُوغ: رسیدن، رشد کردن (اسم)	بُقْعَة: جا، محل (اسم) جمع: بَقَاع.
بَلِي: آری! چرا (حرف جواب)	بِقَال: سبزی فروش، خوارو بار فروش (اسم)
بَلِيَّة: بلا، گرفتاری (اسم)	بِقَوْلِه: به گفتارش (حرف + اسم + اسم)
بِم؟ چه؟ به چه؟ (حرف + اسم)	بَقِي: باقی ماند (فعل ماضی)
بِمَا: به آنچه (حرف + اسم)	بَقِيَّت: باقی ماند (فعل ماضی)
بِنَاء: ساختن، سازندگی (اسم)	بَقِيَّة: قسمت باقیمانده (اسم)
بِنَات: دختران، عروسکها (اسم) مفرد: بنت.	بُكَاء: گریه، زاری، شیون، افغان. (اسم)
بِنَادِق: تفنگها (اسم) مفرد: بُنْدُق.	بُكَّت: سخت گریست، با سوز گریه کرد.
بِنَايَات: ساختمانها (اسم)	(فعل ماضی)
بِنَايَاتُ حُكُومِيَّة: ساختمانهای دولتی. (اسم + اسم)	بُكُوا: سخت گریستند (فعل ماضی)
(اسم)	بُكِي: گریه کرد، گریست (فعل ماضی)
بِنَايَة: ساختمان، عمارت (اسم)	بُكَيْت: گریستم (فعل ماضی)
بِنْت: دختر (اسم) جمع: بَنَات.	بَل: بلکه، لیکن، اما (حرف عطف)
بُنْدُقُ الصَّيْد: تفنگ شکار (اسم + اسم)	بَلَاء: دچار ساختن، مبتلا کردن، آزمایش (اسم)
بُنْدُقِيَّة: تفنگ (اسم)	بِلَا: بدون.
بِنْظَرَاتِه: بانگاههای خود (حرف + اسم + اسم)	بَلَا تَمَر: بدون میوه، بی ثمر.
بِنْفَسْجِي: بنفش (اسم)	بَلَا تَمْن: بدون بها، بی بها.
بُن: میوه و درخت قهوه (اسم)	بَلَاد: کشور، شهرها، سرزمین (اسم) مفرد: بَلْد.

بَـتَاء: سازنده، استاد بَـتَا (اسم)

بَـنَى: ساخت (فعل ماضی)

بَـنَى: پسران، فرزندان (اسم)

بَـنَین: فرزندان (اسم) مفرد: این.

بُـنَى: پسرک من (اسم + اسم)

بِه: به آن (حرف + اسم)

بِها: به آن (حرف + اسم)

بَـهائِم: چار پایان (اسم) مفرد: بهیمة.

بَـهَجَة: زیبایی، شادی (اسم)

بِوَاسِطَة: بواسطه (حرف + اسم)

بُـوس: بدبختی، بینوایی (اسم)

بُوم: جغد (اسم)

بِوَاب: دربان (اسم)

بَیان: تعریف، گزارش، توصیف، اعلامیه (اسم)

بَیْئَة: محیط (اسم)

بَیْت: خانه (اسم) جمع: بُیوت.

بَیْتُ الحَرَام: کعبه، خانه خدا (اسم + اسم)

بَیْدَاء: بیابان (اسم)

بَـسَر: چاه (اسم)

بَـیْزَنْطِیْن: استانبولی ها، مربوط به استانبولی ها

(اسم)

بَیْض: تخم مرغ ها (اسم) مفرد: بیضة.

بَیْضَاء: سفیدی، روشنی (اسم)

بَیْع: فروش (اسم)

بَیْعَة: عمل فروش (اسم)

بَیْن: از وسط، میان، در میان (اسم)

بَیْن النَهرَین: بین النهرین، بین دو نهر (اسم + اسم)

(اسم)

بَیْن جَنَبَیْه: میان دو پهلوی او (اسم + اسم)

بَیْن یَدَی: پیشاپیش... (اسم + اسم + اسم)

بُیُوت: خانه ها (اسم) مفرد: بَیْت.

بَیُولُوجِیَة: بیولوژی (اسم)

بَیْن: آشکارکن (فعل امر)

بَیْن: آشکار (اسم)

بَیِّنَات: امور روشن و واضح (اسم)

بَیَّنُوا: شرح دادند (فعل ماضی)

تَأْتِبُ: توبه کننده، پشیمان (اسم)

تَأْتِه: سرگردان (اسم)

تَابَ: پشیمان شد از، توبه کرد (فعل ماضی)

تَابَعَ: پیروی کرد (فعل ماضی)

تَابَ عَلٰی: توبه... را پذیرفت (فعل ماضی)

تَابُوا: توبه کردند (فعل ماضی)

تَابُوت: صندوق (اسم)

تَأْتِي: می آید (فعل مضارع)

تَأْتِيرُ: نتیجه، اثر، نفوذ، سودمند (اسم)

تَأَخَّرَ: عقب ماند، تأخیر کرد (فعل ماضی)

تَأَخَّرَ عَنِ الْمَوْعِدِ: سرقراردیرآمد.

تَأْخُذُهُ: می گیرد آن را (فعل مضارع)

تَأَدَّبَ: درس خواند، آموخت، فراگرفت

(فعل ماضی)

تَأْدِيبُ: آموختن، تربیت کردن، تعلیم دادن

(اسم)

تَأْدِیَّة: پرداخت، ادا، واریزی، تسویه (اسم)

تَارَةً: یک بار (اسم)

تَارِیخِيَّة: تاریخی (اسم)

تَأْسَفَ: افسوس خورد، تأسف داشت

(فعل ماضی)

تَأْسَفَ: غم، اندوه، غصه، حزن (اسم)

تَاسِعَ، تَاسِعَةً: نهم، نهمین (اسم)

تَأْسِيسُ: بنگاه، مؤسسه، بنگاه خیریه (اسم)

تَافِه: چیز کم ارزش، کم بها (اسم)

تَأْكُلُ: می خورند (فعل مضارع)

تَأْكُلُوا (أَنْ): می خورید (فعل مضارع مجزوم)

تَأْكِيْد: تأیید، تصدیق، ابرام (اسم)

تَأْتَتْ: پیوند داد (فعل ماضی)

تَأْتَف: پیوند (اسم)

تَأْتَمَ: بدرآمد، ناراحت شد (فعل ماضی)

تَالِي، تَالِيَةً: در پی آن، بعد از آن (اسم)

تَأْلِيف: آموختن و رام کردن حیوان، نگارش

و گردآوری (اسم)

تَأْمُرُ: امر می کند آن یک زن (فعل مضارع)

تَأْمُرَانِ: امر می کنید (فعل مضارع)

تَأْمُرْنَ: امر می کنید شما زنان (فعل مضارع)

تَأْمُرُونَ: امر می کنید (فعل مضارع)

تَأْمُرِينَ: امر می کنی تو یک زن (فعل مضارع)

تَأْمَلُ: خوب اندیشیدن (اسم)

تَأْمَلِيَّة: اندیشمندانه (اسم)

تَأْمٌ: کامل (اسم)

تَانِي: دقت و تأمل (اسم)

تَانِيْث: به صورت مؤنث درآوردن (اسم)

تَايِد: کمک، پشتیبانی (اسم)

تَبَارَك: بزرگ است (فعل ماضی)

تَبَارَك اللهُ: پاک و منزّه است خدای (برای تحسین و تعجب).

تَبَايُن: اختلاف، فرق، ناجوری (اسم)

تَبَحُّث: جستجو می‌کند، تحقیق می‌کنی (فعل مضارع)

تَبَحُّثَان: جستجو می‌کنند، تحقیق می‌کنند (فعل مضارع)

تَبَحُّثِيْن: می‌کاوی (فعل مضارع)

تَبْعُر: بخار شدن، پراکنده شدن بوی چیزی (اسم)

تَبَدُّل: عوض می‌کند، تغییر می‌دهی (فعل مضارع)

تَبَرُّز: بارزو آشکار می‌شود (فعل مضارع)

تَبْرِي: بیزاری جستن (اسم)

تَبْسُّط: پهن می‌کند، توسعه می‌دهد، پراکنده می‌کند (فعل مضارع)

تَبْصُر: می‌بینی (فعل مضارع)

تَبِع: دنبال کرد (فعل ماضی)

تَبْعُوْن: برانگیخته می‌شوند (فعل مضارع مجهول)

تَبْعُد: دور می‌کند (فعل مضارع)

تَبْغُض: نفرت داری، دشمن می‌داری (فعل مضارع)

تَبْلُغ: می‌رسی، می‌رسد (فعل مضارع)

تَبْلُوْر: بلورین شدن، شبیه بلور شدن (اسم)

تَبِيْع: می‌فروشی (فعل مضارع)

تَبِيْن: آشکار شد (فعل ماضی)

تَبَيَّن: بیان می‌کنید (فعل مضارع)

تَتَائِع: پشت سرهم، پی در پی، پایی (اسم)

تَأَلَّم: درد می‌کشی (فعل مضارع)

تَبَايُن: تفاوت و اختلاف دارد (فعل مضارع)

تَبِيْع: پیروی می‌کند (فعل مضارع)

تَبَخُّذ: انتخاب می‌کند، اتخاذ می‌کند (فعل مضارع)

تَبْصِيْح: واضح می‌شود، آشکار می‌شود (فعل مضارع)

تَتَبَّعُوا (إِنَّ...): اگر تقوا پیشه کنید (فعل مضارع)

تَبَهَّم: نسبت می‌دهد، نسبت می‌دهی (فعل مضارع)

تَبْجَاوَز: دست اندازی می‌کند، تعدی می‌کند (فعل مضارع)

تَتَجَنَّب: دوری می‌کند (فعل مضارع)

تَتَخَرَّر: آزاد می‌کند (فعل مضارع)

تَتَخَرَّك: حرکت می‌کند (فعل مضارع)

تَتَحَقَّق: تحقق پیدا می‌کند، به وقوع می‌پیوندد (فعل مضارع)

تَتَخَيَّر: حیرت می‌کنی (فعل مضارع)

تَتَحَيَّر: جانب‌داری می‌کند، طرف‌داری می‌کند. (فعل مضارع)

تَتَرَاءَى: منعکس می‌شود (فعل مضارع)

تَتَرَقَّى: بالا می‌رود (فعل مضارع)

تَتَرَك: ترک می‌کند، ترک می‌کنی (فعل مضارع)

تَتَسَلَّح: مسلح می‌شود (فعل مضارع)

تَتَطَايَر: پراکنده می‌شود (فعل مضارع)

تَتَعَارَف: آشنا می‌شود، آشنا می‌شوی، (فعل مضارع)

تَتَعَاوَن: تعاون می‌کند، همکاری می‌کند (فعل مضارع)

تَتَفَتَّح: شکفته می‌شود، باز می‌شود (فعل مضارع)

تَتَقَدَّم: پیش می‌رود (فعل مضارع)

تَتَقَيَّن: محکم کنی (فعل مضارع)

تَتَقَيَّد: مقید می‌شود (فعل مضارع)

تَكَلَّلُ اَعْمَالَهَا بِالنَّجَاحِ: عمل به آن به پروری می‌رسد (فعل مضارع)

تَنَكَّلَمُ: صحبت می‌کند، سخن می‌گوید (فعل مضارع)

تَنَلُّوا: می‌خواند (فعل مضارع)

تَنَمَّتِي: آرزو می‌کند (فعل مضارع)

تَنَوَّلْدُ: تَوَلَّدَ یَابَد (فعل مضارع)

تَنَبَّثُ: دقت کردن، تأمل کردن (اسم)

تَجَادَلُوا: مجادله کردند، مبارزه کردند (فعل ماضی)

تَجَارِبُ: تجربه‌ها (اسم) مفرد: تَجْرِبَةٌ.

تِجَارَةٌ: بازرگانی، دادوستد (اسم)

تَجَانَسَ: همجنس شدند، همانند شدند (فعل ماضی)

تَجَانَسَ: همجنس بودن، سنخیت، همانندی، یکی بودن (اسم)

تِجَاهُ: در مقابل، روبروی (اسم)

تُجَاهِدُونَ: پیکار می‌کنند (فعل مضارع)

تَجَاهُلُ: خود را به نادانی زدن (اسم)

تُجِبُ: جواب می‌دهی (فعل مضارع)

تَجْتَهِدُ: کوشش می‌کند، کوشش می‌کنی (فعل مضارع)

تَجْتَهِدُوا: کوشش می‌کنید (فعل مضارع مجزوم)

تَجِدُ: می‌یابی (فعل مضارع)

تَجِدُوهُ: می‌باید آن را (فعل مضارع)

تَجْرِبَةٌ: آزمون، آزمایش (اسم)

تَجْرِي: روان می‌شود، جاری می‌شود (فعل مضارع)

تَجَسَّسَ: پرس و جو کرد (فعل ماضی)

تَجَسَّسُوا: پرس و جو کردند، خبرجویی کردند (فعل ماضی)

تَجَسَّيْتُ: مجسم کردن (اسم)

تَجَسُّمُ الْذَّاتِ: تجسم وجود (اسم)

تَجْعَلُ: قرار می‌دهد، می‌گذاری (فعل مضارع)

تَجْلِبُ: جلب می‌کند (فعل مضارع)

تَجْلِسُ: می‌نشیند (فعل مضارع)

تَجْلِسُنَ: می‌نشینند (فعل ماضی)

تَجَلَّى: آشکار شدن، روشن شدن (اسم)

تَجَلَّتْ: آشکار شد، روشن شد. (فعل ماضی)

تَجَمَّدُ: خشک می‌شود (فعل مضارع)

تَجَمُّعُ: گرد همایی، جمع شدن (اسم)

تَجَمُّلُ: زیبا گرایی (اسم)

تَجْمِيعُ: جمع کردن (اسم)

تَجَثُّبُ: اجتناب کردن، دوری کردن (اسم)

تَجْوِیدُ: خوب ساختن، نیکو انجام دادن، بهتر کردن، بهبود دادن (اسم)

تُجِيبُ: جواب دهی، جواب می‌دهی (فعل مضارع)

تَحَالُفُ: پیمان (اسم)

تُحِبُّ: دوست می‌داری (فعل مضارع)

تَحَبَّبَ إِلَى: اظهار دوستی کرد (فعل مضارع)

تُحِبُّونَ: دوست دارید (فعل مضارع)

تُحِبِّينَ: دوست می‌داری (فعل مضارع)

تَحْتِ: پایین، زیر (اسم)

تَحْتَاجُ: نیازمند می‌شود (فعل مضارع)

تَحْتَوِي: دربر می‌گیرد (فعل مضارع)

تَحَدَّثَ: حرف زد، سخن گفت (فعل ماضی)

تَحَدَّثَ إِلَيْهِ: با او سخن گفت.

تَحَدَّثُوا: حرف زدند (فعل مضارع)

تَحَرَّرَ: آزاد شد (فعل ماضی)

تَحَرَّرَ: آزاد شدن (اسم)

تَحَرُّزُ: پرهیز و خویش داشتن داری، جلوگیری (اسم)

تَحْرِيسُ: نگه می‌داری، محافظت می‌کند

(فعل مضارع)

نَحْرَتُك: به حرکت درآمد (فعل ماضی)

نَحْرَك: به حرکت آمدن، حرکت داشتن (اسم)

نَحْرَتُك: به حرکت درآمد (فعل ماضی)

نَحْرَتِي: به جستجو پرداخت، رسیدگی کرد

(فعل ماضی)

نَحْرُسَان: نگه می‌دارد، نگه می‌دارید (فعل مضارع)

نَحْرِيو: آزاد کردن، آزادسازی (اسم)

نَحْرِيك: به حرکت درآوردن (اسم)

نَحْرَن: اندوهگین شد، غمناک شد (فعل ماضی)

نَحْسَب: گمان می‌کنی (فعل مضارع)

نَحْسَبَن (لا...): هرگز گمان مبر (فعل نهی)

نَحْس: احساس می‌کنی (فعل مضارع)

نَحْسِن: تشویق، بهترکردن، اصلاح کردن (اسم)

نَحْضُد: درو می‌کنی، می‌دروی (فعل مضارع)

نَحْضُل: به دست می‌آورد (فعل مضارع)

نَحْصِل: به دست آوردن، فراگرفتن (اسم)

نَحْضُر: حاضر می‌شود، حاضر می‌شوی

(فعل مضارع)

نَحْضُرَان: حاضر می‌شوند، حاضر می‌شوید

(فعل مضارع)

نَحْضُرُون: حاضر می‌شوید (فعل ماضی)

نَحْضُرِن: حاضر می‌شوی (فعل مضارع)

نَحْطِيم: خرد کردن، درهم شکستن (اسم)

نَحْف: هدیه‌ها، پیشکش‌ها (اسم) مفرد: نَحْفَة.

نَحْقُظ: حفظ می‌کند، نگه می‌دارد (فعل مضارع)

نَحْقُظْنَا: حفظ می‌کند ما را (فعل مضارع)

نَحْفَة: نفیس، هدیه، پیشکش (اسم)

جمع: نَحَف.

نَحْقِير: کوچک کردن (اسم)

نَحْقِيْق: پژوهش، کندوکاو، آزمایش،

رسیدگی، بازجویی (اسم)

نَحْكَم: زورگویی، استبداد، حکومت ظالمانه

(اسم)

نَحْكُمُوا (أَنْ): داوری و حکومت کنید

نَحْلِب: می‌دوشد (فعل مضارع)

نَحْلُ: فرود می‌آید (فعل مضارع)

نَحْلَان: فرود می‌آیند (فعل مضارع)

نَحْلَم: بردبار باش (فعل امر)

نَحْلِلِن: فرود می‌آید (فعل مضارع)

نَحْلُون: فرود می‌آید (فعل مضارع)

نَحْلِي: آراسته شد، زینت شد (فعل مضارع)

نَحْلِيْن: فرود می‌آیی (فعل مضارع)

نَحْمِل: حمل می‌کنی، می‌بری (فعل مضارع)

نَحْمَل: حمل کردن، بردباری، شکیبایی (اسم)

نَحْنُ: مهربانی کن (فعل امر)

نَحْيَا: زندگی می‌کنند، زندگی می‌کنی

(فعل مضارع)

نَحْيَة: سلام و درود گفتن (اسم)

نَحْوَل: دگرگونی (اسم)

نَحْاطِب: سخن بگویی، مخاطبه می‌کنی

(فعل مضارع)

نَحْاطِب: مورد خطاب قراردادن، گفتگو (اسم)

نَحَاث: می‌ترسی (فعل مضارع)

نَحَاوُون: می‌ترسید (فعل مضارع)

نَحَايِف: مخالفت می‌کند (فعل مضارع)

نَحْتَفِي: پنهان می‌شود (فعل مضارع)

نَحْجَل: خجالت می‌کشد، خجالت می‌کشی

(فعل مضارع)

نَحْرُج: خارج می‌شوی (فعل مضارع)

نَحْرُجِن: خارج می‌شوند (فعل مضارع)

نَحْرُجُون: بیرون آورده می‌شوید (فعل مضارع)

نَخْرَجَ: فارغ التحصیل شد، با سواد شد، تربیت

شد (فعل ماضی)

نَخْشَى: می ترسد (فعل مضارع)

نَخْشُونَ: می ترسید (فعل مضارع)

نَخْشِينَ: می ترسید (فعل مضارع)

نَخْضَرُ: سبز می شود (فعل مضارع)

نَخْطُرُ: بخاطر می آید، خطور می کند (فعل مضارع)

نَخْفِضُ: پایین می آید، پایین می آید (فعل مضارع)

نَخْلُفُ: عقب ماندگی (اسم)

نَخْلُقُ: خود را به اخلاق کسی آراستن (اسم)

نَخْلُلُ: در خلال چیزی قرار دادن، نفوذ کردن،

رخنه کردن (اسم)

نَخْلَلُ: رخنه کرد، نفوذ کرد (فعل ماضی)

نَخْبِلُ: تصور کرد، پنداشت (فعل ماضی)

نَخِيرُ: برگزین، انتخاب کن (فعل امر)

تَدَابِيرُ: تدبیرها، عاقبت اندیشی ها (اسم)

مفرد: تدبیر.

تَدَاعَى: همدرد شد (فعل ماضی)

تَدَبِيرُ: اداره کردن، فراهم سازی، پایان نگری،

عاقبت اندیشی (اسم)

تَدْخُلُ: داخل می شوی (فعل مضارع)

تَدْخُلُ: دخالت کردن (اسم)

تَدْخُلَانِ: داخل می شوید، داخل می شوند

(فعل مضارع)

تَدْخُلْنَ: داخل می شوید (فعل مضارع)

تَدْخُلُونَ: داخل می شوید (فعل مضارع)

تَدْخِلِينَ: داخل می شوی (فعل مضارع)

تَدْعَى: ادعا می کنی (فعل مضارع)

تَدْرُسُ: درس می دهد، درس می دهی

(فعل مضارع)

تَدْرِكُ: درک می کند، درک می کنی (فعل مضارع)

تَدْرِيبُ: تمرین، ورزیدگی، مهارت افزایی

(اسم)

تَدْعُو: می خواند، می خوانی (فعل مضارع)

تَدْعَوَانِ: می خوانند، می خوانید (فعل مضارع)

تَدْعُونَ: می خوانید (فعل مضارع)

تَدْعِينَ: می خوانی (فعل مضارع)

تَدْفِقُ: ریزان شد، روان شد (فعل ماضی)

تَدْفِقُ: روان شدن، ریزش، فوران کردن،

ریختن (اسم)

تَدْفِقُ: ریخت، جاری شد (فعل ماضی)

تَدْفِقُ: ریختن، روان شدن، فوران کردن (اسم)

تَدُلُ: دلالت می کند (فعل مضارع)

تَدْمِرُ: نابود می شود (فعل مضارع مجهول)

تَدْمِرُ: نابود کردن (اسم)

تَدْنِسُ: آلودگی، آلوده شدن (اسم)

تَدْوَرُ: می گردد، دور می زند (فعل مضارع)

تَدْوِينُ: مدون کردن (اسم)

تَدْنِ: دینداری، دیانت (اسم)

تَدْكِرَةُ: بلیط، یادداشت، شناسنامه (اسم)

تَدْكُرُ: به یاد آورد (فعل ماضی)

تَدْكُرُ: به یاد آوردن، یادآوری (اسم)

تَدْكُرُ: بیاد آوردم (فعل ماضی)

تَدْكُرُونَ: متذکر می شوید (فعل مضارع)

تَدَلُّلُ: خوار شدن (اسم)

تَذَوُّبُ: ذوب می شود (فعل مضارع)

تَذَوُّقُ: می چشد، می چشی (فعل مضارع)

تَذْهَبُ: می روی، می رود (فعل مضارع)

تَذْهَبَانِ: می روند (فعل مضارع)

تَذْهَبُ: می بری، از بین می بری (فعل مضارع)

تَذْهَبْنَ: می روید (فعل مضارع)

تَذْهَبُونَ: می روید (فعل مضارع)

تَذْهَبِينَ: می‌روی (فعل مضارع)

تُرَاب: خاک (اسم)

تَرَاخَمَ: به یکدیگر مهربانی کردند، (فعل ماضی)

تَرَاخَمَ: به یکدیگر محبت کردن (اسم)

تَرَاكَمَ: انباشته شد (فعل ماضی)

تَرَاه: می‌بینی آن را (فعل مضارع + اسم)

تَرْيَة: پرورش دادن (اسم)

تَرْتَاخَ: خشنود شود، راضی شود (فعل مضارع)

تَرْتِيب: مرتب کردن، تنظیم، تهیه کردن، آماده

کردن (اسم)

تَرْجِعَ: باز می‌گردد، باز می‌گردد (فعل مضارع)

تَرْجَعَانِ: باز می‌گردند، باز می‌گردید (فعل مضارع)

تَرْجِعِينَ: باز می‌گردد (فعل مضارع)

تَرْجَمَ: ترجمه کن، برگردان (فعل امر)

تَرْجَمَ: ترجمه کرد (فعل ماضی)

تَرْجَمُوا: برگردانید، ترجمه کنید (فعل امر)

تَرْجَمُوا: برمی‌گردانند، ترجمه می‌کنند (فعل مضارع)

مجزوم

تَرْجَمِي: ترجمه کن، برگردان (فعل امر)

تَرْجَمَةً: برگرداندن (از زبانی به زبان دیگر)

ترجمه، شرح حال (اسم)

تَرْحَمْنَا: رحم می‌کنی به ما (فعل مضارع)

تَرْحَمُونَ: مورد رحم واقع شوید (فعل مضارع مجهول)

تَرْسَمَا (لَمْ...): رسم نکردید (فعل جحد)

تَرْشَدُوا (أَنْ...): راهنمایی شوید (فعل مضارع)

تَرْضَوْنَ: خشنود می‌گردند، خشنود می‌گردید

(فعل مضارع)

تَرْضَى: خشنود گردی، خشنود می‌گردد

(فعل مضارع)

تَرْضِيَانِ: خشنود می‌گردند، خشنود می‌گردید

(فعل مضارع)

تَرْضَيْنَ: خشنود می‌گردید (فعل مضارع)

تُرْعَبُ: رغبت ایجاد می‌کند، به میل می‌آورد

(فعل مضارع)

تَرْغِيب: واداشتن، تشویق (اسم)

تَرْفُضُ: رد می‌کند، رد می‌کنی (فعل مضارع)

تَرْفَعُ: بالا برده می‌شود (فعل مضارع مجهول)

تَرْفَعُ: بالا می‌برد (فعل مضارع)

تَرْفَعُهُ: بالا می‌برد او را (فعل مضارع + اسم)

تَرْقُبْنِي (كَانَتْ...): از من مراقبت می‌کرد (فعل

مضارع)

تَرْقَى: پیشرفت کرد، ترقی کرد (فعل ماضی)

تَرْقَى: پیشرفت، ترقی (اسم)

تَرْقَى: پیشرفت می‌کند (فعل مضارع)

تَرْقِيَةً: ترفیع، پیشرفت، ترقی (اسم)

تَرْك: ترک کرد، (فعل ماضی)

تَرْك: رها شد (فعل ماضی مجهول)

تَرْك: رها کردن، صرف‌نظر کردن، واگذار کردن

(اسم)

تَرْكْتُ: ترک کردم (فعل ماضی)

تَرْكْتُ: ترک کرد، رها کرد (فعل ماضی)

تَرْكُنْ: ترک کردید، رها کردید (فعل ماضی)

تَرْكُوا (لَا...): اعتماد مکنید (فعل نهی)

تَرْوُمُ: می‌خواهد، طلب می‌کند (فعل مضارع)

تَرْهُونُ: می‌ترسانید (فعل مضارع)

تَرَى: می‌بینی، نگاه می‌کنی (فعل مضارع)

تُرِيدُ: می‌خواهی (فعل مضارع)

تُرِيدُونَ: می‌خواهید (فعل مضارع)

تُرِينَا: به ما نشان می‌دهد (فعل مضارع)

تُرْزِخُ: تکان می‌خورد، می‌لرزد (فعل مضارع)

تَرْزُ: بار می‌کشد، گناه می‌کند (فعل مضارع)

تَرْزُحُ: می‌کاری، می‌کارد (فعل مضارع)

تَزَعُم: می‌پنداری، ادعا می‌کنی (فعل مضارع)

تَزَعُم: زعامت را به عهده گرفتن (اسم)

تَزَعُم: پیشوایی را به عهده گرفت (فعل ماضی)

تَزَعُ (لا...): برنگردان، منحرف نکن (فعل نهی)

تَزَكِيَّة: پاک کردن (اسم)

تَزَلُّل: سست شدن، لرزان شدن (اسم)

تَزْوِج: وصلت کردن، ازدواج (اسم)

تَزِيد: افزون می‌شود (فعل مضارع)

تَزَيَّن: آراسته می‌شود (فعل مضارع)

تَزَيَّن: آراسته شد (فعل ماضی)

تَزَيَّنَتْ: آراسته گردید (فعل ماضی)

تَزَيَّنَّا: مارا زینت دهد (فعل مضارع)

تُسَافِر: مسافرت کنی (فعل مضارع)

تُسَافِرُن: مسافرت کنید (فعل مضارع)

تُسَاق: رانده می‌شود (فعل مضارع مجهول)

تَسَاقَط: پی در پی به پایین افتاد (فعل ماضی)

تَسَالُ: می‌پرسد، می‌پرسی (فعل مضارع)

تَسَالَان: می‌پرسند آندو (فعل مضارع)

تَسْأَلُون: پرسیده می‌شوید، مورد سؤال واقع

می‌شوید (فعل مضارع مجهول)

تَسْأَلُون: می‌پرسند آنها (فعل مضارع)

تَسْأَلُهُ: از او بپرسی (فعل مضارع)

تَسْأَلِينَ: می‌پرسی (فعل مضارع)

تَسْأَلَن: می‌پرسید شما (فعل مضارع)

تَسَاوِي: تساوی، مساوات، برابری، همانندی

(اسم)

تَسْبِج: پاک و منزّه گردانیدن (اسم)

تَسْتَحْيِي: شرم داری، حیا می‌کنی (فعل مضارع)

تَسْتَرِيح: راحت می‌شوی، استراحت می‌کنی

(فعل مضارع)

تَسْتَشِيرُ: مشورت می‌کنی، رایزنی می‌کند

(فعل مضارع)

تَسْتَشِيرُون: رایزنی می‌کنید، مشورت می‌کنید

(فعل مضارع)

تَسْتَطِيع: می‌توانی، قدرت داری (فعل مضارع)

تَسْتَطِيعَان: می‌توانید شما دو نفر (فعل مضارع)

تَسْتَعْجِل: عجله کنی، عجله می‌کنی (فعل مضارع)

تَسْتَعِيد: برمی‌گرداند (فعل مضارع)

تَسْتَعِين: یاری می‌جویی (فعل مضارع)

تَسْتَفْرِق: گرفتار می‌کند، تمام وقتش را می‌گیرد

(فعل مضارع)

تَسْجِيل: ضبط، ثبت (اسم)

تَسْخِير: مطیع کردن، رام کردن (اسم)

تَسْرِع: عجله کردن، شتابزدگی (اسم)

تَسْرِع: شتاب کنی (فعل مضارع)

تُسْرِقُوا (لا...): اسراف نکنید (فعل نهی)

تُسْرِقُ: دزدیده شود (فعل مضارع مجهول)

تَسْرِع: شتاب، عجله، تندى (اسم)

تَسْع، تَسْعَة: نه (اسم)

تَسْعَدُوا: سعادت‌مند می‌شوید (فعل مضارع)

تَسْعَ عَشْر، تَسْعَة عَشْرَة: نوزده (اسم)

تَسْعِيمَة: نهضد (اسم)

تَسْعُون، تَسْعِينَ: نود (اسم)

تَسْكُن: ساکن می‌شود، ساکن می‌شوی (فعل

مضارع)

تَسْلُل: پایی بودن، دنبال هم آمدن (اسم)

تَسْلُط: چیرگی، نفوذ، سلطه، غلبه، حکومت،

اختیار (اسم)

تَسْلُطُوا: شکست دادند، غلبه کردند (فعل ماضی)

تَسْلَم يَدُكَ: دستت درد نکند (فعل مضارع)

تَسْلَى: آرامش می‌دهد، تسلی می‌دهد (فعل

مضارع)

نَسَلَتْنا: تسلی می‌دهد ما را، آرامش دهد (فعل)

مضارع + اسم)

نَسَلَيْة: آرامش بخشیدن (اسم)

نَسْلِيْط: مسلط ساختن، غلبه، نفوذ (اسم)

نَسْلِيْم: قبول، رضایت، پذیرفتن، اعطاء (اسم)

نَسْمَح: اجازه می‌دهد، اجازه می‌دهی (فعل)

مضارع)

نَسْمَحِيْن: اجازه می‌دهی (فعل مضارع)

نَسْمَع: می‌شنوی (فعل مضارع)

نَسْمِيْة: نامگذاری، اسم گذاری (اسم)

نَسِيْر: سیر می‌کند، حرکت می‌کند (فعل مضارع)

نَسِيْرِيْن: حرکت می‌کننده، سیر می‌کنند (فعل)

مضارع)

نَسِيْرُوْن: حرکت می‌کنند، سیر می‌کنند

(فعل مضارع)

نَسِيْرِيْن: حرکت می‌کنی، سیر می‌کنی

(فعل مضارع)

نَسِيْطَر: مسلط می‌شود، کنترل می‌نماید

(فعل مضارع)

نَسَاء: می‌خواهی، می‌خواهد (فعل مضارع)

نَسَارَك: شراکت (اسم)

نَسَارَك: شرکت کرد، شرکت جست، شریک

شد (فعل ماضی)

نَسَاوَر: مشورت کرد، رایزنی کرد (فعل ماضی)

نَسَاهَد: دیده می‌شود (فعل مضارع مجهول)

نَسَاهِدِيْن: می‌بینی، مشاهده می‌کنی (فعل مضارع)

نَسِيْه: همانند کردن، مقایسه (اسم)

نَسْرِيْن: می‌خوری (فعل مضارع)

نَسْهِي: آرزوداری، می‌خواهی (فعل مضارع)

نَسْدُو: می‌سراید، نغمه سرایی می‌کند (فعل مضارع)

نَسْدُو بِالْغِنَاء: سرودخوانی می‌کند.

نَشْرَب: می‌نوشد، می‌نوشی (فعل مضارع)

نَشْرَفْت: صاحب قدر و منزلت شد (فعل ماضی)

نَشْكُر: شکر می‌کند، شکر می‌کنی (فعل مضارع)

نَشْكُرُ اللّٰه: شکر می‌کنی خدا را (فعل مضارع +

اسم)

نَشْكِل: شکل دادن، گوناگون کردن، اعراب

گذاری، سازمان (اسم)

نَشْمُل: شامل می‌شود (فعل مضارع)

نَشْوِيْق: به شوق آوردن، ترغیب (اسم)

نَشِيْر: اشاره می‌کند، نشان می‌دهد (فعل مضارع)

نُصَاب: گرفتار می‌شود، دچار می‌شود (فعل مضارع

مجهول)

نَصَادُف: برخورد، تصادم، اتفاق ناگوار (اسم)

نَصَادُف: تصادف، برخورد ناگوار (اسم)

نَصْدَح: ترثم می‌کند (فعل مضارع)

نَصْدَر: منتشر می‌شود (فعل مضارع)

نَصْدَر: صادر می‌شود (فعل مضارع مجهول)

نَصْدَق: صدقه داد (فعل ماضی)

نَصْدَي: به عهده گرفت (فعل ماضی)

نَصْدَي لـ...: مبادرت کرد به...

نَصْدِيْق: پذیرفتن، تصویب، تأیید (اسم)

نَصْعِيْد: بالا بردن، بالا رفتن (اسم)

نَصْغُر: کوچک می‌شود، کوچک می‌شوی

(فعل مضارع)

نَصِف: وصف می‌کند، وصف می‌کنی

(فعل مضارع)

نَصِيْفَان: وصف می‌کنند، وصف می‌کنید

(فعل مضارع)

نَصَق: مطالعه کرد، ورق زد (فعل ماضی)

نَصَقَ الْوُجُوْه: با دقت در چهره‌ها نگاه کرد.

(فعل ماضی + اسم)

تَصِفَنَ: وصف می‌کنید (فعل مضارع)

تَصِفُونُ: وصف می‌کنید (فعل مضارع)

تَصِفِينَ: وصف می‌کنی (فعل مضارع)

تَصْفِيَّة: پالودن، پالایش (اسم)

تَصِيلُ: می‌رسی (فعل مضارع)

تَضْمَعُ: می‌سازی (فعل مضارع)

تَضْمَعُ: ساخته می‌شود (فعل مضارع مجهول)

تَضْمَعُونَ: می‌سازند (فعل مضارع)

تَصُونُ: حفظ می‌کند (فعل مضارع)

تَصَوْر: پندار، گمان (اسم)

تَصَوِّرات: پندارها (اسم) مفرد: تَصَوْر.

تَصْوِير: عکاسی، عکس برداری، نقاشی کردن،

ترسیم (اسم)

تَضَاد: تباین، ضدیت، مخالفت (اسم)

تَضَحَّكُ: می‌خندد، می‌خندی (فعل مضارع)

تَضَحِكِينَ: می‌خندی (فعل مضارع)

تَضَحِيات: فداکاریها (اسم)

تَضْرِبُ: می‌زند، می‌زنی (فعل مضارع)

تَضْرِعُ: زاری، عجزولایه (اسم)

تَضَعُ: می‌زاید، می‌گذارد (فعل مضارع)

تَضِلُ: گمراه می‌کند، گمراه می‌کنی (فعل مضارع)

تَضْمَنُ: ضمانت می‌کند (فعل مضارع)

تُطَاعُ: فرمانت برده شود، فرمان ترا ببرند

(فعل مضارع مجهول)

تَطْبَحُ: می‌پزد، می‌پزی (فعل مضارع)

تَطْبِيقُ: توافق، سازش، اجراء (اسم)

تَطْرَحُ: طرح می‌کند (فعل مضارع)

تَطْلِبُ: طلب کنی، طلب می‌کنی (فعل مضارع)

تَطْلَعُوا: آگاه شدند (فعل ماضی)

تَظْمَعُ: طمع می‌کند، حرص می‌ورزد (فعل مضارع)

تَظْوَرُ: دگرگونی (اسم)

تَظْهَرُ: پاک شد (فعل ماضی)

تَظْهِيْر: پاک کردن، پاک شدن (اسم)

تَطْيِبُ: خوش می‌گرداند (فعل مضارع)

تَطْيِرُ: پرواز می‌کند (فعل مضارع)

تَظَاهِرُ: تظاهر کرد، نشان داد (فعل ماضی)

تَظْهَرُ: نشان می‌دهد، نشان می‌دهی (فعل مضارع)

تَعَارَفُ: آشنایی، یکدیگر را شناختن. (اسم)

تَعَارَفَ: با یکدیگر آشنا شدند، (فعل ماضی)

تَعَاطَفَ: با یکدیگر مهربانی کردن (اسم)

تَعَاطَى: اقدام کرد، مبادرت کرد، استعمال کرد

(فعل ماضی)

تَعَالُ: بیا (اسم فعل)

تَعَالُوا: بیایید (اسم فعل)

تَعَالَى: برتر، بلند مقام (اسم)

تَعَالَى: بالا رفت، بزرگ است، بلند مرتبه است

(فعل ماضی)

تَعَالِمُ: آموزشها (اسم) مفرد: تعلیم.

تَعَانَقُ: معانقه کردند، یکدیگر را در آغوش

گرفتند (فعل ماضی)

تَعَانَقَ: یکدیگر را در آغوش گرفتن (اسم)

تَعَاوَنُوا: همکاری کنید، یکدیگر را یاری کنید

(فعل امر)

تَعَاوَنَ: تعاونی، مربوط به همکاری (اسم)

تَعَبَ: رنجور شد، خسته شد (فعل ماضی)

تَعَبُ: خستگی، رنج (اسم)

تَعَبَّدَتْ: عبادت کرد، به عبادت پرداخت

(فعل ماضی)

تُعَبِّرُ: تعبیر می‌شود، تفسیر می‌شود (فعل مضارع)

تُعَبِّدُ: می‌پرستد، می‌پرستی (فعل مضارع)

تُعَبِّدُونَ: می‌پرستید (فعل مضارع)

تَعْرِفُ: می‌شناسد، می‌شناسی (فعل مضارع)

تَعَجَّبُ: تعجب می‌کند، تعجب می‌کنی

(فعل مضارع)

تَعَجَّبَانِ: تعجب می‌کنند، تعجب می‌کنید (فعل مضارع)

(مضارع)

تَعَجَّبُونُ: تعجب می‌کنید (فعل مضارع)

تَعَجُّبُ: شگفتی (اسم)

تَعَجَّلُ: می‌شتابد، می‌شتابی (فعل مضارع)

تَعَجَّلَانِ: می‌شتابند، می‌شتابید (فعل مضارع)

تَعَجَّلَنْ: می‌شتابید (فعل مضارع)

تَعَجَّلُونُ: می‌شتابید (فعل مضارع)

تَعَجِيلُ: شتاب (اسم)

تَعَدُّ: می‌شماری، می‌شمارد (فعل مضارع)

تَعَدُّدُ: فراوانی، زیادی (اسم)

ر تَعْمُ: بشماري آنها را (فعل مضارع)

تَعَدَّى: تخلف، تجاوز، حمله، تعرض (اسم)

تَعَذِيبُ: شکنجه، آزار دادن (اسم)

تَعَرَّفَ: آشنا شد (فعل ماضی)

تُعَرَّفُ: شناخته می‌شود (فعل مضارع مجهول)

تُعَرَّفُ: می‌شناسی (فعل مضارع)

تُعَرِّفُ: می‌شناسید (فعل مضارع)

تُعَرِّفُنِي: می‌شناسی مرا (فعل مضارع)

تُعَرِّفُونِ: می‌شناسید (فعل مضارع)

تُعَرِّفُونِي: می‌شناسید مرا (فعل مضارع)

تُعَرِّفِينَ: می‌شناسی (فعل مضارع)

تُعْرِيفُ: شناساندن، معرفی کردن (اسم)

تَعَزُّزُ: عزیز شدن (اسم)

تُعَزِّي: تسلیت بگويد (فعل مضارع)

التَّعَصُّبُ الْجَهْلُ: تعصب بی پایه و از روی نادانی (اسم + اسم)

تَعْظِيمُ: بزرگداشت، بزرگ داشتن، سلام نظامی

(اسم)

تَعْفُو: عفو می‌کنی، عفو می‌کند (فعل مضارع)

تَعْقِلُونُ: فکر می‌کنید (فعل مضارع)

تَعْقِيدات: پیچیدگی‌ها (اسم)

تَعْلَمُ: می‌آموزد، می‌آموزی (فعل مضارع)

تَعْلَمُ: بیاموز (فعل امر)

تَعْلَمُ: یادگیری (اسم)

تَعَلَّمْتُ: فرا گرفتی (فعل ماضی)

تَعَلَّمْتُ: فرا گرفتم (فعل ماضی)

تَعَلَّمَنْ: فرا گرفتند (فعل ماضی)

تَعَلَّمُوا: فرا گرفتند (فعل ماضی)

تَعَلَّة: بهانه تراشی، علت غیر واقعی (اسم)

تَعَلُّوا: مرتفع می‌باشد (فعل مضارع)

تَعْلِيمُ: آموختن، یاد دادن (اسم)

تَعْمَلُ: کار می‌کند، کار می‌کنی (فعل مضارع)

تَعْمَلُونُ: کار می‌کنید، انجام می‌دهید (فعل مضارع)

تُعَمَّرُ: آباد می‌شود (فعل مضارع مجهول)

تَغْنِي: قصد می‌کند، قصد می‌کنی (فعل مضارع)

تَغِيبُ: عیب می‌گذاری، عیب می‌دانی

(فعل مضارع)

تَغِيشُ: زندگی می‌کنی (فعل مضارع)

تُعَيِّنُ: تعیین می‌کند (فعل مضارع)

تَغَاظِي: چشم پوشی کرد، غفلت کرد

(فعل ماضی)

تَغَاوُلُ: غفلت ورزیدن، بی‌خبری (اسم)

تَغْدَى: تغذیه کرد (فعل ماضی)

تَغْدِيَّة: غذا دادن (اسم)

تَغْرِيدُ: آواز، نغمه سرایی (اسم)

تَغْسِلُ: غسل می‌کند، غسل می‌کنی (فعل مضارع)

تَغْسِلُونُ: غسل می‌کنید (فعل مضارع)

تَغْلِبُ: چیرگی، غالب شدن (اسم)

تَغْنِي: آواز خواند، با آواز زمزمه کرد

(فعل ماضی)

تَغْيَبُ: غیبت می‌کند (فعل مضارع)

تَغْيَبُ: دگرگون کردن (اسم)

تَغْيَبُ: دگرگون شدن (اسم)

تَغْيَبُ: دگرگون شد (فعل ماضی)

تَفَاخَرُ: اظهار فخر کرد، فخر فروشی کرد

(فعل ماضی)

تَفَاخَرُ: بریکدیگر فخر کردن (اسم)

تَفَاخَرُوا: افتخار کردند، مباحات کردند

(فعل ماضی)

تَفَاوَرُ: اظهار فقر و تنگدستی کرد (فعل ماضی)

تَفَاهَمُ: همدیگر را درک کردن، تفاهم (اسم)

تَفَاهَمُ: با همدیگر تفاهم کردند (فعل ماضی)

تَفَتَّحَ: باز شد (فعل ماضی)

تَفَتَّحَ الْأَزْهَارُ: باز شدن گلها (اسم + اسم)

تَفَتَّحَتْ: باز شد، شکفته شد (فعل ماضی)

تَفَتَّكُ: از بین می‌برد (فعل مضارع)

تَفَجَّرَ: پدیدار شد، درخشید (فعل ماضی)

تَفَجَّرَ: جاری شدن، روان شدن، ریزش (اسم)

تَفَجَّرَتْ: جاری شد، روان شد، فوران

کرد (فعل ماضی)

تَفَجَّرَ: انفجار، ریزش (اسم)

تَفَرَّحَ: شاد می‌شود، شاد می‌شوی (فعل مضارع)

تَفَرَّحِينَ: شاد می‌شوی (فعل مضارع)

تَفَرَّجَ: باز شد، جدا شد، تماشا کرد، برطرف شد

(فعل ماضی)

تَفَرَّجَ: وقت خود را صرف کرد (فعل ماضی)

تَفَرَّقَ: پراکنده شدن (اسم)

تَفَرَّضَ: واجب می‌گرداند (فعل مضارع)

تَفَرَّغَ: تکبر، خودبزرگ بینی (اسم)

تَفَرَّقَ: پراکنده شد (اسم)

تَفَرَّقَ: ضایع کردن، کوتاهی کردن (اسم)

تَفَرَّقَ: جدایی، پراکندن، فرق گذاشتن، تبعیض

(اسم)

تَفْسِيرُ: آشکار کردن، روشن کردن (اسم)

تَفَضَّلَ: بفرمایید، لطفاً، بی زحمت (اسم)

تَفَضَّلَ: برتری دادن، ظرفداری، ترجیح دادن

(اسم)

تَفَعَّلَ: انجام می‌دهد (فعل مضارع)

تَفَعَّلَانِ: انجام می‌دهند (فعل مضارع)

تَفَعَّلَنْ: انجام می‌دهید (فعل مضارع)

تَفَعَّلُوا (أَنْ): انجام می‌دهید (فعل مضارع)

تَفَعَّلُونَ: انجام می‌دهید (فعل مضارع)

تَفَعَّلِي (أَنْ): انجام می‌دهی (فعل مضارع)

تَفَاحَ: سیب (اسم)

تَفَاحَةً: یک سیب (اسم)

تَفَقَّهُوا: بفهمید، دریابید (فعل امر)

تَفَكَّرَ: اندیشیدن (اسم)

تَفَكَّرُوا: بیندیشید (فعل امر)

تَفَوَّزُوا (أَنْ): موفق می‌شوید، موفق شوید (اسم)

تَفَوَّضَ: اختیار دادن (اسم)

تَفَهَّمُ: می‌فهمد، می‌فهمی (فعل مضارع)

تَفَهَّمُ: فهماندن (اسم)

تَفَاتَلَ: با یکدیگر جنگیدن (اسم)

تَفَاتَلَ: با یکدیگر جنگیدند (فعل ماضی)

تَفَاتَلُوا: همدیگر را کشتند، کشت و کشتار

کردند (اسم)

تَفَارَقَ: مقایسه می‌کند (فعل مضارع)

تَفَارَقُوا: مقایسه می‌کنید (فعل مضارع)

تَفَاعَلَ: برخورد، یکدیگر را قطع کردن (اسم)

تَقَالُ: گفته می‌شود (فعل مضارع مجهول)

تَقَالَانِ: گفته می‌شوند (فعل مضارع مجهول)

تَقَالُون: گفته می شوند (فعل مضارع مجهول)

تَقَالَيْن: گفته می شوی (فعل مضارع مجهول)

تُقَام: بر پا می شود (فعل مضارع مجهول)

تُقَبِّح: قبیح می شمارد، قبیح می شماری (فعل مضارع)

تَقْبَل: قبول کن، بپذیر (فعل امر)

تَقْبَل: پذیرفتن، قبول کردن (اسم)

تَقْتَرِب: نزدیک می شود (فعل مضارع)

تَقْتُل: به قتل می رساند، می کشد (فعل مضارع)

تَقْتُلُوا (أَنْ): می کشید (فعل مضارع مجزوم)

تَقْتِيل: کشتن، کشتار (اسم)

تَقْدَرُ: قدردانی می کند (فعل مضارع)

تَقْدَرُونَ: قدردانی می کنند (فعل مضارع)

تُقَدِّسَ (لَنْ...): مورد عنایت خداوند قرار نمی گیرد (فعل مضارع مجهول)

تَقْدَم: پیشرفت کرد، پیش رفت (اسم)

تَقْدَم: پیشرفت (اسم)

تَقَدَّمْتُ: پیش رفتی (فعل ماضی)

تَقَدَّمْتُما: پیش رفتید (فعل ماضی)

تَقْدِير: قدردانی، سرنوشت (اسم)

تَقْدِيس: تطهیر، عادل شمردن، وقف کردن، اختصاص دادن (اسم)

تَقْرَأ: می خواند، می خوانی (فعل مضارع)

تُقْرَأ: خوانده می شود (فعل مضارع مجهول)

تَقْرُب: نزدیکی (اسم)

تَقْرُبُ عَيْنُهَا: چشم او را روشن می کند (فعل مضارع)

تُقْرِغ: کوبیده می شود (فعل مضارع مجهول)

تَقْرِباً: تقریباً (اسم)

تَقَع: قرار دارد، واقع است (فعل مضارع)

تَقْعُد: می نشینی، می نشیند (فعل مضارع)

تَقِف: می ایستی، می ایستد (فعل مضارع)

تَقْل (لَمْ...): نگفته ای، نگفته است (فعل جحد)

تَقَلَّب: تغییر یافت، واژگون شد (فعل ماضی)

تَقْلَن: می گوید (فعل مضارع)

تَقُول: می گوید، می گویی (فعل مضارع)

تَقُولَان: می گویند، می گویند (فعل مضارع)

تَقُولُونَ: می گوید (فعل مضارع)

تَقُولِينَ: می گویی (فعل مضارع)

تَقُوم: بپا می خیزد (فعل مضارع)

تَقُوم: اصلاح می کند، درست می کند (فعل مضارع)

تَقْوَى: پرهیزکاری (اسم)

تَقْوِيَّة: نیرومند ساختن، استحکام (اسم)

تَقْوِم: درست کردن، از بین بردن کجی (اسم)

تَقِيم: اقامت می کند (فعل مضارع)

تَقْيِد: گردن نهادن، مقید بودن (اسم)

تَكَاثُر: افزایش، ازدیاد (اسم)

تَكَامُل: کامل شدن، تمام شدن (اسم)

تَكَبَّر: بزرگی فروختن، نخوت، غرور (اسم)

تَكَبَّر: تکبر کرد، بزرگی فروخت (فعل ماضی)

تَكْبِير: بزرگ کردن (اسم)

تَكْتُب: می نویسد، می نویسی (فعل مضارع)

تَكْتُبَان: می نویسند، می نویسید (فعل مضارع)

تَكْتُبُونَ: می نویسید (فعل مضارع)

تَكْتَسِب: به دست می آید (فعل مضارع)

تَكْتَبِر: زیاد می شود (فعل مضارع)

تَكْرَار: مکرر کردن (اسم)

تَكْرِم: گرامی می داری (فعل مضارع)

تَكْرَهُوا: نفرت دارید، بیزارید (فعل مضارع)

تَكْرِم: بزرگداشتن، بزرگداشت (اسم)

تَكْسِب: کسب می کنی (فعل مضارع)

تَكْسِب: کسب می شود (فعل مضارع مجهول)

تَكْسَل: کاهلی می ورزی، تنبلی می کنی

(فعل مضارع)

تَكَثَّفَ: به رنج انداختن (اسم)

تَكَثَّمُ: سخن گفت (فعل مضارع)

تَكَثَّمُ: سخن گفتن (اسم)

تَكَثَّمْتُ: سخن گفتم (فعل ماضی)

تَكَثَّمِ: سخن گفتن (اسم)

تَكُنْ: می باشی (فعل مضارع مجزوم)

تَكْنُولُوجِيَا: تکنولوژی (اسم)

تَكُونُ: باشی، می باشد (فعل مضارع)

تَكُونُوا: می باشند، می باشید (فعل مضارع)

تَكُونُ: آفرینش، آفریدن، ایجاد (اسم)

تَكُونِ: خلقت، ایجاد، پیدایش (اسم)

تَلَا: از پی آمد، گفت، گزارش داد، برشمرد

(فعل ماضی)

تَلَاؤُمُ: همراهی (اسم)

تَلَاؤُمُ: با یکدیگر همراه شدند (فعل ماضی)

تَلَاعَبُ: بازی می کند (فعل مضارع)

تَلَاعَبُ: بازی کردن، بازیچه قرار دادن (اسم)

تَلَاقَى: برخورد کرد (فعل ماضی)

تُلَاقَى: ملاقات کنی (فعل مضارع)

تَلَاقَى: برخورد، ملاقات (اسم)

تَلَامِيذُهُ: دانش آموزان (اسم) مفرد: تَلْمِيزُ.

تَلَامِيذُ: دانش آموزان (اسم) مفرد: تَلْمِيزُ.

تَلَاوَةٌ: خواندن (اسم)

تَلْبَسُ: می پوشد، می پوشی (فعل مضارع)

تَلْبَسِينَ: می پوشی (فعل مضارع)

تَلْبِيسُ: لباس پوشاندن، اظهارخلاف (اسم)

تَلْتَقِي: ملاقات می کند (فعل مضارع)

تَلْدُ: می زاید (فعل مضارع)

تَلَزَمُ الصَّمَتُ: سکوت می کند (فعل مضارع + اسم)

تَلَعَبُ: بازی می کند (فعل مضارع)

تَلْعَبُوا: بازی می کنید (فعل مضارع مجزوم)

تَلْعَقُ: می چشی، می لیس (فعل مضارع)

تَلَفُ: ضرر، خسارت، زیان، لطمه، آسیب

(اسم)

تَلَفُظُ: ادا کردن، تلفظ (اسم)

تَلْفَاقِي: خودبخود، خودکار، اتوماتیک (اسم)

تَلَكُ: آن (اسم)

تَلْ: تپه (اسم)

تَلْمِيزُ: محصل، شاگرد (اسم)

تَلَوْتُ: آلودگی (اسم)

تَلَهِيَةُ: بیهودگی (اسم)

تَلَيَّتْ: خوانده شد، تلاوت شود (فعل ماضی مجهول)

تَلَمَّاضِي: خود را به بیماری زدن (اسم)

تَلَمَّاضِي: خود را به بیماری بزَن (فعل امر)

تَلَمَّاسِيح: تمساح ها، تیره ای از سوسماران (اسم)

مفرد: تمساح.

تَلَام: پایان (اسم)

تَلَمَّاقِلُ: تلوتلو خورد، گیج خورد، نوسان داشت

(فعل ماضی)

تَلَمَّاقِلُ: رغبت، میل، نوسان، گیج خوردن (اسم)

تَلَمَّعُ: برخوردار شدن، بهره مند شدن (اسم)

تَلَمَّعُ: برخوردار شد، سودبرد، لذت برد

(فعل ماضی)

تَلَمَّال: مجسمه، مانکن (اسم)

تَلَمَّذُ: کشیده می شود، کشیده می شوی

(فعل مضارع)

تَلَمَّزُ: خرما (اسم)

تَلَمَّزُ: می گذرد، عبور می کند (فعل مضارع)

تَلَمَّرِ: تکلیف، ورزش، مرور، تکرار (اسم)

تَلَمَّسُ: چنگ زدن، پیوستن، چسبیدن،

دستاویز قرار دادن (اسم)

تَمَسَّحَ: شستشو کرد (فعل ماضی)
 تَمَشَى: راه می‌رود، گردش می‌کند، همراهی می‌کند (فعل مضارع)
 تَمَزَّيْ: ازیدی دور کردن، پاک داشتن (اسم)
 تَمَسَّاهُ: آنرا فراموش کنی (فعل مضارع)
 تَمَسَّبُ: نسبت داده می‌شوی (فعل مضارع مجهول)
 تَمَسَّوْنُ: فراموش می‌کنید (فعل مضارع)
 تَمَسِّنَا: ما را به فراموشی وا می‌دارد (فعل مضارع)
 تَمَسَّأُ: نموی‌کند (فعل مضارع)
 تَمَسَّشُ: منتشر می‌شود (فعل مضارع)
 تَمَسَّشُ: نمو کردن (اسم)
 تَمَسَّخُنِي: مرا راهنمایی می‌کنی (فعل مضارع)
 تَمَسَّصُ: یاری می‌کند، یاری می‌کنی (فعل مضارع)
 تَمَسَّصَانِ: یاری می‌کنید، یاری می‌کنند (فعل مضارع)
 تَمَسَّصُنْ: یاری می‌کنید (فعل مضارع)
 تَمَسَّصْنَا: یاری می‌کنی ما را (فعل مضارع)
 تَمَسَّصُوا (إِنْ...): اگر یاری کنید (فعل مضارع)
 تَمَسَّصُونَ: یاری می‌کنید (فعل مضارع)
 تَمَسَّصِرِنْ: یاری می‌کنی (فعل مضارع)
 تَمَسَّطِقِنْ: سخن می‌گوئید (فعل مضارع)
 تَمَسَّطِقُ: می‌رود، رهسپار می‌شود، شکفته می‌شود (فعل مضارع)
 تَمَسَّطِرْ: می‌نگرد (فعل مضارع)
 تَمَسَّطِمْ: ترتیب، سازمان دادن (اسم)
 تَمَسَّعُمْ: خوشگذرانی، در رفاه و آسایش بودن، برخوردار بودن، زندگی آسوده داشتن (اسم)
 تَمَسَّعَمْ: متمتع بود یا شد، خوشگذرانی کرد، در رفاه و آسایش بود (فعل ماضی)
 تَمَسَّعِدْ: تشکیل می‌شود (فعل مضارع)
 تَمَسَّجِرْ: بیرون می‌ریزد، سرازیر می‌شود، می‌ترکد

تَمَسَّحَ: شستشو کرد (فعل ماضی)
 تَمَشَى: راه می‌رود، گردش می‌کند، همراهی می‌کند (فعل مضارع)
 تَمَزَّيْ: ژرف‌نگری، تعمق (اسم)
 تَمَسَّاهُ: پرمی‌کند (فعل مضارع)
 تَمَسَّبُ: چاپلوسی (اسم)
 تَمَسَّكْ: مالکیت، صاحب شدن (اسم)
 تَمَسَّكْ: مالک شد، صاحب شد (فعل ماضی)
 تَمَّ: انجام پذیرفت، صورت گرفت (فعل ماضی)
 تَمَّازْ: خرما فروش (اسم)
 تَمَسَّعْ: باز می‌دارد (فعل مضارع)
 تَمَسَّيْ: آرزو، خواهش، میل (اسم)
 تَمَسَّيْ: آرزو کرد (فعل ماضی)
 تَمَسَّيْتُ: آرزو کردم (فعل ماضی)
 تَمَسَّهْدْ: زمینه‌سازی، مقدمه، هموار ساختن، آماده کردن (اسم)
 تَمَسَّيْ: تشخیص دادن (اسم)
 تَمَسَّيْ: منافات، عدم توافق، مُبَايَنَت (اسم)
 تَمَّالُوا (لَنْ...): هرگز نمی‌رسید، هرگز به دست نمی‌آوردید (فعل مضارع)
 تَمَّامْ: می‌خواهد، می‌خواهی (فعل مضارع)
 تَمَّامَانِ: می‌خوانند، می‌خواهی (فعل مضارع)
 تَمَّامُونَ: می‌خواهید (فعل مضارع)
 تَمَّامِينَ: می‌خواهی (فعل مضارع)
 تَمَّالِي: خوردن، گرفتن، دریافت کردن، وصول کردن، پذیرفتن (اسم)
 تَمَّاهِي: محدودیت (اسم)
 تَمَسَّشُ: منتشر می‌شود (فعل مضارع)
 تَمَسَّصِرْ: پیروز می‌شوی (فعل مضارع)
 تَمَسَّجِمْ: نجات می‌دهد شما را (فعل مضارع)
 تَمَسَّجُوا: پشیمان می‌شوید (فعل مضارع)

(فعل مضارع)

تَنْفَعُ: سود می دهد (فعل مضارع)

تَنْفَعُنَا: به ما سود می دهد (فعل مضارع)

تَنْفَسُ: نفس کشید، بردمید (فعل ماضی)

تَنْفِقُوا (حَتَّى...): مگر انفاق کنید (فعل مضارع)

تَنْفِذُ: جاری کردن، امضاء کردن (اسم)

تَنْقِیْمُ: تقسیم می شود (فعل مضارع)

تَنْقِضُ: انجام می یابد، اجراء می شود، سپری می شود، می گذرد (فعل مضارع)

تَنْقُلُ: جابجا می شود (فعل مضارع)

تَنْمِیَّة: نمو کردن (اسم)

تَنْوِزُ: روشن کردن (اسم)

تَنْهَضُ: ازجا برمی خیزد، قیام می کنی، دست

بکار می شود (فعل مضارع)

تَنْهَضَانِ: ازجا برمی خیزند، قیام می کنند

(فعل مضارع)

تَنْهَوْنُ: باز می دارید (فعل مضارع)

تَنْیِرُ: روشن می کنی، حل می کنی (فعل مضارع)

تَوَّابُ: بسیار توبه پذیر (اسم)

تَوَّادُ: دوستی کردن، مهربانی (اسم)

تَوَّارِی: پنهان شد (فعل ماضی)

تَوَّارِیخ: تاریخها، زمانها (اسم) مفرد: تاریخ.

تَوَّازُنُ: تعادل (اسم)

تَوَّاصُوا: سفارش می کنند

تَوَّاصِی: به یکدیگر سفارش کردن (اسم)

تَوَّاضِعُ: فروتنی، افتادگی (اسم)

تَوَّاضَعُ: فروتنی کرد (فعل ماضی)

تَوَّاضَعُوا: فروتنی کردند (فعل ماضی)

تَوَّافُقُ: موافقت، یکدلی، پیمان (اسم)

تَوَّالِی: پیایی درآمد، توالی داشت، پشت

سرهم انجام گرفت (فعل ماضی)

تَوَّامُ: همزاد، همراه (اسم)

تَوَّامَانُ: دوهمزاد، دوقلو (اسم)

تَوَّابَه: بازگشت، پشیمانی (اسم)

تَوَّارُ: اثر می کند (فعل مضارع)

تَوَّارُونَ: اثر می کنند (فعل مضارع)

تَوَّجُّهُ: متوجه می سازد (فعل مضارع)

تَوَّجُّهُ: روی کن (فعل امر)

تَوَّجُّهُ: روی کردن (اسم)

تَوَّجُّهَانُ: روی می کنیم (فعل ماضی)

تَوَّجُّدُ: یافت می شود (فعل مضارع مجهول)

تَوَّحُّشُ: وحشی شد (فعل ماضی)

تَوَّحِیدُ: یکی کردن، متحد کردن، اعتقاد

به یگانگی خدا (اسم)

تَوَّخَّرُ: به تأخیر می اندازی (فعل مضارع)

تَوَّذُّدُ: دوستی، محبت (اسم)

تَوَّذُّوا: رد کنید، برگردانید (فعل مضارع)

تَوَّذُّوا: رد کنید، برگردانید (فعل مضارع)

تَوَّذُّونَ: دوست می دارید (فعل مضارع)

تَوَّذُّوا: اذیت می کنید (فعل مضارع)

تَوَّذُّوتَنِي: اذیت می کنید مرا (فعل مضارع)

تَوَّارَاة: عهدعتیق، پیمان کهن، اُسفار پنجگانه

حضرت موسی (اسم)

تَوَّزِیع: تقسیم کردن، بخش کردن، اعطاء کردن

(اسم)

تَوَّسُّعُ: وسعت یافتن (اسم)

تَوَّسَّلُ: التماس کرد، نزدیک شد (فعل ماضی)

تَوَّسَّلُ: التماس، درخواست، تقاضا، لایه (اسم)

تَوَّسَّلْنَا: درخواست می کنیم، التماس می کنیم،

تَقَرَّبُ می جویم (فعل ماضی)

تَوَّسَّعَ: گسترش دادن (اسم)

تَوَّسَّوْسُ: وسوسه می کند، وسوسه می کنی

تَوَسَّعَ: ایمان می آورد، ایمان می آوری

(فعل مضارع)

تَوَسَّعُوا (لَمْ...): ایمان نیاوردید (فعل حد)

تَوَسَّعُوا: ایمان می آورید (فعل مضارع)

تَوَّابٌ: توبه کننده، بازگشت کننده (اسم)

تَهَاؤُنْ: سستی، تنبلی، تحقیر، سهل انگاری،

کوچک شماری (اسم)

تَهْجِيرٌ: به مهاجرت وادار کردن (اسم)

تَهْدَمُ: ویران شد (فعل ماضی)

تَهْدُونْ: هدایت می کنید (فعل مضارع)

تَهْدِي: هدایت می کند، هدایت می کنی

(فعل مضارع)

تَهْذِيبٌ: پاک گردانیدن، پاکیزگی اخلاق

(اسم)

تَهْرَبُ: می گریزی، فرار می کنی (فعل مضارع)

تَهْمِلُ: سستی می کنی (فعل مضارع)

تَهْرَبُ: بی باکی (اسم)

تَهْوِي: می خواهی (فعل مضارع)

تَهِيمٌ: گردش می کند (فعل مضارع)

تَهْيَةُ: مهیا کردن، آماده کردن، تهیه و تدارک

کردن (اسم)

تَيْسَرٌ: میسر شد، دست داد، آماده شود

(فعل ماضی)

تَيْسَرٌ: آماده شدن، دست دادن (اسم)

تَيْنٌ: انجیر (اسم)

(فعل مضارع)

تَوَسَّعَ: وسعت دادن، گسترش (اسم)

تَوَصَّفَ: وصف می شود (فعل مضارع مجهول)

تَوَصَّفَانِ: وصف می شوند (فعل مضارع مجهول)

تَوَصَّفَ: وصف می شوید (فعل مضارع مجهول)

تَوَصَّفُونْ: وصف می شوید (فعل مضارع مجهول)

تَوَصَّفِي: وصف می شوی (فعل مضارع مجهول)

تَوْصِيَةٌ: سفارش کردن، سفارش (اسم)

تَوْضِیحٌ: روشن کردن، ظاهر کردن (اسم)

تَوْعْدُونْ: وعده می کنید (فعل مضارع)

تَوْفِي: وفات کرد، مُرد (فعل ماضی مجهول)

تَوْفَاتَا: ما را بمیران (فعل امر+اسم)

تَوْفِي: میراند (فعل ماضی)

تَوْفِيرٌ: صرفه جویی کردن، اندوختن، پس انداز

کردن (اسم)

تَوْفِيقٌ: سازش دادن، تطبیق، کامیابی، موفقیت،

آسایش (اسم)

تَوَقَّفَ: متوقف شد، بازایستاد (فعل ماضی)

تَوَقِيتٌ: زمان بندی (اسم)

تَوْفِيعٌ: امضاء کردن (اسم)

تَوَكَّلَ: اعتماد و تکیه کردن (اسم)

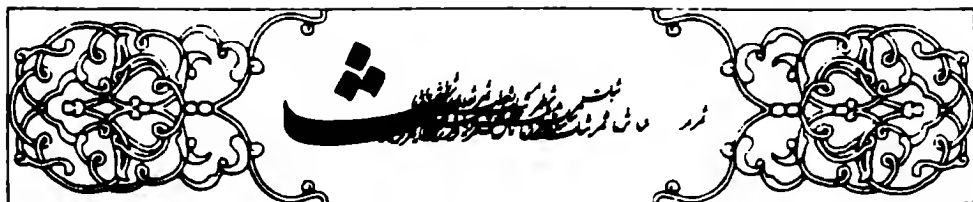
تَوَكَّلْتُ: توکل کردم (فعل ماضی)

تَوَلَّى: دوست داشت (فعل ماضی)

تَوَلَّى: دوستی، محبت (اسم)

تَوَلَّدَ: به وجود آوردن، تولید کردن (اسم)

تَوَقَّلُ: آرزو دارد، امید دارد (فعل مضارع)

ثَاثِر: انقلابی، شورش (اسم)
ثَاثِرین: انقلابیون، شورشیان (اسم) مفرد: ثَاثِر.
ثَابِت: پابرجا، استوار (اسم)
ثَاثَر: به خشم آمد، برانگیخته شد (فعل ماضی)
ثَارَ: قیام کرد، انقلاب کرد، بپا خواست
 (فعل ماضی)
ثَاقِب: تیزبین (اسم)
ثَاقِبُ الْأَفْكَار: اندیشه های تیزبین (اسم)
ثَالِث، ثَالِثَة: سوم (اسم)
ثَالِثَ عَشَر: سیزدهم (اسم)
ثَالِثُ وَالْثَّلَاثُونَ: سی و سه (اسم)
ثَالِثَة وَالْثَّلَاثِينَ: سی و سه (اسم)
ثَالِثُ وَالْعِشْرُونَ: بیست و سه (اسم)
ثَامِن، ثَامِنَة: هشت، هشتم (اسم)
ثَامِنَ عَشَر: هیجده (اسم)
ثَانَوِي: دومی (اسم)
الثَّانِي: دوم (اسم)
ثَانِي عَشَر، ثَانِيَة عَشَر: دوازدهم (اسم)
ثَانِيَة: دوباره، دیگر بار (اسم)
ثَبَّت: ثبت کرد، استوار و پابرجا کرد
 (فعل ماضی)

ثَبَّتَ: نوشت، ثبت کرد (فعل ماضی)
ثَبُوت: پابرجا بودن، پایداری (اسم)
ثَرَاثَر: پرگویی، یاوه گوی (اسم)
ثَرَثَرَة: پرگویی، یاوه گویی (اسم)
ثَرَوَات: منابع (اسم) مفرد: ثروت.
ثَرَوَاتُ الطَّبِيعَةِ: منابع طبیعی (اسم)
ثَرَوَة: منبع، دارایی (اسم)
ثَرَى: زمین حاصلخیز (اسم)
ثُعْبَان: مار (اسم)
ثَغْلَب: روباه (اسم)
ثِق: اعتماد کن (فعل امر)
ثَقَافِيَة: فرهنگی (اسم)
ثَقَب: روزن، سوراخ (اسم)
ثَقَف: یافت، دست یافت، دانا بود (فعل ماضی)
ثَقَّلْتُ: سنگینی کردم (فعل ماضی)
ثِقَة: اطمینان (اسم)
ثَقِيل: سنگین (اسم)
ثَلَاث، ثَلَاثَة: سه (اسم)
ثَلَاثَاء: روز سه شنبه (اسم)
ثَلَاثَة عَشَر: سیزده (اسم)
ثَلَاثَة وَالْثَلَاثِينَ: سی و سوم (اسم)

ثَلَاثَ عَشْرَةَ: سیزده (اسم)

ثَلَا ثِيْمَانُهُ: سیصد (اسم)

ثَلَا ثُونٌ، ثَلَا ثَيْنٌ: سی (اسم)

ثَلَا ثِي، ثَلَا ثِيَّةٌ: سه حرفی، سه تایی (اسم)

ثَلْثِي: دوسوم (اسم)

ثَلْج: برف (اسم)

ثَلْجِي: برفی (اسم)

ثَلِمَ: رخنه ایجاد شد، شکاف ایجاد شد

(فعل ماضی مجهول)

ثَلَمَ: شکاف، تَرَک (اسم)

ثَلُوج: برفها (اسم) مفرد: ثَلَج.

ثِمَار: میوه ها (اسم) مفرد: ثَمَر.

ثَمَانِي، ثَمَانِيَّةٌ: هشت (اسم)

ثَمَانُون، ثَمَانِين: هشتاد (اسم)

ثَمَر: میوه (اسم)

ثَمَرَةٌ: میوه، نتیجه (اسم)

ثَمَرَةُ الثَّعْب: دسترنج (اسم + اسم)

ثَم: سپس، بعداً، پس از آن (حرف عطف)

ثَمَّ: آنجا (اسم)

ثَمَن: قیمت، بها (اسم)

ثَمَنُ الْبَخْس: بهای کم، ارزان (اسم + اسم)

ثَمِين: گرانبها، باارزش (اسم)

ثَوَاب: مزد، پاداش (اسم)

ثَوَان: ثانیه ها (اسم) مفرد: ثانِيَّة.

ثَوْب: جامه، لباس (اسم) جمع: ثِيَاب.

ثَوْر: گاوانر (اسم)

ثَوْرَات: انقلابها، جنبش ها (اسم)

ثَوْرَةٌ: انقلاب، فوران، انفجار (اسم)

ثَوْرِي: انقلابی (اسم)

ثَوْرِيَّة: انقلابی (اسم)

ثَوَّرَ: برانگیخت، به هیجان درآورد، تحریک کرد

(فعل ماضی)

ثَوَّرَت: برانگیخت، به هیجان آورد، تحریک کرد

(فعل ماضی)

ثِيَاب: جامه ها، پیراهنها (اسم) مفرد: ثَوْب.

جَامِعَة: دانشگاه (اسم)
جَانِب: کنار، پهلو (اسم) جمع: جوانب.
جَانِي: جنایتکار (اسم)
جَاهِد: پیکار کرد، مبارزه کرد (فعل ماضی)
جَاهِد: پیکار کن، مبارزه کن (فعل امر)
جَاهِدَة: کوشنده (اسم)
جَاهِدُوا: مجاهده کردند، جهاد کردند
 (فعل ماضی)
جَاهِدِي: مبارزه کن، پیکار کن (فعل امر)
جَاهِل: نادان (اسم) جمع: جُهَال.
جَاهِلِي، جَاهِلِيَة: نادانی، بی خبری (اسم)
جَاوِزَة: از آن بگذر (فعل امر+اسم)
جَاوُوا: آوردند (فعل ماضی)
جَاوُوا: آمدند (فعل ماضی)
جَاوِز: روا، شایسته، درخور (اسم)
جِبَال: کوهها (اسم) مفرد: جَبَل.
جَبَان: جیران کننده، زورگو (اسم)
جَبَر: اِکراه، اضطراب، ناچارِی (اسم)
جَبَل: کوه (اسم) جمع: جِبَال.
جُن: ترس (اسم)
جَبْهَة: پیشانی (اسم)

جَاءَ: آمد، بیاید (فعل ماضی)
جَاءَتْ: آمد، بیاید (فعل ماضی)
جَسْتُ: آمدم (فعل ماضی)
جَانَسْتِي: به نزد من آمد (فعل ماضی)
جَاوَز: ستمکار (اسم)
جَاوِزَة: پاداش (اسم)
جَانِع: گرسنه (اسم)
جَاءَنَا: به نزد ما آمدند (فعل ماضی)
جَانَسِي: به نزد من آمد (فعل ماضی)
جَادِلْهُمْ: مجادله کن با ایشان، گفتگو کن با ایشان (فعل امر + اسم)
جَاذِبَة: جاذبه (اسم)
جَار: همسایه (اسم) جمع: جيران.
جَار: جاری (اسم)
جَارِي: کنار آمد، با ... راه آمد (فعل ماضی)
جَاع: گرسنه شد (فعل ماضی)
جَاعَتْ: گرسنه شد (فعل ماضی)
جَاعِلُوهُ: قرار دهنده ایم او را (اسم + اسم)
جَالِس: نشسته (اسم)
جامع: مسجد بزرگ (اسم)
جامعات: دانشگاهها (اسم) مفرد: جامعه.

جَبَهاَت: پیشانی ها (اسم)

جُئَة: بدن، جسد (اسم)

جُئَته: بدن او (اسم + اسم)

جُئَمَان: پیکر، نقش، جسد (اسم)

جُئَر: لانه حشرات، سوراخ (اسم)

جَحیم: دوزخ، آتش بزرگ (اسم)

جَدان: دیوار (اسم)

جَد: کوشش، جدی بودن (اسم)

جَدَّ: کوشید (فعل ماضی)

جَدَّ: خیلی، جدی (اسم)

جَدَة: مادر بزرگ (اسم)

جَدَّد: احیا کرد، نو کرد، بازسازی کرد

(فعل ماضی)

الْجَدْوَلُ الرَّهْنِيُّ: جدول زمان بندی شده.

جَدید: تازه، نو (اسم)

جَدیر: شایسته، درخور (اسم)

جَدَب: کشید (فعل ماضی)

جَدَب: کشش (اسم)

جَدَبْتُ: کشید (اسم)

جِدْع: تنه، تنه درخت یا انسان یا حیوان (اسم)

جمع: جُدوع.

جَدْلان: شادمان، خوشحال (اسم)

جَدْوَة: آتش، اخگر (اسم)

جُدور: ریشه ها (اسم) مفرد: جُدُر.

جَرَائِد: روزنامه ها، مجلات (اسم) مفرد: جَریده.

جَرائِم: گناهان (اسم) مفرد: جُرْم.

جُرأه: جسارت، گستاخی (اسم)

جَرائِم: میکر بها (اسم) مفرد: جِرثومة.

جَرأحی: جراحی (اسم)

جُرْح: زخم، بریدگی (اسم)

جَرَّ: کشید (فعل ماضی)

جَرَّاح: جراح (اسم)

جَرَّة: کوزه سفالی، سبو (اسم)

جَرَّدَ الْكَلْبُ: شمشیر از نیام برکشید (فعل ماضی)

جَرَس: زنگ (اسم)

جَرْم: تنه، بدنه (اسم) جمع: أَجرام.

جَرَى: رفت، جریان یافت، رخ داد (فعل ماضی)

جَرَى: جریان، روان (اسم)

جَرَّان: روان، جریان (اسم)

جَرْدَتین: دو روزنامه (اسم)

جَرِمة: گناه، جنایت (اسم)

جُزء: بخش، قسمت، قطعه، تکه (اسم) جمع.

أجزاء.

جَزاء: پاداش (اسم)

جَزائِر: جزیره ها (اسم) مفرد: جزيرة.

جَزَأَ اللَّهُ خَيْرًا: خدا خیرت دهد (فعل ماضی)

جَزَعَ: بی تابی (اسم)

جَزَى اللَّهُ: پاداش دهد خدا (فعل ماضی)

جَزیره: جزیره (اسم) جمع: جزائر.

جَزِيل: بسیار، فراوان (اسم)

جَسَد: تن، جسم، پیکر (اسم) جمع: أجساد.

جَسَن: پُل (اسم)

جِسم: تن، بدن (اسم) جمع: أجسام.

جَعَلَ: وادار ساخت، قرارداد (فعل ماضی)

جَعَلًا: قرار دادند آن دو (فعل ماضی)

جَعَلْتُ: قرار دادی (فعل ماضی)

جَعَلْتُ: قرار دادم (فعل ماضی)

جَعَلْتُ: قرار دادی (فعل ماضی)

جَعَلْتُني: قرار دادی مرا (فعل ماضی)

جَعَلْتُه: قرار دادی آن را (فعل ماضی)

جَعَلْتُكَ: قرار داد تورا (فعل ماضی)

جَعَلْنَا: قرار دادیم (فعل ماضی).

جَعَلْنَاكَ: قرار دادیم تو را (فعل ماضی)
 جَعَلْنَاكُمْ: قرار دادیم شما را (فعل ماضی)
 جَعَلْتُهُ: قرار داد او را (فعل ماضی)
 جَعَلْتُمَا: قرار داد آن را (فعل ماضی)
 جَعَلْتُهُمْ: قرار داد آنها را (فعل ماضی)
 جُغْرَافِيَّةٌ: جغرافی (اسم)
 جَفَّتْ: خشک شد، خشک می شود (فعل ماضی)
 جَفَّتْ: خشک شد (فعل ماضی)
 جَفْنٌ: پلک چشم (اسم) جمع: آجفان.
 جَفَوْتُ: جفا کردی (فعل ماضی)
 جَلَاءٌ: آوارگی، ترک وطن (اسم)
 جَلَابِيبٌ: چادرها (اسم) مفرد: جلباب.
 جَلَابِيْهُنَّ: چادرهایشان (اسم + اسم)
 جَلال، جَلالَة: شکوه (اسم)
 جَلَبٌ: کشیدن (اسم)
 جَلْدَة: تازیانه (اسم)
 جَلَسَ: نشست (فعل ماضی)
 جَلَسَا: نشستند آن دو (فعل ماضی)
 جُلَسَاءٌ: هم نشینان (اسم) مفرد: جلیس.
 جُلَسَائِهِ: هم نشینانش (اسم)
 جَلَسْتُ: نشستم (فعل ماضی)
 جَلَسْتُ: جلسه (اسم)
 جَلَسْنَ: نشستند آنها (فعل ماضی)
 جَلَّ: بزرگ است (فعل ماضی)
 جَلَادٌ: دزخیم، پوست فروش (اسم)
 جَلَى: آشکار (اسم)
 جُلُوسٌ: نشستن (اسم)
 جلیس: هم نشین (اسم) جمع: جُلَسَاءُ.
 جَمَادَى الاول: نام پنجمین ماه از ماههای عربی (اسم)
 جَمَاعَة: گروه، دسته (اسم)

جَمال: زیبایی، خوبی (اسم)
 جَمَاهِيرٌ: توده های مردم (اسم)
 جُمِعَ: جمع شد (فعل ماضی مجهول)
 جُمِعَ: گرد آوردن (اسم)
 جُمُعَة: جمعه، آدینه (اسم)
 جَمَعُوا: فراهم شدند (فعل ماضی)
 جَمْعِيَّةٌ: گروه، عده بسیار (اسم)
 جُمِّلَ: جمله ها (اسم) مفرد: جمله.
 جَمَلٌ: شتر (اسم)
 جَمَّةٌ: زیاد، گیس مصنوعی (اسم)
 جَمَّلَ: زینت کرد، آرایش داد، آراست (فعل ماضی)
 جُمْهُورِيَّةٌ: جمهوری (اسم)
 جَمِيعٌ: همگی (اسم)
 جَمِيلٌ: زیبا، خوب (اسم)
 جَمِيلَة: زیبا، خوب (اسم)
 جَنَائِيَّةٌ: جنائی (اسم)
 جَنَاحٌ: بال (اسم)
 جَنَائِيَّةٌ: جنایت، گناه (اسم)
 جَنَّبَ: پهلوی، کنار (اسم) جمع: جَوَانِبُ.
 جُنُبٌ: دور (اسم)
 جَنَجٌ: بال (اسم)
 جُنْدٌ: لشکر (اسم) جمع: جُنُود.
 جُنْدُبٌ: ملخ (اسم)
 جُنْدِيٌّ: سرباز (اسم)
 جُنْدِي الْمَجْهُول: سرباز گمنام (اسم)
 جِنْسٌ: نوع (اسم) جمع: أَجْناس.
 جَنٌّ: ناپیدا (اسم) جمع: جَانٌ.
 جَنَاتٌ: باغها (اسم) مفرد: جَنَّة.
 جَنَّةٌ: باغ، بهشت (اسم)
 جُنَّةٌ: سپر (اسم)

جنوب: مقابل شمال (اسم)
 جُنُوب: پهلوها، کنارها (اسم) مفرد: جنب.
 جُنُود: لشکریان، سربازان (اسم) مفرد: جُنْد.
 جُنُوف: شوریدگی، دیوانگی (اسم)
 جُنُوفِي، جُنُوفِيَّة: دیوانگی (اسم)
 جَنِي: درو کرد، چید (فعل ماضی)
 جَنَى الدَّنَب: مرتکب گناه شد (فعل ماضی)
 جنین: ناپیدا (اسم)
 جَوَائِز: جایزه‌ها (اسم) مفرد: جایزه.
 جَوَاب: پاسخ (اسم)
 جَوَاد: اسب نیکو (اسم)
 جَوَاز: کنار، همسایگی (اسم)
 جَوَامِع: مساجد (اسم) مفرد: جامع.
 جُود: بخشش (اسم)
 جَوْدَة: نیکی، خوبی (اسم)
 جَوَز: ستم (اسم)
 جَوِع: گرسنگی (اسم)
 جَوْعَان: گرسنه (اسم)
 جَوَف: میان، درون، شکم (اسم)
 جَوَلَان: گردش، دوره گردی (اسم)
 جَوَلَة اسْتَظْلَامِيَّة: گردش علمی (اسم)
 جَو: فضای بین آسمان و زمین، هوا (اسم)
 جَوَال: دوره گرد (اسم)
 جَوَیَّة: هوایی (اسم)
 جَوَهَرِي: ذاتی، واقعی، جواهر فروش (اسم)

جهات: سمت‌ها (اسم) مفرد: سمت.
 الْجِهَاتُ السَّت: جهات ششگانه (اسم)
 جِهَاد: پیکار، نبرد (اسم)
 جِهَاز: دستگاه (اسم) جمع: آجهزة.
 جِهَازُ الْبَصَر: دستگاه بینایی (اسم)
 جَهَّة: کوشید (فعل ماضی)
 جُهِد: کوشش، تلاش، نیرو (اسم) جمع: جُهُود.
 جَهْر: آشکار، بلند حرف زدن (اسم)
 جَهْل: نادانی (اسم)
 جَهَل: ندانست (فعل ماضی)
 جُهْلَاء: نادانان (اسم) مفرد: جاهل.
 جَهَّة: سمت (اسم)
 جَهَنَّم: دوزخ (اسم)
 جُهُود: کوششها (اسم) مفرد: جهد.
 جَهُول: بسیار نادان (اسم)
 جُهَال: نادانان (اسم) مفرد: جاهل.
 جَنِب: گریبان (اسم)
 جِیرَان: همسایگان (اسم) مفرد: جار.
 جَنِش: ارتش (اسم) جمع: جُیُوش.
 جَیْشُنَا: ارتش ما (اسم)
 جَیْل: اهل یک زمان، نسل (اسم)
 جَیْلًا بَعْدَ جَیْل: نسل به نسل (اسم)
 جَیْد: خوب، نیکو (اسم)
 جَیْدًا: به خوبی (اسم)

حائِز: سرگشته، سرگردان (اسم)

حاجِب: دربان، ابرو (اسم)

حاجِبِین: دو ابرو (اسم)

حاجَّة: نیاز (اسم) جمع: حَوَائِج.

حاجِز: مانع، سدّ (اسم)

حادث: واقعه (اسم)

حادِثَة: رخداد، واقعه (اسم)

حادّ: مخالفت کرد (فعل ماضی)

حادّة البَصَر: تیزبین (اسم)

حادی عشر: یازدهم (اسم)

حادی و الثَّلَاثون: سی و یک (اسم)

حادی و العِشْرُون: بیست و یک (اسم)

حاذِق: ماهر (اسم)

حارّة: گرمسیر (اسم)

حارس: نگهبان (اسم) جمع: حَرَس.

حازِم: هوشیار، زیرک (اسم)

حاسبَة: محاسب (اسم)

حاشا: غیراز، بجز، به استثنای (حرف جر)

حاشیة: اطرافیان (اسم)

حاصِل علی: به دست آورنده

حاضِر: شهری، ساکن شهر (اسم)

حافظَة: حافظه (اسم)

حافظ علی...: را بطور مداوم انجام داد و

مراعات کرد و حفظ نمود (فعل ماضی)

حافظُوا: مواظبت کنید (فعل امر)

حاکِم: فرمانروا، امیر (اسم) جمع: حُکّام.

حاکِمیّة: حکومت، فرمانروایی (اسم)

حاکِی: خود را شبیه ساخت، تقلید کرد

(فعل ماضی)

حال: جدایی افکند (فعل ماضی)

حالَة: حالت، چگونگی (اسم)

حالك: حال شما (اسم)

حایل: آبتن (اسم)

حایمُ الَهْدَف: دروازه بان (اسم)

حائوت: مغازه (اسم)

خاول: سعی کرد (فعل ماضی)

حِبال: طنابها، بندها (اسم) مفرد: حَبْل.

حَب: دانه، هسته (اسم) جمع: حُبُوب.

حَب: دوست داشتن (اسم)

حَبّذا: چه خوب است (فعل مدح)

حَبْل: بند، ریسمان، (اسم) جمع: حِبال.

حُبُوب: دانه ها (اسم) مفرد: حَب.

حَبِيب: دوست، عزیز (اسم)
 حَتَم: تصمیم نهایی و قطعی (اسم)
 حَتَى: تا اینکه (حرف)
 حَتَّى يَزُولَا: تا اینکه نابود شود.
 حَتَّى: برانگیخت (فعل ماضی)
 حِجَاب: پرده، پوشش (اسم)
 حِجَابُ الْحَاجِز: پردهٔ دیافراگم (اسم)
 حَجَّ: آهنگ، قصد (اسم)
 حُجَاب: دربانان (اسم) مفرد: حاجب.
 حُجَّار: سنگتراش (اسم)
 حُجَّة: برهان، دلیل (اسم) جمع: حُجَج.
 حَجَر: سنگ (اسم) جمع: أَحْجار.
 حَجَم: فضا (اسم) جمع: أَحْجام.
 حَدَائِق: باغها (اسم) مفرد: حديقة.
 حَدَائِقُ الْحَيَوَان: باغهای وحش (اسم)
 حَدَث: جوان، نونهال (اسم)
 حَدَث: به وجود آمد (فعل ماضی)
 حَدَّ: مرز، مجازات شرعی (اسم) جمع: حُدود.
 حَدَاد: آهنگر (اسم)
 حَدَّث: نقل کرد، روایت کرد (فعل ماضی)
 حَدَّثْنَا: به ما خبر ده (فعل امر)
 حَدَدَ: محدود کرد، تعیین کرد، منحصر کرد،
 شناساند، مشخص کرد (فعل ماضی)
 حُدُوث: به وجود آوردن، پدید آوردن (اسم)
 حُدُود: مرزها (اسم) مفرد: حَد.
 حُدُودُ الطَّبِيعِيَّة: مرزهای طبیعی (اسم)
 حَدِيث: تازه، سخن گفتن (اسم)
 حَدِيد: آهن (اسم)
 حَدِيدِيَّة: آهنی (اسم)
 حَدِيقَة: باغ، باغچه (اسم) جمع: حَدَائِق.
 حَدِيقَةُ الْعَاقَة: پارک شهر (اسم)

حَدَاء: کفش (اسم)
 حَدَن: احتیاط، پرهیز (اسم)
 حَذَف: انداختن (اسم)
 حِرَاة: کشاورزی (اسم)
 حَرَاة: گرما، دما (اسم)
 حَرَاة: نگهداری، حفاظت (اسم)
 حَرَام: ممنوع، آنچه بی حرمتی به آن ممنوع است
 (اسم)
 حَرْب: جنگ (اسم) جمع: حُرُوب.
 حَرَبِيَّة: جنگی (اسم)
 حَرَّت: شخم زد (فعل ماضی)
 حَرَّوْا: شخم زدند (فعل ماضی)
 حُرَّ: آزاد مرد (اسم) جمع: أَخْرار.
 حَرَّر: آزاد ساخت (فعل ماضی)
 حَرَسَ: پاسداری کرد، پاسبانی کرد
 (فعل ماضی)
 حَرَسَ: پاسداران (اسم) مفرد: حارس.
 حَرَسُ الثَّوَرَة: پاسداران انقلاب (اسم)
 حَرَسُ الثَّوَرِي: پاسداران انقلابی (اسم)
 حِرْص: آرز (اسم)
 حَرَصَ: به شدت علاقمند بود، به شدت میل
 داشت (فعل ماضی)
 حَرَضَ: برانگیخت (فعل ماضی)
 حِرَف: پیشه ها، کارها (اسم) مفرد: حِرْفه.
 حِرْفَة: پیشه، کار (اسم)
 حَرَق: سوخت، سوزاند (فعل ماضی)
 حَرَك: به حرکت درآورد (فعل ماضی)
 حَرَم: محروم کرد (فعل ماضی)
 حُرْم: محروم ماند (فعل ماضی مجهول)
 حَرَمُ الْأَمْن: حرم امن (اسم)
 حِرْهان: ناکامی، محرومیت (اسم)

حَرْفَنَا: ممنوع کردیم (فعل ماضی)
 حُرْمَةُ: تقدس، مصونیت، حالت تحریم (اسم)
 حَرَمَین: دو حرم (اسم)
 حُرُوب: جنگها (اسم) مفرد: حَرْب.
 حُرُوف: حرفها (اسم) مفرد: حرف.
 حُرَّة: آزادی، آزادگی (اسم)
 حَریر: ابریشم، پرنیان (اسم)
 حَرِیص: آزمند (اسم)
 حَرِیق: آتش (اسم)
 حِزَام: کمربند (اسم)
 حِزَامُ النَّاسِیف: کمربند انفجاری (اسم)
 حِزَب: گروه، دسته (اسم) جمع: أحزاب.
 حُزْن: اندوه، غم (اسم)
 حَزَن: غمگین شد، اندوهگین شد (فعل ماضی)
 حَزَنْتُ: غمگین شد (فعل ماضی)
 حَزَنْتُ: اندوهگین شدم (فعل ماضی)
 حِسَاب: حساب (اسم)
 حَسَب: حساب کرد (فعل ماضی)
 حَسِب: پنداشت (فعل ماضی)
 حَسَب: طبق، کافی، فقط (اسم)
 حَسَب: بزرگی، شرافت ذاتی (اسم)
 حَسْبُنَا: ما را کافی است (اسم+اسم)
 حِس: حس (اسم) جمع: حواس.
 حَسَّاس: حساس (اسم)
 حُسْن: خوبی (اسم)
 حَسَن: خوب، نیکو (اسم)
 حُسْن: نیکو شد (فعل ماضی)
 حَسَنَات: کارهای نیک (اسم)
 حَسُنْتُ: نیکو شد (فعل ماضی)
 حَسَنَة: نیکو (اسم)
 حَمُود: حمود (اسم)

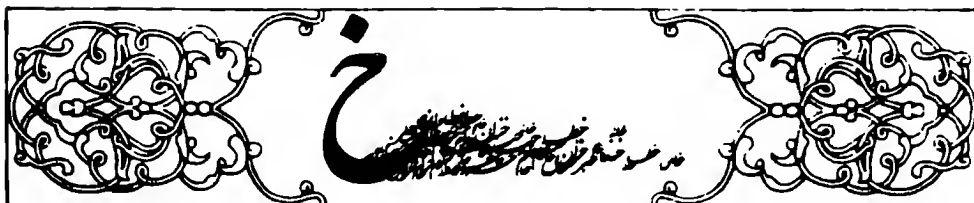
حَشَرَات: حشره‌ها (اسم) مفرد: حشرة.
 حَشِيش: گیاه خشک (اسم)
 حِصَان: اسب‌نر (اسم)
 حَصَانَةُ دُبُلُمَاسِيَّة: مصونیت سیاسی (اسم+اسم)
 حَصَاة: سنگریزه (اسم)
 حَصَد: درو کرد، چید، برداشت (اسم)
 حَصَلَ: بدست آورد (فعل ماضی)
 حَصَلْتُ: دست یافت (فعل ماضی)
 حَصَلَ عَلَيَّ...: را بدست آورد
 (فعل ماضی+حرف جر)
 حُصْن: دارای استحکامات بود (فعل ماضی)
 حِصْن: قلعه، دژ (اسم) جمع: حُصُون.
 حَصِي: با سنگ زد (فعل ماضی)
 حَصِير: زندان، بازداشتگاه (اسم)
 حِضَارَة: تمدن (اسم)
 حَضَرَ: حاضر شد (فعل ماضی)
 حَضَرْتُ: حاضر شد (فعل ماضی)
 حَضْرَة: حضور، پیشگاه، پیش، نزد (اسم)
 حَضَرُوا: حاضر شدند (فعل ماضی)
 حَضْرَةُ الْمَوْت: مرگ به سراغش آمد (فعل ماضی)
 حَض: ترغیب، اصرار، واداری (اسم)
 حُضَار: حاضران (اسم) مفرد: حاضر.
 حُضْن: بر، آغوش (اسم)
 حُضُون: ضدغیاب، حاضر بودن (اسم)
 حَقَب: هیزم (اسم)
 حَقَاب: هیزم شکن (اسم)
 حَقَلْتُ: فرود آمد (فعل ماضی)
 حَقْط: بهره، شانس (اسم)
 حَقَر: کُند، متقش کرد (فعل ماضی)
 حُقْفَرَة: سوراخ (اسم)
 حَفِظَ: حفظ کرد، یاد گرفت (فعل ماضی)

حِفْظ: یاد گرفتن، حفظ کردن (اسم)
 حَفِظْتُ: یاد گرفت، حفظ کرد (فعل ماضی)
 حَفِظْتُ: یاد داده شد (فعل ماضی + مجهول)
 حَفِظْتُ: یاد گرفتی، حفظ کردی (فعل ماضی)
 حَفَّاز: کَننده، حفر کننده (اسم)
 حَفَّازُ الْقُبُورِ: گورکن (اسم + اسم)
 حَفْل: مراسم، جشن (اسم)
 حُفُول: جشنها (اسم) مفرد: حَفْل.
 حَقَائِق: حقیقت ها (اسم) مفرد: حقیقت.
 حَقَّارَة: پستی، ناچیزی، فرومایگی، خواری (اسم)
 حَقَّ جِهَادِهِ: آنچنانکه شایسته جهاد در راه اوست.
 حَقْل: دشت، چراگاه (اسم)
 حَقُود: حُسد، پر کینه (اسم)
 حُقُوق: دستمزد، حق ها (اسم) مفرد: حَقّ.
 حُقُول: دشتها، چراگاهها (اسم) مفرد: حَقْل.
 حَقِیْبَة: ساک، جامه دان (اسم)
 حَقِیر: خُرد، خوار (اسم)
 حَقِیْقَة: حقیقت (اسم)
 حَکایَة: حکایت، داستان (اسم)
 حَکْتُ: حکایت کرد، نقل کرد (فعل ماضی)
 حُکَّام: حکمرانان (اسم) مفرد: حاکم.
 حُکْم: فرمان (اسم) جمع: أَحکام.
 حُکِمَ: فرمان داده شد، حکم شد (فعل ماضی مجهول)
 حِکْم: حکمت ها (اسم) مفرد: حِکْمَة.
 حُکَمَاء: دانشمندان (اسم) مفرد: حکیم.
 حِکْمَة: دانش، فلسفه (اسم)
 حِکْمَةُ الْإِلَهِيَّة: تدبیر خداوندی (اسم + اسم)
 حُکْمَتُمْ: داوری کردید (فعل ماضی)

حُكُومَة: داوری، فرمانروایی (اسم)
 حُكُومِيَّة: حکومتی، دولتی (اسم)
 حَكِي: حکایت کرد، نقل کرد (فعل ماضی مجهول)
 حَكَيْتُ: حکایت کردم (فعل ماضی)
 حَكَيْتُمَا: حکایت کردید (فعل ماضی)
 حَكِيم: بسیار دانا، دانشمند (اسم)
 حَكِيمَة: بسیار دانا، دانشمند (اسم)
 حَلال: جایز، غیر ممنوع (اسم)
 حَلَاوَة: شیرینی (اسم)
 حَلَق: تراشیدن (اسم)
 حَلَّ: حلال بود (فعل ماضی)
 حَلَّ: جایگزین شد، وارد شد (فعل ماضی)
 حُلَل: لباسهای نو (اسم) مفرد: حُلَة.
 حَلَا: جایگزین شدند آن دو، وارد شدند (فعل ماضی)
 حَلَّاق: آرایشگر (اسم)
 حَلَّت: وارد شد (فعل ماضی)
 حَلَّت: وارد شدی (فعل ماضی)
 حُلَّتَان: دو لباس نو (اسم)
 حَلَلْتُم: وارد شدید (فعل ماضی)
 حَلَلْتُمَا: وارد شدید شما (فعل ماضی)
 حَلَلْتُن: وارد شد شما زنان (فعل ماضی)
 حَلَلْن: وارد شدند (فعل ماضی)
 حَلَلْنَا: وارد شدیم (فعل ماضی)
 حَلَّلُوا: وارد شوید (فعل امر)
 حَلِّي: وارد شو (فعل امر)
 حُلَم: خواب دیدن، رؤیا (اسم) جمع: أَحلام.
 حِلْم: بردباری، شکیبایی (اسم)
 حُلْوَة: شیرینی (اسم)
 حَلَوِي: شیرینی (اسم)

حَتَّى: رحم کرد، به حالش رقت کرد (فعل ماضی)
 حَنِيف: حق گرا، مسلمان پاک، آنکه به راه راست باشد (اسم)
 حَوَادِث: پیشامدها (اسم) مفرد: حادثه.
 حَوَارِیُونَ: دوستان و یاران ویژه حضرت عیسی (اسم)
 حَوْض: حوض (اسم)
 حَوَاف: اطراف، پیرامون (اسم) جمع: آحوال.
 حَوَالِها: پیرامون آن (اسم)
 حَوَل: بگردان، تغییر ده (فعل امر)
 حَیَاة: زندگی (اسم)
 حَیْثُ: جایی که، هرطور (اسم)
 حَیْثُمَا: هرجا که (اسم)
 حَیْرَة: سرگشتگی (اسم)
 حَیْرَی: سرگردان (اسم)
 حِیْلَة: زیرکی، نیرنگ، چاره جویی (اسم)
 حِیْن: هنگامی که (اسم)
 حِیْثُیْنِ: در آن هنگام، در آن موقع، [در اصل (حینَ اِذْكَانَ کَذَا) بوده است]
 حِیْنَمَا: وقتی که (اسم)
 حِیْوَان: حیوان (اسم)
 حِیْوَانِیَة: حیوانی (اسم)
 حِیْوَة: زندگی (اسم)
 حَی: زنده (اسم)
 حَیًّا: خوش آمد گفت (فعل ماضی)
 حَیَّالَ الله: زنده باشی (فعل ماضی)
 حَیَّه: مار (اسم)

حَلِیب: شیر (اسم)
 حَلِیم: بردبار (اسم)
 حَم: برادرشوهر (اسم)
 حَمَائِم: کبوتران (اسم) مفرد: حَمَامَة.
 حِمَار: خر، الاغ (اسم)
 حَمَاسَة: باحرارت و هیجان، حماسه (اسم)
 حَمَاسِیَة: حماسی (اسم)
 حَمَاقَة: نادانی (اسم)
 حَمَام، حَمَامَة: کبوتر (اسم) مفرد حَمَائِم.
 حَمَت: حمایت کرد (فعل ماضی)
 حَمْد: ستایش، ثنا (اسم)
 حَمِید: ستود (فعل ماضی)
 حَمِیدْتُ: ستودم (فعل ماضی)
 حَمَرَاء: سرخ (اسم)
 حُمَرَة: سرخی، قرمزی (اسم)
 حَمَلَ: برداشت (فعل ماضی)
 حَمَلْتُم: برداشتید (فعل ماضی)
 حَمَلْتُنَا: برداشت ما را (فعل ماضی)
 حَمَلْتُهُ: برداشتی آن را (فعل ماضی)
 حَمَلْتُمْ: برداشتیم (فعل ماضی)
 حَمَلُوا: برداشتند (فعل ماضی)
 حُمَم: گدازه های آتشفشانی (اسم) مفرد: حُمَة.
 حُمَلُوا: حمل کردند، برداشتند (فعل ماضی)
 حُمَى: تب (اسم)
 حَمِید: ستوده، ستایش شده (اسم)
 حَمِیز: الاغها، خران (اسم) مفرد: حِمَار.
 حَنان: مهر، مهربانی، دل رحمی (اسم)

خَائِفُون: ترسویان (اسم) مفرد: خائف.

خَائِن: خیانتکار (اسم)

خَائِر: خیرداد (فعل ماضی)

خَاتَم: آخرین (اسم)

خَادِم: خدمتکار (اسم) جمع: خُدَام.

خَارِج: بیرون، بیرون آورنده (اسم)

خَارِق: فوق العاده (اسم)

خَاِزِن: نگهبان (اسم) جمع: خَزَنَة.

خَابِر: زیانکار (اسم)

خَاشِع: فروتن (اسم)

خَاص: ویژه، اختصاصی (اسم)

خَاص: غوطه ور شد، وارد شد (فعل ماضی)

خَاطِبُون، خَاطِبِین: خطا کاران (اسم)

خَاطِب: خطاب کرد (فعل ماضی)

خَاطِبَة: با او سخن بگویی (فعل امر)

خَاطِبُهُم: خطاب به ایشان کرد (فعل ماضی)

خَاف: ترسید (فعل ماضی)

خَافَت: ترسید (فعل ماضی)

خَافَة: آرام (اسم)

خَافَتَا: ترسیدند آن دو (فعل ماضی)

خَافَ عَلَيْهِ: نگرانش بود (فعل ماضی)

خَال: خالی (اسم)

خَال: دایی (اسم)

خَالَة: خاله (اسم)

خَالِد: همیشگی، جاودان (اسم)

خَالِدِین: جاودانگان (اسم)

خَالِق: آفریدگار، آفریننده (اسم)

خَالَقْنَا: خلق کرد ما را، آفرید ما را (فعل ماضی)

خَالِی الْحَبِیب: دایی جانم (اسم + اسم)

خَامِس، خَامِسه: پنجم (اسم)

خَامِسَ عَشَرَ: پانزدهم (اسم)

خَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ: سی و پنجم (اسم)

خَانَ: خیانت کرد (فعل ماضی)

خَانِق: خفه کننده، کشنده (اسم)

خَبَائِث: پلیدها (اسم)

خَبَاز: نانوا (اسم)

خَبَر: خبر (اسم) جمع: أَخْبَار.

خَبِرَة: مطلع، باخبر، آگاه (اسم)

خُبِرَ: نان (اسم)

خَبِطَ: (درب) را زد، کوبید (فعل ماضی)

خَبِیْث: پلید، ناپاک (اسم)

خَبِير: کاردان، کارشناس (اسم)

خَتَم: ختم کرد، پایان داد (فعل ماضی)

خَجَل: شرمنده (اسم)

خِدَاع: فریب دادن، مکر (اسم)

خِدَاعُ الْبَصَر: خطای باصره (اسم)

خَدَّ: زُحمار، گونه (اسم)

خَدَاع: حيله گر (اسم)

خَدَش: خراش (اسم)

خَدْمَة: خدمت، کار، نوکری، وظیفه (اسم)

خُد: بگیر (فعل امر)

خَدَل: به خواری وا گذاشت (فعل ماضی)

خَرَاب: ویران (اسم)

خَرَج: مالیات (اسم)

خَرِب: خراب شد، به حال خرابی افتاد

(فعل ماضی)

خَرَج: بیرون شد، خارج شد (فعل ماضی)

خَرَجَتْ: خارج شدی (فعل ماضی)

خَرَجْتُ: خارج شدم (فعل ماضی)

خَرَجْنَ: خارج شدند (فعل ماضی)

خَرَجْنَا: خارج شدیم (فعل ماضی)

خَرَجُوا: بیرون رفتند، خارج شدند (فعل ماضی)

خُرْطُوم: خرطوم، لوله پلاستیکی برای آب پاش

(اسم)

خَرَق: شکافت (فعل ماضی)

خَرَقَهُ: شکافت آنرا (فعل ماضی)

خُرُوج: بیرون رفتن، خارج شدن (اسم)

خُرُوف: بره نر (اسم)

خَرِطَة: نقشه جغرافیا (اسم)

خَرِيف: پاییز (اسم)

خَزَن: ذخیره، جمع آوری، احتکار (اسم)

خَزَنَة: نگهبانان (اسم) مفرد: خازن.

خَمِير: زیان دید (فعل ماضی)

خُسْر: زیان (اسم)

خَشَب: چوب (اسم)

خَشْبِيَّة: چوبی (اسم)

خَشَع: فروتنی و خشوع کرد (فعل ماضی)

خَشَعْتُ: فروتنی کرد (فعل ماضی)

خَشَعْنَا: فروتنی کردیم (فعل ماضی)

خَشِن: خشن، زبر، سخت (اسم)

خُشُوع: فروتنی، افتادگی (اسم)

خُشُونَة: تندى، سرسختی (اسم)

خَشِي: ترسید (فعل ماضی)

خَشِيَّة: بیم، ترس (اسم)

خِصَال: صفات، خویها (اسم) مفرد: خصلة.

خِصَائِل: عاداتها، خویها (اسم) مفرد: خصلة.

خَصَص: اختصاص داد، مخصوص قرار داد (فعل

ماضی)

خَصْلَة: خوی، صفت (اسم) جمع: خِصَال.

خَضَم: رقیب، دشمن (اسم)

خَضْرَاء: سبز، سرسبز (اسم)

خَضْرَاءَات: تیره بار، سبزیها (اسم) مفرد: خُضْرَة

خُضْرَة: سبزی (اسم)

خُضُوع: فروتنی، افتادگی (اسم)

خَطَاء: اشتباه (اسم)

خِطَابَة: سخنرانی (اسم)

خَطَايَا: اشتباهات (اسم) مفرد: خطیئة.

خُطَبَاء: سخنوران، سخنگویان (اسم) مفرد:

خطیب.

خَطَبْتُ: سخنرانی کرد (فعل ماضی)

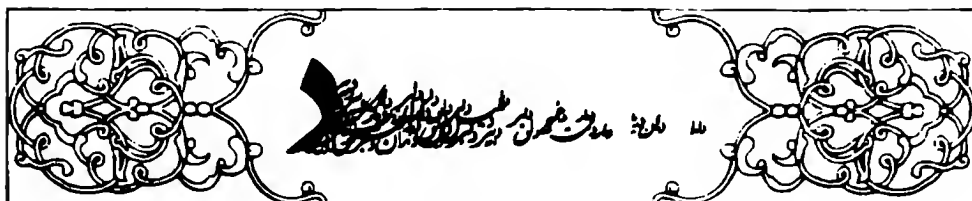
خُطْبَة: سخنرانی (اسم)

خُطَبَتَان: دو سخنرانی (اسم)

خُطَبَتُهَا: سخنرانیها (اسم)

خَطَر: بیم، شدت (اسم)

خَلَفْنَا: آفریدیم (فعل ماضی)	خَطّ: نوشت (فعل ماضی)
خَلَفْنَاكُمْ: آفریدیم شما را (فعل ماضی)	خَطّ الْوَصْل: راه ارتباطی (اسم)
خَلَفَهُنَّ: آفرید آنها را (فعل ماضی)	خَطّ الْإِسْمَارِي: خط میخی (اسم)
خَلّ: رها کن (فعل امر)	خَطَّاء: اشتباه کنندگان (اسم)
خَلّاق: بسیار خلق کننده (اسم)	خَطّاطت: نقشه کشید (فعل ماضی)
خَلّاقِيَّة: آفرینندگی، ابداع (اسم)	خَطّی: به اشتباه انداخت (فعل ماضی)
خَلِيفه: جانشین (اسم)	خَطّوب: پیش آمدهای ناگوار (اسم)
خَلِيل: دوست (اسم)	خَطّورَة: اهمیت، شدت (اسم)
خَمْس، خَمْسَة: پنج (اسم)	خَطّوط: خطها (اسم) مفرد: خط.
خَمْسَة عَشْر، خَمْس عَشْرَة: پانزده (اسم)	خَطِيبَة: گناه، اشتباه (اسم) جمع: خطایا.
خَمْسِيَّه: پانصد (اسم)	خَطِيب: سخنگو، سخنور، سخنران (اسم)
خَمْس وَ خَمْسِيَّه: پانصد و پنج (اسم)	خَطِير: پرخطر، خطرناک، بزرگ (اسم)
خَمْسِين: پنجاه (اسم)	خَفْتُ: ترسیدم (فعل ماضی)
خَمْسِين وَأَرْبَعِيَّه: چهارصد و پنجاه (اسم)	خَفَض: فرود آورد، پایین آورد (فعل ماضی)
خَتّازِيه: خوکها (اسم) مفرد: خنزیر.	خَفّاق: پروبال زننده (اسم)
خَوْض: لیف خُرما (اسم)	خَفِي: ناپدید شد، غایب شد (فعل ماضی)
خَوْف: ترس (اسم)	خَفِيف: سبک، اندک (اسم)
خِيَار: خوبان، نیکان (اسم) مفرد: خیر.	خُلَاصَة: خلاصه، موجز (اسم)
خِيَاظَة: دوزندگی (اسم)	خُلَاقَة: جانشینی (اسم)
خِيَال: اندیشه، فکر (اسم)	خِلَال: میان (اسم)
خِيَالِيَّة: تخیلی (اسم)	خَلّت: خالی شد (فعل ماضی)
خِيَام: خیمه‌ها، چادرها (اسم)	خَلع: عزل (اسم)
خِيَانَة: خیانت، ناجوانمردی (اسم)	خَلَف: جانشین (اسم)
خَيْر: بهتر، خوب (اسم)	خَلَف: پشت سر (اسم)
خَيْط: رشته، نخ (اسم)	خُلَفَاء: جانشینان (اسم) مفرد: خلیفه.
خَيْل: اسبها (اسم) جمع: خُيُول.	خَلَق: آفرید (فعل ماضی)
خَيْمَة: چادر (اسم) جمع: خِيَام.	خُلِق: خوی (اسم)
خَيْمَتَا: چادرها (اسم)	خُلِق: آفریده شد (فعل ماضی مجهول)
خُيُول: گله‌های اسب (اسم) مفرد: خَب.	خُلِق: آفریدن، آفرینش (اسم)
خُبُوط الشَّمْس: روشنائی آفتاب (اسم + اسم)	خُلِقت: آفریده شد (فعل ماضی مجهول)
خَبّاط: دوزنده (اسم)	خُلِقْتُ: خلق و خوی تو (اسم)

داء: مرض، درد (اسم)

دائبن: همیشه (اسم)

دائم: همیشه (اسم)

داخِل: وارد، وارد شونده (اسم)

دار: دور زد، چرخید، گشت (فعل ماضی)

دار: خانه (اسم)

دارت: دور زد (فعل ماضی)

داري: به نرمی و ملاحظت رفتار کرد (فعل ماضی)

داس: لگد کوب کرد (فعل ماضی)

داغ: دعوت کرد، خواند (فعل ماضی)

دا عي: خواننده، دعوت کننده (اسم)

دافع: دفاع کرد (فعل ماضی)

دافَعُوا: دفاع کردند (فعل ماضی)

دافِعُوا: دفاع کنید (فعل امر)

دافي: گرم (اسم)

دال: راهنما، دلالت کننده (اسم)

دام: ادامه یافت، ادامه یابد (فعل ماضی)

داقت: ادامه یافت، ادامه یابد (فعل ماضی)

داهي: خونین (اسم)

داوم عَلَيه: ادامه دارد، بطور مداوم انجام داد

(فعل ماضی)

داهشوا: چابلوسی کردند، تملق ورزیدند

(فعل ماضی)

دَبَاء: کدو (اسم)

دَبَابَة: تانک (اسم)

دَبَاغ: پوست فروش (اسم)

دَتَر: پاک شد، از بین رفت (فعل ماضی)

دَجَاجَة: مرغ (اسم)

دَجَت: تاریک شد، تاریک شود (فعل ماضی)

دُجى: تاریکی (اسم)

دُجِيَة: تاریکی، سیاهی (اسم)

دَجِيَّتْها: ظلمت آن (اسم + اسم)

دَخَض: از بین برد، رد کرد (فعل ماضی)

دُخان: دود (اسم)

دَخَلَ: وارد شد، داخل شد (فعل ماضی)

دَخَلَا: وارد شدند آن دو (فعل ماضی)

دَخَلْتُ: داخل شدم (فعل ماضی)

دَخَلْتُ: وارد شد (فعل ماضی)

دَخَلْنَا: وارد شدند آن دو (فعل ماضی)

دَخَلْتُمْ: وارد شدید (فعل ماضی)

دَخَلْنَا: وارد شدید شما (فعل ماضی)

دَخَلْتُمْ: وارد شدید (فعل ماضی)

دَخَلَنَ: وارد شدند (فعل ماضی)

دَخَلْنَا: وارد شدیم (فعل ماضی)

دَخَلُوا: وارد شدند (فعل ماضی)

دُخُول: وارد شدن (اسم)

دُرّ: گوهر، مروارید (اسم جمع: دُرَر)

دِرَاسَة: یادگیری، درس خواندن (اسم)

دِرَاسِيّ: تحصیلی (اسم)

دِرَاسِيَّة: تحصیلی (اسم)

دِرَاهِم: درهم‌ها، پولهای نقره (اسم مفرد: دِرْهَم)

دِرْهَم

دَرَجَة: رتبه، نمره (اسم)

دَرَجَةُ النَّجَاح: نمره قبولی (اسم + اسم)

دُرَر: گوهرها، مرواریدها (اسم مفرد: دُرّ)

دُرّة: گوهر، مروارید (اسم)

دَرَس: درس خواند، آموخت (فعل ماضی)

دَرَس: آموختن، درس خواندن (اسم)

دُرُوس: درس‌ها، خواندنی‌ها (اسم مفرد: دُرُس)

درس

دَرَسَ عَلَيَّ: تَلَمَذَ نمود، شاگردی کرد (فعل ماضی)

دُشْتُوْر: قانون اساسی (اسم)

دُشْتُوْرِيّ: قانونی، به موجب قانون (اسم)

دِرْهَم: پول نقره (اسم جمع: دِرَاهِم)

دَرِيّ: آگاه شد، دانست (فعل ماضی)

دَع: واگذار، رها کن (فعل امر)

دَعَا: دعوت کرد، دعا کرد، خواند (فعل ماضی)

دُعَاء: خواندن، دعوت کردن (اسم)

دَعَاكَ: خواند ترا (فعل ماضی)

دَعَانَا: خواند ما را (فعل ماضی)

دَعَانِيّ: خواند مرا (فعل ماضی)

دَعَاوِيّ: دعوی‌ها، ادعاها (اسم مفرد: دَعْوَى)

دَعَاهُ: خواند او را (فعل ماضی)

دَعَتْ: خواند (فعل ماضی)

دَعَتَا: خواندند آن دو (فعل ماضی)

دَعَتَكَ: خواند تو را (فعل ماضی)

دَعَوُوا: خواندند (فعل ماضی)

دَعَوْتُ: دعوت کردم، خواندم (فعل ماضی)

دَعَوَ: خواندن، دعوت کردن (فعل ماضی)

دَعَوْتُمْ: خواندید، دعوت کردید (فعل ماضی)

دَعَوْتُمَا: خواندید، دعوت کردید (فعل ماضی)

دَعَوْتُنَّ: خواندید شما، دعوت کردید (فعل ماضی)

دَعَوْنِ: دعوت کردند، خواندند (فعل ماضی)

دَعَوْنَا: دعوت کردیم، خواندیم (فعل ماضی)

دَعْوَى: مرافعه، دادخواهی (اسم)

دُعِيّ: خوانده شد، دعوت شد (فعل ماضی مجهول)

دُعِيَّتْ: خوانده شدی دعوت شدی (فعل ماضی مجهول)

دِفْء: گرما، حرارت مطبوع (اسم)

دِفَاتِيْر: دفترها (اسم مفرد: دَفْتَر)

دِفَاع: دفاع کردن (اسم)

دَفْتَر: دفتر، نامه (اسم جمع: دَفَاتِيْر)

دَفَعَ: دفع کرد، پرداخت (فعل ماضی)

دَفْع: دفع کردن (اسم)

دَف: دایره زنگی (اسم)

دَفَق: ریخت، ریزان کرد (فعل ماضی)

دَفَن: در زیر خاک کرد، دفن کرد (فعل ماضی)

دَقَائِق: دقیقه‌ها (اسم مفرد: دَقِيقَة)

دُقّ: زده شد، کوبیده شد (فعل ماضی)

دَقَاتُ الْقَلْب: ضربان قلب، تپش قلب (اسم)

دَقَّتْ: ریزینی، توجه (اسم)

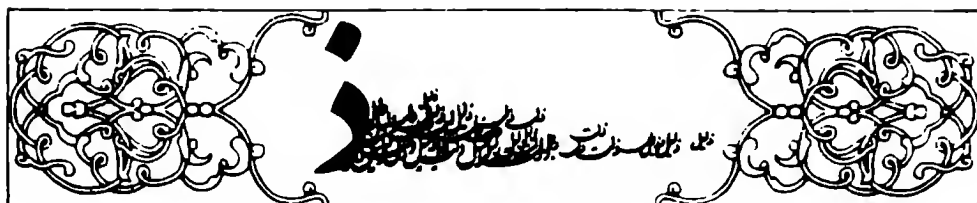
دَقَّق: سائید، نرم کرد، گرد کرد (فعل ماضی)

دَقِيق: لطیف و نکته‌باریک، آرد (اسم)

دَقِيقَة: آرد، لطیفه، نکته‌باریک (اسم)

دُکَان: مغازه، فروشگاه (اسم)
 دَلَائِل: برهان، دلیل ها (اسم) مفرد: دلیل.
 دَلَّ: راهنمایی کرد (فعل ماضی)
 دَلَّال: راهنما، دلالت کننده (اسم)
 دَلَّ عَلَی: نشان بده (فعل امر)
 دَلُّوا: راهنمایی کردند (فعل ماضی)
 دَلیل: راهنما (اسم)
 دِمَاء: خونها (اسم) مفرد: دَمَ.
 دَفَعَ، دَفْعَة: اشک (اسم)
 دَمَ: خون (اسم) جمع: دِمَاء.
 دَقَر: هلاک کرد، ویران کرد (فعل ماضی)
 دُمُوع: اشکها (اسم) مفرد: دَفَع.
 دَنائِمین: نزدیک شد به ... (فعل ماضی)
 دَنانیر: دینارها (اسم) مفرد: دینار.
 دَنی: فرومایه، پست، بی ارزش (اسم)
 دَنیئاً: پست، بی ارزش (اسم)
 دُنیا: نزدیک، پست (اسم)
 دَوَاء: دارو (اسم)
 دَوَائِر: دایره ها، اداره ها (اسم) مفرد: دائرة.
 دَوَاة: دوات (اسم)
 دَوافِع: انگیزه ها (اسم)

دَوام: پایداری (اسم)
 دَواین: دیوانها، ادارات، دفاتر ثبت حساب
 (اسم) مفرد: دیوان.
 دُود، دُودَة: کِزَم (اسم)
 دُورَة: نقش، چرخش (اسم)
 دُورَان: گردش (اسم)
 دُورَة: گردش (اسم)
 دَهْر: روزگار (اسم)
 دِهَش: مات شد، به شگفت آمد (فعل ماضی)
 دَهْشَة: حیرت، تعجب سرگشتگی (اسم)
 دَوَلَة: دولت، حکومت، ثروت (اسم)
 دُولُ الْکُبَری: ابرقدرتها (اسم + اسم)
 دُون: بدون، غیر، جُز (اسم)
 دُون: پست پایین، فرومایه (اسم)
 دُوب: کسی که بی وقفه کار کند (اسم)
 دیار: سرایها، خانه ها (اسم) مفرد: دار.
 دیک: خروس (اسم) جمع: دُیوک.
 دِمُقْرَاطی: دموکراسی (اسم)
 دین: دین، مذهب (اسم)
 دینیّه: مذهبی، دینی (اسم) جمع: آدیان.

ذَا: صاحب، دارنده (اسم)

ذَنَاب: گرگها (اسم) مفرد: ذَنَب.

ذَنَب: گرگ (اسم)

ذَابَتْ: ذوب شد (فعل ماضی)

ذات: دارای (اسم)

ذَاتِ بَوْم: روزی یکبار، روزی، یکی از روزها (اسم)

ذَاخِر: اندوخته، ذخیره کننده (اسم)

ذَا فَم: دارای دهان (اسم + اسم)

ذَاق: چشید (فعل ماضی)

ذَاكَ: آن (اسم)

ذَاكِر: یاد کننده، ذکر گوینده (اسم)

ذَاكِرَة: یاد، حافظه (اسم)

ذَاهِب: رونده (اسم)

ذُبَاب: مگس (اسم)

ذَبَح: سر بریدن (اسم)

ذَبُل: خشک شد، پژمرده شد (فعل ماضی)

ذَبُلْتُ: پژمرده شد (فعل ماضی)

ذَخَائِر: اندوخته ها، ذخیره ها (اسم) مفرد: ذَخِيرَة.

ذَخَر: اندوخته (اسم)

ذَخَر: اندوخت (فعل ماضی)

ذَخِيرَة: اندوخته (اسم) جمع: ذَخَائِر.

ذَر: مورچه کوچک (اسم)

ذَرَة: یک مورچه کوچک، اتم (اسم)

ذَرُوا: قطع کنید، واگذارید (فعل ماضی)

ذُرِّيَّات: نسل، دودمان، فرزندان، زادگان (اسم) مفرد: ذُرِّيَة.

ذَكَاء: هوش، زیرکی (اسم)

ذَكَر: نر، ضدماده (اسم)

ذَكَر: یاد، نماز (اسم)

ذَكَر: بیان کرد (فعل ماضی)

ذُكِر: ذکر شد (فعل ماضی مجهول)

ذَكَرْتُ: بیاد آوردم (فعل ماضی)

ذَكَرْتَاه: بیاد آوردم ما آن را (فعل ماضی)

ذَكَّر: بیاد آور، یاد کن (فعل ماضی)

ذَكَّر: بیان و یادآوری کرد، به یاد آورد (فعل ماضی)

ذَكَرْتُ: بیان کردم، به یاد آوردم (فعل ماضی)

ذَكِي: باهوش (اسم)

ذَالِكَ: آن (اسم)

ذَل: پستی، خواری (اسم)

ذَلَّه: خواری، پستی، فرومایگی (اسم)

ذَلِيل: خواره، پست (اسم)

ذَمَّ: قدح، نکوهش (اسم)

ذَنْب: گناه (اسم)

ذَنْوب: گناهان (اسم) مفرد: ذَنْب.

ذَهَاب: رفتن (اسم)

ذَهَب: رفتن (اسم)

ذَهَب: رفت (فعل ماضی)

ذَهَب: طلا (اسم)

ذَهَبَ إِلَى الثَّوَم: بخواب رفت (فعل ماضی)

ذَهَبْتُ: رفتم (فعل ماضی)

ذَهَبْنَا: رفتند آن دو (فعل ماضی)

ذَهَبْتُمْ: رفتید (فعل ماضی)

ذَهَبْنَا: رفتید شما دو نفر (فعل ماضی)

ذَهَبْتُ: رفتید (فعل ماضی)

ذَهَبْنَا: رفتند (فعل ماضی)

ذَهَبْنَا: رفتیم (فعل ماضی)

ذَهَبُوا: رفتند (فعل ماضی)

ذُو: صاحب، دارنده (اسم)

ذُو الْقُوَّة: دارای نیرو، نیرومند (اسم + اسم)

ذَوَّق: چشیدن (اسم)

ذَوِّلِحَّة: ریش دار (اسم + اسم)

ذَوِي: دارندگان، صاحبان (اسم) مفرد: ذُو.

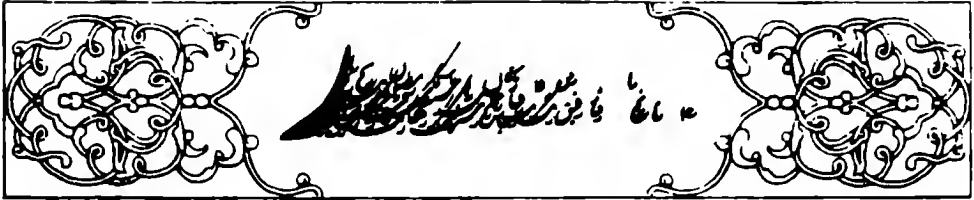
ذِهْن: عقل، هوش، (اسم) جمع: آذهان.

ذِي (= هذه): این، برای مؤنث (اسم)

ذِي الْقُرْبَى: خویشاوند (اسم + اسم)

ذِي صَلَاحِيَّة: با صلاحیت، اهل (اسم + اسم)

ذِي الْوَجْهَيْن: دورو، منافق (اسم + اسم)

رِثَاء: دورنگی، تصنع، ریاکاری (اسم)

رائع: جالب، دیدنی (اسم)

رَابِطَة: پیوستگی، اتصال (اسم)

رابع، رَابِعَة: چهار (اسم)

رابع عَشْر: چهارده (اسم)

رَأَتْ: دید (فعل ماضی)

رَاح: رهسپار شد، رفت (فعل ماضی)

رَاحَة: آرامش، آسایش، راحتی (اسم)

رَاحِلَة: رونده، کوچ کننده (اسم)

رَاحِمَین، رَاحِمُون: مهربانی کنندگان (اسم)

مفرد: راحم.

رَاحُوا: رفتند (فعل ماضی)

رَادُّوهُ: برگرداننده ایم او را (اسم + اسم)

رَادِیُّو: رادیو (اسم)

رَازِق: روزی دهنده (اسم)

رَازِقِین: روزی دهندگان (اسم) مفرد: رَازِق.

رَأْس: سر، دماغه (اسم) جمع: رُؤُوس.

رَأْسُ الرِّجَاءِ الصَّالِح: دماغه امید نیک.

رَاشِی: رشوه دهنده (اسم)

رَاضِی: خشنود باش (فعل امر)

راضی: خشنود (اسم)

راضیة: خشنود (اسم)

رَاع: مراعات کن (فعل امر)

رَاعِی، رَاعِی: شبان، چوپان (اسم)

رَاعَتْ: مراعات کرد (فعل ماضی)

رَاقَة: مهربانی (اسم)

رَافِع: برافرازنده (اسم)

رَافِع الرُّؤْس: سرفراز (اسم)

رَاكِب: سواره، سوار (اسم)

رَاكِبَة: سوار، سواره (اسم مونث)

رَاكِبِین: سواران (اسم) مفرد: راکب.

رَاكِبَة: خم شونده، دولا شونده (اسم)

رَام: خواست (فعل ماضی)

رَامُوا: خواستند (فعل ماضی)

رَامِی: خواستار، خواهنده (اسم)

رَأَاه: دید او را (فعل ماضی)

رَأَاهَا: دید او را (فعل ماضی)

رَاوِیَة: روایت کننده (اسم)

رَأَى: اندیشه (اسم) جمع: آراء.

رَأَى: دید (فعل ماضی)

رَأَيْت: دیدی (فعل ماضی)

رَأَيْتُنَا: دیدی ما را (فعل ماضی)

رَايَة: پرچم (اسم)	رَجَعْتُ: برگشتم (فعل ماضی)
رَايَتْه: دیدی او را (فعل ماضی)	رَجَعْتُمْ: برگشتید (فعل ماضی)
رَايْتُنْ: دیدید شما زنان (فعل ماضی)	رَجَعْتُمَا: برگشتید شما (فعل ماضی)
رَئِيس: سر پرست، سرور (اسم) جمع: رُؤَسَا.	رَجَعُوا: برگشتند (فعل ماضی)
رَئِيسُ اللَّيْلِ: سر پرست شبانه (اسم)	رَجَعْنِ: تکان دادند، لرزیدند (فعل ماضی)
رِبَاط: اسبهای ذخیره، اسبهایی که در اصطبل بسته شده اند (اسم)	رَجُل: مرد (اسم) جمع: رِجَال.
رُبَاعِي: چهارتایی (اسم)	رِجَال: پا (اسم) جمع: أَرْجُل.
رَب: پروردگار (اسم) جمع: أَرْبَاب.	رُجُوع: بازگشتن (اسم)
رُب: بسا (حرف)	رُجُل: مردک، مرد کوچک (اسم)
رَبَاه: پرورید او را (فعل ماضی + اسم)	رَجِيم: رانده شده (اسم)
رَبَّكَ: پروردگارت (اسم + اسم)	رَجَبْتُ: خوش آمد گفتم، به خوشی پذیرفت (فعل ماضی)
رُبَّمَا: چه بسا، گاهی (حرف)	رَخَلَ: کوچ کرد (فعل ماضی)
رُبِّي: پرورش یافت (فعل ماضی مجهول)	رَخَلْتُ: کوچ کردم (فعل ماضی)
رِنَج: سود (اسم)	رَخَلَةٌ: نیمکت (اسم)
رَبَطَ: پیوند داد، بست (فعل ماضی)	رَخَلَةٌ: گردش، سفر تفریحی (اسم)
رَبَطْنَا: برجا گذاشتیم (فعل ماضی)	رَحِمَ: رحم کرد، رحمت کناد (فعل ماضی)
رُبِع: چهاریک، یک چهارم (اسم)	رَحِمَ: مهر (اسم)
رَبِيع: بهار (اسم)	رَحْمَان، رَحْمَن: بخشنده (اسم)
رَجَا: امید داشت (فعل ماضی)	رَحَى: دستاس، آسیا، سنگ آسیا (اسم)
رَجَا لَه: به خاطر آن امید داشت (فعل ماضی)	رَحِيق: شهد، شراب، نوشیدنی خالص (اسم)
رِجَال: مردان (اسم) مفرد: رَجُل.	رَحِيل: کوچ کردن، رفتن (اسم)
رِجَالُ الْإِفْخَاء: مأموران آتش نشانی (اسم)	رَحِيم: مهربان (اسم)
رِجَالُ الدَّوَايِر: کارمندان (اسم)	رَحِيمَة: زن مهربان (اسم)
رِجَالُ الدِّين: روحانیون (اسم)	رَحَاء: آسایش و خوشی، رفاه، فراوانی روزی در زندگی (اسم)
رُجَحَان: برتری (اسم)	رَخِص: نرم، لطیف، رام، نرم (اسم)
رَجَس: چرکی، پلیدی (اسم)	رُخْصَة: مرخصی، اجازه (اسم)
رُجَز: چرکی، پلیدی، ناپاکی (اسم)	رُخْوَة: سستی (اسم)
رَجَع: بازگشت (فعل ماضی)	رَخِص: ارزان (اسم)
رَجَعَا: برگشتند آن دو (فعل ماضی)	رَدَّ: برگردانده شد (فعل ماضی مجهول)
رَجَعْتُ: برگشتی (فعل ماضی)	

رَدْ: برگرداند (فعل ماضی)

رَدَا: برگردانده شدند (فعل ماضی مجهول)

رَدَا: برگرداندند آن دو (فعل ماضی)

رَدَتْ: برگردانده شد (فعل ماضی مجهول)

رَدَتْ: برگرداند آن زن (فعل ماضی)

رَدَتَا: برگردانده شدند آن دوزن (فعل ماضی)

رَدَتَا: برگرداندند آن دوزن (فعل ماضی)

رَدَدَتْ: برگرداندی تو (فعل ماضی)

رَدَدَتْ: برگردانده شدی (فعل ماضی)

رَدَدَتْ: برگردانده شدی (فعل ماضی)

رَدَدْتُ: برگردانده شدم من (فعل ماضی)

رَدَدْتُمْ: برگرداندید شما (فعل ماضی)

رَدَدْتُمْ: برگردانده شدید شما (فعل ماضی)

رَدَدْتُمْ: برگرداندید شما (فعل ماضی)

رَدَدْتُمْ: برگردانده شدید شما (فعل ماضی)

رَدَدْتُنَّ: برگرداندید شما زنان (فعل ماضی)

رَدَدْتُنَّ: برگردانده شدید (فعل ماضی)

رَدَدْنَ: برگرداندند آن زنان (فعل ماضی)

رَدَدْنَ: برگردانده شدند آن زنان (فعل ماضی)

رَدَدْنَاهُ: برگردانیدیم او را (فعل ماضی)

رَدَدْنَا: برگردانده شدیم ما (فعل ماضی)

رَدَدْنَا: برگردانیدیم ما (فعل ماضی)

رَدَدُوا: برگرداندند آنها (فعل ماضی)

رَدَائِل: پستی ها (اسم) مفرد: رذيله.

رَذِيلَة: پستی (اسم)

رَزَاق: بسیار روزی دهنده (اسم)

رَزَق: روزی (اسم) جمع: ارزاق.

رَزَق: روزی داد (فعل ماضی)

رَزَقْنَاكُمْ: روزی دادیم شما را (فعل ماضی)

رَزَقْنَاهُمْ: روزی دادیم به آنها (فعل ماضی)

رَسَائِل: پیام ها، نامه ها (اسم) مفرد: رساله.

رِسَالَات: نامه ها (اسم) مفرد: رساله.

رِسَالَة: پیغمبری، پیام، نامه (اسم)

رِسَالَة مِیرَیَّة: نامهٔ محرمانه (اسم + اسم)

رُسُل: پیامبران (اسم) مفرد: رسول.

رَسَم: نقشه (اسم)

رَسَمَت: رسم کرد، نقشه کشید (فعل ماضی)

رَسَمِي: رسمی، قانونی (اسم).

رَسَن: طناب (اسم)

رُسُول: پیامبر، سفیر (اسم)

رُسُوم: رسمها، نقشه ها (اسم) مفرد: رسم.

رُسُومَة الْجُغْرَافِيَة: نقشه های جغرافی (اسم)

رُشد: خرد، شعور، بلوغ (اسم)

رَصِيف: (کنارهم) چید (سنگها را)

(فعل ماضی)

رَضَا: خشنودی (اسم)

رَضُوا: راضی شدند (فعل ماضی)

رَضَوَان: خشنودی (اسم)

رَضَوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ: خدا از او راضی باد!

رَضِي: خشنود شد، راضی شد (فعل ماضی)

رَضِيْنَا: راضی شدند آن دو (فعل ماضی)

رَضِيْت: راضی شد (فعل ماضی)

رَضِيْت: راضی شدم (فعل ماضی)

رَضِيْت: راضی شدی (فعل ماضی)

رَضِيْت: راضی شدی (فعل ماضی)

رَضِيْتَا: راضی شدند آن دو (فعل ماضی)

رَضِيْتُمْ: راضی شدید (فعل ماضی)

رَضِيْتُمْ: راضی شدید شما دونفر (اسم)

رَضِيْتُنَّ: راضی شدید شما (فعل ماضی)

رَضِيع: شیرخوار (اسم)

رَضِيْن: راضی شدند (فعل ماضی)

رَضِيْنَا: راضی هستیم، شدید (فعل ماضی)

- رُطوبه: نمناکی، تری (اسم)
 رُعايا: زیردستان، گله‌ها (اسم) مفرد: رَعيت.
 رِعاية: سرپرستی، شبانی (اسم)
 رَعاع: طبقات پست مردم، توده، اراذل (اسم)
 رُعب: ترس (اسم)
 رَعْد: تندر (اسم)
 رَعِيَّة: زیردست، گله (اسم) جمع: رعايا.
 رُعبه: میل، علاقه (اسم)
 رَعَب: تشویق کرد، ترغیب کرد (فعل ماضی)
 رَعَم: خلاف، باوجود (اسم)
 رَفَضَ: ترک کرد، نپذیرفت (فعل ماضی)
 رَفَضْتُ: ترک کرد، نپذیرفت (فعل ماضی)
 رَفَضُوا: ترک کردند، نپذیرفتند (فعل ماضی)
 رَفَعَ: بلند کرد، برداشت (فعل ماضی)
 رَفَعْتُ: بلند کرد (فعل ماضی)
 رَفَعْنُ: بلند کردید، برداشتید (فعل ماضی)
 رَفِق: مدارا (اسم)
 رَفِيع: بلند (اسم)
 رَفِيق: دوست، یار (اسم) جمع: رُفقاء.
 رِقاب: غلامان، گردنها (اسم) مفرد: رَقبة.
 فِی الرِقاب: در راه آزاد کردن بندگان.
 رِقابة: همچشمی (اسم)
 رُقباء: همچشمان (اسم) مفرد: رَقِيب.
 رَقبة: گردن (اسم) جمع: رِقاب.
 رُقِي: ترقی، پیشرفت (اسم)
 رُقَص: پایکوبی (اسم)
 رَقِيق: نازک (اسم)
 رُكِب: سوار شدن، کاروان.
 الرُّكْبُ الحُسینی: کاروان حسینی.
 رُكِب: سوار شد (فعل ماضی)
 رُكِبْتُ: سوار شد (فعل ماضی)
- رُکبتا: سوار شدند آن دو (فعل ماضی)
 رُکبوا: سوار شدند (فعل ماضی)
 رُکعات: رکعت‌ها (اسم) مفرد: رکعة.
 رُکَعْتُم: رکوع کردید (فعل ماضی)
 رُکاب: سواران (اسم) مفرد: را کب.
 رُکن: جانب، گوشه (اسم) جمع: آرکان.
 رُماد: خاکستر (اسم)
 رِهاية: تیراندازی (اسم)
 رُمَز: نشان (اسم) جمع: رُمُوز.
 رُمّان: انار (اسم)
 رُمي: تیراندازی (اسم)
 رُمي... به... را انداخت، پرت کرد (فعل ماضی)
 رُمیت: تیرانداختی (فعل ماضی)
 رُمیم: پوسیده (اسم)
 رُوابط: پیوندها (اسم)
 رِوايات: داستانها، حکایتها (اسم) مفرد: رِواية.
 رِواية: داستان، حکایت، تاریخ، گزارش (اسم)
 رُوح: رحمت (اسم)
 رُوح: روان (اسم) جمع: أرواح.
 رُواد: پیشوایان (اسم) مفرد: رائد.
 رَوْضة: باغ، گلزار (اسم) جمع: ریاض.
 رُوع: بیم، هول و هراس (اسم)
 رومیین: رومیها (اسم) مفرد: رومی.
 رُوس: سرها - قله‌ها (اسم) مفرد: رأس.
 رُوي: حکایت شده است (فعل ماضی مجهول)
 رُوة: دیدن (اسم)
 رُوندأ: با درنگ، به تدریج (اسم)
 رُهبان: ترسایان، راهبان (اسم) مفرد: راهب.
 رُهبة: ترس، بیم، خوف (اسم)
 رِباء: دورنگی، فریبکاری (اسم)

رَیاح: باده‌ها (اسم) مفرد: راح.

رَیاحین: گیاهان خوشبوی (اسم) مفرد: ریحان.

رِیاض: باغها (اسم) مفرد: روضه.

رِیاضَة: ورزش (اسم)

الرَّیاضَةُ الهادفة: ورزش هدفدار.

ریاضی: ورزشکار (اسم)

رَیْب: تردید، شک (اسم)

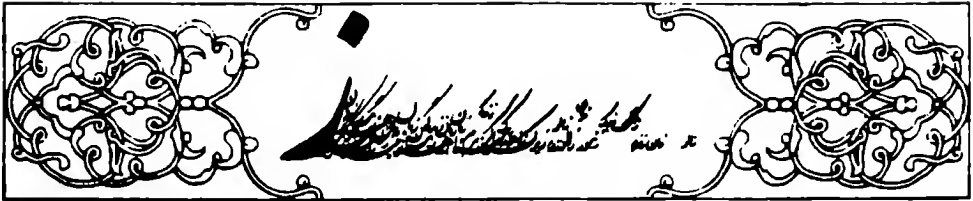
ریح: باد (اسم) جمع: ریاح.

رِیحان: گیاهی خوشبو (اسم) جمع: ریاحین.

ریش: پَر (اسم)

ریشه: یک پَر (اسم)

ریف: آبادی (اسم)

زَحَفَ: (به سوی دشمن) رفت، (سینه خیز) رفت
(فعل ماضی)

زِرَاعَةٌ: کشاورزی (اسم)

زِرَاعِيّ، زِرَاعِيَّة: کشاورزی (اسم)

زَرْتُم: دیدار کردید (فعل ماضی)

زَرْع: کشت (اسم)

زَرَعْتُ: کاشتم (فعل ماضی)

زَرَعُوا: کاشتند (فعل ماضی)

زَرَعُوْهَا: کاشتند آن را (فعل ماضی)

زَعَزَع: تکان دادن، جنباندن (اسم)

زَعَزَعْتُ: بشدت تکان داد، جنباند (فعل ماضی)

زَعَزَعْتُ: بشدت تکان داد (فعل ماضی)

زَعَمَ: گمان کند، گمان کرد (فعل ماضی)

زُعَمَاء: پیشوایان (اسم) مفرد: زَعِيم.

زُعِيم: پیشوا (اسم)

زُقَاق: کوچه (اسم)

زَكَا: رشد کرد، بزرگ شد (فعل ماضی)

زَكَاة: پاک کردن، رشد، نمو (اسم)

زُكَام: سرماخوردگی، ریزش (اسم)

زُكُوْة: رشد، نمو، پاک کردن (اسم)

زَلَزَلَ: لرزش ها (اسم) مفرد: زَلْزَله.

زَائِدَة: زیاد، غیر ضروری، بیش از حد لزوم (اسم)

زَائِر: دیدار کننده (اسم)

زَفِير: غرش (اسم)

زَاحِفَة: خزنده (اسم)

زَاحَمَ: مزاحم شد (فعل ماضی)

زَاخِر: پهناور، وسیع (اسم)

زَادَ: افزون شد، زیاد شد (فعل ماضی)

زَادَتْهُمْ: زیاد کرد برای ایشان (فعل ماضی)

زَارَ: غریب (فعل ماضی)

زَارَ: دیدار کرد (فعل ماضی)

زَارِع: کشاورز (اسم)

زَال: زایل شد، از بین رفت (فعل ماضی)

زَانَ: زینت داد (فعل ماضی)

زَاهِد: پارسا، بی میل به دنیا (اسم)

زَاهِر: درخشان (اسم)

زَاهِق: نابود شونده (اسم)

زَاوِيَة: گوشه (اسم) جمع: زَوَايا.

زَبُور: نام کتاب حضرت داوود (اسم)

زُجَاج: شیشه (اسم)

زَجَرَ: بازداشت، راند (فعل ماضی)

زَخْرَجَ: دور کرد، جابجا کرد (فعل ماضی)

زُلال: آب سرد و تازه (اسم)

زُلْزَال: تکان دادن، لرزش، زلزله (اسم)

زُلْزِل: لرزید، تکان خورد (فعل ماضی)

زُلْزِلَ: لرزانده شد، تکان داده شد (فعل ماضی)

(مجهول)

زَمان: زمان، وقت، عصر (اسم) جمع: آزَمَنَة.

زُهر: گروه‌ها، نام سوره سی و نهم قرآن مجید (اسم) مفرد: زُمرَة.

زُهلاء: دوستان، همکاران، همشاگردی‌ها (اسم) مفرد: زَمیل.

زَمَن: روزگار (اسم)

زَمَنِيّ: دنیایی، غیرروحانی (اسم)

زَمَنِيَّة: دنیوی، زمانی (اسم)

زَمیل: همردیف، همکار، همشاگرد (اسم)

زَمیلاتها: همکارانش (اسم) مفرد: زَمیلة.

زَنابِق: زنبق‌ها (اسم) مفرد: زنبق.

زَنابیر: زنبورها (اسم) مفرد: زُنْبور.

زَنادِقَة: بیدینان (اسم) مفرد: زندیق.

زَنْبَق: گلی خوشبو (اسم)

زُنْبور: زنبور (اسم) جمع: زَنابیر.

زَنبیل: سبد (اسم)

زَنْدَقَه: بیدینی، خدانشناسی (اسم)

زُهَاد: پارسایان (اسم) مفرد: زاهد.

زَهْر: شکوفه (اسم) جمع: أزْهار.

زَهْراء: درخشان، تابان (اسم)

زَهْرَة: شکوفه (اسم)

زَهَق: ازبین رفتن، نابود شد (فعل ماضی)

زُهور: گلها، شکوفه‌ها (اسم) مفرد: زَهر.

زُهورق: ازبین رونده (اسم)

زُهورق: ازبین رفتن، نابود شدن (اسم)

زَوَال: ازبین رفتن، نابودی (اسم)

زَوایا: گوشه‌ها (اسم) مفرد: زاویه.

زَوْج: همسر (اسم) جمع: ازواج.

زَوْجَاتِه: همسرانش (اسم)

زَوْجَة: همسر (اسم)

زُور: ناراست، دروغ، غلط، باطل (اسم)

زورق: قایق (اسم)

زِيَادَة: زیادتی، بیشی، مازاد، اضافه (اسم)

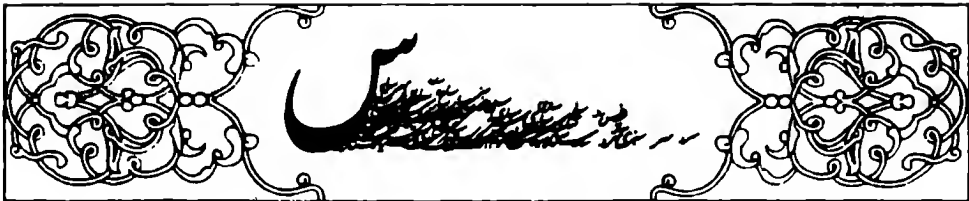
زِيَارَة: دیدار (اسم)

زَيْت: روغن (اسم)

زَيْتُون: میوه درخت معروف زیتون (اسم)

زَيْتَة: زیور، پیرایه (اسم)

زُيُوت: روغن‌ها (اسم) مفرد: زَيْت.

ساخِرة: کنایه گوی، گوشه زن، طعنه زن (اسم)

سادس، سادِسة: ششم (اسم)

سادِسَ عَشَرَ: شانزدهم (اسم)

سَأْذْهَبُ: خواهم رفت (فعل مستقبل)

سَأْذْهَبُ بِ...: خواهم برد (فعل مستقبل)

سَارَتْ: سیر کرد، راه رفت (فعل ماضی)

سَارِق: دزد (اسم)

سَاعَاتِي: ساعت فروش (اسم)

سَاعَة: ساعت، گاه نما (اسم)

سَاعَةُ الْيَدِ وَثِيَّة: ساعت مچی (اسم)

سَاعَدَ: یاری کرد (فعل ماضی)

سَاعِد: بازو (اسم)

السَّاعِدُ الْأَيْمَنُ: کنایه است از بهترین یار و یاور

(اسم + اسم)

سَاعِدُوا: یاری دهید (فعل امر)

سَافَرْتُ: سفر کرد (فعل ماضی)

سَافَرْتُ: سفر کرد (فعل ماضی)

سَافَرْتُ: سفر کردی (فعل ماضی)

سَافَرْنَا: مسافرت کردیم (فعل ماضی)

سَأَفْعَلُ: انجام خواهم داد (فعل مستقبل)

سَافِل: پست، پایین (اسم)

سَ: خواهد (حرف استقبال برای فعل مستقبل)

سَاءَ: بد است (فعل ماضی)

سَاءَتْ: بد است (فعل ماضی)

سَائِح: جهانگرد، سیاحت کننده (اسم)

سَائِر: در حال حرکت، روان، همگی، باقی

(اسم)

سَائِرُ النَّاسِ: بقیه مردم، همه مردم (اسم + اسم)

سَائِل: مایع، گدا، خواهنده (اسم)

سَائِلُونَ: گدایان، پرسندگان (اسم) مفرد: سائل.

سایح: شناور، غوطه ور (اسم)

سَائِحِينَ: شناگران (اسم)

سایع، سَائِعَة: هفتم (اسم)

سایع عشر: هفدهم (اسم)

سایع وعشرون: بیست و هفت (اسم)

سابق: جلوتر، پیشین، گذشته (اسم)

سَائِقَة: پیشینه (اسم)

سائر: پوشاننده، مستور کننده (اسم)

ساجدة: زن سجده کننده (اسم)

ساحات: میدان ها، حیاط ها، صحن ها (اسم)

مفرد: ساحة.

ساجِل: کنار، کناره (اسم)

ساق: راند، پیش راند (فعل ماضی)	سَبَّاح: پاک و منزّه است (اسم)
ساقی: آب نوشنده، آب دهنده (اسم)	سَبَّحَت: شنا کرد (فعل ماضی)
ساکت: صامت، آرام، خاموش (اسم)	سَبَّع، سَبَّعَة: هفتم (اسم)
سَالِ الدَّم: خون راه افتاد (فعل ماضی + اسم)	سَبَّع عَشَرَ: هفده (اسم)
سَأَلَ: پرسید (فعل ماضی)	سَبْعِينَ، سَبْعُونَ: هفتاد (اسم)
سَأَلَتْ: پرسیدی، بررسی (فعل ماضی)	سَبَقَ: پیشی گرفت (فعل ماضی)
سَأَلْتُهُ: پرسید از او (فعل ماضی)	سَبِيل: راه ها (اسم) مفرد: سبیل.
سَأَلْتُهُمْ: بررسی از آنها (فعل ماضی)	سَبِيل: راه (اسم)
سَالِف: گذشته (اسم)	سَبَّارَة، سَبَّارَة: پرده (اسم)
سَالِم: تندرست، بی گزنه، بی عیب (اسم)	سَبَّ: شش (اسم)
سَأَلُوهُ: پرسیدند از او (فعل ماضی)	سَبَّارَة: پوشاننده (اسم)
سَأَلُونَا: پرسیدند از ما (فعل ماضی)	سَبَّعَة عَشْرَة: شانزده (اسم)
سَأَلَهُ: پرسید از او (فعل ماضی)	سَبَّعَة عَشْرَة: شانزده (اسم)
سامع: شنونده (اسم)	سَبَّ وَهَاهُ: صدوشت (اسم)
سَامِعِينَ: شنوندگان (اسم)	سَبَّوْن، سَبَّوْن: شصت (اسم)
ساوم: برسر قیمت چانه زد (فعل ماضی)	سَبَّر: پوشاند، پنهان کرد (فعل ماضی)
ساوی: برابر کرد، مساوی کرد (فعل ماضی)	سَبَّرَة: گت (اسم)
سُئِلَ: پرسیده شد (فعل ماضی)	سَبَّرَجَح: بزودی برخوای گشت (فعل مستقبل)
سَبَّاحَة: شنا کردن (اسم)	سَبَّكُون: خواهید نوشت (فعل مستقبل)
سَبَّاع: درندگان (اسم)	سَبَّكْسَب: بدست خواهد آورد (فعل مستقبل)
سَبَّاق: مسابقه، رقابت، همچشمی (اسم)	سَبَّكُون: خواهی بود، می باشی (فعل مستقبل)
سَبَّ: بدگویی کن، فحش بده (فعل امر)	سَبَّایا: خویها، خصلتها (اسم) مفرد: سَبَّیَة.
سَبَّ: بدگویی (اسم)	سَبَّجَلُوا: ثبت کردند (فعل ماضی)
سَبَّب: علت، موجب (اسم)	سَبَّجَلْ هَذَا: یک گل زد (فعل ماضی)
سَبَّب: شبه (اسم)	سَبَّجَل: سجده کرد (فعل ماضی)
سَبَّحَ عَنْهُ: به جای او شنا کرد (فعل ماضی)	سَبَّجَلُوا: سجده کردند (فعل ماضی).
سَبَّح: تسبیح بگو (فعل امر)	سَبَّجِدَة: سر بر زمین نهادن (اسم)
سَبَّح: تسبیح گفت، پاک و منزّه دانست (فعل ماضی)	سَبَّجَنَت: بازداشت شدم، زندانی شدم (فعل ماضی)
	مجهول
	سَبَّجُوا: توقیف شدند، حبس شدند (فعل ماضی)
	مجهول
	سَبَّوْرَة: تخته سیاه (اسم)

سِجَن: بازداشتگاه، زندان (اسم)

سُجُود: سر بر زمین نهادن (اسم)

سُجُون: زندانها (اسم) مفرد: سیجن.

سَجَى: آرام گرفت (فعل ماضی)

سَجِيَّة: خوی و خلق، خصلت (اسم)

سَحَاب: ابر (اسم)

سُحُب: ابرها (اسم) مفرد: سحاب.

سَحَر: سپیده دم (اسم)

سَحَر: جادو کرد (فعل ماضی)

سِخَر: جادو، افسون (اسم)

سَحَق: کوبید، ریزه ریزه کرد، له کرد (فعل

ماضی)

سُحِقْتُ: کوبیده شد، ریزه ریزه شد (فعل ماضی)

سَخَاء: بخشندگی، گشاده دستی، جوانمردی

(اسم)

سَخَر: مسخر کرد، رام کرد (فعل ماضی)

سَخَرَهَا: آن را مسلط کرد، آن را رام کرد (فعل

ماضی)

سُخْرِيَّة: ریشخند، استهزاء (اسم)

سَدَّة: بند، مانع (اسم)

سُدُود: موانع، بندها (اسم) مفرد: سد.

سِر: حرکت کن، سیرکن (فعل امر)

سَرَاب: سراب (اسم)

سِرَاج: چراغ (اسم)

سِرَاجَان: دو چراغ (اسم)

سُرُج: چراغ ها (اسم) مفرد: سیراج.

سِرَّة: راز، پنهانی (اسم)

سَرَّ: شاد کرد (فعل ماضی)

سُرَّ: خوشحال شد (فعل ماضی مجهول)

سِرَّة: پنهانی، سری، محرمانه (اسم)

سُرْعَة: شتاب، سرعت (اسم)

سَرَق: دزدید (فعل ماضی)

سُرِق: دزدیده شد (فعل ماضی مجهول)

سَرَقَة: دزدی، مال دزدی، چپاول (اسم)

سُرُور: شادی، خوشحالی (اسم)

سَرِير: تخت، تختخواب (اسم)

سَرِيع: باشتاب، تند (اسم)

سَطِیح: بالا، پشت بام (اسم)

سَعَادَة: خوشبختی، بهروزی (اسم)

سِغَر: قیمت، بها، ارزش، نرخ (اسم)

سَعَف: شاخه درخت خرما (اسم)

سَعَى: کوشید، سعی کرد (فعل ماضی)

سَعِيد: خوشبخت (اسم)

سَعَى: کوشش، تلاش (اسم)

سَفَرَة: گردش، مسافرت (اسم)

سَفَلَك: خون یا اشک ریخت (فعل ماضی)

سَفْن: کشتی ها (اسم) مفرد: سفینه.

سَقَط: افتاد، سقوط کرد (فعل ماضی)

سَقُوف: سقف ها (اسم) مفرد: سقف.

سَقَى: آب داد (فعل ماضی)

سَقِيًّا: خدا سیراب کند، زیاد کند (اسم)

سُكَّر: شکر، قند (اسم)

سَكْرَان: مست (اسم)

سَكَن: آرمید، آرامش یافت، منزل کرد (فعل

ماضی)

سَلَّ: بخواه، بپرس (فعل امر)

سَلَام: سلامتی، آسودگی، صلح، آشتی،

بی گزندگی (اسم)

سَلَب: سلب کرد، غارت کرد، دزدید (فعل ماضی)

سَلَبَوْهُ: او را غارت کردند، از او ربودند (فعل

ماضی)

سُلْطَة: نیرو، قدرت، قوه، اختیار، مقام مسئول

(اسم)

سَلَه: سبد، زنبیل (اسم)

سَلِم: سالم ماند (فعل ماضی)

سَلَم: پلکان، نردبان (اسم)

سَمَاء: آسمان (اسم)

سَمَاحَة: جناب، لقبی برای بزرگان دین (اسم)

سِمَاط: سفره (اسم)

سَمَاع: شنیدن (اسم)

سَمِع: شنید (فعل ماضی)

سَمِعَتْ: شنید آن یک زن (فعل ماضی)

سَمِعْتُ: شنیدم (فعل ماضی)

سَمِعْنَا: شنیدیم (فعل ماضی)

سَمَكَة: ماهی (اسم)

سَمَكُ الزَّيْتَة: ماهی زینتی (اسم)

سَم (= سَم، سَم): سم، زهر (اسم)

سَمَى: نامید، نام خدا را بُرد (فعل ماضی)

سَمَن: روغن (اسم)

سَنَابِل: خوشه های گندم (اسم) مفرد: سُنْبُل.

سِن: دندان (اسم) جمع: أَشْنَان.

سُنَن: احکام، روش ها، سنت ها (اسم) مفرد: سنت.

سُنَّة: روش پیامبر و پیشوایان

سَنَة: سال (اسم)

سَنَة الدَّرَاسَة: سال تحصیلی (اسم)

سَوَاء: خواه، برابر، یکسان (اسم)

سَوَاء كَان: یکسان است که باشد (اسم + فعل)

ناقصه ماضی)

سُور: حصار، دیوار، نرده (اسم)

سَوَسَن: گلی خوشرنگ (اسم)

سَوَط: تازیانه، شلاق (اسم)

سَوَف: خواهد (حرف استقبال برای فعل مستقبل)

سَوَفَ الْفَاك: بزودی تو را ملاقات می کنم (حرف

استقبال + فعل مضارع)

سَوَفَ يَفْعَلُ: انجام خواهد داد (حرف استقبال +

فعل مضارع)

سُوق: بازار (اسم) جمع: أسواق.

سَوَى: بجز (حرف استثناء)

سَوَى: درست شد، مرتب شد (فعل ماضی)

سَوَى: درست گردانید، صاف کرد، هموار کرد

(فعل ماضی)

سَوَّسَ: کانال سوژر (اسم)

سَهَر: بیدار ماند، بیداری کشید (فعل ماضی)

سَهَر: شب بیداری، بیدار ماندن در شب (اسم)

سَهْل، سَهْلَة: آسان (اسم)

سَهْم: تیر (اسم) جمع: سهام.

سَهْل: دشت ها (اسم) مفرد: سَهْل.

سَهْل: آسان کرد (فعل ماضی)

سَبَاح: دیوار، حصار، نرده (اسم)

سَبَر: رفتن، روانه شدن (اسم)

سَبْرَة: روش، طریقه، شرح حال (اسم) جمع:

سَبَر.

سَبْرًا: گردش کنید (فعل امر)

سَبْطَرَة: چیرگی (اسم)

سَبَف: شمشیر (اسم) جمع: سیوف.

سَبَقَ: بزودی انجام خواهد داد (فعل مستقبل)

سَبَق: رانده شد، رانده می شوند (فعل ماضی مجهول)

سَبَات: گناهان، کارهای ناپسند (اسم) مفرد:

سَبَة.

سَبَارَة: ماشین (اسم)

سَبَد: آقا، سرور (اسم)

شَبَاک: پنجره (اسم)
 شَبَان: جوانان (اسم) مفرد: شاب.
 شَبَه: شباهت، مانند (اسم)
 شَبَّه: تشبیه کرد (فعل ماضی)
 شَبَّهان: سیر (اسم)
 شَبَّکَه: دام، تور (اسم)
 شَبَل: بچه شیر (اسم) جمع: أشبال.
 شَبَّهَات: گمان‌ها، اشتباهات (اسم)
 شَبَّهَة: شک، بدگمانی (اسم)
 شَبَاء: زمستان (اسم)
 شَبَّان: فرق (اسم)
 شَبَم: دشنام، ناسزا (اسم)
 شَبَّی: گوناگون، مختلف (اسم)
 شَبَّاج: دلیر، پردل (اسم)
 شَبَّاعَة: دلیری، بیباکی (اسم)
 شَبَّجَر: درخت (اسم) جمع: أشجار.
 شَبَّخَم: پیه، چربی (اسم)
 شَبَّخَص: انسان، آدم (اسم) جمع: أشخاص.
 شَبَّصِيَّة: هویت، اصلیت (اسم)
 شَبَّأَيْد: سختی‌ها (اسم)
 شَبَّه: محکم کرد، بست (فعل ماضی)

شَاء: خواست (فعل ماضی)
 شَائِق: مورد آرزو، مطلوب، خواهان (اسم)
 شَاب: جوان (اسم) جمع: شَبَّان.
 شَارِب: سببیت، موی پشت لب (اسم)
 شَارِع: خیابان (اسم) جمع: شوارع.
 شَاطِی: کنار (رودخانه یا دریا) ساحل (اسم)
 جمع: شواطی.
 شَاعِر: سراینده (اسم) جمع: شعراء.
 شَاكِر: سپاسگزار (اسم)
 شَاكِي: شکایت کننده (اسم)
 شَاهِل: عمومی، جامع، دربرگیرنده (اسم)
 شَأْن: مقام، موقعیت (اسم) جمع: شُؤون.
 شَاهِد: گواه (اسم) جمع: شَوَاهِد.
 شَاهَدَة: مشاهده کرد (فعل ماضی)
 شَاهَدَة: مشاهده کردند (فعل ماضی)
 شَاهَدُوا: مشاهده کردند (فعل ماضی)
 شَاهِر: کشنده (اسم)
 شَاهِق: بلند، بالا (اسم)
 شَائ: چای (اسم)
 شَيْت: خواستی (فعل ماضی)
 شَيْسْتُ: خواستم (فعل ماضی)

شده: سختی، زور، تندی (اسم)

شده العَصْر: فشار سختی ها

شديد: سرسخت، تند، بیرحم، (اسم)

شراء: خریدن (اسم)

شرائع: دین ها، شریعت ها (اسم) مفرد: شریعة.

شراب: نوشیدنی، آشامیدنی (اسم)

شرار: بدان، انسان های بد (اسم) مفرد: شر.

شراعیه: بادبانی، بادی (اسم)

شرب: نوشیدن (اسم)

شرب: نوشید (فعل ماضی)

شربت: نوشید (فعل ماضی)

شربت: نوشیدی (فعل ماضی)

شربت: نوشیدم (فعل ماضی)

شربتما: نوشیدید (فعل ماضی)

شربن: نوشیدید (فعل ماضی)

شربنا: نوشیدیم (فعل ماضی)

شرح: تعریف، تفسیر (اسم)

شر النفس: بدترین روحیه ها.

شرطه: پلیس (اسم) جمع: شرط.

شرعیه، شرعی: قانونی، شرعی (اسم)

شرف: بزرگی، فخر، سربلندی (اسم)

شرفاء: بزرگواران (اسم) مفرد: شریف.

شرق: خاور، مشرق (اسم)

شرقی، الشرقيّة: خاوری، شرقی (اسم)

شِرْك: دوگانه پرستی (اسم)

شركات: شرکت ها (اسم)

شركة: شرکت (اسم)

شریان: رگ جهنده (اسم) جمع: شرائین.

الشریان الحيوي: رگ حیاتی.

شیر: بدکردار (اسم)

شیر: بسیار بدکردار (اسم)

شريف: گرانقدر (اسم) جمع: شرفاء.

شعار: نشان، علامت (اسم)

شعب: ملت، مردم (اسم)

شعب: مجموع چند قبیله، ملت، مردم (اسم)

مفرد: شعبه.

شعبة: فرع، بخش (اسم)

شعر: نظم، کلام مقفی (اسم)

شعر: موی (اسم) جمع: أشعار، شعور.

شعر: احساس کرد، حس کرد (فعل ماضی)

شعراء: شاعران، سرایندگان (اسم) مفرد: شاعر.

شعرت: احساس کرد، پی برد (فعل ماضی)

شعرت: احساس کردم (فعل ماضی)

شعرت: احساس کردی (فعل ماضی)

شعرتم: پی بردید، احساس کردید (فعل ماضی)

شعل: برافروخت، روشن کرد (فعل ماضی)

شعلة: زبانه آتش (اسم)

شعوب: ملت ها اقوام (اسم)

شعور: احساس، عاطفه (اسم)

شغل: پیشه، حرفه (اسم)

شفاء: بهبودی، درمان (اسم)

شفاعة: میانجیگری، وساطت (اسم)

شفة: لب (اسم) جمع: شفاء.

شفق: سرخی افق در سمت مغرب پس از غروب

آفتاب (اسم)

شفقاء: دلسوزان (اسم) مفرد: شفیق.

شفی: خوب شد، شفا یافت (فعل ماضی)

شفیق: مهربان، دلسوز (اسم)

شفاء: تیره روزی، بینوایی (اسم)

شقی: شکافت، پاره کرد (فعل ماضی)

شقق: شکافتم، پاره کردم (فعل ماضی)

شقی علی: بر من سخت است (فعل ماضی)

شَفِیّ: بدبخت، بینوا، مستمند (اسم)

شُکْر: سپاس، حمد، ثنا (اسم)

شَکَر: سپاسگزاری کرد (فعل ماضی)

شُکْرًا: تشکر می‌کنم، سپاسگزارم (اسم)

شَکَرْتُ: سپاسگزاری کردم (فعل ماضی)

شَک: تردید، دودلی (اسم)

شَکَل: عکس، صورت (اسم)

شَکَل: سرو صورت داد، تشکیل داد (فعل ماضی)

شَکُور: شکر گزار، سپاسگزار (اسم)

شَکْوِی: شکایت، گله (اسم)

شَلال: آبشار (اسم)

شَماع: شمع فروش، شمع ساز (اسم)

شِمال: مقابل جنوب (اسم)

شَمَخَت: بلند پایه شدی (فعل ماضی)

شَمس: خورشید، (اسم)

شَمسیّه: خورشیدی، (اسم)

شَمع: شمع (اسم)

شَهافه: دلاوری، مردانگی (اسم)

شَهاده: اقرار، گواهی، کشته شدن در راه عقیده

(اسم)

شَهَد: حاضر شد، گواهی داد (فعل ماضی)

شَهِداء: فدائیان، کشتگان عقیده (اسم)

شَهَدَت: حاضر شدی، گواهی دادی (فعل ماضی)

شَهَره: آوازه، صیت، نام (اسم)

شَهَرته: ماهانه (اسم)

شَهَوَة: میل، خواهش نفس (اسم)

شُهور: ماهها (اسم) مفرد: شهر

شَهی: دلخواه، پسندیده (اسم)

شَهِید: فدایی، کشته عقیده (اسم)

شَهِیر: نامدار، نامور، مشهور، نامی (اسم)

شَوّارِب: سبیلتها، موهای پشت لب (اسم)

مفرد: شارب.

شَوّارِع: خیابان‌ها (اسم) مفرد: شارع.

شَوّاطی: کناره‌های ساحل (اسم) مفرد: شاطی

شُور: مشورت، رأی، فکر (اسم)

شَوّط: نیمه، مقصد، هدف (اسم)

شَوّط الاول: نیمه اول.

شَوّق: آرزو کرد، مشتاق شد (فعل ماضی)

شَوک: خار (اسم)

شُورُن: شغل‌ها، مقام‌ها، منزلت (اسم)

مفرد: شَان.

شَیْئ: چیز (اسم) جمع: اَشیاء.

شَیْئًا فَشَیْئًا: کم کم، اندک، اندک.

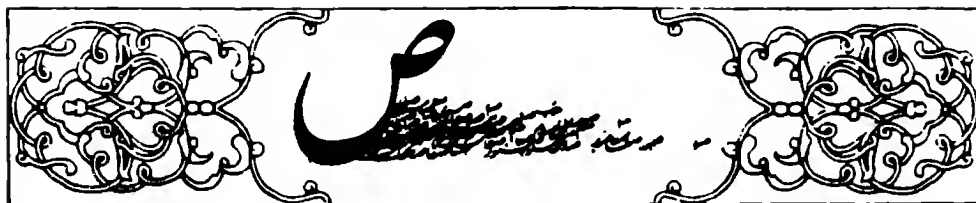
شَیْاطین: شیطان‌ها (اسم) مفرد: شیطان.

شَیْخ: پیر، سالخورده (اسم) جمع: شُیوخ.

شَیْبَع: گروه‌ها، پیروان، فرقه‌ها (اسم)

مفرد: شیعه.

شُیوخ: سالخوردگان (اسم) مفرد: شیخ.

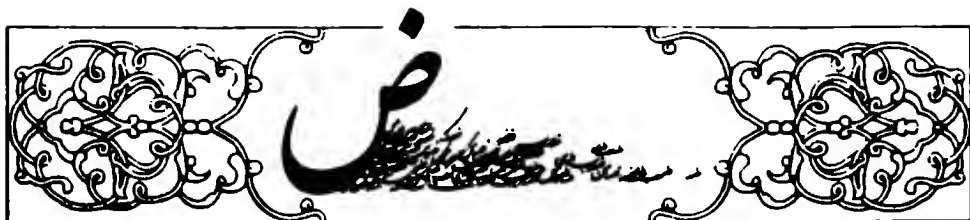
صایره: بردبار، شکیبا (اسم)
 صاخ: فریاد کشید، فریاد زد (فعل ماضی)
 صاحب: یار، دوست، رفیق، همراه (اسم)
 جمع: اصحاب.
 صاحبُ الْجَلَالَةِ: عالیجناب، اعلیحضرت.
 صاد: صید کرد (فعل ماضی)
 صادق: راستگو، وفادار (اسم)
 صادق: دوستی کرد، تأیید کرد (فعل ماضی)
 صاڈوا: شکار کردند (فعل ماضی)
 صار: شد، گردید (فعل ماضی)
 صارت: شد، گردید (فعل ماضی)
 صارخ: فریاد کننده (اسم)
 صارخا: فریاد کنان (اسم)
 صاع: ساخت (فعل ماضی)
 صافخ: دست داد (فعل ماضی)
 صافی: صاف، زلال (اسم)
 صالح: درستکار، خوب، نکوکار (اسم)
 صالحات: کارهای نیک و شایسته (اسم)
 الصَّالِحَةُ لِلزَّرَاعَةِ: مناسب برای کشاورزی.
 صالحین: نیکوکاران (اسم)
 صان: حفظ کرد، حمایت کرد (فعل ماضی)

صانع: سازنده، کارگر (اسم)
 صباح: صبح (اسم) جمع: اصباح.
 صباح الخیر: صبح به خیر!
 صباحا: صبح، صبحگاه (اسم)
 صباه: خردسالی (اسم + اسم)
 صب: ریخت (فعل ماضی)
 صبح: بامداد، صبح (اسم) جمع: اصباح.
 صبر: بردباری، شکیبایی (اسم)
 صبرت: صبر کردم (فعل ماضی)
 صبروا: شکیبایی کردند، صبر کردند (فعل ماضی)
 صبغ: رنگین کرد (فعل ماضی)
 صبغ بالدم: خونین ساخت.
 صبغة: رنگ، رونق (اسم)
 صبیح: نورانی، خوشرو (اسم)
 صبی: پسر بچه (اسم) جمع: صبیان.
 صبیة: دختر بچه (اسم)
 صحابه: یاران (اسم) مفرد: صاحب.
 صحاری: بیابانها، دشتها (اسم) مفرد: صحرا.
 صتاف: روزنامه فروش (اسم)
 صحب: همراهی کرد (فعل ماضی)
 صخبه: گفتگو، همراهی، رفاقت (اسم)

صَرَف: تغییر، دگرگون کردن (اسم)
صَرِیح: آشکار، راست (اسم)
صَفَب: سخت، دشوار (اسم)
صَعِدَ: بالا رفت، بلند کرد (فعل ماضی)
صَعَدْتُ: بالا رفتم (فعل ماضی)
صَعَرَ: از سرتکبر روی گردانید (فعل ماضی)
صُعُوبات: سختی ها، مشکلات (اسم)
صُعُوبَة: سختی، مشکل (اسم)
صُعُود: بالا رفتن (اسم)
صَفَائِر: گناهان کوچک (اسم) مفرد: صغیر.
صِفَار: کوچک ها (اسم) مفرد: صغیر.
صِفَر: کوچکی، خردی (اسم)
صَغِير: کوچک، ریز، خرد سال (اسم)
صَغِيرٌ السِّن: کم سن و سال.
صِيف: وصف کن (فعل امر)
صَفَاء: پاکیزگی، زلالی (اسم)
صِفَة: خاصیت، چگونگی، نوع (اسم)
صَفَر: ماه دوم از سال قمری (اسم)
صَف: کلاس درس، ردیف (اسم)
صَفَر: خوشبختی، آسایش، روشنی (اسم)
صُفُوف: کلاس ها (اسم) مفرد: صف.
صَفِي، **صَفِيَة**: همدم، دوست صمیمی (اسم)
صَفِيع: یخبندان (اسم)
صَلَابَة: استواری، سختی، سفتی (اسم)
صَلَاة، **صَلَوَة**: نماز، دعا، طلب رحمت (اسم)
صَلَاح: خوبی، نیکی (اسم)
صَلَاحِيَة: شایستگی، لیاقت (اسم)
صَلَب: به دار آویخت (فعل ماضی)
صُلْب: تیره، پشت (اسم)
صُلِبَ: به دار آویخته شد (فعل ماضی مجهول)
صَلَبُوهُ: او را به دار آویختند (فعل ماضی)

صَحراء: دشت، بیابان (اسم)
صِحَة: تندرستی، بهداشت، درستی (اسم)
صُحُف: نوشته ها، صحیفه ها (اسم)
 مفرد: صحیفه.
صُخْن: بشقاب بزرگ، حیاط (اسم)
صَحِیح: درست، تمام، سالم (اسم)
صَحِیحٌ آن: درست است که...
صَحِيفَة: رو، برگ، روزنامه (اسم)
صُخْرَة: سنگ بزرگ و سخت (اسم)
صُخُور: سنگهای بزرگ و سخت (اسم)
صَدَا قَة: دوستی، یگانگی، صمیمیت (اسم)
صَدْر: آغوش، سینه، بالا (اسم) جمع: صدور.
صَدَع: شکست، ترک خورد، اعتراف کرد
 (فعل ماضی)
صَدَف: گوش ماهی (اسم)
صِدْق: راستی و درستی (اسم)
صَدَقَ: راست گفت، راست گردانید
 (فعل ماضی)
صَدَقَ الله: راست است وعده خدا.
صَدَقْتُ: راست گفتم، راست بود (فعل ماضی)
صَدَقَة: آنچه در راه خدا دهند (اسم)
صَدَّقَ: تصدیق کرد، باور کرد (فعل ماضی)
صُدُور: سینه ها، بالاها (اسم) مفرد: صدر.
صُدُوق: راستگو (اسم)
صَدِي: زیاد تشنه شد (فعل ماضی)
صَدِيق: دوست، یارمهربان (اسم)
صَدِيق: دوست وفادار (اسم)
صُراخ: فریاد، داد، نعره (اسم)
صِرَاع: کشتی، زورآزمایی، درگیری (اسم)
صِرَاط: راه، جاده (اسم)
صَرَج: قصر، کاخ (اسم) جمع: صُروح.

صَنْعَة: کار، عمل (اسم)	صُـلُح: آرامش، امنیت (اسم)
صَنْعَها: ساخت آن را (فعل ماضی)	صِلَة: بخشش، جایزه، رشته، بند (اسم)
صِنْف: نوع، قسم، دسته (اسم) جمع: اصناف.	صَلُّوا: درود فرستید (فعل امر)
صَنْوُور: درخت کاج و سرو (اسم)	صَلَّوَة: درود (اسم)
صَهَابِيَّة: صهیونیست ها (اسم) مفرد: صهیونی.	صَلَّى: درود فرستاد، نماز خواند (فعل ماضی)
صَهْيُونِي، صَهْيُونِيَّة: صهیونیستی (اسم)	صَلَّيْتُ: نماز خواندی (فعل ماضی)
صَوْت: صدا، آواز (اسم) جمع: أصوات.	صَلَّيْتُ: نماز خواندم (فعل ماضی)
صُور: شکل ها، صورت ها (اسم)	صَلِيب: دار، چلیپا (اسم)
صُورَة: شکل، صورت (اسم)	صَمْتُ: سکوت، خاموشی (اسم)
صُوف: پشم (اسم)	صَمَت: ساکت ماند، خاموش ماند (فعل ماضی)
صُوفِيَّة: پشمی، پشمینه پوش (اسم)	صَمَد: همیشگی، جاودانی (اسم)
صِياح: فریاد، داد، آواز بلند (اسم)	صَمَّم: تصمیم گرفت، مصمم شد (فعل ماضی)
صِيَاد: شکارچی (اسم)	صُمُود: پایداری، ایستادگی (اسم)
صِيَادُ السَّمَك: ماهیگیر (اسم + اسم)	صَمِيم: خالص، حقیقی، اصلی (اسم)
صِيَام: روزه گرفتن (اسم)	صَنَائِع: کارها، صنعت ها (اسم) مفرد: صَنعة.
صَيِّحَة: فریاد، داد، آواز بلند (اسم)	صِنَادِيق: صندوق ها (اسم)
صَيِد: شکار (اسم)	صِنَاعَة: صنعت، حرفه، پشه (اسم)
صَيِّغ: ساختها، صیغه ها (اسم)	صُنَاع: صنعتگران (اسم) مفرد: صانع.
صَيِّغَة: ساخت (اسم)	صَنَعَ: ساخت، درست کرد (فعل ماضی)
صَيِّف: تابستان (اسم)	صُنْع: عمل، کار (اسم)
صَمِن: چین (نام کشوری است)	صَنَعْتُ: درست کرد، ساخت (فعل ماضی)
صَمِير: گردانید، قرارداد، ساخت (فعل ماضی)	صَنَعْتُ: ساختم، درست کردم (فعل ماضی)

ضائع: ناپیدا، گم شده (اسم)

ضابط: افسر (اسم)

ضابطه: پلیس، سازمان شهربانی (اسم)

ضارب: زننده (اسم)

ضاع: از بین رفت، از دست داد (فعل ماضی)

ضاعت: دویا چند برابر کرد (فعل ماضی)

ضاق: تنگ شد (فعل ماضی)

ضال: گمراه، خطاکار، منحرف (اسم)

ضالین: گمراهان، خطاکاران (اسم)

ضباب: مه، ابری که سطح زمین را می‌پوشاند

(اسم)

ضباط: افسران (اسم) مفرد: ضابط.

ضجّر: دلتنگ شد، حوصله‌اش سررفت، خسته

شد (فعل ماضی)

ضجّر: دلتنگ، بی‌حوصله، بی‌تاب (اسم)

ضحایا: قربانیان (اسم) مفرد: ضحیه.

ضحک: خندید، شوخی کرد (فعل ماضی)

ضحکت: خندید، شوخی کرد (فعل ماضی)

ضحکت: خندیدی (فعل ماضی)

ضحکت: خندیدم (فعل ماضی)

ضحکتُم: خندیدید (فعل ماضی)

ضحکوا: خندیدند (فعل ماضی)

ضحی: چاشتگاه (اسم)

ضحیه: قربانی (اسم) جمع: ضحایا.

ضحم، ضخمه: عظیم، بزرگ (اسم)

ضدّ: دشمن، مخالف، حریف (اسم)

ضرب: زدن (اسم)

ضرب: زد (فعل ماضی)

ضربا: زدند (فعل ماضی)

ضربان: تپش، زدن (اسم)

ضربه: مشت، بلا، آفت، مصیبت (اسم)

ضربت: زد (فعل ماضی)

ضربت: زدی (فعل ماضی)

ضربت: زدم (فعل ماضی)

ضرتّه: او را زدم (فعل ماضی)

ضرر: زیان، خسارت (اسم)

ضر: زیان، زیان زدن (اسم)

ضرورة: نیاز، لزوم (اسم)

ضع: قرارده، بگذار (فعل امر)

ضعف: ناتوانی، بی‌حالی (اسم)

ضعف: ناتوان شد (فعل ماضی)

ضعفاء: ناتوانان، ضعیفان (اسم) مفرد: ضعیف.

ضَعَّة: پستی، حقارت (اسم)

ضَعِيف: ناتوان، بیحال (اسم)

ضِيقَة: ساحل، کرانه (اسم)

ضَلال، ضَلالَة: گمراهی، گمراه شدن (اسم)

ضَلَّ: راه را گم کرد، گمراه شد (فعل ماضی)

ضَمائِر: درون‌ها، وجدانها، خاطرات (اسم)

مفرد: ضمیر.

ضَمَان: تعهد، قبول مسئولیت (اسم)

ضَمَم (= ضَمَّ) جمع کرد، گردآورد، یکی کرد

(فعل ماضی)

ضَمِن: داخل، تو، درون (اسم)

ضَمیر: خاطر، وجدان، درون (اسم)

جمع: ضَمائِر.

ضَنک: تنگ، تنگ شدن (اسم)

ضَوایط: ضابطه‌ها (اسم) مفرد: ضابطَة.

ضوء: روشنی، نور (اسم)

ضوئیه: روشنی (اسم)

ضیاع: زیان، خسارت (اسم)

ضیافَة: میهمانی (اسم)

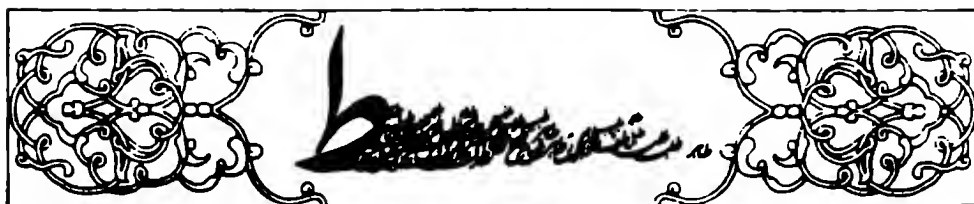
ضَیْف: میهمان، وارد (اسم)

ضُیُوف: میهمان‌ها، مهمان‌ها (اسم)

ضَیَّق: مهمان کرد (فعل ماضی)

ضَیَّق: تنگ کرد، سخت گرفت، فشار آورد

(فعل ماضی)

طامع: طمعکار، حریص (اسم)
 طامعین: حریصان، طمعکاران (اسم)
 طاهر: پاک، تمیز، بی عیب (اسم)
 طاهرین: پاکان (اسم)
 طاووس: طاووس، پرنده‌ای خوشرنگ و زیبا (اسم)
 طبائع: خویها، سرشتها (اسم)
 طبابة: درمان، علاج (اسم)
 طباع: خویها، مزاجها (اسم) مفرد: طبع.
 طبّاخ: آشپز (اسم)
 طبّنتم: خوش آمدید (فعل ماضی)
 طبّیح: پختن (اسم)
 طبّیح: پخت (فعل ماضی)
 طبّخت: پخت (فعل ماضی)
 طبّیع: چاپ کرد (فعل ماضی)
 طبّیق: مطابق، بنابر (اسم)
 طبّیقه: طبقه، مرتبه (اسم)
 طبّیعة: سرشت، خوی (اسم)
 طبّیب: پزشک (اسم) جمع: أطباء.
 طبیعی، طبیعیّة: طبیعی (اسم)
 طحّان: آسیابان (اسم)

طائر: پرنده (اسم)
 طائفة: قسمتی، گروه (اسم) جمع: طوائف.
 طاب: پاکیزه شد، گوارا شد (فعل ماضی)
 طابت: گوارا شد، قابل تحمل است (فعل ماضی)
 طابق: طبقه (اسم) جمع: طوابق.
 طابق الارض: طبقه همکف.
 طاحونة: آسیاب (اسم)
 طار: پرواز کرد، پرید (فعل ماضی)
 طارت: پرواز کرد، پرید (فعل ماضی)
 طارح: تروازه (اسم)
 طاعة: فرمانبرداری، اطاعت (اسم)
 طاغوت: ستمگر، سرکش (اسم)
 طاغی، طاغیة: ستمکار، جبار، سرکش (اسم)
 طاف: طواف کرد، گرد آن گشت (فعل ماضی)
 طاقّة: نیرو، انرژی (اسم)
 الطاقّة البشريّة: نیروی انسانی.
 طال: طول کشید، طولانی شد (فعل ماضی)
 طالِب: دانش آموز، دانشجو (اسم)
 طابوّة: از او مطالبه کردند (فعل ماضی)
 طالع: مطالعه کرد (فعل ماضی)
 طالعا: مطالعه کردند آن دو (فعل ماضی)

ظَحَن: آرد کرد (فعل ماضی)

طَحَن الرَحَى: سنگ آسیا

ظَحین: آرد (اسم)

ظَرَائِف: سخنان نغزو جالب (اسم) مفرد: طریفه.

طِراوَة: نرمی، تازگی (اسم)

ظَرَبْتُ: در پوست خود ننگجیدی (فعل ماضی)

ظَرَح: افکند (فعل ماضی)

ظَرَد: راندن، دور کردن (اسم)

ظَرَف: لب، کنار، پایان (اسم) جمع: أطراف.

ظَرَق: کوبید، چکش زد (فعل ماضی)

ظُرُق: راهها، روشها (اسم)

ظَرِيق، ظَرِيقَة: راه، روش (اسم)

ظَعَام: غذا (اسم) جمع: أَطْعَمَة.

ظَعِم: چشید، مزه کرد (فعل ماضی)

ظَعَمَة: زخم و جراحت نیزه (اسم)

ظَفَى: از حد گذشت، روی آب آمد (فعل ماضی)

ظَفِیان: جور، ستم، بیداد، سرکشی (اسم)

ظَفَق: کامیاب شد، آغاز کرد، دست بکار شد

ظِفْل، ظِفْلَة: بچه، نوزاد، کودک (اسم)

ظَفِيل: طفلک، بچه کوچک (اسم)

ظَلَاب: دانش آموزان، دانشجویان (اسم)

مفرد: طالب.

ظَلَب: خواست، طلب کرد (فعل ماضی)

ظَلَب: خواستن (اسم)

ظَلَبَة: دانش آموزان، دانشجویان (اسم)

ظَلَع: طلوع کرد (فعل ماضی)

ظَلَعْتُ: طلوع کرد (فعل ماضی)

ظَلَعْتُمْ: ظاهر شدید، برخاستید، طلوع کردید

(فعل ماضی)

ظَلَق: آزاد، رها (اسم)

ظُلُقَاء: آزادشدگان (اسم)

ظَلُوع: دمیدن، ظهور، درآمدن (اسم)

ظَلُول: خرابه ها (اسم) مفرد: ظَلّ.

ظَلْمَان: اطمینان داد (فعل ماضی)

ظَلْمَانِيَّة: آرامش، آسایش (اسم)

ظَلَمَع: حرص، آز، مالدوستی (اسم)

ظَلَمَاع: حریص، آزمند، مالدوست (اسم)

ظَلَن: زنگ زد (فعل ماضی)

ظَهَر: پاک کرد، پاکیزه کرد (فعل ماضی)

ظَهَر: پاکیزه کن (فعل امر)

ظواهرها: درهم پیچیده است آن را (فعل ماضی)

ظَواعِيت: سرکشی کنندگان (اسم)

مفرد: طاغوت.

ظَواف: گردش، پرسه (اسم)

ظُور: کوه طور (اسم)

ظُور: دگرگونی (اسم) جمع: أطوار.

ظوفان: آب بسیار که همه چیز را فراگیرد، باران

زیاد و شدید (اسم)

ظوق: گردنبند (اسم)

ظوکیو: توکیو، نام پایتخت کشور ژاپن (اسم)

ظُولُ النَّهار: تمام روز.

ظَلَوَى: تا کرد، پیچید (فعل ماضی)

ظَوِيل: بلند، طولانی (اسم)

ظَبَب: بوی خوش، عطر (اسم)

ظَبِر: پرنده (اسم) جمع: طیور.

ظَبِران: پرواز، هوانوردی (اسم)

ظَبِر: پرواز داد، پراند (فعل ماضی)

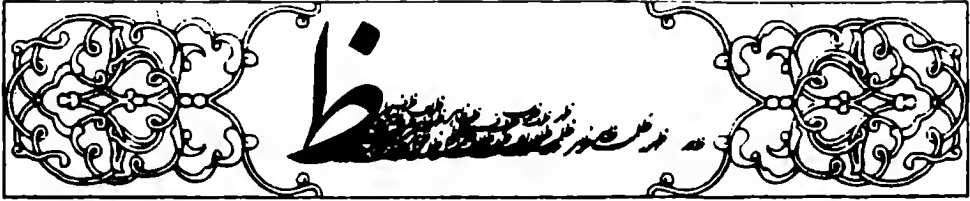
ظَبَارَة، ظَبَارَة: پروازکننده، هواپیما، زود گذر

ظَبَب: خوب، نیکو، گوارا (اسم)

ظَبِین، ظَبِبات: پاکیزگان، پاکان (اسم)

ظَبِن: گل (اسم) جمع: اطیان.

ظَبُور: پرندگان (اسم) مفرد: ظیر.

ظالم: ستمکار (اسم)

ظاهر: آشکار، نمایان (اسم)

ظاهرة: پدیده، عارضه (اسم)

ظبی: آهو (اسم)

ظرف: کاسه، جا (اسم)

ظروف: کاسه‌ها، شرایط، موقعیت‌ها (اسم)

ظریف: زیرک، نکته‌سنج (اسم)

ظریفه: لطیفه (اسم)

ظفر: پیروزی (اسم)

ظلال: سایه‌ها (اسم) مفرد: ظلّ.

ظلام: تاریکی، تیرگی (اسم)

ظلّ: سایه، عکس (اسم)

ظلّ: باقی ماند، ماندگار شد (فعل ماضی)

ظلام: بسیار ستمگر (اسم)

ظلم: ستم، بی عدالتی (اسم)

ظلم: ستم کرد (فعل ماضی)

ظلماً: به ستم، به ناحق (اسم)

ظلمات: تاریکی‌ها (اسم)

ظلمة: تاریکی (اسم)

ظلمت: ستم کردم (فعل ماضی)

ظلمنا: ستم کردیم (فعل ماضی)

ظلموا: ستم کردند (فعل ماضی)

ظلوم: ستمگر (اسم)

ظنّ: گمان، خیال، پندار (اسم)

ظنّ: گمان برد، خیال کرد (فعل ماضی)

ظنّنت: گمان برد، خیال کرد (فعل ماضی)

ظنّنت: گمان بردم (فعل ماضی)

ظنّوا: گمان بردند (فعل ماضی)

ظهر: نیمروز (اسم)

ظهّر: پشت (اسم)

ظهّر: پیداشد، آشکار شد (فعل ماضی)

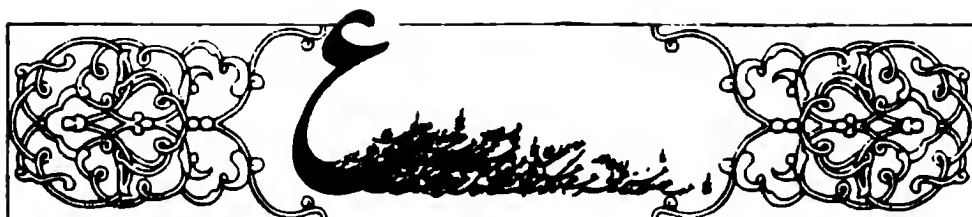
ظهّرت: پیداشد (فعل ماضی)

ظهّرتنا: آشکار کردیم (فعل ماضی)

ظهّور: نما، نمود، صورت ظاهر (اسم) پشت‌ها،

مفرد: ظهّر

ظهیر: پشتیبان، یار، مددکار (اسم)

عائِلَة: خانواده (اسم)

عائِد: بازگردنده، میهمان (اسم)

عابد: زاهد، پارسا، پرستنده (اسم)

عائِبْتُ: سرزنش کردم، نکوهش کرده
(فعل ماضی)

عاجِز: درمانده، ناتوان (اسم)

عَاذَ: بازگشت، برگشت (فعل ماضی)

عَاذَ إِلَى الْوَعْي: بهوش آمد.

عَاذَة: رسم، روش، خو (اسم)

عَاذْتُ: بازگشت، بازگردد (فعل ماضی)

عَادِل: دادگر، با انصاف (اسم)

عَارَ: آسیب رساند، خسارت وارد کرد
(فعل ماضی)

عار: برهنه، لخت (اسم)

عَارِف: آگاه، آگاه به حقایق هستی (اسم)

الْعَارِف بِالْعَصْرِ: آگاه به مسائل روز.

عاش: زندگی کرد، زیست (فعل ماضی)

عَاشْتُ: زندگی کرد (فعل ماضی)

عاشِر، عَاشِرَة: دهم (اسم)

عاشِرُوا: معاشرت کنید (فعل امر)

عاصِفَة: تندباد، توفان (اسم)

عاصِمة: پایتخت، مرکز (اسم)

عاطِفة: احساس، حس، هموعی (اسم)

عاقِبة: سلامتی، تندرستی (اسم)

عافین: بخشندگان، چشم پوشندگان (اسم)

عاقِبة: نتیجه، سرانجام (اسم)

عاقَب: مجازات کرد، تنبیه کرد (فعل ماضی)

عاقِل: خردمند، باخرد (اسم)

عال، عالی: بلند مرتبه، والا مقام (اسم)

عالم: جهان، گیتی (اسم) جمع: عوالم.

عَالَمُ الْعُلُوی: عالم بالا.

عالم: دانشمند (اسم) جمع: عُلماء.

عالمین: جهانیان (اسم)

عالمی، عَالَمِیَة: جهانی (اسم)

عام: سال (اسم)

عامةُ النَّاس: عموم مردم.

عاملوا: معامله کنید (فعل امر)

عامل: کارگزار، انجام دهنده (اسم)

عان: رنج و زحمت کشید، تحمل کرد

(فعل ماضی)

عانت: رنج و زحمت کشید، تحمل کرد

(فعل ماضی)

عَایش: زندگی کرد (فعل ماضی)

عِبَاء: بار، سنگینی (اسم) جمع: اعباء.

عِبَاد: بندگان (اسم)

عِبَادَة: بندگی (اسم)

عِبَادی: بندگان من.

عِبَارَات: عبارتها، جمله‌ها (اسم) مفرد: عِبَارَة.

عَبَث: درهم کرد، باهم آمیخت (فعل ماضی)

عَبَد: بنده، برده (اسم)

عَبَدَ: بندگی کرد (فعل ماضی)

عَبَدْتُ: بندگی کرد (فعل ماضی)

عَبَدُوا: بندگی کردند (فعل ماضی)

عِبْرَة: پند، درس (اسم) جمع: عِبَر.

عُبُور: گذر، مرور (اسم)

عُبُودِيَّة: بندگی، بردگی (اسم)

عَبِيد: بردگان، بندگان (اسم)

عِتْق: آزادی، رهاسازی (اسم)

عَتِيق: کهن، کهنسال، باستانی (اسم)

عَثَر: لغزید، افتاد، سکندری خورد (فعل ماضی)

عَثَرَة: لغزش (اسم) جمع: عَثَرَات.

عَجَائِب: شگفتی‌ها (اسم) مفرد: عَجِيب.

عُجْب: خودپسندی، خودبینی (اسم)

عَجَب: شگفت، تحیر، حیرت (اسم)

عَجِبَ: تعجب کرد، به شگفت آمد (فعل ماضی)

عَجِبْتُ: تعجب کرد، به شگفت آمد (فعل ماضی)

عَجَبُوا: تعجب کردند (فعل ماضی)

عَذَاب: درد، رنج، شکنجه (اسم)

عُذْر: پوزش، بهانه، دستاویز (اسم)

عَرَبَة: واگن (اسم)

عَرَبُ الْبَصَائِع: واگن بار.

عَرَبِي، عَرَبِيَّة: عربی، عرب زبان (اسم)

عَرَشُ الْقَائِيَّة: تخت سرکش، تخت تجاوزکار.

عَرَض: آبرو (اسم) جمع: أَعْرَاض.

عَرَضٌ اسْتِعْدَادُهُ: آمادگی اش اعلام کرد

عَرَفَ: شناخت، بشناسد (فعل ماضی)

عَرَفْتُ: شناختم (فعل ماضی)

عَرَفْنَا: شناختیم (فعل ماضی)

عَرَفْتُنْ: شناختید (فعل ماضی)

عِرْق: رگ (اسم)

عُرُوق: رگها (اسم)

عُرِي: پیوندها (اسم) مفرد: عُرْوَة.

عُرِي: لخت شد، برهنه شد (فعل ماضی)

عُرْيَان: لخت، برهنه (اسم)

عُرْن: لانه شیر (اسم) جمع: عُرُن.

عُرِي: افشا کرد، لخت کرد، آشکار کرد

(فعل ماضی)

عِز: عزت، بزرگی، قدرت (اسم)

عِزٌّ وَجَلَّ: بزرگ و ارجمند است (فعل ماضی)

عِزَّة: بزرگی، قدرت (اسم)

عَزَزَ: ایراد کرد، عیب گرفت (فعل ماضی)

عَزَّوْا: باری کردند (فعل ماضی)

عِزْلَة: گوشه نشینی، گوشه گیری (اسم)

عِزْم: تصمیم، رأی، اراده (اسم)

عِزْمُ الْأُمُور: کارهایی که نباید در آن سهل

انگاری کرد.

عَزَمَ: تصمیم گرفت، برآن شد (فعل ماضی)

عَزَمَا: برآن شدند، تصمیم گرفتند (فعل ماضی)

عَزَمْتُ: قصد کرد، عازم شد (فعل ماضی)

عَزَمْتُ: قصد کردی، عازم شدی (فعل ماضی)

عَزِيزَة: عزیزه: با قدرت، بزرگوار، گرامی (اسم)

عَزِيزَاتِي، عَزِيزَتِي: جانان من!

عَزِيْمَة: قصد، تصمیم (اسم)

عَسْكَر: لشکر، ارتش (اسم) جمع: عَسَاكِر.

عَسْكَرِيّ، عَسْكَرِيَّة: لشکری، نظامی (اسم)

عَسَل: شهد، انگبین (اسم)

عَسَى: شاید (از افعال مقاربه)

عَسِير: مشکل، سخت (اسم)

عُشّ: لانه پرنده، آشیانه (اسم)

عَشَاء: شام، آخر شب (اسم)

عُشْب: چمن، علف، سبزه (اسم)

عَشَر: ده (اسم)

عَشَرَات: دهها (اسم)

عِشْرَة: یاری، همنشینی، آمیزش (اسم)

عِشْرُون، عِشْرِين: بیست (اسم)

عِشْق: دوستی، شیفتگی زیاد، دلباختگی (اسم)

عِشْقَت: دل داد، دل باخت (فعل ماضی)

عَشِير: معاشر، همنشین، همجنس (اسم)

عَشِيرَة: طایفه، تیره، دسته (اسم)

عَصَا: چوبدست (اسم)

عَصَافِير: گنجشکها (اسم) مفرد: عُصْفُور

عَضَب: عصب، رگ (اسم)

عُضْبَة: گروه (اسم جمع)

عَضْر: دوره، زمان (اسم) جمع: أَعْصَار

الْعَصْرُ الْاَحْدِث: عصر جدید.

عُضْفُور: گنجشک (اسم)

عُضُور: زمانها، دورانها (اسم) مفرد: عَضْر

عَصِي: نافرمانی کرد (فعل ماضی)

عِصْيَان: سرکشی، نافرمانی (اسم)

عَصِير: آبمیوه، شیر (اسم)

عَضّ: گاز گرفت، گزید (فعل ماضی)

عَضْد: بازو (اسم) جمع: أَعْضَاد

عَضَلَات: ماهیچه ها (اسم)

عَضْو: پاره، جُزء، قسمت (اسم)

عَطَاء: بخشش، تعارف (اسم)

عَقَار: عطر فروش (اسم)

عِطْر: ماده ای خوشبو (اسم)

عَطْشَان: تشنه لب (اسم)

عَطْشِي: تشنه (اسم) / مونث عطشان

عَقَر: عطر آگین ساخت (فعل ماضی)

عُطْلَة: تعطیلی، بیکاری (اسم)

عُطُور: مواد خوشبو (اسم) مفرد: عِطْر

عَطِيَة: بخشش، موهبت (اسم) جمع: عَطَايَا

عِظَام: استخوانها (اسم)

عِظْم: استخوان (اسم)

عِظْم: بزرگ شد، بزرگ بود (فعل ماضی)

عِظْمَة: بزرگی، جلال، شکوه (اسم)

عِظْم: تمجید کرد، تجلیل کرد، ستود (فعل ماضی)

عَفَا: عفو کرد، گذشت کرد (فعل ماضی)

عَفَا الله: خداوند در گذرد و ببخشد.

عَفَاف: پاکدامنی، پارسایی (اسم)

عَفُو: چشم پوشی، گذشت، بخشش (اسم)

عَفْوًا: ببخشید، معذرت می خواهم.

عِقَاب: جزا، کیفر، سیاست (اسم)

عَقْد: بستن، گره زدن، پیچیدن (اسم)

عَقْرَب: کژدم (اسم)

عَقْل: خرد، مغز، فکر، هوش (اسم)

عُقَلَاء: خردمندان (اسم) مفرد: عَاقِل

عُقُود: پیمانها، قراردادها (اسم)

عُفُوق: بدی به پدر و مادر (اسم)

عُقُول: خردها (اسم) مفرد: عَقْل

عَقِيدَة: رأی، نظر (اسم) جمع: عَقَائِد

عَلَا: بالا رفت، بلند آوازه شد (فعل ماضی)

عِلَاء: بلندای شرف، بزرگواری (اسم)

عَلَامَة: نشانه ها (اسم) مفرد: عَلَامَة

عَلَى الْأَقْل: دست کم، کم کم، آقل.
 عَلَى الْجَنَاحِ الْأَطْيَار: بر بالهای پرندگان،
 (کنایه از خیلی زود و سریع)
 عَلَى الْغُصُورِ وَالْآبَام: با گذشت قرن‌ها و روزها.
 عَلَى مَا مُنِعَ: بر آنچه منع شده است.
 عَلَيْكَ بـ...: برایت لازم است، برتوباد.
 عَلَيْكَ نَفْسِكَ: بگیر خود را، مواظب خود باش.
 غُلِي: بلندی مقام (اسم)
 غُلِيَا: برتر (اسم)
 غَلِيل: بیمار، ناتوان (اسم)
 غَلِيم: دانا (اسم)
 غَلِيهِ: براو لازم است (حرف + اسم)
 غَلِيْهِمْ: برایشان (حرف + اسم)
 غَلِيٌّ: بر من است (حرف + اسم)
 عِمَاد: ستون، پایه، رکن (اسم)
 عِمَارَة: ساختمان، آبادی، آبادانی (اسم)
 عَمَّ: عمو (اسم) جمع: أعمام.
 عَمَّ (= عَن + ها): از چه؟
 عَمَّا (= عَن ما): درباره آنچه.
 عُمَال: کارگران، کارگزاران (اسم) مفرد: عايل.
 عَمَّة: خواهر پدر (اسم)
 عَمَّتْ: عمومیت یابد، همگانی شود (فعل ماضی)
 عَمَّرَ: ساخت، بنانهاد (فعل ماضی)
 عُمَر: زندگی، سراسر زندگی (اسم)
 عُمران: آبادانی، چگونگی ساختمان (اسم)
 عَمِلَ: انجام داد، به آن کار اقدام کرد (فعل ماضی)
 عَمِلُوا: انجام داده‌اند، انجام دادند (فعل ماضی)
 عُموم: همه (اسم)

علاج: درمان (اسم)
 علاقات: روابط، پیوندها (اسم)
 علامت: نشانه (اسم) جمع: علائم.
 عَلام، عَلامَة: بسیار دانا (اسم)
 علا: بزرگی کرد (فعل ماضی)
 غَلَب: قوطی‌ها، جعبه‌ها (اسم)
 غَلَبَة: قوطی، جعبه (اسم)
 غَلَف: علوفه داد (فعل ماضی)
 غَلَقَة: خون بسته (اسم)
 غَلَقَ: آویخت، در حال وقفه نگهداشت (فعل ماضی)
 غَلَقْتُ: آویختم، بستم (فعل ماضی)
 عِلل: بیماری‌ها، انگیزه‌ها، دلایل (اسم) مفرد: عِلَّة.
 عِلْم: پرچم (اسم) جمع: أعلام.
 عِلْم: دانش (اسم) جمع: علوم.
 عِلِمَ: دانست، یاد گرفت (فعل ماضی)
 عِلِمَ: شناخته شد، دانسته شد (فعل ماضی مجهول)
 عُلماء: دانشمندان، دانشوران (اسم) مفرد: عالِم.
 عِلِمْتُ: یاد گرفتم، دانستم (فعل ماضی)
 عِلِمْتُم: یاد گرفتید، آموختید (فعل ماضی)
 عِلْمِي، عِلْمِيَّة: علمی (اسم)
 عِلْم: آموخت، یاد داد (فعل ماضی)
 عِلْم: بیاموز، یادبده (فعل امر)
 عِلِمُوا: یاددادند، آموختند (فعل ماضی)
 عِلَن: آشکار (اسم)
 عِلوم: دانشها (اسم) مفرد: عِلْم.
 عُلُو: مقام، بلندی، فراز (اسم)
 عُلُو: آسمانی، بهشتی (اسم)
 عُلُو: بالایی (اسم)
 عَلِي: بر، روی (حرف)

عَمَى: کوری، نابینایی (اسم)

عَمِیَاء: کور، نابینا (اسم)

عَمِیق: گود، ژرف (اسم)

عَمِیل، عَمِیلَة: وکیل، نماینده (اسم)

عَن: از، درباره (حرف)

عَنَاء: رنج، تلاش (اسم)

عَنَاصِر: ریشه‌ها، گوهرها (اسم)

عَنَاوین: نشانه‌ها (اسم) مفرد: عنوان

عَنَایَة: اهتمام، توجه، دقت، علاقه (اسم)

عَنَّا (= عَن + نا): از ما ((حرف + اسم))

عَنَب: انگور (اسم)

عَنَبِر: ماده‌ای خوشبو که از نوعی ماهی گرفته

می‌شود (اسم)

عِنْد: نزد، هنگام، پیش (اسم)

عِنْدَئِذ: در این هنگام، آنگاه، آن وقت

عِنْدَک: نزد تو است، داری

عِنْدَها: هروقت که، هرزمان که (اسم)

عِنْدَآلَمَآء: شبانگاه

عِنْدِی: نزد من است، دارم

عُنْصُر: ماده، ریشه، گوهر (اسم)

عُنْف: نندی، ترشروی، درستی (اسم)

عُنُق: گردن (اسم)

عُنْک: از تو (حرف + اسم)

عَنْهُمْ: از ایشان (حرف + اسم)

عُنوان: نشانه، آدرس (اسم) جمع: عناوین

عَمَى: از من (حرف + اسم)

عَهْد: پیمان، قول (اسم)

عَهْدُ الْمَلِکِی: زمان شاهنشاهی

عَوَاصِف: توفانها، بادهای تند و شدید (اسم)

مفرد: عاصف

عُود: بازگشت، برگشت (اسم)

عُود: چوب دستی، تعلیمی، عصا (اسم)

عِوَض: عوض، جانشین (اسم)

عَوْن: کمک، یاری، همراهی (اسم)

عُوقِب: مجازات شد، تنبیه شد (فعل ماضی)

مجهول

عِیَاذَة: دیدار (اسم)

عُغِيب: لکه، نقص (اسم)

عید: بازگشت، جشن، سرور (اسم)

عُغِش، عُغِشَة: زندگی، زیست (اسم)

عُغین: چشم، چشمه، جاسوس (اسم)

الْعَيْنُ الْمُجَرَّدَة: چشم غیر مسلح

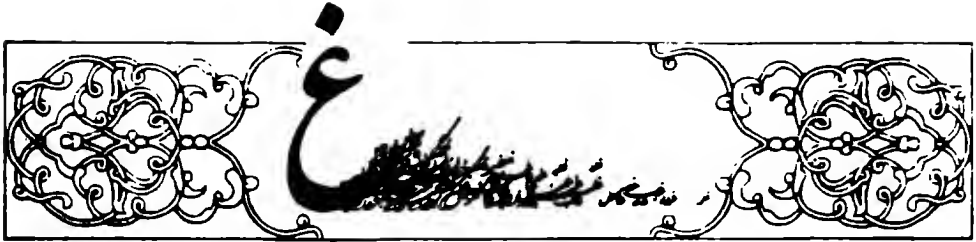
عُغینان: دو چشم (اسم)

عُغین: سوراخ کرد، گماشت، منصوب کرد

(فعل ماضی)

عُغِیوب: نقص‌ها، لکه‌ها (اسم) مفرد: عیب

عُغِیُون: چشم‌ها، چشمه‌ها (اسم) مفرد: عین

عَدَاءُ: ناهار، صبحانه (اسم)
 عُدَّة: غده ها (اسم) مفرد: عُدَّة.
 عَدَار: خیانتکار، بدعهد، پیمان شکن (اسم)
 عُدَّة: عُدَّة (اسم)
 عَدْر: خیانت، پیمان شکنی (اسم)
 عَدِير: آبگیر، رود، برکه (اسم)
 عَدَاء: خوراک، طعام (اسم) جمع: أَغْذِیَّة.
 عَدَى: خوراک داد، پرورد (فعل ماضی)
 عَدَّیْتُ: غذا دادم، پروردم (فعل ماضی)
 عَرَّاب: شگفتیها، عجایب (اسم)
 عُرَاب: کلاغ (اسم)
 عَرَاة: جریمه، خسارت (اسم) جمع: عَرَائِم.
 عَرَبی، عَرَبِیَّة: غربی، باختری (اسم)
 عَرَد، عَرَدَ: خواند، چهچهه زد (فعل ماضی)
 عَرَّة: غرور، غفلت (اسم)
 عَرَسَ: (درخت) کاشت (فعل ماضی)
 عَرَسَتْ: کاشتی (فعل ماضی)
 عَرَض: مراد، نیت، نشانه، آرزو (اسم)
 عَرَف: غرفه ها، اتاق ها (اسم)
 عَرَفَة: اتاق، بالاخانه (اسم)
 عَرَق: درآب فرورفت (فعل ماضی)

غائب: مقابل حاضر، غیرموجود (اسم)
 غَاب: ناپدید شد، غروب کرد (فعل ماضی)
 غَابَتْ: ناپدیدشد، غروب کرد (فعل ماضی)
 غَابَة: جنگل، بیشه (اسم) جمع: غَابَات.
 غَابَ عَنِ الْوَعَى: از هوش رفت.
 غَارَة: حمله، چپاول (اسم)
 الْغَارَةُ اللَّیْلِیَّة: شبیخون.
 غَارِق: فرو رونده (اسم)
 غَارِم: بدهکار (اسم)
 غازی: جنگجو، مهاجم، سلحشور (اسم)
 غَاسِق: شب تاریک (اسم)
 غَاصِب: بزورگیرنده (اسم)
 غَافِل: بی خبر، فراموشکار (فعل ماضی)
 غَالِب: پیروز، فاتح (اسم)
 غَالِبًا: چه بسا (اسم)
 غَالِی: گران (اسم)
 غَالِی الدَّم: خون گرانبها.
 غَاوِر: فراوان، وافر، بسیار (اسم)
 غَايَة: پایان، مقصود، اندازه، منظور (اسم)
 غُبَار: گرد، خاک نرم (اسم)
 غَدَا: فردا (اسم)

غَلَا: گران می‌شود، گران شد (فعل ماضی)
 غَلَبَ: غلبه کرد، چیره شد (فعل ماضی)
 غَلَبْتُ: غلبه کرد (فعل ماضی)
 غَلَبَةً: چیرگی، پیروزی (اسم)
 غُلّ: سوزش تشنگی، عطش شدید (اسم)
 غُلّ: از تشنگی سوخت (فعل ماضی)
 غِلّ: کینه، بدخواهی (اسم)
 غَلِظَ: سفت، تند، خشن (اسم)
 غَفَدَ: غلاف شمشیر، نیام (اسم)
 غَفَّاز: بدگو، بهتان زننده (اسم)
 غِنَاء: سرود، آوازخوانی (اسم)
 غَنَمَ: گوسفند (اسم) جمع: أَغْنَام.
 غَنَى: بی‌نیاز (اسم)
 غِنَى: بی‌نیازی، ثروت (اسم)
 غَوَّاص: آب باز (اسم)
 غَيْب: پوشیده، پنهان، نهان (اسم)
 غَيْبَةً: نبودن، پشت سرگفتن (اسم)
 غَيْث: باران (اسم)
 غَيْر: جز (اسم)
 غَيْرَ آكِل: خورنده نیست، نمی‌خورد.
 غَيْرَ آتِه: جز اینکه او.
 غَيْرَةُ عَلَيكَ: به علت رشک و تعصب تو.
 غَيْم: ابر (اسم) جمع: غيوم - غيام.
 غُيُوب: پوشیده‌ها، نهان‌ها (اسم)

غُرُوب: افول، ناپدید شدن (اسم)
 غُرُور: حيله، نیرنگ، خودپسندی (اسم)
 غَرِيب: بیگانه، خارجی، نا آشنا، عجیب (اسم)
 غَرِيق: گرفتار، غوطه‌ور، در حال غرق (اسم)
 غَرَا: به جنگ ... رفت (فعل ماضی)
 غَزَوَ: جنگ، دست اندازی (اسم)
 غَسَلَ يَدِهِ: دست شست، ناامید شد (اسم)
 غَضَبُوا: وادار کردند، ناچار کردند (فعل ماضی)
 غَضَّة: اندوه، ناراحتی (اسم)
 غُضُن: شاخه (اسم)
 غُصُون: شاخه‌ها (اسم)
 غَضِبَ: خشم گرفت، خشمگین شد (فعل ماضی)
 غَضَبَ: خشم، اوقات تلخی (اسم)
 غَضْبَان: خشن‌ناک، غضبناک (اسم)
 غَضَضَ: پایین آورد، نادیده گرفت، پایین انداخت (فعل ماضی)
 غِطَاء: روپوش، سرپوش (اسم)
 غَطَى: پوشانید (فعل ماضی)
 غَفَرَ: آمرزید، بخشید، گذشت کرد (فعل ماضی)
 غُفْرَان: گذشت، آمرزش، بخشش (اسم)
 غَفَّار: آمرزنده، بسیار بخشنده (اسم)
 غَفْلَةٌ: بی‌توجهی، بی‌خبری (اسم)
 غَفُور: بسیار بخشنده (اسم)
 غَفِير: گذشت، آمرزش، عفو (اسم)

فَ: پس

فَيْهَ: گروه (اسم جمع)

فَأْتُوا: پس بیاورید (فعل امر)

فَائِدَة: سخن سودمند، قابل استفاده (اسم)

فَائِز: رستگار، پیروز، برنده (اسم)

فَات: از دست رفت، از دست داد (فعل ماضی)

فاتح: پیروز (اسم)

فاتر: سُست، بی حال، ولرم (اسم)

فَاتَّقِ: بترس (فعل امر)

فاجِر: هرزه، بی عفت، نابکار، گستاخ (اسم)

فاحِش، فاحِشَة: بدکار، بدزبان (اسم)

فاجِعة: مصیبت، بدبختی، پیشامد (اسم)

فَاخْذُرْ: بترس، بپرهیز (فعل امر)

فَأَزْ: موش (اسم جمع: فِئران)

فَارَ: فوران کرد، جوشید، سررفت (فعل ماضی)

فَارْتَكَبْتُ: پس مرتکب شدم (فعل ماضی)

فَارْكَبُوهُ: پس بر آن سوار شوید (فعل امر)

فَارْدْتُ: پس خواستم (فعل ماضی)

فارغ: خالی، آسوده، بیکار (اسم)

فارِق: ممیز، جدا کننده، تشخیص دهنده (اسم)

فَارِس: سوار کار، قهرمان، جوانمرد (اسم)

فارسی، فارسیَّة: فارسی (اسم)

فَارَزَ: دست یافت، کامیاب شد (فعل ماضی)

فَارَزْتُ: دست یافت، موفق شد (فعل ماضی)

فَاسِد: تباه، ضایع، پوسیده (اسم)

فَاصَبْتُ: پس برخورد کرد (فعل ماضی)

فَاضِلِحُوا: پس سازش دهید (فعل امر)

فَاضْبَحْتُمْ: پس گردیدید (فعل ماضی)

فَاضْبَحْنَا: پس صبح کردیم، پس داخل در

صبح شدیم

فَاضٍ: پرو و لبریز گردید، سررفت (فعل ماضی)

فَاضٍ ب...: پرو و لبریز شد از...

فَاضَتْ: سررفت، پُرشد (فعل ماضی)

فاضِل، فاضِلَة: بافضل، درخور ستایش (اسم)

فَاطَاح: برید، قطع کرد (فعل ماضی)

فاطِر: خلق کننده، آفریننده (اسم)

فاعِل: کننده، کارگر (اسم)

فَاعْمِلُوا: بشوئید (فعل امر)

فاقة: احتیاج، نیاز، تنگدستی (اسم)

فایع: رنگ روشن (اسم)

فاکِهانی، فاکِهتی: میوه فروش (اسم)

فَانْصُرْنَا: یاری کن ما را (فعل امر)

فَإِنَّ: زیرا (حرف)

فَانِي، فَانِيَّة: از بین رفتی، گذرا (اسم)

فَبَها: چه بهتر، مقصود حاصل است.

فَبَيَّنَّا: هنگامی که.

فَنَاة: دختر، دختر بچه، زن جوان (اسم)

فَنَاوى: فتواها، احکام شرعی (اسم) مفرد: فتوا.

فَتَّحَ: باز کرد، گشود (فعل ماضی)

فَتَحَ: باز، گشوده (اسم)

فَتَّيْحَ: باز شد، گشوده شد (فعل ماضی)

فَتَّحُوا: باز کردند (فعل ماضی)

فَتْرَة: فاصله، وقفه، فترت (اسم)

فَتَشْرِيحَ: پس راحت شوی (فعل مضارع)

فَتَّشَ: جستجو کن (فعل امر)

فَتَقَوَّمُ: اصلاح می‌کند (فعل مضارع)

فَتَمَتَّعَ: برخوردار شو (فعل امر)

فَتَنَّدُوا: پس پشیمان شوید (فعل مضارع)

فَتَنَ: فتنه ها (اسم)

فِتْنَة: آزمایش، دلربایی، افسونگری (اسم)

فَتَوَى: حکم شرعی، قانون (اسم)

فَتَوَسَّلَ: التماس کرد (فعل ماضی)

فَتَى: جوانمرد (اسم)

فَتِيَّة: جوانان (اسم)

فَجَاة: ناگهان، ناگهانی وارد شدن (اسم)

فَجْر: صبحگاه، بامداد، پگاه (اسم)

فَجَّرَ: آب را جاری کرد، شکافت، منفجر کرد

(فعل ماضی)

فَجَّرَتْ: شکافت، آب را جاری کرد، منفجر

کرد (فعل ماضی)

فَجَّرَتْ: شکافته شد (فعل ماضی مجهول)

فَجَّعُوا الْمُسْلِمِينَ: مسلمانان را داغدار کردند.

فَحْشاء: ناشایست، هزگی (اسم)

فَحْصَرُوا: پس حاضر شدند (فعل ماضی)

فَنَمَ: زغال (اسم)

فُحُول: برجستگان، شخصیت ها (اسم) مفرد:

فُحْل.

فِيخاخ: دام ها، تله ها (اسم) مفرد: فَيَخ.

فَقَامَة: شکوه، عظمت (اسم)

فَيَخ: دام، تله (اسم)

فَخَارَ: گلی، بَدَل چینی (اسم)

فَخْر: بزرگی، افتخار، سربلندی (اسم)

فَخُور: فخر کننده، نازنده (اسم)

فِداء: فداکاری (اسم)

فَدَّعُهُ: آن را رها کن (فعل امر)

فَدَّهَشَ: مات شد، به شگفت آمد (فعل ماضی)

مجهول

فَدَّ كَرَّ: پس یاد کن، بیاد آر (فعل امر)

فَرَائِض: واجبات، دستورهای الهی (اسم)

فَرَار: گریز (اسم)

فَرَاى: پس دید (فعل ماضی)

فَرَّاش: پروانه ها (اسم)

فَرَّاشَة: یک پروانه (اسم)

فَرَّاع: خالی، جای خالی (اسم)

فِرَاق: جدایی، دوری، کوچ (اسم)

فَرَح، فَرَحَة: شادی، شادی کردن (اسم)

فَرَحَ: شاد شد، خوشحال شد (فعل ماضی)

فَرَحًا: خوشحال (اسم)

فَرَحَتْ: شاد شد (فعل ماضی)

فَرَحْتُ: شاد شدم (فعل ماضی)

فَرَّخَ: جوجه (اسم) جمع: أَفْرَاح.

فَرْد: تنها، یگانه، تک (اسم)

فَرَس: اسب (اسم)

فَرَس: ایران، ایرانی (اسم)

فُسُوق: تباهکاری، خلافکاری (اسم)
 فُسُوقِي: هموار کرد، صاف کرد (فعل ماضی)
 فَشْكَا: شکایت کرد (فعل ماضی)
 فَشَل: ناکامی، سستی (اسم)
 فَصَاحَة: روشنی، زبان آوری (اسم)
 فَصَّعِدَ: پس بالا رفت (فعل ماضی)
 فَضَّل: بخش، جدا کردن، بریدن (اسم)
 فَضُول: فصل‌ها، بخش‌ها (اسم)
 فَضَاء: میدان، زمین پهناور، صحن (اسم)
 فَضَائِل: مزایا، شایستگی‌ها (اسم) مفرد: فَضِيلَة.
 فَضَّل: نعمت، بخشش، برتری، مزیت (اسم)
 فَضَّ: از بین بردن، تمام کردن، قطع کردن (اسم)
 فَضَّلَ: برتری داد (فعل ماضی)
 فَضَّة: نقره (اسم)
 فَضْلَاء: دانشمندان (اسم) مفرد: فاضل.
 فَضْلِكَ (مِنْ ...): لطفاً.
 فَضُولُ الْكَلَام: سخنان بیهوده.
 فَضِيلَة: برتری، صفت نیکو (اسم)
 فَظَر: شکاف، شکستگی (اسم)
 فَطِن: هوشیار، زیرک، دانا (اسم)
 فَعَالَ: پرکار، بسیار انجام دهنده (اسم)
 فَعَفَى: بخشید (فعل ماضی)
 فَعَلَ: انجام دادن، عمل (اسم) جمع: أفعال.
 فَعَّلَ: انجام داد (فعل ماضی)
 فَعَّلَا: انجام دادند (فعل ماضی)
 فَعَّلْتُ: انجام داد (فعل ماضی)
 فَعَّلْتُ: انجام دادی (فعل ماضی)
 فَعَّلْتُ: انجام دادم (فعل ماضی)
 فَعِنْدَمَا: هنگامی که ما.
 فَعْدَان: از دست دادن، زیان، خسارت (اسم)
 فَعْرَاء: بینوایان (اسم)

فَرَشَ: گسترد (فعل ماضی)
 فَرُص: فرصت‌ها (اسم)
 فَرُصَة: موقع مناسب، مجال، وقت (اسم)
 فَرَضَ: گمان کرد (فعل ماضی)
 فَرَع: رشته، شاخه (اسم) جمع: فروع.
 فَرَّغَ: فارغ شد، کار را به پایان رساند، تمام کرد (فعل ماضی)
 فَرَق: تفاوت، اختلاف (اسم)
 فَرَّقَ: تشخیص داد، جدا کرد، شکافت (فعل ماضی)
 فَرَق: دسته‌ها، گروه‌ها (اسم)
 فَرَّقَان: تمیز، تشخیص، برهان (اسم)
 فَرَّقَه: گروه، دسته، تیره (اسم)
 فَرَّقَه: جدایی، دوری (اسم)
 فَرَّوَا: گریختند، فرار کردند (فعل ماضی)
 فُرُوع: شاخه‌ها، رشته‌ها (اسم)
 فَرِيد، فَرِيدَة: تک، یگانه، نمونه (اسم)
 فَرِيسَة: طعمه، شکار (اسم)
 فَرِيسَة: واجب، لازم، دستورالهی (اسم)
 فَرِيق: تیم، دسته، جمعیت (اسم)
 فَرَزَ: پیروز شو (فعل امر)
 فَسَاد: تباهی، خرابی (اسم)
 فَسَارَتْ: پس سیر کرد (فعل ماضی)
 فَسَبَّخَ: پس تسبیح کن (فعل امر)
 فَسَدَ: گندید، فاسد شد (فعل ماضی)
 فَسَدَتْ: تباه شد، گندید (فعل ماضی)
 فَسَّرَ: خوشحال شد (فعل ماضی)
 فِسْق: خروج از دین، گناه، هرزگی (اسم)
 فَسَقَطَ: افتاد (فعل ماضی)
 فَسَقِيَا: خدا سیراب کند، زیاد کند
 فَسَّلَ: پس پیرس (فعل امر)

- فَقَط: تنها و بس، لاغیر (اسم)
 فَهْم: دانش، بینش، ادراک (اسم)
 فَهْمَاء: عالمان دین (اسم) مفرد: فَهْمِیه.
 فَقِير: بینوا، نادار (اسم) جمع: فقراء.
 فَهْمِیه: عالم دین (اسم) جمع: فَهْمَاء.
 فَكٌّ: باز کرد، گشود، رسوا کرد (فعل ماضی)
 فَكَّر: اندیشید، سنجید (فعل ماضی)
 فَكَّر: بیندیش، فکر کن (فعل امر)
 فَكَّرْتُمْهَا: آن را شکست (فعل ماضی)
 فَلَا سَفَهَ: دوستانان حکمت (اسم)
 فَلَا ح: کشاورز (اسم)
 فَلَكَيْن: ستاره شناسان (اسم)
 فِلْم: فیلم (اسم)
 فَلَمَّا: هنگامی که.
 فَلَمْ أَرَ: ندیده ام (فعل جحد)
 فَلَنُخَيِّئَهُ: پس او را زنده می کنیم (فعل مضارع)
 فَلَنَنْبَحْتُ: باید جستجو کنیم (فعل امر)
 فَلْيَعْبُدُوا: پس پرستید (فعل امر)
 فَلْيَضَاعَفْهُ: چند برابر می کند (فعل مضارع)
 فَمَ: دهان (اسم) جمع: افواه.
 فَمَا ذَاكَ: نیست آن.
 فَنَاء: نابودی، نیستی (اسم)
 فَنَادَى: صدا زد، فریاد زد، خبر داد (فعل ماضی)
 فَتَنَ: برجستگی یافت (فعل ماضی)
 فَتْدَق: مهمانسرا، هتل، مسافرخانه (اسم)
- فَن: هنر، حرفه، پیشه، گونه (اسم)
 فَنُون: حرفه ها، هنرها، انواع (اسم)
 فَهْدَاه: پس او را هدایت کرد (فعل ماضی)
 فِهْرست: راهنمای کتاب (اسم)
 فَهْمْتُهُ: او را خرد و تکه تکه کرد (فعل ماضی)
 فَهْم: هوش، زیرکی، قوه دریافت (اسم)
 فَهْم: فهمید، دریافت (فعل ماضی)
 فَو: دهان (از اسماء سته) جمع: افواه.
 فُرَاد: قلب، دل (اسم) جمع: أَفِيدَة.
 قَوْتُ: از دست رفتن، از دست دادن (اسم)
 قَوْق: بالا، بر، روی (اسم)
 فِی: در (حرف)
 فِی أَمَانِ اللَّهِ: خدا حافظ!
 فِیتامین: ویتامین (اسم)
 فَيَخْبِسُنَا: برای اینکه ما را زندانی می کند (فعل مضارع)
 فِی ذَنْبٍ: به علت گناهی.
 فِیزِیاء: فیزیک (اسم)
 قَبِض: فراوانی آب ریزش، بخشش (اسم)
 قَبِضَان: لبریز شدن، طغیان (اسم)
 قَبِلْسُوف: دوستان حکمت، فلسفه دان (اسم)
 فِیمَ: از چه چیزی، از چه، برای چه، چرا؟
 فِیمَا یَلِی: در آنچه می آید.
 فِیه: در آن (حرف + اسم)
 فِی: در من (حرف + اسم)

قائِد: رهبر، پیشوا (اسم)

قائِل: گوینده (اسم)

قائِلًا: درحالی که می‌گفت (اسم)

قائِل: پذیرنده، قبول کننده، مستعد (اسم)

قَاتِل: روبرو شد، برخورد کرد (فعل ماضی)

قَاتِلُوا: روبرو شدند، مواجه شدند (فعل ماضی)

قَاتِل: کُشته، خونریز (اسم)

قَاتِل: جنگید، نبرد کرد (فعل ماضی)

قَاذ: رهبری کرد، کشید (فعل ماضی)

قَاذَة: فرماندهان لشکر، پیشوایان، رهبران (اسم)

مفرد: قَائِد.

قَادِر: توانا، نیرومند (اسم)

قَادِم: آنکه از جایی می‌آید، آینده (اسم)

قَادُورَات: کثافات، پلیدی‌ها (اسم)

قَادُورَة: کثافت، پلیدی (اسم)

قَارِب: نزدیک شد (فعل ماضی)

قَارَة: قاره، اقلیم، قطعه (اسم)

قَاض: دادرس، داور (اسم)

قَاضِي: داور، دادرس (اسم)

قَاطِع، قَاطِعَة: بُرنده، قطعی (اسم)

قَاطِعُ الْأَرْزَاق: برنده روزی، محتکر.

قَاع: پهنه، قعر، ژرفا (اسم)

قَاعَة: سالن (اسم)

قَاعِدِین: نشستگان، آنانکه به جهاد نمی‌روند

(اسم)

قَافِلَة: کاروان (اسم) جمع: قَوَافِل.

قَالَ: گفت (فعل ماضی)

قَالَا: گفتند (فعل ماضی)

قَالَتْ: گفت (فعل ماضی)

قَالَ فِي نَفْسِهِ: باخودش گفت.

قَامَ: بر پا شد (فعل ماضی)

قَامَا: بلند شدند (فعل ماضی)

قَامَ ب...: اقدام به... کرد (فعل ماضی)

قَامَتْ: بر پا شد (فعل ماضی)

قَامُوس: دریای بزرگ، فرهنگ، لغتنامه (اسم)

قَانِع: خشنود، راضی، سازگار (اسم)

قَانُونُ الْمُرُور: مقررات راهنمای و رانندگی

(اسم)

قَانُونِي، قَانُونِيَّة: قانونی (اسم)

قَاوِم: مقاومت کن (فعل امر)

قَاوَمَ: مقاومت کرد (فعل ماضی)

قَبَائِل: قبیله‌ها، طوایف (اسم) مفرد: قَبِيلَة.

قبر: گور (اسم) جمع: مقابر.
 قَبْضَةُ: گرفتن با پنجه (اسم)
 قَبْضُ عَلٰی: دستگیر کرد، باپنجه گرفت
 (فعل ماضی)
 قَبِلَ: پیش (اسم)
 قَبْلُ مُدَّةٍ: مدتی پیش.
 قَبِلَ: بوسید (فعل ماضی)
 قَبِیحَ: زشت، ناروا (اسم)
 قَبِيلَةُ: عشیره، طایفه، ایل، تیره (اسم)
 قِتَال: جنگ، نبرد (اسم)
 قَتَلَ: کشتن (اسم)
 قَتَلَ: کشت (فعل ماضی)
 قُتِلَ: کشته شد (فعل ماضی مجهول)
 قَتَلْتُ: کشت (فعل ماضی)
 قُتِلُوا: کشته شدند (فعل ماضی مجهول)
 قَتَلْنِی: مرا کشت (فعل ماضی + اسم)
 قَدْ: (پیش از فعل ماضی) محققاً، به تحقیق
 (پیش از فعل مضارع) شاید، گاهی (حرف
 تحقیق/ حرف تقلیل)
 قَدَح: کاسه (اسم)
 قَدَر: ارزش، قیمت (اسم)
 قَدَر: سرنوشت، اندازه، مقدر (اسم)
 قَدَر: توانست، قادر شد (فعل ماضی)
 قَدَر: اندازه گرفت، سنجید، تخمین زد
 (فعل ماضی)
 قَدَرَةُ: توان، نیرو (اسم)
 قَدْ زَالَ: از بین رفته است (فعل ماضی)
 قَدَس: حرم، جایگاه مقدس (اسم)
 قَدْ فَعَلَ: انجام داده است (فعل ماضی)
 قَدَمَات: مرد، درگذشت (فعل ماضی)
 قَدَم: گام، قدم (اسم) جمع: أقدام.

قَدَّمَ: پیش فرستاد، جلو انداخت (فعل ماضی)
 قَدَّمْتُ: پیش فرستاده است (فعل ماضی)
 قَدَّمْنَاكَ: پیش فرستادیم تورا (فعل ماضی)
 قَدَوَةُ: الگو، سرمشق (اسم)
 قَدْ يَفْعَلُ: گاهی انجام می دهد (فعل مضارع)
 قَدِير: توانا، نیرومند (اسم)
 قَدِيم ضَلَالَةٍ: گمراهی دیرینه اش
 قَدِرَةٌ: کثیف، ناپاک، آلوده (اسم)
 قَدَفَ: انداخت، پرتاب کرد (فعل ماضی)
 قَرَأَ: خواند، بررسی کرد (فعل ماضی)
 قَرَأْتُ: خواندم (فعل ماضی)
 قَرَأْتَ: خواندی (فعل ماضی)
 قَرَأَنَّهُ: خواندن، مطالعه (اسم)
 قَرَأْنِی: همسران، احتمالات (اسم) مفرد: قرینه.
 قُرْآن: نام کتاب دینی مسلمانان (اسم)
 قُرَاء: خوانندگان (اسم) مفرد: قاری.
 قُرَاد: میمون دار، مربی میمون (اسم)
 قُرَاز: پایداری، استواری، منزل، جا (اسم)
 قُرْب: نزدیک شد، نزدیک بود، فرا رسید (فعل
 ماضی)
 قُرْب، قَرَبَة: نزدیکی، مجاورت (اسم)
 قُرْبَان: قربانی، فدائی (اسم)
 قُرْب: پیش آورد، نزدیک کرد، نزدیک آورد
 (فعل ماضی)
 قُرْد: میمون، بوزینه (اسم)
 قُرْدَة: میمون ها، بوزینه ها (اسم)
 قُرَّرَ: تصمیم گرفت، بر آن شد (فعل ماضی)
 قُرَّرْتُ: تصمیم گرفت (فعل ماضی)
 قُرَّةُ الْعَيْن: نور چشم، نور دیده (اسم)
 قُرْص: دایره، گرده نان، صفحه (اسم)
 قُرْن: شاخ (اسم) جمع: أقران.

قُضاة: داوران، دادرسان مفرد: قاضی.
قَضایا: مطالب، موضوعات، دعوی‌ها (اسم)
 مفرد: قَضِیَّة.
قَضِی: گذراندن، سپری کرد، فرمان داد (فعل ماضی)
قَضِی: اجرا شد، خاتمه یافت، کار از کار گذشت (اسم)
قَضِیَّة: مرافعه، دعوی، موضوع (اسم)
قِطار: قطار (اسم)
قِطَّة: قطعه: گریه (اسم)
قُطِب: محور، مدار، نورد، پیشوا (اسم)
قُظرة: چکه (الم)
قُطِع: بریدن (اسم)
قُطِع: قسمت کرد، برید (فعل ماضی)
قُطِع: بریده شد، قسمت شد (فعل ماضی مجهول)
قُطِع الطريق: راه را پیمود (فعل ماضی)
قِطعة: بخش، بهره، سهم (اسم)
قُطیع: گله، رمه (اسم)
قَفَر: جهید، جست، پرید (فعل ماضی)
قَفَص: قفس (اسم)
قَفَع: از حرکت بازداشت، چین داد (فعل ماضی)
قُفِل: قفل، کلید (اسم)
قُل: بگو (فعل امر)
قِلاع: دژها، قلعه‌ها (اسم) مفرد: قلعه.
قَلَب: دل، تبدیل: دگرگونی (اسم) جمع: قلوب.
الْقَلْبُ الحَافِظ: عقل نگه دارنده (ازبیدها) (اسم)
قُلْتُ: گفتم (فعل ماضی)
قُلْتُ: گفتم (فعل ماضی)
قَلَق: پریشانی، اضطراب، آشفتگی (اسم)
قُل: قله‌ها (اسم) مفرد: قُله.

قُرِی: روستاها (اسم) مفرد: قَرِیة.
قُرِی: خوانده شد، خوانده شود (فعل ماضی مجهول)
قَرِیب: نزدیک، خویش، وابسته (اسم)
قَرِیة: روستا، دهکده (اسم)
قَرین: پیوسته، رفیق، یار (اسم) جمع: قُرَاء.
قَرَّح: پیراست، زینت داد (فعل ماضی)
قَرَّ: حریر، ابریشم، پرنیان (اسم)
قِسْط: انصاف، عدالت، قسمت، سهم (اسم)
قِسْم: قِسْمَة: بخش، قسمت (اسم)
قَسَم: سوگند (اسم)
قَسَم: قسمت کن (فعل امر)
قِیس: کشیش، مرتبه‌ای از درجات روحانیت مسیحیت (اسم)
قَش: کاه، پوشال (اسم)
قِشَر: قِشْرَة: پوست نازک، پوسته (اسم)
قِصاص: تلانی، انتقام، جزا دادن به همان‌نحو که عمل شده است (اسم)
قِصار: کوتاه (اسم)
قَصَاب: گوشت فروش (اسم)
قِصاص: قصه گو (اسم)
قَصَد: معتدل بود، میانه‌رو بود، قصد کرد (فعل ماضی)
قَصَر: کاخ، ساختمان باشکوه، کوتاه (اسم)
قَصَر البَحْث: سخن را کوتاه کن (فعل امر+اسم)
قِصَة: داستان، حکایت (اسم)
قِصص: داستانها، سرگذشتها (اسم)
قُصُور: کاخها، کاهلی، تنبلی، سستی (اسم)
قَصِیدَة: چکامه، منظومه (اسم)
قَصیر: قصیرة: کوتاه (اسم)
قضاء: حکم، داوری، اجراء، انجام (اسم)
قضاء علی: از میان بردن، چیزی را پایان دادن

قُلَّة: نوک کوه، اوج، سر (اسم)

قِلَّة: کمی، کوچکی (اسم)

قَلَم: قلم (اسم) جمع: أَقلام.

قَلْب: دلها (اسم) مفرد: قلب.

قَلْب: کینه ورزید، دشمنی کرد (فعل ماضی)

قَلِيل: کم، اندک (اسم)

قَم: برخیز (فعل امر)

قَمَاش: پارچه، بافته (اسم) جمع: أَقِمِشَة.

قَمَح: گندم (اسم)

قَمَر: ماه (اسم) جمع: أَقمار.

قَمَرَاء: مهتاب، مهتابی (اسم)

قَمَرِي، قَمَرِيَّة: وابسته به ماه (اسم)

قِمَّة: نوک، قله، سر (اسم)

قِمَم: نوکها، قله ها (اسم)

قَمْبِص: پیراهن مردانه (اسم)

قَنَابِل: بمب ها (اسم) مفرد: قُنْبَلَة.

قَنَآة: نيزه، آبراه، کانال، منبع (اسم)

قَنَادِيلُ الْمُعَلَّقَة: چراغهای آویزان

قُنْبَلَة: بمب (اسم) جمع: قَنَابِل.

قَنِيع: خشنود شد، راضی شد، تن در داد (فعل

ماضی)

قَنَع: خشنود شو، راضی کن (اسم)

قَهْوَة: قهوه (اسم)

قَوَافِل: قافله ها، کاروان ها (اسم)

قَوَاعِد: پایه ها، اصول (اسم) مفرد: قَاعِدَة.

قَوَات: سپاه، نیروها (اسم) مفرد: قُوَّة.

قَوَانِين: قانون ها، احکام (اسم) مفرد: قانون.

قَوْس: کمان (اسم) جمع: أَقواس.

قَوْل: گفتار، سخن (اسم) جمع: أَقوال.

قُولَا: بگوئید (فعل امر)

قُولُوا: بگوئید (فعل امر)

قَوْم: طایفه، گروه (اسم) جمع: أَقوام.

قَوْمِي، قَوْمِيَّة: ملی (اسم)

قُوَّة: نیرو (اسم) جمع: قَوَات.

قُوَّةُ الْجَذِب: نیروی جاذبه.

قَوِي: نیرومند شد، نیرومند باشد (فعل ماضی)

قِيَادَة: رهبری، فرماندهی (اسم)

قياس: اندازه، میزان، مقایسه (اسم)

قيام: بپاخاستن (اسم)

قِيَاة: رستاخیز (اسم)

قَيْد: گره، بند (اسم)

قَيْصَر: شاهنشاه، امپراطور (اسم)

قِيل: گفته شد، گفته شده است (فعل ماضی

مجهول)

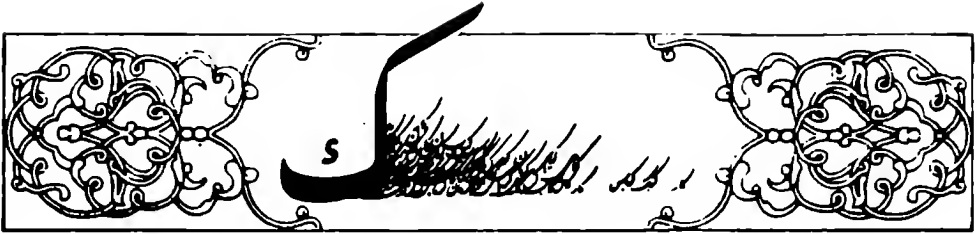
قِيلَتْ: گفته شده است (فعل ماضی مجهول)

قَيَم: راست، درست، سر پرست (اسم)

قَيُود: گره ها، بندها (اسم)

قَيْمَة: محکم، استوار (اسم)

قَيُوم: پاینده، قائم به ذات (اسم)

کَ: تو (اسم)

کَ: مانند (حرف جر)

کائن: موجود (اسم)

کائنات: موجودات (اسم)

کاتب: نویسنده (اسم)

کاتب: نامه نگاری کرد (فعل ماضی)

کاذب: نزدیک شد (از افعال مقاربه)

کاذب: نزدیک شد (از افعال مقاربه)

کاذب: نزدیک بود بمیرد.

کاذب: دروغگو (اسم)

کارته: گرفتاری، بلا، بدبختی (اسم)

کاره: بی میل، ناخشنود (اسم)

کأسُ العالم: جام جهانی.

کافر: خدانشناس، بی ایمان، ناسپاس (اسم)

کافه: همگی، بدون استثناء (اسم)

کامل: تام و تمام، درست (اسم)

کان: بود (فعل ماضی)

کانا: بودند (فعل ماضی)

کانَ يَدْخَرُ: ذخیره می کرد.

کانَ يَخْلُقُ: می تراشید.

کانَ يَفِدُ: وارد می شد.

کانتَ قَدْ بَكَتَ: گریسته بود.

کانتَ قَدْ تَعَبَدْتَ: عبادت کرده بود.

کانَ يَفْهَمُ: می فهمید.

کیان: بزرگان (اسم) مفرد: کبیر.

کِبَر: نخوت، خودبینی (اسم)

کِبَر: پیری، سالخوردگی (اسم)

کِبَر: بزرگ شد، فزونی یافت (فعل ماضی)

کِبَرْت: بزرگ شد، رنجید، برخورد (فعل ماضی)

کبریت: گوگرد (اسم)

کَبُول: زنجیرها (اسم) مفرد: کبل.

کبیر: بزرگ (اسم)

کتاب: کتاب، نامه (اسم) جمع: کُتُب.

کتاباً: نامه ای (اسم)

کتابته: نوشتن، نویسندگی (اسم)

کُتِب: نوشت، نگاشت (فعل ماضی)

کُتِب: کتابها، نامه ها (اسم) مفرد: کتاب.

کُتِب: نوشته شد، واجب شده است (فعل ماضی)

مجهول

کُتِبَا: نوشتند (فعل ماضی)

کُتِبْت: نوشتی (فعل ماضی)

کُتِر: زیاد شد، بسیار شد (فعل ماضی)

کثرة: بسیاری (اسم)

کشف: آشکار کرد، افشاء کرد، از... پرده برداشت (فعل ماضی)

کثیراً ما: چه بسیار.

کشف: آشکار کردن، پرده برداشتن (اسم)

گذ: رنج، زحمت، کوشش (اسم)

کضروف: مانند دگرگونیها.

گذ: رنج برد، زحمت کشید (فعل ماضی)

کعبه: نام خانه خدا (اسم)

گذ: غیر شفاف، تیره، گل آلود (اسم)

کفاف: اندازه روزی (اسم)

گذاو گذا: چنین و چنان.

کف: کف دست و کف پا (اسم)

گذب: دروغ گفت (فعل ماضی)

کف: نگهداشت، خودداری کرد (فعل ماضی)

گذب: دروغ، خلاف حقیقت (اسم)

کفار: ناسپاسان، بی دینان (اسم) مفرد: کافر.

گذاب: بسیار دروغگو، دروغزن (اسم)

کفر، کفران: ناسپاسی، ناشکری (اسم)

گذلک: چنین، نیز، همچنین، مانند این.

کفر: کافر شد، ناشکری کرد (فعل ماضی)

کرام: بزرگواران (اسم) مفرد: کریم.

کفروا: کافر شدند (فعل ماضی)

کرام الناس: مردم بزرگوار (اسم)

کفر: برطرف کن، بزداي (فعل امر)

کراما: کریمانه (اسم)

کفکف: (اشک را) پاک کرد (فعل ماضی)

کراقة: کار خارق العاده، بزرگواری (اسم)

کفور: بسیار ناسپاس (اسم)

گریسی: صندلی (اسم)

کفی: بس است (فعل ماضی)

گرم: دهش، بخشش، گذشت، جوانمردی (اسم)

کل: بخور (فعل امر)

گرم: عزیز شد، گرانبها بود، بخشنده بود (فعل ماضی)

کلا: هردو (اسم)

کلاهما: هردو آنان (اسم)

گرم: کره (اسم)

کلا: گیاه (اسم)

گرم: اکراه، ناگوار (اسم)

کلاب: سگان (اسم) مفرد: کلب.

گرم: دوست نداشت، خوشش نیامد (فعل ماضی)

کلام: سخن، گفتار (اسم)

گرم: کراهت داشته اید (فعل ماضی)

کلتا: هردو (اسم)

گرم: کریمه، بزرگوار، شریف، باعزت (اسم)

کل: هر، همه، هریک (اسم)

گرم: پوشانید (فعل ماضی)

کلا: نه، این چنین نیست، خیر، هرگز (اسم)

کساء: بالا پوش، عبا (اسم)

کلف: تحمل کرد، تکلیف کرد (فعل ماضی)

کسب: کسب کرد (فعل ماضی)

کلیمة: سخن، کلمه (اسم)

کسب: کسب کردید (فعل ماضی)

کلیم: سخنان، کلمات (اسم)

کسرت: شکست (فعل ماضی)

کم: شما، یتان (اسم)

کسرت: شکست، خرد کرد (فعل ماضی)

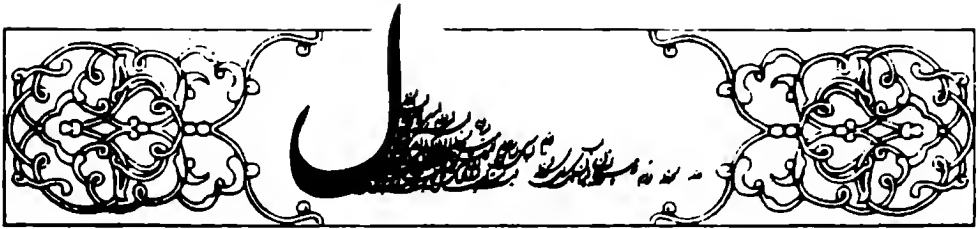
کم: چقدر؟ چند؟ (اسم)

کسل: کاهلی، تنبلی، سستی (اسم)

کم: چه بسا، چه بسیار، بسا (اسم)

گَهْل: عاقل مرد، میان سال (اسم)
 کَهْل: کامل (اسم)
 گَوَاکِب: ستارگان (اسم) مفرد: گَوَکَب.
 کَوخ: کلبه، کپر، آلونک (اسم)
 گَوَکَب: ستاره، اختر (اسم)
 الکَوکَبُ السَّیَّار: سیاره.
 گُون: هستی، وجود، بودن (اسم)
 گَوْنْتُ: اتو کردم (فعل ماضی)
 گَنی: تا اینکه، برای اینکه (حرف)
 کِیت: فلان کس، فلان چیز (اسم)
 کید: نیرنگ، حيله، مکر (اسم)
 کَیف: چگونه، چطور (اسم استفهام)
 کَیفِ انت: چطوری؟
 کَیفِ حَالُک: چطوری؟ حال شما چطور است.
 کَبْغَمَا: هرجور هست، یک طوری.
 کَیْل: پیمان، اندازه (اسم)
 کَیْلَا یَطْلُو: برای اینکه ادامه نیابد.
 کِیمِیاء: علم خاصیت اجسام، شیمی (اسم)

گَمَا: شما، تان (اسم)
 گَمَا فَعَلَ: همانطور که انجام داد.
 گَمَا کَانَ: همانطور که بود.
 گَمَال: حد کامل، چیز بی عیب (اسم)
 گَمِیَّة: مقدار، اندازه (اسم)
 گَن: باش (فعل امر)
 گَن لى: بدادم برس!
 گَنْتُ: بودم (فعل ماضی)
 گَنْتِ: بودی (فعل ماضی)
 گَنْتُ إِذَا رَأَيْتُ: هرگاه می دیدم.
 گَنْتُمْ: بودید (فعل ماضی)
 گَنْز: گنج، جمع آوری، پس انداز (اسم)
 گَنْزَة: بلوز (اسم)
 گَنْ: تان، شما (اسم)
 گَنْ: باشید (اسم)
 گَهْرَبَاء: برق، الکتریسته (اسم)
 گَهْرِیَّة: برقی (اسم)
 گَهْف: غار (اسم)

لَ: هراینه (حرف تأکید)

لِ: برای، نزد، برای اینکه (حرف جر)

لا: نه، خیر (حرف نفی)

لَايِم: سرزنش کننده، ملامتگر (اسم)
لَا اَمْنُكَ: به تو اطمینان ندارم.

لَا اَرَى: نمی بینم (فعل مضارع)

لَا اَسْتَطِيعُ: قادر نیستم (فعل مضارع)

لَا اَعُوذُ: باز نمی گردم (فعل مضارع)

لَا اَكْتُبُ: نمی نویسم (فعل مضارع)

لَا تَأْسَ عَلَيَّكَ: عیبی ندارد.

لَا بُدَّ: ناگزیر (باید)، چاره نیست، بناچار.

لَا بُدَّهَنْ... از...: گریز نیست.

لَا يَسْ: همراه شود، ضمیمه گردد (فعل ماضی)

لَا تَبْسُطُ: مگشا (فعل نفی)

لَا تُبْطِرُ: سرمست نمی کند (فعل نفی)

لَا تَبْلِيَانِ: کهنه نمی شوند (فعل مضارع)

لَا تَتْرُكُ: ترک مکن (فعل نفی)

لَا تَتَحَرَّكُ: حرکت نمی کند (فعل نفی)

لَا تَتَحَقَّقُ: صورت خارجی نمی یابد (فعل نفی)

لَا تَقُولُوا: دوست نداشته باشید (فعل نفی)

لَا تَجْزَع: ناامید مشو، بی تابی مکن (فعل نفی)

لَا تَجْزِي: کافی نیست (فعل نفی)

لَا تَجَسَّسُوا: جستجو نکنید (فعل نفی)

لَا تَجْعَلُ: قرار مده (فعل نفی)

لَا تَخْبِسُ: زندانی مکن (فعل نفی)

لَا تَخْمِلُ: بار مکن (فعل نفی)

لَا تُحْمِلُنَا: بار مکن ما را، تکلیف نکن ما را (فعل نفی)

لَا تَخَافِ: ترس (فعل نفی)

لَا تَخَفْ: مترس (فعل نفی)

لَا تَدْخُلُوا: داخل نشوید (فعل نفی)

لَا تَرْفَعُ: بالا مبر، بلند مکن (فعل نفی)

لَا تُرَى: نمی بینی (فعل نفی)

لَا تَزَالُ: همیشه، پیوسته.

لَا تَزُرْ: حمل نمی کند (فعل نفی)

لَا تَزْعُ: کشت مکن (فعل نفی)

لَا تُزْعِجْ: نمی لرزاند (فعل نفی)

لَا تَسْبُوا: بدگویی نکنید، دشنام ندهید (فعل نفی)

لَا تُسْرِفُوا: اسراف مکنید (فعل نفی)

لَا تُشْرَبْ: منوش، ننوش (فعل نفی)

لَا تَطْلُبْ: مجوی، طلب مکن (فعل نفی)

لَا تَعَاوَنُوا: یاری نکند (فعل نفی)

لَا تَعَجَلْ: شتاب مکن، شتاب (فعل نفی)

لَا تَقْصُوا: سرکشی نکند (فعل نفی)

لَا تَغْنِيهَا: برایش ... اهمیت ندارد (فعل نفی)

لَا تَفَرَّقُوا: پراکنده نشوید (فعل نفی)

لَا تَفْعَلْ: انجام نده (فعل نفی)

لَا تَقْرَأْ: نخوان (فعل نفی)

لَا تُكْثِرْ: زیاد مکن (فعل نفی)

لَا تَكْسُو: لباس نمی پوشانی (فعل نفی)

لَا تَكُونْ: نمی یابی (فعل نفی)

لَا تَمْسَحْ: لمس مکن (فعل نفی)

لَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ: با لقب های زشت یکدیگر را

مخوانید. (فعل نفی + حرف + اسم)

لَا تَوَاحِدُنَا: بر ما مگیر (فعل نفی)

لَا جُلْ: برای، بخاطر (حرف + اسم)

لَا جُلْ أَنْ: برای اینکه، بخاطر اینکه.

لَا جُلْ: به سبب، به خاطر او.

لَا سَبِيلَ: راهی نیست.

لَا أَسْمَعُ: برای اینکه بشنوم (فعل مضارع)

لا شئ: مهم نیست، صفر، بدون گل.

لا طاقَة: هیچ توانایی نیست.

لا فِطْرَ: ناطق، گویا (اسم)

لا قَبْرَ: شایسته ... بود، درخور ... بود (فعل ماضی)

لَا (لَا + أَنْ + لَا): تا اینکه نه.

لَا يَقُولُ: برای اینکه نگوید.

لَئِنْ: هر آینه اگر.

لا مِعْ: درخشان (اسم)

لَا بُيَا: اعتنا نمی کنیم (فعل نفی)

لَا نَتْ: نرم شد (فعل ماضی)

لَا نُضِيعُ: ضایع نمی کنیم (فعل نفی)

لَاَنْ: برای اینکه، زیرا (حرف)

لَا تَهْمُ: زیرا که ایشان (حرف + اسم)

لَا بَأْسَ: نمی آید، انجام نمی دهد (فعل نفی)

لَا يُبَالِي: توجه ندارد (فعل نفی)

لَا يَتَلَبَّسُ: کهنه نمی شود (فعل نفی)

لَا يَتَبَدَّلُ: تغییر نمی کند (فعل نفی)

لَا يُحَدُّ: محدود نمی شود (فعل نفی)

لَا يَحِيقُ: احاطه نمی کند (فعل نفی)

لَا يُخْزِي: خوار نسازد (فعل نفی)

لَا يُرَى: دیده نخواهد شد (فعل نفی مجهول)

لَا يُزِيدُ: نیفزاید (فعل نفی)

لَا يُسْأَلُ: پرسیده نمی شود (فعل نفی مجهول)

لَا يُسْأَلُونَ: نمی پرسند (فعل نفی)

لَا تَسْمَعُونَ: نمی شنوند (فعل نفی)

لَا يُطَاعُ: اطاعت نمی شود (فعل نفی مجهول)

لَا يُظْلَمَانِ: خاموش نمی شوند (فعل نفی)

لَا يُعْلَى عَلَيْهِ: بر آن چیزی برتری نمی یابد (فعل نفی مجهول)

لَا يَغْنِيهِ: به او مربوط نیست (فعل نفی)

لَا يَغْتَبْ: غیبت نکند (فعل نفی)

لَا يَغْنِي: بی نیاز نمی کند (فعل نفی)

لَا يَقْوَى: نیرو ندارد (فعل نفی)

لَا يَكْفِي: کافی نیست (فعل نفی)

لَا يُلْدَغُ: گزیده نمی شود (فعل نفی مجهول)

لَا يَنْقُذَانِ: تمام نمی شوند (فعل نفی)

لَا يُؤْتَرُ: ترجیح نمی دهد، برتری نمی دهد (فعل نفی)

لَا يَهْلِكُ: نابود نمی شود (فعل نفی)

لِيَأْسَ السَّمْطَرَى: بارانی (اسم)

لَيْسَتْ (ها...): طولی نکشید، درنگ نکرد

(فعل ماضی)

لَيْسَتْ: پوشید، دربر کرد (فعل ماضی)

لَبَن: شیر (نوشیدنی) (اسم)	لَبَن: زبان، اصطلاح (اسم) جمع: لُبَات.
لَبْوَة: ماده شیر (اسم)	لَبْوَة: کار بیهوده (اسم)
لَبَنِي الْإِنْسَان: برای نوع انسان.	لَبَنِي: زبان‌دان، لغت‌شناس (اسم)
لَبَّيْدِي: تا آشکار کند (فعل مضارع)	لَبَّيْدِي: هر آینه گمراه است (حرف+اسم)
لَبَّسَان: برای اینکه پیرسی (فعل مضارع)	لَبَّيْف: پیچیده (اسم)
لَبَّعَارْفُوا: برای اینکه یکدیگر را بشناسید (فعل مضارع)	لَبَّعَاءُ اللَّهِ: نظر و توجه خاص پروردگار.
لَبَّعَاز: برای اینکه تعبیر کنی (فعل مضارع)	لَبَّعَاز: مسلماً که.
لَبَّجَام: لگام، افسار (اسم)	لَبَّعَرَّتِ الْعُيُونُ: هر آینه چشمها روشن شد (از خوشی)
لَبَّخَد: گور، قبر (اسم) جمع: لُبُود.	لَبَّعَرِب: هر آینه نزدیک است.
لَبَّخْطَة: یک لحظه، یک آن، یک نگاه تند و اجمالی (اسم)	لَبَّخَلَق: لک لک (اسم)
لَبَّخُم: گوشت (اسم) جمع: لُبُوم.	لَبَّخِي: برخورد کرد (فعل ماضی)
لَبَّخِيَة: ریش، محاسن (اسم)	لَبَّكَ: برای تو (حرف+اسم)
لَبَّذَن: نزد (اسم)	لَبَّكَان: هر آینه بود (حرف+فعل ماضی)
لَبَّذِي: نزد (اسم)	لَبَّكَل: برای همه (حرف+اسم)
لَبَّذِي الشُّرُوق: هنگام طلوع کردن.	لَبَّكِي: تا اینکه (حرف)
لَبَّذَة: خوشیها، لذت‌ها (اسم) مفرد: لَبَّذَة.	لَبَّخَرَّاثَة: برای شخم زدن (حرف+اسم)
لَبَّسَان: زبان (اسم) جمع: آلْسَة.	لَبَّعَالَمِينَ: برای جهانیان (حرف+اسم)
لَبَّسَانُ الْحَال: زبان حال.	لَبَّعَدَم: برای نیستی (حرف+اسم)
لَبَّسْتُ: نیستم (فعل ماضی)	لَبَّعَجِد: برای سرافرازی (حرف+اسم)
لَبَّسْتُمْ: نیستید (فعل ماضی)	لَبَّ: چرا؟ برای چه؟ (حرف+اسم)
لَبَّسَوْف: هر آینه، به زودی.	لَبَّعَا: به آنچه (حرف+اسم)
لَبَّصُوص: دزدان (اسم) مفرد: لَبَّص.	لَبَّعَاذَة: نگرفتم، نگیرم (فعل جحد)
لَبَّطَانَف: تازگیها (اسم) مفرد: لَبَّطِيفَة.	لَبَّعَاذَا: برای چه (حرف+اسم)
لَبَّطَف: نرمی، مهربانی (اسم)	لَبَّعَاذَة: ندیدم (فعل جحد)
لَبَّطِيف: مهربان، نرم (اسم)	لَبَّعَاذَة: فایده نبردم (فعل جحد)
لَبَّعَب: بازی کرد، شادی کرد (فعل ماضی)	لَبَّعَاكَان: هرگز نبود.
لَبَّعَبَة: عروسک، اسباب بازی (اسم)	لَبَّعَبَسْتُ: مگشادی (فعل جحد)
لَبَّعَل: (برای امید ممکن) شاید که (حرف)	لَبَّعَبَاوَزَة: نمی‌گذرد (فعل جحد)
لَبَّعَلِي: شاید من.	لَبَّعَلْدَرْس: ازین نرفته است (فعل جحد)
	لَبَّعَلْتَرَة: ندیدی (فعل جحد)

لَمْ تَسْتَطِيعْ: نتوانی (فعل جحد)
لَمْ تَفْهَمْ: نفهمیدی (فعل جحد)

لَمْ تَقْرَأْ: نخوانده‌اند، نخوانده باشند (فعل جحد)

(فعل مضارع)

لَهُ: برای او.

لَمْ تَكُنْ: نباشی (فعل جحد)

لَهَا: برای او.

لَمَّا: چگونگی، هنگامی که، هنوز نه (حرف)

لَوْ: اگر چه، کاش (حرف شرط)

لَمَّا يَفْعَلْ: انجام نداده است (فعل جحد)

لِوَاءٍ: پرچم، بیرق (اسم) جمع: أَلْوِيَّة.

لَمَزَ: عیبجویی کرد (فعل ماضی)

لَوْحٌ، لَوْحَةٌ: تابلو، تخته سیاه (اسم)

لَمَسَ: لمس کرد (فعل ماضی)

لَوْلَا: اگر نبود، اگر نه (حرف + حرف)

لَمْ يَأْتِ: نیامده است (فعل جحد)

لَوْمٌ: پستی، فرومایگی (اسم)

لَمْ يَتَحَاقَلْ: کینه به دل راه نداد (فعل جحد)

لَوْفَةٌ: ملامت، سرزنش (اسم)

لَمْ يُحَرِّزْ: احراز نکرد، احراز نکرده است (فعل جحد)

لَوْنٌ: رنگ (اسم) جمع: أَلْوَان.

لَوْنٌ: رنگ آمیزی کرد (فعل ماضی)

(جحد)

لَمْ يَخَفْ: نترسید (فعل جحد)

لِي: برای من (حرف + اسم)

لَمْ يَذْكُرُوا: درک نکردند (فعل جحد)

لِيَبْلُوكُمْ: برای اینکه شما را بیازماید.

لَمْ يَذْعُ: نگذاشت (فعل جحد)

لَيْتَ: (برای آرزوی محال) کاشکی که.

لَمْ يُضِغْ: گوش نداد (فعل جحد)

لِيَتَرَوُذَ: برای اینکه توشه بگیرد (فعل مضارع)

لَمْ يُفْعَلْ: غافل نشد (فعل جحد)

لَيْتَمَ: تا تمام کند (فعل مضارع)

لَمْ يُفْعَلْ: انجام نداد (فعل جحد)

لِيَخْلُقَ: برای اینکه بتراشد (فعل مضارع)

لَمْ يَهْجِدْ: نادانسته، غیر عمد (فعل جحد)

لِيَخْبِي: زنده باد! (حرف + فعل مضارع)

لَمْ يَكْ: نبوده است (فعل جحد)

لِيُدَبِّرَ: برای اینکه اداره کند (فعل مضارع)

لَمْ يَكُنْ: نبوده است (فعل جحد)

لِيُرْشِدُوا: تا ارشاد کنند (فعل مضارع)

لَمْ يَكُنْ يَفْعَلْ: انجام نمی‌داد (فعل جحد)

لَيْسَ: نیست (فعل ماضی)

لَمْ يَلْبِسُوا: مخلوط نمی‌کنند (فعل جحد)

لَيْسَ إِلَّا فُرْيَدِي: دست من نیست.

لَمْ يَمُتْ: نمرده است (فعل جحد)

لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ: هرآینه آنها را جانشین قرار می‌دهد

لَنْ: هرگز نه (حرف)

(حرف + فعل مضارع + نون تأکید + اسم)

لَنَّا: برای ما (حرف + اسم)

لِيَصِلَ: تا برسد (فعل مضارع)

لَسَجَزَيْتَنَّهُمْ: پاداش می‌دهیم ایشان را

لِيَضْمَتْ: باید ساکت کند (فعل امر)

(فعل مضارع)

لِيُظْفَى: عصیان می‌ورزد، طغیان می‌کند (فعل مضارع)

لِيُبَيِّتْ: باید جستجو کنیم (فعل امر)

(مضارع)

لَتُحْيِيَنَّ: زنده می‌کنیم، در حال نیکو و نعمت

لِيُظَمِّنَ بِالْكَ: خیالت راحت باشد، خاطرت

فراوان قرار می‌دهیم (فعل مضارع)

جمع باشد.

لَيْغِذِرْكَ : برای اینکه ترا معذور دارند (فعل

(مضارع)

لَيَقُلْ : بگوید، باید بگوید (فعل امر)

لَيَقُولَنَّ : هر آینه می‌گویند (فعل مضارع)

لَيَكُنْ : بوده باشند.

لَيَكُونَ : تا باشد (فعل مضارع)

لَيَالِي : شب‌ها (اسم) مفرد: لَيْل.

لَيْل : شب (اسم) جمع: لَيَالِي.

لَيْلَةٌ : یک شب (اسم)

الْـلَيْلَةُ : امشب (اسم)

لَيْمُون : لیمو (اسم)

لَيِّن : نرمی، ملاطفت، مهربانی (اسم)

لَيِّن : نرم، ملایم (اسم)

لَيُنْذِرَ : تا آگاه کند و بترساند (حرف + فعل

(مضارع)

لَيَنْصُرَنَّ : هر آینه یاری می‌دهد (فعل مضارع)

مَا ذَنْ: مناره ها (اسم) مفرد: مَا ذَنْ.

مَا رِب: آرزوها، خواستها (اسم) مفرد: مَا رِب.

ما: آنچه (اسم)

ما: نه، نیست (حرف نفی)

ما: چه؟ چیزی؟ چیست؟ (اسم)

ماء: آب (اسم) مفرد: میاه.

مَائِجَة: موج زننده (اسم)

مَائِدَة: سفره، غذا (اسم)

ما أَجْمَل: چه زیباست (فعل تعجب)

ما أَجْهَل: چه قدر نادان است (فعل تعجب)

ما أَخْلَى: چه شیرین است (فعل تعجب)

ما أَدْرِيكَ: چه چیز تو را دانا کرد (اسم + فعل

ماضی + اسم)

ما أَسْرِع: چه سریع است (فعل تعجب)

ما أَسْعَد: چه خوشبخت است (فعل تعجب)

ما أَسْمَك: نامت چیست؟

ما أَسْمُهُ: نامش چیست؟

ما أَشَدَّ: چه قدر سخت است (فعل تعجب)

ما أَضْعَب: چه قدر مشکل است (فعل تعجب)

ما أَنْظَف: چه تمیز است (فعل تعجب)

ما أَظْلَب: چه پاکیزه است (فعل تعجب)

ما أَعْظَم: چه قدر بزرگ است (فعل تعجب)

ما أَفْضَل: چه با فضیلت است (فعل تعجب)

ما أَفْتَح: چه زشت است (فعل تعجب)

ما أَقَل: چه کم است (فعل تعجب)

ما أَكْثَر: چه زیاد است (فعل تعجب)

ما أَكْرَم: چه گرامی است (فعل تعجب)

ما الشَّيْءُ: آن چیست؟

ما أَلْطَف: چه قدر لطیف است (فعل تعجب)

ما إِنْتَهَى: به نهایت نرسیده بود (حرف + فعل

ماضی)

ما أَنْجَاهُ: آن، چه نجات بخش است (فعل تعجب

+ اسم)

ما إِنْ فَازَ: کامیاب نمی شود، پیروز نمی شود.

ما بِالْأَخْيَارِ: چرا خوبان؟ گناه خوبان

چیست؟

مَا تَبَرَّحَ: هنوز، تا کنون (فعل ناقصه)

ما يَك: نیست در تو.

مَا تَ: مُرد، در گذشت (فعل ماضی)

مَا تَتَ: مُرد، در گذشت (فعل ماضی)

مِئَة: صد (اسم)

مِائَاتُ آلَاف: صدها هزار.

مِثْنِین: دوپست (اسم)

مَأْخُودٌ: مأخوذة: گرفته شده (اسم)

مَأْخُودٌ حَيَاءً: چیزی که با رودربایستی انداختن شخصی گرفته شده باشد.

مَادَارٌ: آنچه گردید، واقع شد (اسم + فعل ماضی)

مَادَامٌ: تا وقتی که، پیوسته (فعل از افعال ناقصه)

مَادُمْتُ: تا وقتی که تو (فعل از افعال ناقصه)

مَادُمْتُ: تا وقتی که من (فعل از افعال ناقصه)

مَادَّةٌ: جوهر، ذات، عنصر (اسم) جمع: مَوَادٌ.

ماذا: چه چیز؟ چه؟ (اسم)

ماذا تَغْنِي: منظورت چیست؟

ماذا كَ: آن چیست (اسم + اسم)

ما رَأَيْتُكَ: عقیده تو چیست؟

ما رَسَ: پرداخت، انجام داد (فعل ماضی)

ما رَآهُ: رهگذر، مرور کننده (اسم)

ما زالَ: همیشه، همواره (فعل از افعال ناقصه)

ماضِي: گذشته (اسم)

ما عَاشَ: زندگی نکرد (فعل ماضی)

ما عَزَمَ عَلَيْهِ: آنچه را قصد دارد.

ما فَعَلَ: انجام نداد، نکرد (فعل ماضی)

ما فِي الْعَالَمِ: آنچه در عالم است.

ما قَدْ هَانِي: آنچه مرا ترسانیده است.

ما قُلِي: غضب نکرد، خشم نگرفت (فعل ماضی)

ما قَاوَمَ: پایداری نکرد، ایستادگی نکرد (فعل ماضی)

ماضِي

ما قِيلَ: آنچه گفته شده است (فعل ماضی مجهول)

ما كُولٌ: خورده شده (اسم)

ما كَرِهَ: مکر کننده، نیرنگ باز (اسم)

ما كَانَ أَعْدَلُ: چه عادل بود (فعل تعجب)

مال: دارایی، ثروت، کالا، پول (اسم) جمع:

أَمْوَالٌ.

مَالَ إِلَيَّ: تمایل داشت، گرائید (فعل ماضی)

مَالَا تَرَاهُ عَيْنَ: آنچه چشم نمی بیند.

مَالَيْتُ: طولی نکشید، دیری نپایید.

مالِحٌ، مَالِحَةٌ: شور، با نمک (اسم)

ما لَا يُبْصِرُ: آنچه را نمی بیند (اسم + فعل نفی)

مالِكٌ: صاحب (اسم)

مَالُومٌ: دردمند (اسم)

مالِيسَ: آنچه نیست، آنچه ندارد

ما مُنِعَ: آنچه از آن منع شده است (اسم + فعل ماضی)

ماضِي مجهول

ما نَقَلَ: آنچه ترجمه کرد، آنچه جابجا کرد (اسم)

+ فعل ماضی

مَانُوسٌ: رام شده، اهلی (اسم)

ما هِرَ: چیره دست (اسم)

ما هِيَ: چیست (اسم + اسم)

مَأْوًى: جایگاه، پناهگاه (اسم)

ما وَدَّعَكَ: تراوا نگذاشت، تورا رها نکرد (حرف نفی + فعل ماضی + اسم)

مَأْثُرُهُ: زندگی نکرد (فعل ماضی)

مَأْثُرُهُ: آنچه اراده می کند (اسم + فعل مضارع)

ما تَزَالُ: هنوز هم، پیوسته (فعل از افعال ناقصه)

مَبَادِي: اصول (اسم) مفرد: مَبْدَأٌ.

مُبَارَكَةٌ: فرخنده، خجسته، میمون (اسم)

مُبَارِزٌ: جنگجو، سلحشور (اسم)

مَبَاحِثٌ: تحقیقات، پژوهش ها (اسم) مفرد:

مَبْحَثٌ.

مُبَاشِرٌ: مستقیم، بیواسطه (اسم)

مُبْتَدَأٌ: اول، مسندالیه (اسم)

مُبْتَدِئٌ: شروع کننده، نوآموز، تازه کار (اسم)

مَبْحَثٌ: تحقیق، پژوهش، موضوع (اسم) جمع:

مَبَاحِثٌ.

مَبْدَأٌ: سرآغاز، اصل، قانون (اسم) جمع: مَبَادِي.

مِبراة: قلمتراش، مدادتراش (اسم)

مِبرد: سوهان (اسم)

مُبَشِّر: مرزده دهنده (اسم)

مُبَكِّر، مُبَكِّرَة: عنفوان جوانی، زود، سریع، اول وقت، صبح زود (اسم)

مُبیدات: از بین برنده‌ها، نابود کننده‌ها (اسم)

مُبیداتُ الْحَشَرَات: حشره کش ها.

مَبِيع: فروخته شده، کالای فروشی (اسم)

مُبِين: آشکار (اسم)

مُتَأَسِّف: پشیمان، توبه کار (اسم)

مُتَاجِر: تجارتخانه ها (اسم) مفرد: مُتَجَر.

مُتَأَخِّر: دیرآینده، دیررس (اسم)

مُتَعَايِش: رنجها، ناراحتی ها (اسم)

مُتَبَجِّر: ماهر، کارکشته، وارد (اسم)

مُتَبَايِن: مختلف، ناسازگار (اسم)

مُتَجَانِس: هم جنس، مشابه، هم اصل (اسم)

مُتَجَاوِزِین: تجاوزکاران، زیاده روان، افراط کاران (اسم)

مُتَخَف: موزه (اسم)

مُتَّحِد: پیوسته، متفق، باهم (اسم)

مُتَدَفِّق: جهنده (اسم)

مُتَسَائِل خواهنده: پرسنده (اسم)

مُتَسِع: فضا دار، بزرگ (اسم)

مُتَسَاوِیَة: هم اندازه، مانند، یکسان (اسم)

مُتَصَاعِد: بالا رونده (اسم)

مُتَّصِل: چسبیده، پی در پی، پشت سر هم (اسم)

مُتَّصِفَة: پیروان آیین تصوف، پشیمینه پوشان (اسم)

مُتَضَاد: مخالف (اسم)

مُتَطَوِّرَة: پیشرفته، تکامل یافته (اسم)

مُتَعَبِد: خداپرست، نیایش کننده (اسم)

مُتَعَدِّی: تجاوزگر، از حد گذرنده (اسم)

مُتَعَلِّم: دانش آموز (اسم)

مُتَفَرِّجِین: تماشاگران (اسم)

مُتَفَرِّق: پراکنده (اسم)

مُتَّفِق: یکپارچه، باهم، متحد (اسم)

مُتَّقَوْنَ، مُتَّقِین: پرهیزکاران، پروا پشگان (اسم)

مُتَّكَايِل: تنبل، تن پرور، سُست (اسم)

مُتَّكَبِّر: خود خواه، مغرور، خود بزرگ بین (اسم)

مُتَّكَرَّرَة: تکرار شده، عادی، همیشگی (اسم)

مُتَّكِي: تکیه کننده (اسم)

مُتَّكَلِّم: گوینده، سخن گوینده (اسم)

مُتَّلاطِم: پر آشوب، برهم خورنده (اسم)

مُتَّلائِي: درخشان (اسم)

مُتَّلوِّن: دورو، منافق (اسم)

مُتَّمَوِّجَة: موج دار، موج (اسم)

مُتَّمَيِّر: مشخص (اسم)

مُتَّن: متن، پشت، ثابت (اسم)

مُتَّنَوِّع: گوناگون، مختلف (اسم)

مُتَّهَم: متهم، تهمت زده شده (اسم)

مُتَّوَازِي: متعادل، موازی (اسم)

مُتَّوَاضِع: فروتن، افتاده (اسم)

مُتَّوَاسِط: در میان، میانه، (اسم)

مُتَّوَاصِل: پی در پی، پشت سر هم، چسبیده. (اسم)

مُتَّوَكِّلُون: اعتماد و تکیه کنندگان (اسم)

مُتَّوَسِّلِین: درخواست کنندگان، التماس کنندگان (اسم)

مُتَّوَقِّد: افروخته، درخشان، زیرک (اسم)

مُتَّى: کی؟ چه وقت؟ (اسم)

مُتَّین: نیرومند، استوار (اسم)

مُثَال: نمونه، خیال (اسم)

مِثَالِيَّة: خیالی، تخیلی، نمونه ای (اسم)

مِثْقَال: همسنگ، هموزن، وزنه (اسم)

مِثْقَال ذَرَّة: بسیار اندک.

مِثْل: نظیر، مانند (اسم)

مِثْلًا: همان طور که (اسم)

مُثْمِر: برومند، باردار، بارآور (اسم)

مُثَنَّى: دو برابر، دولا (اسم)

مُثَوِّبَة: پاداش، مزد (اسم)

مُثَوِّی: جایگاه، اقامتگاه (اسم)

مُجَاب: جواب داده شده (اسم)

مَجَارِی: خط سیرها، راهها (اسم) مفرد: مجری.

مُجَاز: دارای جواز، با اجازه، مجاز (اسم)

مَجَال: حوزه، فرصت، برد (اسم)

مَجَالِس: مجلس ها، انجمن ها (اسم)

مُجَاهِدَة: کوشش کردن (اسم)

مُجَاهِد، مُجَاهِدَة: کوشا، رزمنده، جهاد کننده

(اسم)

مُجَاهِدِین، مُجَاهِدُون: جهاد کنندگان،

رزمندگان (اسم)

مُجَاوِر: همسایه (اسم)

مُجْتَمَع: اجتماع، جامعه، انجمن (اسم)

مُجْتَهِد: کوشا، ساعی، کوشنده (اسم)

مَقْجِد: بزرگی، سرفرازی، عظمت (اسم)

مُجِدَّة: کوشش کننده (اسم)

مَعْجَرَة: کهکشان (اسم)

مُعْجَرَّد: برهنه، آزموده، کارکشته (اسم)

مُجْرِم: گناهکار (اسم)

مَعْجَرِی: راه، خط سیر، جهت (اسم)

مَعْجُور: کشیده شده (اسم)

مُحَقِّق: خشک، خشک شده (اسم)

مَجَالَات: جراید، مجله ها (اسم) مفرد: مجله.

مَجْلِس: محل نشستن، جا، انجمن (اسم)

مَجْلِسُ الْأُمَّهَاتِ وَالْمُعَلِّمَاتِ: انجمن اولیاء و

مربیان.

مَجْتَمَع: سازمان، اجتماع (اسم)

مَجْمُوع، مَجْمُوعَة: جمع شده، گردآورده،

کلکسیون (اسم)

مَجْنُون: دیوانه (اسم)

مَجْهُول: گمشده (اسم)

مَجْهَد: خسته و کوفته، رنجور (اسم)

مَجْزُوءَة: زرتشتی (اسم)

مَجْزُوءَة: دین زرتشتی، مربوط به دین زرتشت

(اسم)

مُعْجِب: جواب دهنده (اسم)

مُعْجِد: بزرگ، باعظمت (اسم)

مُحَادَثَات: گفتگوها (اسم)

مَحَار: صدف ها (اسم)

مَحَارَة: صدف (اسم)

مُحَارِب: جنگجو، رزمجو، سلحشور (اسم)

مُحَارَبَة: جنگ کردن، رزم کردن (اسم)

مَحَارِيب: محراب ها، جایگاههای پیشنماز در

مسجد (اسم)

مُحَاسَبَة: حسابداری (اسم)

مَحَاصِل: محصولات، نتایج (اسم)

مفرد: محصول.

مَحَاضِر: مجالس، سرچشمه ها (اسم)

مفرد: محضر.

مُحَال: ناممکن (اسم)

مُحَاكَاة: تقلید، انجام کاری همانند دیگران

(اسم)

مَحَاها: آن را محو کرده است (فعل ماضی)

مُحِب: دوستدار، عاشق (اسم)

مَجَلَّة: اردوگاه، محل فرود (اسم)	مَجَبَّة: دوستی، محبت (اسم)
مَجْمُود: ستوده (اسم)	مَجَبَّرَة: دوات (اسم)
مُخَابَرَة: ارتباط، گفتگو (اسم)	مَجْبُوب: دوست داشتنی (اسم)
مُخَاطَبَة: همکلامی، هم سخنی (اسم)	مُخْتِاج: نیازمند (اسم)
مُخْتَلِف: ناجور، گوناگون (اسم)	مُخْتَسِب: حسابرس، مُفتش (اسم)
مُخَالَف: ناسازگار (اسم)	مُخْتَرَم: با شرافت، در خور احترام، آبرمند (اسم)
مُخَالَفَة: ناسازگاری (اسم)	مُحَجَّبَة: با حجاب، حجاب دار (اسم)
مَجَبَّا: پناهگاه (اسم)	مُحَدَّد: معین، مشخص (اسم)
مُخْبِر: خبردهنده (اسم)	مُخَدَّد: دارای حد و اندازه، محصور (اسم)
مُخْتَار: برگزیده، کدخدا (اسم)	مِخْرَاب: قبله گاه، جای پیشنهاد در مسجد (اسم)
مُخْتَارَات: برگزیده ها، کدخداها (اسم)	مُخَرَّك: علت حرکت، انگیزه (اسم)
مُخْتَال: متکبر، خودپسند، خود خواه (اسم)	مُخَرَّكَاتُ الْقَطَارَة: موتورهای هواپیما.
مُخْتَبِر: آزمایشگاه (اسم)	مَخْرُوق: سوخته شده (اسم)
مُخْتَرَع: مکتشف، اختراع کننده (اسم)	مَخْرُوم: بی نصیب، ناکام (اسم)
مُخْتَلِف: ناجور، گوناگون (اسم)	مُخَرَّم: ممنوع، نهی شده (اسم)
مُخَدَّرَات: مواد مخدر (اسم)	مَخْرُون: غمین، دلتنگ، افسرده (اسم)
مَخْرَج: خلاصی، جای بیرون رفتن، روزنه، سوراخ (اسم)	مَخْسُور: حسرت خورده (اسم)
مُخْرِج: کارگردان (اسم)	مُخْسِن: نیکوکار (اسم)
مَخْزَن: گنجینه، انبار (اسم)	مِخْصَد: داس (اسم)
مَخْزَنُ الْبِیَاب: گنجینه لباس، کمد (اسم)	مَخْضَر: صورت جلسه، گزارش، پرونده (اسم)
مَخْطُوط: خطی (اسم)	مَحْظ: جایگاه، منزلگاه (اسم)
مَخْطُوطَات: نسخه های خطی (اسم)	مَحْظَة: ایستگاه، فرودگاه، منزل (اسم)
مُخْلِص، مُخْلِصَة: وفادار، صمیمی (اسم)	مَحْظَاتٌ مُضِیَّه: کانونهای نورانی.
مَخْلُصُون: خالص شدگان، پاکان (اسم)	مَحْفَظَة: کیف، چمدان (اسم)
مَخْلُوق: آفریده شده (اسم)	مَحْفُوظ: نگهداری شده (اسم)
مَخُوف: ترسناک (اسم)	مَحْق: از میان بردن، محو کردن (اسم)
مَدَاخِل: محل های ورود (اسم) مفرد: مَدْخَل.	مُحْكَم: درست، دقیق، مناسب (اسم)
مِدَاد: جوهر، مرکب (اسم) جمع: أَمْدَة.	مَحْكَمَة: دادگاه (اسم)
مَدَار: قطب، محور، مسیر (اسم)	مَحْكُومین: محکومان، بازداشت شدگان (اسم)
مَدَارِس: مدرسه ها (اسم) مفرد: مَدْرَسَة.	مَحَل: مرکز، جایگاه (اسم)
	مَحَلَّاتُ الْبَیْع: مراکز فروش، فروشگاهها (اسم)

مَدَامِيع: غده‌های اشک، چشمان اشک آلود
(اسم)

مَدَاوَمَة: پشتکار (اسم)

مَدَبَر: باتدبیر، با سیاست (اسم)

مَدَخَل: محل ورود (اسم) جمع: مَدَاخِل.

مَدَد: یاری، کمک (اسم)

مَدَد: بلند کرد، بازکرد، کشید (فعل ماضی)

مَدَد: گسترده شد (فعل ماضی مجهول)

مُدَّة: زمان، گاه (اسم)

مُدَرَّب: تعلیم دیده، کاردان، مجرب (اسم)

مَدْرَسَة: مدرسه، دبستان (اسم)

مَدْرَسِي، مَدْرَسِيَّة: مدرسه‌ای، مربوط به مدرسه
(اسم)

مُدَرِّس: آموزگار، معلم (اسم)

مَدْعُو: دعوت شده، خواننده (اسم)

مَدْعَى الْبُيُوتَة: ادعا کننده پیامبری.

مِدْقَا: اجاق (اسم)

مَدْقَن: محل دفن، قبرستان (اسم)

مَدْفُونَة: خفته در گور، پوشیده (اسم)

مُدْمَرَة: خراب، ویران (اسم)

مُدْوَر: گرد، دایره (اسم)

مُدْن: شهرها (اسم) مفرد: مَدِينَة.

مَدِي: در طول، فرصت، فاصله (اسم)

مَدِينَة: شهر (اسم) جمع: مَدَائِن.

مُدِير، مَدِيرَة: اداره کننده، گرداننده (اسم)

مَدِين: مدیون، بدهکار (اسم)

مُد: از وقتی (حرف)

مَدَائِعُ الْجَمَاعِيَّة: قتل عامها، کشتارهای دسته
جمعی.

مُدْگَر: نر، مرد (اسم)

مَدْگُور: یاد شده، پیشگفته (اسم)

مَدْمُوم: نکوهیده، ناپسند (اسم)

مُدْنِب: گناهکار (اسم)

مَدْهَب: دین، کیش، آیین (اسم) جمع:
مَذَاهِب.

مَدْهَب: زربفت، زرنگار (اسم)

مِدْبَاع: رادیو (اسم)

مَرْء: شخص، مرد (اسم)

مَرْأَة: زن (اسم)

مِرْأَة: آینه (اسم)

مِرْأَتِي: دو زن (اسم)

مَرَاتِب: مقام ها، مرتبه ها (اسم)

مَرَا حِم: رحمت ها، دلسوزیها (اسم)

مُرَاد: قصد، خواست (اسم)

مِرَاز: دفعات، بارها (اسم) مفرد: مَرَّة.

مُرَاعَاة: التفات، اعتناء، پشتیبانی (اسم)

مُرَاعِي: محافظ، رعایت کننده (اسم)

مُرَاقَبَة: بازرسی کردن، نظارت (اسم)

مَرَا قِد: قبرها، آرامگاه ها (اسم) مفرد: مَرْقِد.

مُرْبَع: چهارگوش (اسم)

مُرَبِّي: پرورش دهنده (اسم)

مُرَبِّي: پرورش یابنده، پرورده (اسم)

مُرْتَا حِيْن: دواآسوده خیال (اسم)

مُرْتَبَة: مقام، منزلت (اسم)

مُرْتَبِط: عهده دار، ملزم (اسم)

مُرْتَد: کناره گیر، عقب نشین، برگشته از دین

(اسم)

مُرْتَضِي: خشنود، راضی شده (اسم)

مُرْتَبَع: چراگاه (اسم) جمع: مَرَاتِب.

مُرْتَعَة: چراگاهش (اسم)

مُرْتَفِع، مُرْتَفَعَة: بالا، بلند، فراز، بلندی، والامقام

(اسم)

مُرْتَكِزَة: مرکزیت یافته (اسم)

مَرْجَع: جای بازگشت، چاره، پناه، وسیله (اسم)

مَرِح: شادان، سرخوش، متکبرانه (اسم)

مَرْحَلَة: یک منزل راه، مسافتی که مسافر در یک روز پیماید.

مَرْحَمَة: رحمت، دلسوزی، شفقت (اسم)

مَرْدُود: رد شده (اسم)

مَرَّ: گذر کرد، گذشت (فعل ماضی)

مَرَّ: گذشتن، عبور، گذر (اسم)

مَرَّ: تلخ (اسم)

مَرَّبَ... بر... گذشت، گذرش به... افتاد (فعل ماضی)

مَرَّة: بار، دفعه، نوبت (اسم)

مَرَّت: گذر کرد (فعل ماضی)

مَرَّتَین: دوبار (اسم)

مَرَّوا: گذشتند (فعل ماضی)

مَرزُوق: روزی داده شده (اسم)

مِرْسَاة: لنگر کشتی (اسم)

مُرْسَلُون، مُرْسَلِین: فرستاده شدگان، پیامبران (اسم)

مُرْشِد: راهنما، راهنمایی کننده (اسم)

مُرْصَع: جواهر نشان (اسم)

مَرَض: درد، بیماری (اسم)

مَرْضَاة: خشنودی، رضایت (اسم)

مَرْغَلَبَات: نوشابه ها، آبمیوه ها (اسم)

مَرْعَی: چراگاه (اسم)

مَرْفُوع: بلند، برافراشته (اسم)

مِرْقَب: دوربین نجومی، تلسکوپ (اسم)

مَرَق: خورشت، آبگوشت، سوپ (اسم)

مَرْقَد: آرامگاه، قبر (اسم)

مَرْهُون، مَرْهُونَة: در گرو، وابسته (اسم)

مُرُوءَة: مروت، جوانمردی (اسم)

مِرْوَخَة: باد بزن (اسم)

مِرْوَخَة کَهْرَبَیَة: پنکه (اسم)

مُرُور: عبور، گذر (اسم)

مَرِیرَة: تلخ (اسم)

مَرِیض، مَرِیضَة: بیمار، رنجور (اسم)

مَرَار: زیارتگاه، مقبره (اسم)

مَرَايا: فزونی ها، برتری ها (اسم)

مَرْح: شوخی، لطیفه، سخن غیر جدی (اسم)

مُرْدَحَمَة: پرجمعیت، شلوغ (اسم)

مَرْزَعَة: کشتزار (اسم) جمع: مزارع.

مَرْهَرِیَة: گلدان (اسم)

مُرُور: متقلب (اسم)

مَرِید: بیش، زیاده (اسم)

مَرِیَة: برتری (اسم) جمع: مزايا.

مَسْأَلَة: حاجت، درخواست، مطلب، موضوع (اسم) جمع: مَسَائِل.

مَسَاء: عصر، بعد از ظهر، غروب (اسم)

مَسْجِد: مسجدها (اسم) مفرد: مَسْجِد.

مَسَار: راه (اسم)

مُسَاعَدَة: یاری، کمک (اسم)

مُسَافَرَة: سفر (اسم)

مَسَاكِن: خانه ها (اسم) مفرد: مَسْكَن.

مَسَاكِین: بیچارگان، درماندگان (اسم) مفرد: مِسْكِین.

مَسَالِک: راهها، روشها، رسوم (اسم) مفرد: مَسْلَک.

مُسَالَمَة: خوشرفتاری، آشتی (اسم)

مَسَامِیر: میخ ها (اسم) مفرد: مِسْمَار.

مَسْبِیح: استخر (اسم)

مُسْتَأْجَر: اجاره دار (اسم)

مُنتَرِب: پوشیده، پنهان (اسم)

مُنتَنَبی: خارج شده از حکم کلی (اسم)

مُنتَحَق: سزاوار، لایق (اسم)

مُنتَحیل: محال، غیر ممکن (اسم)

مُنتَرَجَلَة: مردنما (اسم)

مُنتَشَار: رایزن (اسم)

مُنتَشَفی: بیمارستان (اسم)

مُنتَضَعَف: ضعیف نگهداشته شده (اسم)

مُنتَعِد: آماده (اسم)

مُنتَفعی: پوزش خواه، کناره گیرنده (اسم)

مُنتَغیرین: آباد کنندگان، استعمارگران (اسم)

مُنتَقَبِل: آینده (اسم)

مُنتَقیم: راست (اسم)

مُنتَكَبَر: خود بزرگ بین (اسم)

مُنتَمِر: دائم، همیشگی (اسم)

مُنتَوَصَف: درمانگاه (اسم)

مُنتَوی: راست، هموار (اسم)

مُنتَجُون: زندانی (اسم)

مُنتَحَر: تسخیر شده (اسم)

مُنتَدَس: سلاح کمری، شش ضلعی (اسم)

مُنتَرَح: تماشاخانه، تأثر (اسم)

مُنتَرَجِيَة: نمایش، نمایشنامه (اسم)

مُنتَرَف: اسراف کننده (اسم)

مُنتَرُور: خوشحال، شادمان (اسم)

مُنتَطَرَة: خط کش (اسم)

مُنتَقَط: زمان (یا مکان) نزول، محل افتادن

(اسم)

مُنتَك: مُشک، ماده ای خوشبو (اسم)

مُنتَكین: بیچاره، وامانده (اسم) جمع: مُنتَاکین.

مُنتَلیم: مسلمان (اسم)

مُنتَلِمُون، مُنتَلیمین: مسلمانان (اسم)

مُتَلَيَة: تسلی دهنده، خشنود کننده (اسم)

مُتَمَار: میخ (اسم) جمع: مُتَمَیر.

مُتَوَاک: متواک (اسم) جمع: مُتَوَاکِک.

مُتَوُول: قابل جواب، عهده دار (اسم)

مُتَسیرَة: راهپیمایی (اسم)

مُتَشَارِق: سمت و جهت طلوع آفتاب (اسم) مفرد:

مُتَشَرَق.

مُتَشَارَكَة: همکاری (اسم)

مُتَشَاعِر: حواس، شعور (اسم)

مُتَشَاعِرَة: با یکدیگر شعر گفتن (اسم)

مُتَشَاغِل: کارها، گرفتاریها، سرگرمی ها (اسم)

مُتَشَاكِل: مُشکل ها، مسئله ها (اسم)

مُتَشَاهِر: مشهورها، بلند آوازه ها (اسم) مفرد:

مشهور.

مُتَشَاور: رایزن (اسم)

مُتَشَاوَرَة: مشورت کردن، رایزنی (اسم)

مُتَشَاعِل: فروزان، سوزان (اسم)

مُتَشَجَّب: جالباسی، قلاب (اسم)

مُتَشَحُون: پُر (اسم)

مُتَشَرَّب: محل نوشیدن، چشمه آب، تمایل، ذوق

(اسم)

مُتَشَرَّد: آواره، خانه بدوش (اسم)

مُتَشَرَّف التَّرَبُّوِي: مربی امور تربیتی.

مُتَشَرَقِین: خاور و باختر، شرق و غرب (اسم)

مُتَشَرَّك: دوگانه پرست (اسم)

مُتَشَعَة: تابناک (اسم)

مُتَشَغُول، مَشْغُولَة: سرگرم، گرفتار (اسم)

مُتَشَاكَة: چراغدان (اسم)

مُتَشَمِش: زردآلو (اسم)

مُتَشَهَّد: محل اجتماع، انجمن، مجمع (اسم)

مُتَشَهُور: بلند آوازه، معروف (اسم) جمع: مُتَشَاهِر.

مُصِیب: صحیح، درست (اسم)	مَشی: راه رفتن، پیاده روی (اسم)
مُصِیْبَة: بدبختی، بلا، فاجعه (اسم)	مَشِیَّة: مشیت، اراده و خواست (اسم)
مُصیر: بازگشت، سرنوشت (اسم)	مُشِید، مُشِیدَة: محکم، استوار (اسم)
مُضَاء: روشن، نورانی شده (اسم)	مُصَائِب: بلاها، گرفتاریها (اسم) مفرد: مُصِیْبَة.
مُضَاءَة: روشنی (اسم)	مُصَاب: دچار، گرفتار، زخمی، بدبختی (اسم)
مُضَاجِع: آرامگاه‌ها، خوابگاه‌ها (اسم)	مُصَابِیح: چراغها (اسم) مفرد: مُصْبَاح.
جمع: مُضْجَع.	مُصَاحَبَة: همراهی، مصاحبت (اسم)
مُضَاعَف: دو چندان، چندان (اسم)	مُصَادَقَة: تصویب، تأیید (اسم)
مِضْرَاب: وسیله زدن (اسم)	مُصَافَحَة: دست دادن (اسم)
مُضْرُوب: زده شده (اسم)	مُصَالِح: سودها، نیک اندیشی‌ها (اسم)
مُضِر: زیان آور (اسم)	مُصَانِع: کارخانه‌ها، آب انبارها، دژها، قصرها،
مُضْمَر: پنهان (اسم)	آبگیرها (اسم) مفرد: مُضْتَع.
مُضَى: گذشت، سپری شد، از بین رفت (فعل ماضی)	مِضْبَاح: چراغ، قدح (اسم) جمع: مُصَابِیح.
مُضِئ: روشن کننده، نوردهنده (اسم)	مُصَب: دهانه رودخانه (اسم)
مُضِیق: تنگه (اسم)	مُضْبُوغ: رنگین، آغشته (اسم)
مُطَار: فرودگاه (اسم)	مُضْحَف: قرآن (اسم)
مُطَاط: پلاستیک، کائوچو (اسم)	مُضْدَر: منشأ، سرچشمه، طویله (اسم)
مُطَالِع: محل‌های طلوع، آغاز و شروع کار (اسم)	مُضْرِف: آبگذر، کاریز، بانگ (اسم)
مُطَامِع: خواستنی‌ها، آنچه بدان طمع ورزند (اسم) مفرد: مُطْمَع.	مِضْر: شهر، حد، مرز، مرکز (اسم)
مُطَب: درمانگاه، محل طبابت (اسم)	مُضْلِح: صلح دهنده، اصلاح کننده (اسم)
مُطْبَخ: آشپزخانه (اسم)	مُضْطَفِئ: برگزیده (اسم)
مُطْبَعَة: چاپخانه (اسم)	مُضْطَلَح: معمول (اسم)
مُطْبُوخ: پخته، پخته شده (اسم)	مِضْعَد: آسانسور، وسیله بالا رفتن (اسم)
مُطْحَنَة: آسیاب، مکان آسیا کردن (اسم)	مُضَلّ: نمازگزار (اسم)
مُطَر: باران (اسم) جمع: اَمْطَار.	مُضَلِّل: نمازگزاران (اسم)
مُطَرِّز: نقش و نگار داده (اسم)	مُضْلُوب: به دار آویخته، چهارمیخ کشیده (اسم)
مِطْرَقَة: چکش (اسم)	مُضْتَع: کارگاه، کارخانه، آب انبار. (اسم) مُضَانِع.
مُطَرِّی: بارانی (اسم)	مُضْئُوع: ساخته شده (اسم)
مُطْعَم، مَطْعَمَة: رستوران (اسم)	مُصَوِّر: نقاش، تصویرگر (اسم)
	مُضُون: در امان، محفوظ (اسم)

مَظَلَب: موضوع، مقصود، مطلوب (اسم) جمع:

مطالب.

مَظْلَع: هنگام و (جای) طلوع (اسم)

مُظْلِع: آگاه، با خبر (اسم)

مَطْلُوب: خواست، آرزو (اسم)

مُظْمِنَّة: آرام، آسوده (اسم)

مُظْهَرَة: پاک (اسم)

مَظْلُوی: بسته، پیچیده (اسم)

مُطِيع: فرمانبردار (اسم)

مَظَالِم: ستم ها، ظلم ها (اسم)

مَظَاهِر: نمودها، پدیده ها (اسم) مفرد: مَظْهَر.

مُظَاهَرَة: تظاهرات (اسم)

مُظْلِم: تاریک (اسم)

مُظْلِمَة: ستم (اسم)

مَظْلُوم، مَظْلُومَة: ستمدیده (اسم)

مَظَنَّة: بدگمانی، تردید، شک (اسم)

مَظْهَر: منظر، نمای بیرونی، پدیده (اسم) جمع: مَظَاهِر.

مَعَ: با، همراه، به هنگام (اسم)

مَعًا: با یکدیگر، باهم (اسم)

مَعَ اللَّیْلِ: همزمان با آمدن شب، با آمدن شب.

مَعَابِد: معبدها، عبادتگاه ها (اسم) مفرد: مَعْبَد.

مَعَاد: سرمنزل، مقصود، رستاخیر. (اسم)

مُعَانَاة: رنج بردن (اسم)

مُعَادِی: دشمن (اسم)

مُعَارِض: مخالف، مبارز (اسم)

مُعَارِضَة: مخالفت، مبارزه (اسم)

مَعَارِف: آشنایان، فرهنگها (اسم)

مَعَارِك: میدانهای جنگ، کارزارها (اسم)

مَعَاش: حقوق، روزی، وسیله زندگی (اسم)

مُعَاشَرَة: یاری، همنشینی، آمیزش، آمدوشد

(اسم) جمع: مَعَارِيف.

مُعَاصِرَة: هم زمانی، هم عصری (اسم)

مَعَاصِی: گناهان (اسم)

مَعَالِ، مَعَالِی: بزرگیها، مقامات عالی و بلند

(اسم) مفرد: مَعَالَة.

مَعَامِل: کارگاه ها، کارخانه ها (اسم)

مُعَامَلَة: داد و ستد، معامله (اسم)

مَعَاهِد: بنگاه ها، مؤسسات، انجمن ها (اسم)

مُعَاهَدَة: پیمان بستن، جامعه، اتحادیه، انجمن،

پیوستگی (اسم)

مَعْبَد: عبادتگاه، محل نیایش (اسم)

مُعْتَدِیَة: تجاوزگرانه (اسم)

مُعْتَل: بیمار، ناسالم (اسم)

مُعْتَرِف: اقرارکننده (اسم)

مُعْتَقِد: اعتقاد دارنده (اسم)

مُعْتَمِد: مورد اعتماد، نماینده دولت (اسم)

مُعْجَزَة: اعجاز، کارخارق العاده (اسم)

مَعْدُودَة: شمرده شده، به حساب آمده (اسم)

مَعْدِن: معدن، فلز، کان (اسم)

مَعْدِنِیَة: مربوطه به معدن، معدنی، فلزی، (اسم)

مَعَ ذَلِك: باوجود آن (اسم + اسم)

مُعْرَض: رویگردان (اسم)

مَعْرِفَة: شناخت، شناختن (اسم)

مَعْرِكَة: جنگ، میدان کارزار (اسم)

مَعْرُوف: نیکی، نیکو، مشهور، شناخته شده

(اسم) جمع: مَعَارِيف.

مُعِز: سربلند، عزیز (اسم)

مَعَ السَّلَامَة: خدا حافظ.

مَعْشُوق: محبوب، جانان، یار (اسم)

مَعْصُوم: مصون، محفوظ، پاک، بیگناه، لغزش

ناپذیر (اسم)

مَقْصُومِین: پاکان، لغزش ناپذیران (اسم)

مَقْصِیْبَة: گناه (اسم) جمع: مَقْاصِیْب.

مُعْظَم: گرامی (اسم)

مَقْلُوم: پیدا، هویدا، شناخته شده (اسم)

مُعَلَّق: آویخته، آویزان (اسم)

مُعَلِّم، مَعْلَمَة: آموزگار (اسم)

مَعْمَل: کارگاه (اسم)

مَعْنَا: باما (اسم + اسم)

مَعْنَوِی: با معنی، غیر محسوس، خیالی، روحی

(اسم)

مَعْنِی: غیر محسوس (اسم)

مُعْوَج: کج شده، ناراست (اسم)

مَعِيشَة: گذران، وسیله زندگی (اسم)

مُعَالَاة: زیاده روی، از حد گذشتن (اسم)

مَقْبُول: ستمدیده، زیانکار (اسم)

مُعْتَاب: غیبت کننده (اسم)

مَغْرَب: باختر، هنگام و جای غروب (اسم)

مَغْرُور: فریفته، خودپسند (اسم)

مَغْصِل: جای شستن (اسم)

مَغْسَل: دستشویی، روشویی، طشت (اسم)

مَقْضُوب: وادار شده، بزور گرفته شده (اسم)

مَقْضُوب: مورد خشم (اسم)

مَغْفَرَة: آمرزش (اسم)

مُعْقَل: نادان، احمق، کند ذهن (اسم)

مُعْلَق: سر پوشیده، سخن پیچیده (اسم)

مَقْلُوب: مقهور، شکست خورده (اسم)

مَقْلُول: غل و زنجیر به گردن افکنده (اسم)

مَغْمُور: پوشیده، گمنام، مقهور (اسم)

مُعْنِی: آوازه خوان (اسم)

مُعْنِث: کمک، یاور، همراه (اسم)

مَقَاتِیح: کلیدها (اسم)

مَقَاخِر: مایه فخرها (اسم) مفرد: مَقْخَرَة.

مُقَارَظَة: از یکدیگر جدا شدن (اسم)

مَقَاسِید: تباهی ها، خرابی ها، هرزگی ها (اسم)

مَقَاهِیْم: درک شده ها، مفهوم ها (اسم)

مِفْتَاح: کلید (اسم) جمع: مَقَاتِیح.

مُفْتَرَقُ الطَّرِیقَین: دوراهی.

مُفْتَر، مُفْتَرِی: بدگو، دوبه هم زن، افترا زننده

(اسم)

مَفْتُوح: باز، گشاده (اسم) جمع: مَقَاخِر.

مُفَجِّرُ الثَّوَرَة: برافروزنده مثل انقلاب.

مَفْخَرَة: افتخار، مایه افتخار (اسم)

مُفْرَد: تک، تنها، یکی (اسم)

مَقْرُوش: پوشیده (اسم)

مَقْرُوشَات: فرشهای گسترده (اسم)

مُفْسِد: تبهکار، هرزه (اسم)

مِفْضَال: بسیار مهربان (اسم)

مُفَكِّر: یادآورنده (اسم)

مُفْلِح: رستگار (اسم)

مَقْهُوم: درک شده، فهمیده شده (اسم) جمع:

مفاهیم.

مُفْید: سودمند (اسم)

مُفْتَش: بازرس (اسم)

مُقَابَلَة: رویارویی، با یکدیگر روبرو شدن

(اسم)

مُقَاتِل: جنگاور، رزمنده (اسم)

مُقَاتَلَة: با یکدیگر جنگیدن (اسم)

مَقَادِیر: اندازه ها، چندی ها (اسم) مفرد: مِقْدَار.

مُقَارَظَة: به هم نزدیک شدن (اسم)

مَقَاصِید: خواسته ها، هدفها (اسم) مفرد: مقصد.

مَقَال: گفتار، سخن (اسم)

مَقَالَة: گفتار، سخن (اسم)

مَقَام: موقعیت، منزلت، جایگاه (اسم)

مُقَاوَمَةُ صَامِتَه: مقاومت خاموش.

مَقْبَرَة: آرامگاه، گور (اسم) جمع: مَقَابِر.

مُقْبِلَة: آینده، روی آورنده (اسم)

مَقْبُوحِین: زشتکاران (اسم)

مَقْبُول: پذیرفته، مورد قبول (اسم)

مُقْتَدِر: نیرومند، نافذ، توانا (اسم)

مُقْتَضِیَات: ضرورت اوضاع و احوال (اسم)

مُقْتَظَفَات: برگزیده ها، گلچین ها (اسم)

مَقْتُل: قتلگاه، محل کشتن (اسم) جمع: مَقَاتِل.

مِقْدَار: اندازه (اسم) جمع: مَقَادِیر.

مِقْدَام: دلیر، بیباک، بی پروا (اسم)

مُقَدَّر: مفهوم ضمنی، سرنوشت (اسم)

مُقَدَّس: پاک و پرخیر (اسم)

مُقَدَّم: قبلاً، پیشاپیش (اسم)

مُقَدِّمَة: سرآغاز، قسمت جلو، دیباچه، صدر

(اسم)

مِقْرَاض: قیچی (اسم)

مَقَر: فرارگاه، جایگاه (اسم)

مُقَرَّرَات: قوانین، آیین (اسم)

مَقْرُوء: خوانده شده (اسم)

مَقْرُون: پیوسته، مربوط (اسم)

مَقْسُوم: قسمت شده، سوا، جدا (اسم)

مَقْصِد: منزل، هدف (اسم) جمع: مَقَاصِد.

مَقْصُود: خواسته، هدف (اسم) جمع: مَقَاصِد.

مَقْصُور: کوتاه، مختصر، محدود (اسم)

مُقْضَى: برآورده، انجام شده، خاتمه یافته (اسم)

مَقْطَع: گذار، گذرگاه (اسم)

مَقْطُوع: بریده، جدا شده (اسم)

مُقَفِّع: خشک شده، از حرکت بازمانده (اسم)

مَقُول: گفته شده، اظهارشده، بیان شده (اسم)

مُقِیم: ساکن، همیشگی (اسم)

مُكَاتَبَة: کاغذ نویسی، نامه نگاری (اسم)

مَكَايِب: بهره یابی از کسب، درآمدها (اسم)

مُكَالَمَة: گفتگو، مذاکره (اسم)

مَكَّار: پرفریب، پرنیرنگ (اسم)

مَكْتَب: دفترکار، آموزشگاه، اداره، میز تحریر

(اسم)

مَكْتَبَة: کتابخانه، کتابفروشی (اسم)

مَكْتُوب: نوشته، نوشته شده (اسم)

مُكْتَشَفَات: کشفیات (اسم)

مَكَّت: درنگ کرد، ماند (فعل ماضی)

مَكَّنْتُ: درنگ کرد، ماند (فعل ماضی)

مِكْتَار: پرگو، یاوہ گو، هرزه درا (اسم)

مَكْر: فریب، نیرنگ، بداندیشی (اسم)

مُكْرَم: بزرگ، محترم، گرامی (اسم)

مُكْرَمَة، مَكْرَمَة: ارجمند، مورد احترام (اسم)

مَكْرُوبِین: رنجدیدگان (اسم)

مَكْرُوه: ناگوار، ناشایست (اسم)

مَكْشُوف الرِّأْس: سربرهنه (اسم)

مَكَّن: قدرت داد (فعل ماضی)

مِكْوَاة: اتو (اسم)

مَكْبَنَة: ماشین (اسم)

مِكْيَال: ترازو، وسیله وزن کردن (اسم)

مَكَى: مربوط به مَكَة (اسم)

مَلَابِس: جامه ها، لباس ها (اسم) مفرد: مَلْبَس.

مَلَائِكَة: فرشتگان (اسم) مفرد: مَلَك.

مَلَأ: دسته، گروه، بزرگان قوم (اسم).

مِلْءُ الْفِرَاح: پرکردن اوقات فراغت.

مَلَأ: پرکرد (فعل ماضی)

فَلِئْتُ: پر شد (فعل ماضی مجهول)

مَلَاحَة: کشتیرانی (اسم)

مُلاحَظَة: دیدن، یادداشت، نگرش (اسم)

مُلاقاة: دیدار، برخورد (اسم)

مَلال: آزرده گی، دلتنگی، بیزاری (اسم)

مَلَبَس: پوشاک، لباس (اسم) مَلابِس.

مُلبّی: اجابت کننده (اسم)

مُلبّیاً: در حال اجابت (اسم)

مُلتَهَب: برافروخته، سوزان (اسم)

مَلَجاً: پناهگاه (اسم)

مِلخ: نمک (اسم) جمع: اَملاح.

مُلهِج: کافر، بی دین (اسم)

مَلخُوط: مورد توجه (اسم)

مَلْعَب: جای بازی، ورزشگاه (اسم)

مِلْعَقَة: قاشق (اسم)

مِلْقَط: موچین، انبر (اسم)

مَلِک: پادشاه، شاه، خدای بزرگ (اسم) جمع:

مُلُوک.

مُلک: فرمانروایی، پادشاهی، مالکیت (اسم)

مَلِکُتُم: مالک شدید، به تصرف درآوردید (فعل

ماضی)

مَلِکَی: پادشاهی (اسم)

مَلِکِیَّة: پادشاهی، سلطنتی (اسم)

مِلل: ملتها، ادیان، آیین ها (اسم)

مِلَّة: کیش، دین، آیین (اسم)

مَلهوف: ستمدیده، اندوهگین (اسم)

مُلُوک: پادشاهان، فرمانروایان (اسم) مفرد:

مَلِک.

مُلُوحَة: شوری، شور بودن (اسم)

مَلُوم: ملامت شده (اسم)

مُلُون: رنگارنگ (اسم)

مُلِی: پرشد (فعل ماضی مجهول)

مُلِی: پُر، لبریز (اسم)

مِما (= مِنْ + ها): از آنچه (حرف + اسم)

مِیمَة: کشنده (اسم)

مَمَر: راه عبور، گذر (اسم)

مَمَرَض، مَمَرَضَة: پرستار (اسم)

مُمَكِن: شدنی، مقدور (اسم)

مُمِل: اندوهبار، ملال آور (اسم)

مَمْلُوءَة: پُر، لبریز (اسم)

مَمْلُوک: در تصرف، دارای صاحب (اسم)

مِمن: (= مِنْ + من): از که، از چه کسی، از

کدام شخص.

مُمَيَّر: تشخیص دهنده (اسم)

مِمن: از (حرف جر)

مِن: هرکس، چه کسی، آنکه (اسم)

مِنَ الْوُجْهَة: از جهت، از نظر.

مِنَ أَثَى بَلَدٍ أَنْتَ: اهل کجایی؟

مَنابع: سرچشمه ها، منبع ها (اسم) مفرد: مَنبِع.

مَنارَة: تجلی گاه (اسم)

مَناطِق: منطقه ها (اسم)

مَنَاطِر: چشم اندازها، منظره ها (اسم) مفرد:

مَنظَر.

مِنّا: از ما (حرف + اسم)

مُنَاجَاة: راز و نیاز گفتن (اسم)

مِنَ آخِل: برای، به خاطر.

مُنَاجِیَة: راز و نیاز کردن (اسم)

مُنَادَاة: ندا کننده (اسم)

مُنَادِی: ندا کننده (اسم)

مُنَاح: آب و هوا، تقویم (اسم)

مُنَازَعَة: کشمکش، نزاع، گفتگو (اسم)

مُنَاسِب، مُنَاسَبَة: درخور (اسم).

مُنَاصَرَة: یکدیگر را یاری کردن (اسم)

مُنَافَاة: ناجوری، ناسازگاری (اسم)

مُتَافِقِينَ: دو رویان، نفاق پیشگان (اسم)

مَنَاهِج: شیوه‌ها، راههای روشن (اسم) مفرد: مَنَهَج.

مَنْبَت: محل رشد و نمو، سرچشمه (اسم)

مَنْبَر: کرسی سخنرانی (اسم) جمع: مَنْابِر.

مَنْبَع: سرچشمه (اسم) جمع: مَنَابِع.

مِنْ بَعْد: پس از آن.

مَنْبَه: بیدارگر، محرک، ساعت شماطه دار (اسم)

مُنْتَشِر: پراکنده (اسم)

مُنْتَصِر: پیروز، پیروزمند (اسم)

مُنْتَخَب: برگزیننده (اسم)

مُنْتَخَب: برگزیده، نخبه (اسم)

مُنْتَظَر: چشم براه (اسم)

مُنْتَظَر: مورد انتظار (اسم)

مِنْ يَلْقَاءِ نَفْسِهِ: به خودی خود، خود کار.

مُنْتَهَى: آخرین حد، پایان، خاتمه، دورترین،

بالا ترین (اسم)

مُنْشُور: پراکنده (اسم)

مِنْ جَدِيدٍ: از نو، دوباره.

مَنْجَرَة: نجاری (اسم)

مَنْحَت: داد، بخشید (فعل ماضی)

مُنْخَرَفُ الطَّرِيق: پیچ.

مُنْخَنِی: خمیده، کج، کمانی (اسم)

مُنْخَفِض: پایین (اسم)

مَنْ ذَا: چه کسی؟

مُنْذُ آبَايَ وَأَنَا: مدتی است که من...

مُنْذِر: ترساننده، بیم دهنده (اسم)

مَنْزِل: خانه، مسکن، جای فرود آمدن (اسم)

جمع: مَنَازِل.

مَنْزَلَة: مقام و مرتبه (اسم)

مُنْزَل: نازل کننده (اسم)

مُنْزَوِي: گوشه گیر (اسم)

مَنْسُوب: نسبت داده شده، متهم، اندازه، نسبت (اسم)

مِنْشَار: اره (اسم)

مَنْصَب: مقام، مرتبه (اسم) جمع: مَنَاصِب.

مَنْصُور، مَنُصُورَة: یاری شده (اسم)

مَنْصُوب: نصب شده (اسم)

مِنْصَدَة: میز (اسم)

مِنْطَقَة: بخش، دایره، حوزه (اسم) جمع: مَنَاطِق.

مِنْطِيق: زبان آور، سخنور (اسم)

مُنْطَلِق: مبدأ و مکان حرکت و نهضت (اسم)

مَنْظَر: منظره، چشم انداز (اسم) جمع: مَنَاطِیر.

مَنْع: خودداری، بازداشتن، جلوگیری (اسم)

مَنْ عَلَّمَكَ: چه کسی به تو آموخت؟

مَنْفَعَة: سود، بهره (اسم) جمع: مَنَافِع.

مَنْفَى: تبعیدگاه (اسم)

مِنْ فَضْلِكَ: لطفاً.

مُنْتَبِهون: حقاران (اسم)

الْمُنْقَبُ عَنِ الْأَثَار: باستان شناس.

مُنْقَاد: مطیع، فرمانبردار (اسم)

مِنْقَار: نوک (اسم)

مَنْقَصَة: کمی، نقص، عیب (اسم)

مَنْكَب: شانه، دوش (اسم)

مُنْكَر: کار زشت و ناشایست (اسم)

مُنْكَسِرَة: شکسته (اسم)

مِنْهَاج: طریق، راه روشن (اسم)

مَنْهَج: راه آشکار (اسم)

مُنْهَلَم: فرو ریخته (اسم)

مُنْهَرَقَة: ریزان، زیاد فرود آورده (اسم)

مُنَوَّرَة: نورانی، روشن (اسم)

مَنْ: منت نهاد، نعمت داد (فعل ماضی)

مینی: از من (حرف + اسم)

مُنیر: فروزان (اسم)

مَنع: مصون، نیرومند، عزیز، گرامی، ارجمند (اسم)

مُهاجَرَة: کوچ کردن (اسم)

مَهَام: امور، کارهای مهم (اسم)

مَهَب: هنگام وزیدن، محل وزش باد (اسم)

مُهْتَدُونَ: راه یافتگان، به مقصود رسیدگان (اسم)

مَهْجَر: میهن دوم، محل هجرت (اسم)

مَهْد: گهواره (اسم) جمع: مَهْدُود.

مُهْدَب: تربیت شده، بی عیب (اسم)

مَهْر: مهر، خاتم، کره اسب (اسم)

مَهْرَب: راه فرار، گریزگاه (اسم)

مَهْرَب: قاچاقچی (اسم)

مَهْلًا: آهسته، صبرکن، عجله نکن، مهلت بده (اسم)

مَهْمَا: هرطوری، هرزمان (اسم)

مُهْتَل: متروک، فراموش شده (اسم)

مُهْمِل: سهل انگار (اسم)

مُهْمُور: بیرون ریخته (اسم)

مُهْم، مِهْمَة: مأموریت، کار مهم (اسم)

مُهْنِدِس: مهندس، هندسه دان (اسم)

مَهِيْب: ترسناک، ترس آور (اسم)

مَوَاج: موج زننده (اسم)

مَوَارِد: منابع، درآمدها (اسم) مفرد: مَوْرِد.

مَوَاصِلَات: ارتباطات (اسم)

مَوَاضِع: جایگاه ها (اسم) مفرد: مَوْضِع.

مَوَاطِن: اقامتگاه ها، زادگاه ها (اسم) مفرد: مَوْطِن.

مَوَازَاة: موازات (اسم)

مَوَاطِنُون: هم میهنان، همشهریان (اسم)

مَوَاعِظ: پندها، اندرزها (اسم) مفرد: وَعْظ.

مُؤَافَقَة: پذیرش، قبول (اسم)

مَوَاقِع: جاها، محل ها (اسم)

مَوَاقِف: مواضع، ایستگاهها (اسم)

مُؤَافَرَات: توطئه ها، نقشه ها (اسم)

مَوَانِيء: بندرها (اسم) مفرد: مِینا.

مَوَهِب: موهبت ها، بخشش ها (اسم) مفرد: مَوْهِيَة

مَوْت: مرگ، مردن (اسم)

مُؤْتَرِر: پوشنده (اسم)

مُؤْتَمِن: مورد اعتماد، مورد وثوق (اسم)

مُؤْتَمِن: اعتماد کننده (اسم)

مَوْتِي: مردگان (اسم)

مُوجِب: سبب، علت (اسم)

مُوجِد: آفریننده، ایجاد کننده (اسم)

مُوجِد: آفریده شده، ایجاد شده (اسم)

مَوْجُود: یافته، حاضر (اسم)

مُوجِش، مَوْحِشَة: اندوهبار، غم انگیز (اسم)

مُؤَدَّب: با ادب، با فرهنگ (اسم)

مَوْدَة: دوستی (اسم)

مُؤَدِّن: اذان گو (اسم)

مُؤَرِّخ: تاریخ نویس (اسم)

مَوَز: موز (اسم)

مَوَزُون: تراز، برابر، برابرنده (اسم)

مُوسِع: وسعت دهنده، توانا (اسم)

مُؤَسَّسات: بنگاه ها (اسم) مفرد: مَوْسِئَة.

مَوْسَم: فصل (اسم)

مُؤَسِّس: برپاکننده، بانی (اسم)

مُؤَسَّسَة: بنگاه، مؤسسه (اسم)

مُوسِي: تیغ (اسم)

مُوسِیقِي: موزیک، موسیقی (اسم)

مَوْضُول: وصل شده (اسم)

مَوْضِع: جا، وضع، حالت (اسم) جمع: مَوَاضِع.

مَوْضُوع: مطلب، موضوع (اسم)

مُوطِن: میهن، زادگاه (اسم)

مُوظَّف: کارمند (اسم)

مَوْعِد: وعده گاه، قرار (اسم)

مَوْقِع: جایگاه (اسم) جمع: مَوَاقِع.

مَوْقِف: ایستگاه، موضع، ایستادگی (اسم)

مَوْقِت: محدود، موقتی، سردستی (اسم)

مَوْقُوت: زمان دار (اسم)

مَوْقُوتُهُ مَعَ الشَّمْسِ: هماهنگ با خورشید.

مَوْقُوفَةٌ: وقف شده (اسم)

مَوْلِع: مشتاق، دلباخته (اسم)

مَوْلِد: زادگاه (اسم)

مَوْلُود: زاده، نوزاد (اسم)

مَوْلَى: سرور، مالک، صاحب، ولینعت (اسم)

مُؤَلِّف: نویسنده، تألیف دهنده (اسم)

مُؤَلَّفَةٌ: الفت یافته (اسم)

مُؤْمِن، مُؤْمِنَةٌ: گرونده (اسم)

مُؤْمِنُونَ، مُؤْمِنَاتٌ: گروندگان (اسم)

مُؤْنِس: همدم، یار (اسم)

مُؤْطَب: اعطائی، با استعداد (اسم)

مِیَادِین: میدان ها (اسم) مفرد: میدان.

مِیَاه: آبها (اسم) مفرد: ماء.

مِیْتًا: مرده، زمین خشک و بایر (اسم)

مِیْت: مرده، مردنی (اسم) جمع: أَقْوَات.

مِیْر: تمیز بده، تشخیص بده (فعل امر)

مِیْرَةُ: آن را تمیز داد (فعل ماضی)

مِیْسُور: سهل، آسان، شدنی (اسم)

مِیْقَات: زمان ملاقات و وعده، مهلت، زمان معین

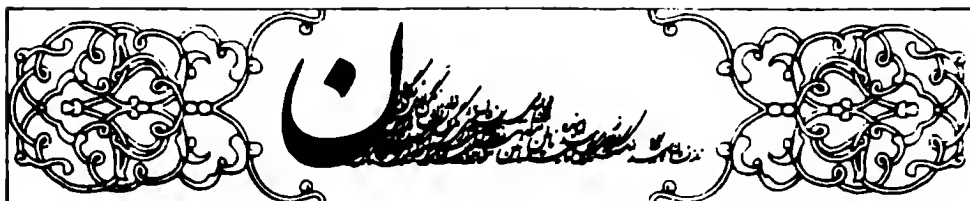
(اسم)

مِیْلَاد: تولد (اسم)

مِیْلَادِیَّة: میلادی، تاریخ ولادت حضرت مسیح

(اسم)

مِیْناء: بندر (اسم)

نا: ما، مان (اسم)

ناثبات: بدبختی ها، بلاها، مصیبت ها (اسم)
مفرد: نائیة

نائیل: برنده (اسم)

نائیم: خواب، خوابیده (اسم)

نآء: دور، دوردست (اسم)

نایغة: شخص نامی و برجسته، فوق العاده (اسم)

نایه: شریف، آگاه (اسم)

ناج: فراری (اسم)

ناجی: راز گفت، درد دل کرد (فعل ماضی)

ناجیح: قبول، پیروز (اسم)

ناجل: لاغر، باریک، ضعیف (اسم)

نأخذ: می گیریم، بگیریم (فعل مضارع)

نادر، نادره: کمیاب، کم نظیر (اسم)

نادیم: پشیمان (اسم)

نادی: ندا در داد، صدا زد (فعل ماضی)

نار: آتش (اسم) جمع: نیران.

ناس: مردم، مردمان (اسم جمع)

نایسف: خراب کننده، ویران کننده، برباد دهنده
(اسم)

ناصیبی: دشمن اهل بیت (ع) (اسم)

ناصیر: یاور، یاری کننده (اسم) جمع: أنصار.

ناصِر: یاری کرد (فعل ماضی)

ناصروا: یاری کردند (فعل ماضی)

ناطِق: گوینده، سخنگو (اسم) جمع: نُطَاق.

ناظر: بیننده (اسم) جمع: نُظَّار.

نافِذة: پنجره، روزنه (اسم)

نافع: سودمند، مفید (اسم)

نافله النَفِط: نفتکش (اسم)

نأكل: می خوریم (فعل مضارع)

نال: بدست آورد، رسید، بخشنده شد (فعل ماضی)

نالت: بدست آورد، رسید (فعل ماضی)

نام: مُرد، خوابید (فعل ماضی)

ناما: خوابیدند (فعل ماضی)

نامت: خوابید (فعل ماضی)

نامتا: خوابیدند (فعل ماضی)

ناموا: خوابیدند (فعل ماضی)

ناهی: رشد کننده، بالارونده (اسم)

ناهض: سر پا، ایستاده، برقرار، کوشا (اسم)

نایب: جانشین (اسم) جمع: نُواب.

نَبأ: خبر، آگاهی، اعلامیه (اسم) جمع: أَبْئاء.

نَباة: گیاه (اسم) جمع: نباتات.

نَبَاتِی: گیاهی (اسم)

نَبَاهَةٌ: هوش، زیرکی، شرف (اسم)

نَبَتٌ: روید (فعل ماضی)

نَبَتَتْ: روید (فعل ماضی)

نَبَتَعِدُ: دوری می‌کنیم، جدا می‌شویم (فعل مضارع)

نَبَدْنَا: دور انداختیم، ترک کردیم (فعل ماضی)

نَبَغَ: نبوغ پیدا کرد، برجستگی یافت (فعل مضارع)

نَبَغَ: نبوغ پیدا کرد، برجستگی یافت (فعل ماضی)

نَبَقَ: بیرون آمد، نمایان شد (فعل ماضی)

نُبُوَّةٌ: پیامبری، پیشگویی، غیبگویی (اسم)

نَبَوَى، نَبُوءَةٌ: پیغمبری (اسم)

نَبِیٌّ: پیامبر، رسول، خبردهنده (اسم جمع)

نَبِیَّاء: انبیاء

نَبِیْنًا: پیامبر ما (اسم + اسم)

نَتَائِجٌ: نتیجه‌ها، دستاوردها (اسم مفرد: نتیجه)

نَتَبَّوْءُ: جای می‌دهیم (فعل مضارع)

نَتَّخَذَ: می‌گیریم، می‌پذیریم (فعل مضارع)

نَتَذَكَّرُ: یادآور می‌شویم، متذکر می‌شویم (فعل مضارع)

نَتَذَكَّرُ: یادآور می‌شویم، متذکر می‌شویم (فعل ماضی)

نَتَرَكُ: ترک می‌کنیم، رها می‌کنیم (فعل مضارع)

نَتَعَلَّمُ: می‌آموزیم (فعل مضارع)

نَتَلَوُا: تلاوت می‌کنیم، می‌خوانیم (فعل مضارع)

نَتَوَكَّلُ: توکل و اعتماد می‌کنیم (فعل مضارع)

نَتِیجَةٌ: سود، دست‌آورد، فایده (اسم جمع: نتایج)

نَثَر: پراکندن (اسم)

نَجَا: نجات یافت (فعل ماضی)

نَجَابَةٌ: بزرگی، اصالت، شرافت (اسم)

نَجَاةٌ: رستگاری، نجات (اسم)

نَجَاحٌ: قبولی، موفقیت، رستگاری (اسم)

نَجَبَاء: بزرگان، نیک‌نژادان، شریفان (اسم)

مفرد: نجیب.

نَجْتَهْدُ: می‌کوشیم (فعل مضارع)

نَجَحَ: موفق شد، قبول شد (فعل ماضی)

نَجَحْنُ: موفق و کامیاب شدند (فعل ماضی)

نَجِدُ: می‌یابیم (فعل مضارع)

نَجَزِی: پاداش می‌دهیم (فعل مضارع)

نَجَزِیْنَهُمْ: البته پاداش می‌دهیم ایشان را

(فعل مضارع + اسم)

نَجْعَلُ: قرار می‌دهیم (فعل مضارع)

نَجْعَلُهُمْ: قرار می‌دهیم آنان را (فعل مضارع + اسم)

نَجْلِسُ: می‌نشینیم (فعل مضارع)

نَجْمٌ: گیاه بی‌ساقه، ستاره‌ثابت، اختر، سرسید، ستاره سینما (اسم)

نُجُومٌ: ستارگان (اسم مفرد: نجم)

نُحَافِظُ: نگهداری می‌کنیم (فعل مضارع)

نُحِبُّ: دوست می‌داریم (فعل مضارع)

نُخْرُ الْقَظَاہِر: گلوی پاک.

نَخْشُرُ: جمع می‌کنیم (فعل مضارع)

نَخْصِدُ: جمع می‌کنیم، درو می‌کنیم (فعل مضارع)

نَخْصُلُ: بدست می‌آوریم، می‌یابیم (فعل مضارع)

نَخْلُ الْقَسَلِ: زنبور عسل (اسم + اسم)

نَخْنُ: ما (اسم)

نَخْوٌ: به طرف، سو، راه، جانب (اسم جمع: آنحاء)

آنحاء

نُحُوسَةٌ: شومی، بدیمنی (اسم)

نُحِیْنَةُ: البته او را زنده می‌گردانیم (فعل مضارع)

نُحَاطِبُ: صحبت می‌کنیم، می‌نویسیم (فعل مضارع)

مضارع

نَخَافُ: می‌ترسیم (فعل مضارع)

نَخْرُجُ: بیرون می‌آییم، خارج می‌شویم (فعل مضارع)

مضارع

نَزَفَ الدَّمُ: خون ریخت، خون جاری شد،

خونریزی کرد (فعل ماضی)

نَزَلَ: پایین آمد (فعل ماضی)

نَزَلَ بِ: فرود آورد (فعل ماضی)

نَزَلَ: فرود آورد (فعل ماضی)

نَزَلْنَا: نازل کردیم، فرود آوردیم (فعل ماضی)

نَزُول: فرود آوردن، پایین آوردن (اسم)

نَسَأُ: بیرسیم، می بیرسیم (فعل مضارع)

نِساء: زنان، خانم ها (اسم)

نَسَائِم: نسیم ها، بادهای ملایم (اسم مفرد: نسیم)

نَسَأُ: رانده می شویم (فعل مضارع مجهول)

نَسَب: دودمان، شجره، خویشی (اسم)

نِسْبَة: خویشاوندی، نزدیکی، پیوند، اندازه

(اسم)

نَسَب: نسبت داد، حمل کرد، تهمت زد، (فعل ماضی)

نَسَبُ: نسبت داد، حمل کرد، تهمت زد، (فعل ماضی)

نَسَخْتُ: استخدام می کنیم، به خدمت می گیریم

(فعل مضارع)

نَسَعْتُ: آماده می شویم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: بهره می گیریم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: بکار می بریم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: پناه می بریم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: یاری می جویم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: می خواهیم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: سعی می کنیم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: می شنویم (فعل مضارع)

نَسَعْتُ: فراموش کرد (فعل ماضی)

نَسَان: فراموشی (اسم)

نَسِج: بافته، پارچه (اسم)

نَسِیم: باد ملایم (اسم جمع: نَسَائِم)

نَخْل: درخت خرما (اسم)

نَخْلَة: یک اصله درخت خرما (اسم)

نِدَاء: صدا، آواز بلند (اسم)

نِدَاقَة: پشیمانی (اسم)

نَدْرُسُ: درس می دهیم (فعل مضارع)

نَدْعُو: می خوانیم (فعل مضارع)

نَدْفَعُ: دفع می کنیم، دفاع می کنیم (فعل مضارع)

نَدِمَ: پشیمان شد (فعل ماضی)

نَدَى: شبنم، ژاله، باران، نیکی، جوانمردی

(اسم)

نَذْهَبُ: می رویم (فعل مضارع)

نَذِير: ترساننده، بیم دهنده (اسم)

نَرَاهُ: می بینم او را (فعل مضارع)

نُرْسِلُ: می فرستیم (فعل مضارع)

نُرْزِقُ: روزی می دهیم (فعل مضارع)

نُرْزِقُكُمْ: روزی می دهیم شما را (فعل مضارع + اسم)

نُرْزِقُهُمْ: روزی می دهیم آنها را (فعل مضارع + اسم)

نَرَى: می بینم (فعل مضارع)

نُرِيدُ: می خواهیم (فعل مضارع)

نُرَى: نشان می دهیم (فعل مضارع)

نُرِيهِمْ: به آنها نشان می دهیم (فعل مضارع)

نِرَاع: گفتگو، اختلاف، مجادله (اسم)

نَرَاهُ: پاکی نفس، دوری از آلودگی (اسم)

نَرَعَ: برطرف کرد، از میان برد، برکنار کرد، از

تن درآورد (فعل ماضی)

نَرَعَات: میله ها، رغبت ها، تمایلات (اسم)

نَرَعْتُ: بیرون آوردی، عزل کردی (فعل ماضی)

نَرَعْتُ: بیرون آوردم (فعل ماضی)

نَرَف: تمام شد، به پایان رسید (فعل ماضی)

نَیِّبَا: فراموش کردیم (فعل ماضی)

نَشَأَ: پدید آمد، رشد کرد (فعل ماضی)

نَشَأُ: می‌خواهیم (فعل مضارع)

نَشَأَتْ: رشد، پدید آمدن، پیدایش (اسم)

نَشَاط: چالاکی، تحرک و شور (اسم)

نَشَر: پراکندن، پخش، انتشار، بوی خوش (اسم)

نَشْرَةُ الْأَحْوَالِ الْجَوِّیَّة: گزارش وضع هوا (اسم)

نُشُوء: به وجود آمدن، پرورش یافتن (اسم)

نَشِید: سرود، آواز (اسم)

نَشِیط: فعال، کوشا، با نشاط (اسم)

نَصَب: رنجوری، خستگی، فرسودگی (اسم)

نَص: متن (اسم) جمع: نُصُوص.

نَصَائِح: پندها، اندرزها (اسم) مفرد: نَصِیحة.

نَصَح: پندداد، خیرخواهی کرد (فعل ماضی)

نَصَحْتُ: خیرخواهی کردم (فعل ماضی)

نَصْر: پیروزی، یاری (اسم)

نَصَرَ: یاری کرد (فعل ماضی)

نَصَرَا: یاری کردند (فعل ماضی)

نَصْرَانِیَّة: آیین مسیحیت (اسم)

نَصَرْتُ: یاری کردی (فعل ماضی)

نُصْرَة: پیروزی، یاری (اسم)

نَصَرْتُم: یاری کردید (فعل ماضی)

نَصَرْتُمْ: یاری کردید (فعل ماضی)

نَصَرْنَا: یاری کردند (فعل ماضی)

نَصَرُوا: یاری کردند (فعل ماضی)

نِصْف: نیم، نیمه، وسط (اسم)

نَصَّحْتُ: می‌سازیم (فعل مضارع)

نَصِیب: بهره، سهم، حصه (اسم)

نَصِیر: یاری کننده، مددکار (اسم)

نِضَال: ستیز، مبارزه، کشمکش، همچشمی،

حمایت (اسم)

نَظِیر: نیکو، خوش، سبز، سبز و خرم (اسم)

نِظَام: تربیت، تشکیلات، سازمان، طرز حکومت

(اسم)

نُظَّار: بینندگان، شاهدان، مدیران (اسم) مفرد:

نَاطِر.

نَظَافَة: پاکی، پاکیزگی (اسم)

نَظَر: نظر، نگاه (اسم) جمع: أَنْظَار.

نَظَرْتُ: دید، نگاه کرد (فعل ماضی)

نَظَرْتُ: دید، نگاه کرد (فعل ماضی)

نَظَرَة: یک نگاه (اسم)

نَظَرْنَا: نگاه کردند (فعل ماضی)

نَظَرُوا: نگاه کردند (فعل ماضی)

نَظَرِیَّة: زای، فرض علمی (اسم)

نَظْم: تربیت، قرار، شعر، کلام موزون (اسم)

نَظَم: چید، مرتب کرد، سروصورت داد، میزان

کرد (فعل ماضی)

نَظِیف: تمیز، پاک، وارسته، پاکدامن (اسم)

نِعَاج: میش ها، گوسفندان ماده (اسم) مفرد:

نَعْجَة.

نُعَاس: چرت، خواب کوتاه (اسم)

نَعَبْتُ: می پرستیم (فعل مضارع)

نَعْجَة: میش، گوسفند ماده (اسم)

نُعِدُّ: آماده می‌کنیم (فعل مضارع)

نَعْرِفُ: می‌شناسیم (فعل مضارع)

نُعْطِیْكَ: به تو می‌دهیم (فعل مضارع + اسم)

نَعْلَمُ: می‌دانیم (فعل مضارع)

نِعْم: نعمتها، موهبت ها (اسم) مفرد: نِعْمَة.

نَعْم: آری، بله (حرف جواب)

نِعْم: خوب است، چه خوب است (فعل مدح)

نِعْمَة: نعمت، برکت (اسم) جمع: نَعَم.

نَعْمَلُ: کار می‌کنیم، انجام می‌دهیم (فعل مضارع)

نَعِيشُ: زندگی می‌کنیم (فعل مضارع)

نَعِيمٌ: خوشبختی، سعادت، راحتی، آسایش،

فراوانی (اسم)

نَغْسِلُ: غسل می‌کنیم، می‌شوئیم (فعل مضارع)

نِفَاقٌ: ریاکاری، دورویی (اسم)

نَفْحَاتٌ: بویای خوش (اسم) مفرد: نَفْحَةٌ.

نَقَّذَ: اجرا کرد، انجام داد، گذارند، عبور داد

(فعل ماضی)

نَقَّذْتُ: اجراء کرد، انجام داد، گذارند، عبور داد

(فعل ماضی)

نَفْسٌ: روح، روان، خود (اسم) جمع: نُفُوسٌ.

نَفْسُ الْمَوْتِ: همان موقع

نَفْسٌ يَتُوسُ: روح ناامید، روحیه، مأیوس.

نَفْطٌ: نفت (اسم)

نَفْعٌ: سود، منفعت (اسم) جمع: مَنَافِعٌ.

نَفَعَلُ: انجام می‌دهیم (فعل مضارع)

نَفَعَلُهَا: آن را انجام می‌دهیم (فعل مضارع + اسم)

نَفَعْتَنِي: به من سود رساند (فعل ماضی + اسم)

نَفَقَةٌ: هزینه، خرجی، توشه، آروقه (اسم)

نَفِيٌّ: تبعید، دوری (اسم)

نَقَاطٌ: اطراف (اسم) مفرد: نُقْطَةٌ.

نُقَاوِمٌ: مقاومت کنیم، مقاومت می‌کنیم (فعل

مضارع)

نَقَّاشٌ: رنگ کار، کنده کار روی سنگ یا فلزات

(اسم)

نَقَرْتُ: پیشنهاد می‌کنیم (فعل مضارع)

نَقَرَ: سوراخ کرد (فعل ماضی)

نَقَرْتُ: می‌خوانیم (فعل مضارع)

نَقَشٌ: رنگ کاری، نقاشی، کنده کاری (اسم)

جمع: نُقُوشٌ.

نَفْصٌ: کاهش، کمی، کسری (اسم) جمع:

نَوَاقِصٌ.

نُقْصَانٌ: کاستی، کسری، ناتمامی، کمبود

(اسم)

نَقْصٌ: شکست، خرابی، انهدام، پیمان گسلی

(اسم)

نَقْصٌ: پیمان‌شکنی کرد، عهدشکنی کرد،

باز کرد، تباه کرد (فعل ماضی)

نَقِصْتُ: شکسته شد، باز شد، تباه شد (فعل ماضی

مجهول)

نَقَلَ: جابجا کرد، رسانید، برد، حرکت داد،

نقل قول کرد، روایت کرد (فعل ماضی)

نَقَلَ: حکایت شده است (فعل ماضی مجهول)

نَقَلْنَاهُ: حکایت کردید، نقل کردید (فعل ماضی)

نَقُولُ: می‌گوییم (فعل مضارع)

نَقِيٌّ: پاکیزه، خالص (اسم)

نَكَاتٌ: نکته‌ها، لطایف (اسم)

نُكْتَةٌ: نقطه، لکه (اسم)

نَكْرَةٌ: ناشناخته (اسم)

نَلْبَسُ: می‌پوشیم، برتن می‌کنیم (فعل مضارع)

نَلَيْتَ: رسیدی، دست‌یافتی (فعل ماضی)

نَلَعْبُ: بازی می‌کنیم (فعل مضارع)

نَمَا: رشد یافت (فعل ماضی)

نِمَتٌ: رشد کردی (فعل ماضی)

نِمْتُ: رشد یافتیم (فعل ماضی)

نِمْتُمَا: رشد یافتید (فعل ماضی)

نِمْنَا: رشد یافتیم (فعل ماضی)

نَمُودَجٌ: نمونه، مثال، روش (اسم) جمع: نِمَازِجٌ.

نَنَامُ: می‌خوابیم (فعل مضارع)

نُنَزِّلُ: فرو می‌فرستیم (فعل مضارع)

نَنْسِيْ: فراموش می‌کنیم (فعل مضارع)

نَنْصُرُ: یاری می‌کنیم (فعل مضارع)

نَظَرُ: می بینیم، نگاه می کنیم (فعل مضارع)

نَهَار: روز (اسم) جمع: آنهَر.

نِهَایَة: دورترین، حد، مرز (اسم)

نِهائی: واپسین، آخرین، قطعی (اسم)

نَوْع: قسم، جنس، جور، چگونگی (اسم) جمع: آنواع.

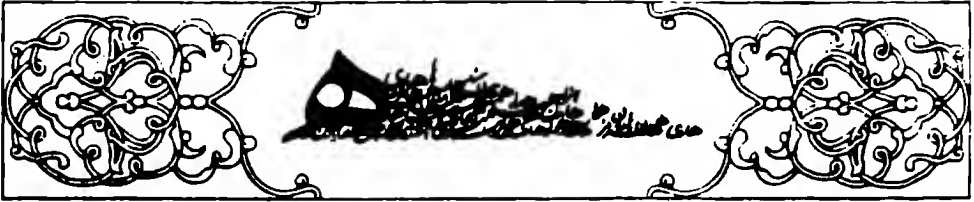
نَوْم: خواب (اسم)

نُومَر: امر شده ایم (فعل مضارع مجهول)

نِیَّة: تصمیم، قصد، اراده، هدف (اسم)

نَیْل: بدست آوردن، حصول، رسیدن (اسم)

نَیْر: روشنی بخش، درخشان، تابناک (اسم)

هُ: او، ش (اسم)

ها: او، ش (اسم)

هَاب: بیاور، بده (اسم فعل به معنی امر)

هَاتَانِ، هَاتَيْنِ: این دو (برای مؤنث / اسم)

هَاتِف: زیاد کننده، تلفن (اسم جمع: هَوَاتِف

هَاتِفْ عُمُومِي: تلفن همگانی.

هَاجَرَة: کوچ کرد، مهاجرت کرد (فعل ماضی)

هَاجَرَت: کوچ کرد (فعل ماضی)

هَادِي: آرام، با آرامش (اسم)

هَادِيًا: به آرامی، آرام (اسم)

هَاد، هَادِي: هدایت کننده، راهنما (اسم)

هَارِب، هَارِيَة: فراری، گریز پا (اسم)

هَارِيًا: مسخره کنان (اسم)

هَالِي: مرا ترسانید (فعل ماضی)

هَام: مهم، با اهمیت، با ارزش (اسم)

هَبَاء: غبار، خاک نرم، گرد و خاکی که به هوا

بلند شود (اسم جمع: أَهْبَاء.

هَبَّ: وزید، آغاز کرد، دست بکار شد، برخاست

(فعل ماضی)

هَبَّت: وزید، آغاز کرد، دست بکار شد،

برخاست (فعل ماضی)

هُبُوط: سقوط، فرود، کاهش (اسم)

هَتَف: داد زد، خواند، صدا کرد، آواز داد (فعل

ماضی)

هَتَكَ: پرده دری، افشا، آشکار سازی (اسم)

هَجَرَة: ترک کرد، برید، رویگردان شد،

رها ساخت (فعل ماضی)

هَجْرَان: دوری (اسم)

هَجَرَة: کوچ کردن، ترک کردن، بریدن (اسم)

هَجَرِيَة: هجری، مربوط به هجرت (اسم)

هَجَم: حمله کرد، حمله برد، یورش برد (فعل

ماضی)

هُجُوم: حمله، یورش، تاخت (اسم)

هَدَاة: ویرانگر، تخریب کننده (اسم)

هَدَايا: هدیه ها، پیشکش ها (اسم مفرد: هَدِيَة.

هَدَايَة: راهنمایی، ارشاد (اسم)

هَدَن: بی فایده، بیهوده، مردم پست و بی خبر

(اسم)

هَدَف: نشان، نشانه، آماجگاه، منظور (اسم)

جمع: أَهْدَاف.

هَذَم: ویرانی، نابودی، خون رایگان و باطل

(اسم)

هَـذْهُنْدُ: شانه سبز (اسم)

هَـذْهَوَا: راهنمایی کردند (فعل ماضی)

هَـذْهَى: راه راست، هدایت (اسم)

هَـذَى: هدایت کرد، راهنمایی کرد (فعل ماضی)

هَـذَيْنَ: هدایت کردند (فعل ماضی)

هَـذَيْتَا: هدایت کردیم (فعل ماضی)

هَـذِيَّة: پیشکش، ارمغان (اسم جمع: هدایا)

هَـذَا: این (اسم)

هَـذَانِ: این دو (اسم)

هَـذَا هُوَ: ایناهاش، این است

هَـذِي (= هَـذِيه): این (اسم)

هَـذَيْنِ: این دو (اسم)

هَـزَبَ: گریخت، فرار کرد، تند راه رفت (فعل

ماضی)

هَـزَبْتَ: گریخت، فرار کرد (فعل ماضی)

هَـزُوب: گریز، فرار (اسم)

هَـزَّ: تکان داد، جنباند، برانگیخت (فعل ماضی)

هَـزَار: بلبل، هزارستان (اسم)

هَـزَاهِز: تکانهای سخت، نگرانیها، برانگیختن

فته و جنگ میان مردم (اسم)

هَـزَل: شوخی (اسم)

هَـزَمَ: شکست داد، تار و مار کرد، پیروز شد

(فعل ماضی)

هَـزَّة: لرزه، تکان، رعشه، لرزش (اسم)

هَـزِيمَة: شکست لشکر، فرار (اسم جمع: هزائم)

هَـشَمَ: خرد کرد، ریزریز کرد (فعل ماضی)

هَـضَاب: پشته ها، تپه ها (اسم مفرد: هَضْبَة)

هَـضَم: عمل گوارش (اسم)

هَـكَذَا: این چنین (حرف تنبیه + حرف جر +

اسم)

هَـلَّ: آیا؟ (حرف استفهام)

هَـلْ تَسْمَحْ لِي: آیا به من اجازه می دهی؟

هَـلْ تَقْصِدُ أَنْ: آیا منظورت این است که؟

هَـلْ لَكَ: آیا می توانی؟

هَـلَال: ماه نو (اسم)

هَـلَاك: تباهی، نابودی، مرگ، ویرانی (اسم)

هَـلَكَ: مرد، نابود شد، تباه شد، کشت (فعل

ماضی)

هَـمَّ: آنها، ایشان، شان (اسم)

هَـمَّا: شان، ایشان (اسم)

هَـمَام: شجاع، دلیر، سخی، رادمرد، بخشنده

(اسم)

هَـتَج: مگس کوچک (اسم)

هَـنَس: بچ، بچ، آواز پنهان (اسم)

هَـمُوم: اندوه ها، غم ها، نگرانیها (اسم مفرد:

هم)

هَـمَّ: تصمیم گرفت، برآن شد، شروع کرد، دست

بکار شد (فعل ماضی)

هَـمَّ بِ...: اراده کرد، خواست (فعل ماضی)

هَـنَا: اینجا (اسم)

هَـنَائِيه: خوشی او، لذت او، سرور او (اسم)

هَـنَاكَ: آنجا، وجود دارد

هَـنَالِكَ: آنجا (اسم)

هَـنْد: هندوستان (اسم)

هَـنْدَسَة: معماری، علم هندسه (اسم)

هَـنْدَسِيَّة: هندسی، مربوط به هندسه (اسم)

هَـنَّ: ایشان، شان (اسم)

هَـنَّوْا: تبریک گفتند (فعل ماضی)

هَـوَا: او، وی (اسم)

هَـوَاء: هوس، خواهش نفس (اسم جمع: أهواء)

هَـوَاهِيه: هوسهای او، خواهشهای او (اسم + اسم)

هَـوَان: سهل، آسان، سبک، خفت، خواری

(اسم)

هَوَاتِف: تلفن‌ها (اسم) مفرد: هاتف.

هَوَل: ترس، بیم (اسم)

هَوَلَاء: اینان (برای انسان) اینها (اسم)

هَوْن: سهل، آسان، سبک، خَفَت (اسم)

هَوَى: افتاد، سقوط کرد (فعل ماضی)

هَى: او (اسم)

هَيْبَة: ترس، بیم، هراس، سنگینی، وقار (اسم)

هَيْجَان: آشفتگی، پریشانی (اسم)

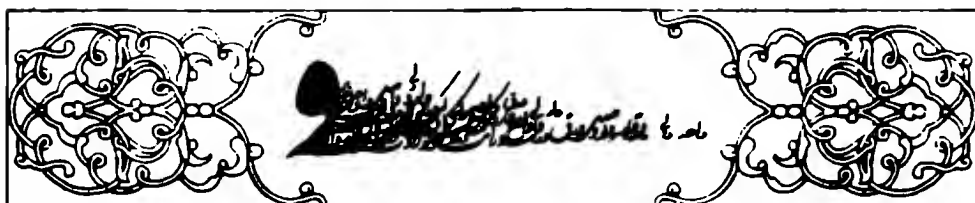
هَيْدروجين: نیدروژن (اسم)

هَيَّأ: بشتاب، بشتابید (اسم فعل به معنی امر)

هَيِّن: سهل، آسان، سبک (اسم)

هَيْهَات: دور است، چه دور است (اسم فعل به معنی ماضی)

(به معنی ماضی)

و: و (حرف عطف)

وَ: قسم به، سوگند به (حرف جر)

واجب: تکلیف، مشق، ضروری، ناگزیر (اسم)

واجبات: تکالیف، فرائض (اسم)

واجبة: روبرو شد، مواجه شد (فعل ماضی)

واجهت: روبرو شد، مواجه شد (فعل ماضی)

واحد، واجدة: یک، تک، شخص، یگانه،

یکتا، کسی (اسم)

وآد: دوست داشت (فعل ماضی)

وادی: دره، روش، طریقه (اسم) جمع: آودیه.

وارث: ارث بر، جانشین (اسم) جمع: وراث.

وارثین: جانشینان، وارثان، ارث بران (اسم)

مفرد: وارث.

وازن: موازنه کرد، با او روبرو و برابر شد، با او

هموزن شد (فعل ماضی)

وازره: بارکش، حمل کننده (اسم)

واسع، واسعة: گسترده، پهناور (اسم)

واضح: آشکار (اسم)

واعف: بخش، عفو کن (فعل امر)

واعظ: نصیحت کننده، پند دهنده (اسم) جمع:

وعاظ.

وافد: از راه رسیده، تازه وارد (اسم)

وافق: موافقت کرد، میان دو چیز پیوند داد (فعل

ماضی)

وافی: برآورنده، انجام دهنده، تکمیل کننده، وفا

کننده (اسم)

واقفت: درخور بود، مناسب بود، موافق بود،

موافق کرد، پسندید (فعل ماضی)

واقف: ایستاده، کسی که چیزی را در راه خدا

وقف کند، وقف کننده (اسم)

واقع: در حال سقوط، رویداد، کنونی، واقعی،

امر مسلم (اسم)

واقیة: واقعیت، حقیقت (اسم)

والآ: وگرنه (حرف عطف + حرف شرط + حرف نفی)

والآ فعل: وگرنه انجام می داد.

والد: پدر (اسم)

والدان: پدر و مادر (اسم)

والدة: مادر (اسم)

والدین: پدر و مادر (اسم)

والضحی: قسم به چاشتگاه (حرف جر + اسم)

والی: حاکم، فرمانروا (اسم) جمع: ولاة.

والی: طرفداری کرد، دوستی کرد (فعل ماضی)

وَاَن: اگر چه، گر چه (حرف عطف + حرف شرط)

وَتَبَّ: جست، پرید، حمله کرد (فعل ماضی)

وَتَبَّه: یک جهش (اسم)

وَتَقَّى: اعتماد کرد، اطمینان کرد (فعل ماضی)

وَتَقَّوْا: اعتماد کردند (فعل ماضی)

وَتَوَقَّى: اطمینان، اعتماد، خاطر جمعی (اسم)

وَجَبَّ: واجب شد، لازم شد، افتاد (فعل ماضی)

وَجَبَّتْ: واجب شد، لازم شد، حتمی شد، ثابت شد (فعل ماضی)

وَجَدَّ: یافت، پیدا کرد (فعل ماضی)

وُجِدَ: یافته شد، یافته شود (فعل ماضی مجهول)

وَجَدْتُ: یافت، پیدا کرد (فعل ماضی)

وُجِدْتُ: یافته شد، یافته شود (فعل ماضی مجهول)

وَجَدْتُ: یافتی (فعل ماضی)

وَجَدْتُمَا: یافتید (فعل ماضی)

وَجَدْنَا: یافتیم (فعل ماضی)

وَجَزَّ: کوتاه کرد، خلاصه کرد (فعل ماضی)

وَجَلَّ: ترسید، بیم داشت، هول کرد (فعل ماضی)

وَجَّهَ: چهره، روی، صورت، روبرو، نوع (اسم)

جمع: وُجُوهُ.

وَجْهَةٌ: نظر، جهت (اسم)

وُجُود: عمل یافتن، ماهیت، هستی (اسم)

وُجُوهُ: انواع، چهره ها، صورتهای (اسم) جمع:

وَجْه.

وَجْهَيْنِ: دو رو، دونوع (اسم)

وَجِيه: صاحب جاه و قدر، زیبا، مهتر قوم،

آبرومند (اسم)

وَحَدَّ: تنها شد (فعل ماضی)

وَحْدَةً: تنهایی، گوشه نشینی، یگانگی، یکتایی،

پیوستگی، اتحاد (اسم)

وَحْدَةٌ: به تنهایی، تنها، یکه، بی کس (اسم)

وَحْش: جانور دونده، حیوان بیابانی (اسم)

وَحْشَةٌ: ترس، دلنگی، تنهایی و اندوه ناشی از

آن (اسم)

وَحَلَّ: گیل ولای (اسم)

وَحَمَّتْ: سخت آرزو کرد (فعل ماضی)

وُحُوش: حیوانات بیابانی، جانوران دونده (اسم)

مفرد: وَحْش.

وَحِيدٌ: تنها، یکتا، مردی که برادری نداشته باشد

(اسم)

وَحِيمٌ: ناگوار، بد، خطرناک (اسم)

وَدَّ: دوست داشت، آرزو کرد (فعل ماضی)

وُدٌّ: دوستی، مهربانی (اسم)

وَدَاع: خداحافظی، بدرود، اجازه مرخصی (اسم)

وَدَاعًا: بدرود، خداحافظ (اسم)

وَدَّعَ: سپرد، به امانت گذارد، واگذار کرد، ترک

کرد (فعل ماضی)

وَدَّود: دوستدار، مهربان، بامحبت (اسم)

وَدِيعَةٌ: امانت، سپرده (اسم)

وَرَاءَ: پشت سر، عقب سر، آن طرف تر، دورتر از

(اسم)

وَرَثَ: ارث برد (فعل ماضی)

وَرَثَةٌ: جانشینان، ارث بران (اسم) مفرد: وَاِث.

وَرَدَّ: وارد شد (فعل ماضی)

وَرَدَاتٍ: وارد شدی (فعل ماضی)

وَرْدٌ: گل (اسم) جمع: وُرُود.

وَرَعٌ: پارسایی، پرهیزکاری (اسم)

وَرَقٌ: برگ (اسم) جمع: اُورَاق.

وَرَقَةُ الْاَلْفِدِيَّة: اسکناس. (اسم)

وُرُود: گلها (اسم) مفرد: وَرْد.

وَرِيد: رگ (اسم)

وِزَارَةٌ: وزارت (اسم)

وزاره الداخلیه: وزارت کشور.

وَزْرُ: باز، گناه، بار گناه (اسم)

وُزَرَاء: وزیران (اسم) مفرد: وزیر.

وَزَّع: تقسیم کرد، توزیع کرد (فعل ماضی)

وَزَّن: سنجش، کشیدن (اسم)

وَزَّن: با ترازو کشید، اندازه گرفت (فعل ماضی)

وَسَائِل: وسیله ها، ابزارها، افزارها (اسم) مفرد:

وَسِیْلَة.

وَسَّع: گنجایش داشت، جا داشت، فرا گرفت،

توانست، پهن بود (فعل ماضی)

وُسَّع: توانایی، قدرت، استعداد (اسم)

وَسَّعَتْ: گنجایش داشت، فرا گرفت، توانست،

پهن کرد (فعل ماضی)

وَسَّوَسَ: وسوسه کرد (اسم)

وَسَّوَأَس: وسوسه کردن (اسم)

وَسَّوَسَة: وسوسه کردن (اسم)

وَسِیْلَة: ابزار، افزار، آلت (اسم) جمع: وَسَائِل.

وَصَايَا: سفارش ها (اسم) مفرد: وصیت.

وَصَّب: ناخوشی و ناراحتی دائم، رنج و سستی

تن (اسم)

وَصَّف: وصف کرد، زینت داد، زیبا کرد (فعل

ماضی)

وُصِف: وصف شد، زیبا شد، زینت داده شد

(فعل ماضی مجهول)

وَصَف: توصیف، تعریف، صفت، امتیاز، شرح

(اسم)

وَصَلَ: پیوند داد، رسید (فعل ماضی)

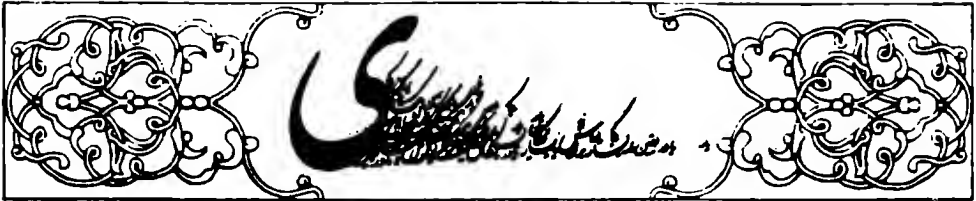
وَصَلَتْ: رسیدی (فعل ماضی)

وَصَلْتُمْ: رسیدند، رسیدید (فعل ماضی)

وُصِّل: رسیدن، پیوند دادن (اسم)

وَصْمَة: لکه ننگ (اسم)

وَصِیَّة: سفارش، وصیت (اسم) جمع: وَصَايَا.

یالَیْتُ: ای کاش.
 یَا مُرُّ: امر می‌کند (فعل مضارع)
 یَا مُرْکُم: به شما امر می‌کند (فعل مضارع + اسم)
 یَا مُرُون: امر می‌کنند (فعل مضارع)
 یُسوس: ناامید، بیچاره، دلشکسته (اسم)
 یُبَاع: فروخته می‌شود (فعل مضارع مجهول)
 یُبَالون: باک دارند (فعل مضارع)
 یُبْتَاع: می‌خرد، خریداری می‌کند (فعل مضارع)
 یُبْتَدِئُ: شروع می‌شود (فعل مضارع)
 یُبْتَخُت: جستجو می‌کند (فعل مضارع)
 یُبْدَلُ: عوض می‌شود (فعل مضارع مجهول)
 یُبْدُو: ظاهر می‌شود، نمودار می‌شود (فعل مضارع)
 یُبْدُرُ: می‌کارد، بذرافشانی می‌کند (فعل مضارع)
 یُبْدِرُونها: می‌کارند آن را (فعل مضارع)
 یُبْنَلُ: بذل می‌کند، ببخشد (فعل مضارع)
 یَبْس: خشک شد (فعل ماضی)
 یُبْصِرُ: می‌بیند (فعل مضارع)
 یُبْصِرُون: می‌بیند (فعل مضارع)
 یُبْصِرُونهم: بینش می‌دهد آنها را (فعل مضارع)
 یُبْطَرُ: سرمست می‌شود، مغرور و ناسپاس می‌گردد
 (فعل مضارع)

ی: م، من (اسم)
 یا: ای (حرف ندا)
 یا آخی: ای برادرم! (اسم)
 یا اُمّاه: مادر جان!
 یابان: ژاپن (اسم)
 یابانیّه: ژاپنی (اسم)
 یابانیون: ژاپنی‌ها (اسم)
 یابس: خشک (اسم)
 یابُتّی: فرزندم، ای پسرک من!
 یَاتِلِف: می‌آمیزد (فعل مضارع)
 یَاتِمِرُ: فرمان می‌برد (فعل مضارع)
 یَاتُوا (آن...): بیاورند (فعل مضارع منصوب)
 یَأْتی: می‌آید، وارد می‌شود، می‌رسد (فعل مضارع)
 یَأْخُذُ: می‌گیرد (فعل مضارع)
 یَأْخُذونَ: می‌گیرد (فعل مضارع)
 یَبْس: مأیوس شد (فعل ماضی)
 یابْصِدی: ای سرور من!
 یا صَاح: ای دوست من (مخفف یا صاحبی)
 یافِع: بالغ، به سن بلوغ رسیده (اسم)
 یَأْکُلُ: می‌خورد (فعل مضارع)
 یَأْکُلونَ: می‌خورند (فعل مضارع)

یَبْعُدُ: دور می شود (فعل مضارع)
یَبْعُدُ: دور می نمایاند (فعل مضارع)

یَبْعُدُ: دور می کند، دور می سازد (فعل مضارع)
یَبْکِی: می گرید، گریه می کند (فعل مضارع)

یَبْلُغُ: فرو می برد (فعل مضارع)
یُبْلَغُ: می رساند، برساند (فعل مضارع)

یُبْلِغُونَ: می رسانند، ابلاغ می کنند (فعل مضارع)
یَبِیْعُ: می فروشد (فعل مضارع)

یُبِیْنُ: آشکار می کند (فعل مضارع)
یَبْأَدِبُ: ادب فرا می گیرد (فعل مضارع)

یُبْنِاحُ: فرصت می دهد (فعل مضارع)
یَبْأَلِفُ: تشکیل می شود (فعل مضارع)

یَبْأَلُمُ: درد می کشد، رنج می کشد، درد می یابد (فعل مضارع)
یَبْأَمِی: بی سر پرستان (اسم) مفرد: یَبِیم.

یَبْئِغُ: دنبال می کند (فعل مضارع)
یَبْئِغُهَا: به دنبال آن می آید (فعل مضارع + اسم)

یَبْئِینُ: روشن می شود (فعل مضارع)
یَبْئِغُ: پیروی می کند (فعل مضارع)

یَبْئِیُونَ: پیروی می کنند (فعل مضارع)
یَبْئِثُ: تأمل می کند، دقت می کند (فعل مضارع)

یَبْئِثُ: کینه به دل راه می دهد (فعل مضارع)
یَبْئِثُ: سخن می گوید (فعل مضارع)

یَبْئِثُ: تحمل می کند (فعل مضارع)
یَبْئِثُ: آن دو حمل می کنند (فعل مضارع)

یَبْئِثُ: انتخاب می کند (فعل مضارع)
یَبْئِثُ: بیاد می آورند (فعل مضارع)

یَبْئِثُ: به خواری و ذلت پناه می برد (فعل مضارع)
یَبْئِثُ: ترجمه می کند، بازگو می کند (فعل مضارع)

یَبْئِثُ: رها می کند، ترک می کند (فعل مضارع)
یَبْئِثُ: می پرسند (فعل مضارع)

یَبْئِثُ: می پرسند (فعل مضارع)

یَتِیم: بی پدر، فاقد هر چیز (اسم)

یَتَبُّ: می جهد (فعل مضارع)

یَتَبَّسُّ: استوار می سازد (فعل مضارع)

یَتَنَقَّلُ: سنگینی می کند (فعل مضارع)

یَتَشِرُّ: بپا می کند، برمی انگیزد (فعل مضارع)

یَتَجَبُّ: واجب است (فعل مضارع)

یَتَجْتَمِعُ: جمع می شود (فعل مضارع)

یَتَجْتَهِدُ: کوشش می کند (فعل مضارع)

یَتَجَدُّ: انکار می کند (فعل مضارع)

یَتَجِدُّ: می یابد (فعل مضارع)

یَتَجِدُّونَ: می یابند (فعل مضارع)

یَتَجَرُّوْا: جرأت می کند (فعل مضارع)

یَتَجَرِّی: جریان دارد (فعل مضارع)

یَتَجَزَّعُ: بی ثابی می کند (فعل مضارع)

یَتَجَعِّلُ: قرار می دهد (فعل مضارع)

یَتَجِفُّ: خشک می شود (فعل مضارع)

یَتَجَمَّعونَ: جمع می کنند (فعل مضارع)

یَتَجِیدُ: خوب انجام می دهد (فعل مضارع)

یَتَجَارِبُ: جنگ می کند (فعل مضارع)

یُحَاسِبُ: محاسبه می شود (فعل مضارع)

یُحَاسِبُ: محاسبه می کند (فعل مضارع)

یُحِبُّ: دوست می دارد (فعل مضارع)

یَحْبِسُ: زندانی می کند، حبس می کند (فعل مضارع)

یَخْتِاجُ: احتیاج دارد (فعل مضارع)

یَخْتَلُّ: جشن می گیرد (فعل مضارع)

یُحْجُونُ: حج می کنند (فعل مضارع)

یُحَدِّثُ: گفتگو می کند (فعل مضارع)

یُحَدِّثَانِ: با ما گفتگو می کند (فعل مضارع + اسم)

یُحْلِنِی: مرا حذ می زند (فعل مضارع + اسم)

یُحْذَرُ: حذر می کند، احتیاط می کند (فعل مضارع)

یَخْذَرُونُ: برحذر می باشند، دوری می کنند (فعل مضارع)

یَخْرُثُ: شخم می زند (فعل مضارع)

یُخْرِصُ: ترغیب می کند، تشویق می کند (فعل مضارع)

یُخْرِصُ: حرکت می دهد (فعل مضارع)

یُخْرِصُ: نگه می دارد، محافظت می کند، نگهداری می کند (فعل مضارع)

یُخْرِصُ: حرص می ورزد (فعل مضارع)

یُخْرِصُ: اندوهگین می شود (فعل مضارع)

یُخْرِصُ: اندوهگین می کند (فعل مضارع)

یُخْرِصُونُ: اندوهگین می شوند (فعل مضارع)

یُحْسُ: احساس می کند (فعل مضارع)

یُحْسِنُ: نیکی می کند (فعل مضارع)

یُحْصِدُ: درو می کند (فعل مضارع)

یُحْصِلُ عَلَی... را بدست می آورد، بر...

دست می یابد (فعل مضارع)

یُحْصِلُونُ عَلَیْهَا: آنرا بدست می آورند.

یُحْفَظُ: حاضر می کند (فعل مضارع)

یُحْفَظُ: نگاه می دارد، حفظ می کند (فعل مضارع)

یُحْفَظُنُ: نگاه می دارند (فعل مضارع)

یُحْفَظُونُ: حفظ می کنند (فعل مضارع)

یُحْفَرُّ: تحقیر می کند (فعل مضارع)

یُخْلِقُ: می تراشد، اصلاح می کند (فعل مضارع)

یُحِلُّ: می گشاید (فعل مضارع)

یُحِلُّ: حلال می کند (فعل مضارع)

یُحْلَمُ: خواب ... می بیند (فعل مضارع)

یُحْمِلُ: برمی دارد، برمی گیرد (فعل مضارع)

یُحْمِلُنُ: برمی دارند، برمی گیرند (فعل مضارع)

یُحْیِی: زنده می گرداند، زنده می کند (فعل مضارع)

يَتَلَّكُ: دلالت می‌کند، دلالت دارد، راهنمایی

می‌کند (فعل مضارع)

يُذْنِي: نزدیک کند، نزدیک می‌کند (فعل مضارع)

يُذْنِينِ: نزدیک می‌کنند (فعل مضارع)

يَذْوُزُ: می‌چرخد، دور می‌زند، تکرار می‌شود

(فعل مضارع)

يَذْكُرُ: یادآور می‌شود، یاد می‌کند (فعل مضارع)

يَذْوُقُ: می‌چشد (فعل مضارع)

يَذْهَبُ: می‌رود (فعل مضارع)

يَذْهَبُونَ: می‌روند (فعل مضارع)

يَرْتَبُ: مرتب می‌کند (فعل مضارع)

يَرْتَعُ: گردش می‌کند (فعل مضارع)

يَرْجِعُ: برمی‌گردد (فعل مضارع)

يَرْجِعُ: برمی‌گردد (فعل مضارع)

يَرْجِعُونَ: برمی‌گردند (فعل مضارع)

يَرْجُفُ: می‌لرزد (فعل مضارع)

يَرْجُو: امید دارد (فعل مضارع)

يَرْحَمُ: رحم می‌کند (فعل مضارع)

يَرْحَمُكُمُ: به شما رحم می‌کند (فعل مضارع + اسم)

يَرْحُصُ: ارزان می‌شود (فعل مضارع)

يَرْزُقُ: روزی می‌دهد (فعل مضارع)

يُرْزَقُونَ: روزی داده می‌شوند (فعل مضارع مجهول)

يُرْسَبُ: مردود می‌شود (فعل مضارع)

يُرْسِلُ: می‌فرستد (فعل مضارع)

يُرْسِدُ: ارشاد می‌کند، راهنمایی می‌کند

(فعل مضارع)

يَرْضَى: راضی می‌شود (فعل مضارع)

يَرْضَى: راضی می‌کند، خشنود می‌سازد (فعل مضارع)

(فعل مضارع)

يَرْضِيهِ: او را راضی می‌کند (فعل مضارع)

يَرْعَى: می‌چراند (فعل مضارع)

يَخَافُ: می‌ترسد (فعل مضارع)

يَخَافُونَ: می‌ترسند (فعل مضارع)

يُخْبِرُ: خبر می‌دهد (فعل مضارع)

يَخْتَارُ: برمی‌گزیند (فعل مضارع)

يَخْتَرِقُ: نفوذ می‌کند، رخنه می‌کند (فعل مضارع)

يَخْجَلُ: شرم می‌کند (فعل مضارع)

يَخْرُجُ: بیرون می‌آید (فعل مضارع)

يُخْرِجُ: بیرون می‌آورد (فعل مضارع)

يُخْرِجُكُمُ: خارج می‌کند شما را (فعل مضارع)

يَخْشَعُ: فروتنی می‌کند (فعل مضارع)

يَخْشَى: می‌ترسد، بیم دارد (فعل مضارع)

يَخْطُبُ: سخنرانی می‌کند (فعل مضارع)

يَخْطُبْنَ: سخنرانی می‌کنند (فعل مضارع)

يُخْطِئُ: خطا می‌کند (فعل مضارع)

يُخَلِّدُ: جاویدان نگه می‌دارد (فعل مضارع)

يَخْلُو: خلوت می‌کند (فعل مضارع)

يَخْوُضُ: غوطه‌ور می‌شود، خود را به خطر

می‌اندازد (فعل مضارع)

يَخُونُ: خیانت می‌کند (فعل مضارع)

يَدُ: دست (اسم) جمع: ایدی.

يُدَافِعُ: دفاع می‌کند (فعل مضارع)

يَدَانِ: دو دست (اسم)

يُدَانِي: نزدیک می‌شود (فعل مضارع)

يَدْخُلُ: داخل می‌شود (فعل مضارع)

يَدْخُلُونَ: داخل می‌شوند (فعل مضارع)

يَدْرُسُ: یاد می‌گیرد، درس می‌خواند، می‌آموزد

(اسم)

يُدْرِكُ: درمی‌یابد، می‌رسد (فعل مضارع)

يُدْرِكُنِي: درمی‌یابد مرا (فعل مضارع)

يَدْعُو: فرا می‌خواند (فعل مضارع)

يَدْفَعُ: برطرف می‌کند (فعل مضارع)

بُرْفُوت: در اهتراز بود، در اهتراز می باشد (فعل مضارع)

بُرْفُوت: بالا می رود (فعل مضارع)

بُرْكَب: سوار می شود (فعل مضارع)

بُرْمِي: می اندازد، پرتاب می کند (فعل مضارع)

بُرُوخ: می رود، شتاب می کند، رهسپار می شود (فعل مضارع)

بُرُوم: می خواهد، طلب می کند (فعل مضارع)

بُرَه: آن را می بیند (فعل مضارع + اسم)

بُرِي: می بیند (فعل مضارع)

بُرِي: بنمایاند (فعل مضارع)

بُرِيحِي: مرا راحت می سازد (فعل مضارع)

بُرِيد: می خواهد، قصد می کند (فعل مضارع)

بُرَز: می کارد، کشت می کند (فعل مضارع)

بُرَزَع: ناراحت می کند (فعل مضارع)

بُرَكِي: پاکیزه می گرداند (فعل مضارع)

بُرُول: برطرف می شود (فعل مضارع)

بُرُور: تزویر می کند، تقلب می کند (فعل مضارع)

بُرِيد: زیاد می شود (فعل مضارع)

بُرِيل: زایل می سازد (فعل مضارع)

بُسا: چپ، طرف چپ (اسم)

بُساَعِد: کمک می کند (فعل مضارع)

بُساك: می پرسد، می خواهد (فعل مضارع)

بُساَلُ عَنْهَا: آن را بجوید.

بُساَلُهَا: از او سؤال می کنند (فعل مضارع + اسم)

بُساَحِق: شایستگی دارد (فعل مضارع)

بُساَحِي: زنده نگه می دارد (فعل مضارع)

بُساَحِر: خارج می کند (فعل مضارع)

بُساَحِف: خوار می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: روشنایی می گیرد، روشنی می گیرد (فعل مضارع)

بُساَحِي: می تواند، توانایی دارد (فعل مضارع)

بُساَحِد: استفاده می شود (فعل مضارع مجهول)

بُساَحِد: سود می برد، استفاده می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: توضیح می خواهند (فعل مضارع)

بُساَحِي: مسخره می کنند (فعل مضارع)

بُساَحِي: آن دو بیدار می شوند (فعل مضارع)

بُساَحِي: ثبت می کنند (فعل مضارع)

بُساَحِي: مسخره می کنند، استهزاء می کنند (فعل مضارع)

بُساَحِي: می دزدد (فعل مضارع)

بُساَحِي: می افتد، سقوط می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: آب می دهد، آبیاری می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: زندگی می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: سلام می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: می پذیرد، گوش می دهد (فعل مضارع)

بُساَحِي: صدای ما را بشنود (فعل مضارع)

بُساَحِي: می شنوند (فعل مضارع)

بُساَحِي: می نامد (فعل مضارع)

بُساَحِي: می نامند (فعل مضارع)

بُساَحِي: آسان می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: سروری می یابد (فعل مضارع)

بُساَحِي: راه می رود (فعل مضارع)

بُساَحِي: می خواهد، بخواهد (فعل مضارع)

بُساَحِي: زحمت می دهد (فعل مضارع)

بُساَحِي: مشاهده می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: می خرد (فعل مضارع)

بُساَحِي: تشویق می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: می نوشد (فعل مضارع)

بُساَحِي: می فهمد، پی می برد (فعل مضارع)

بُساَحِي: احساس... می کند (فعل مضارع)

بُساَحِي: سپاس می گوید (فعل مضارع)

بَشُوبُ: مغشوش می‌کند، مغشوش می‌سازد، آلوده می‌کند (فعل مضارع)

بُشِيرُ: اشاره می‌کند (فعل مضارع)

بُصَاحِبُ: همراهی می‌کند (فعل مضارع)

بُصَادِفُهُ: با او برخورد می‌کند (فعل مضارع)

بُصَدُّ: باز می‌دارد (فعل مضارع)

بُصَدِّقُ: تصدیق می‌شود (فعل مضارع)

بُضْرِي: از پا درمی‌آورد (فعل مضارع)

بُضْطَاذُ: شکار می‌کند، صید می‌کند (فعل مضارع)

بُضْعَدُ: بالا می‌رود (فعل مضارع)

بُضْغِي: گوش فرا می‌دهد (فعل مضارع)

بُضْفِقُونُ: دست می‌زنند (فعل مضارع)

بُصِمُ: گرم می‌کند (فعل مضارع)

بُضْنَعُ: انجام می‌دهد، می‌سازد (فعل مضارع)

بُضْنَعُونُ: می‌سازند، انجام می‌دهند (فعل مضارع)

بُصَوْرُ: تصویر می‌کند (فعل مضارع)

بُصَوْمُ: روزه می‌گیرد (فعل مضارع)

بُصِيبُ: به هدف اصابت می‌کند (فعل مضارع)

بُصِيحُ: فریاد می‌کشد (فعل مضارع)

بُصِيرُ: بگردد، می‌گردد (فعل مضارع)

بُضَاعِفُ: چند برابر می‌کند (فعل مضارع)

بُضْحَكُ: می‌خندد (فعل مضارع)

بُضْرِبُ: می‌زند (فعل مضارع)

بُضْرُ: زیان می‌زند، ضرر می‌رساند (فعل مضارع)

بُضْمَنُ: ضمانت می‌کند (فعل مضارع)

بُطَارِدُ: دنبال می‌کند، کمین می‌کند (فعل مضارع)

بُظْلَبُ: طلب می‌کند، می‌خواهد (فعل مضارع)

بُظْلَغُ: اطلاع پیدا می‌کند (فعل مضارع)

بُظْهَرُ: پاک می‌گرداند (فعل مضارع)

بُظِيرُ: پرواز می‌کند (فعل مضارع)

بُظْلِمُ: ستم می‌کند، ظلم می‌کند (فعل مضارع)

بُظْهَرُ: ظاهر می‌شود (فعل مضارع)

بُعَاتِبُهُ: از دست او گله می‌کند (فعل مضارع + اسم)

بُعْبُدُ: می‌پرستد، عبادت می‌کند (فعل مضارع)

بُعْتَبِرُ: می‌پندارد (فعل مضارع)

بُعْتَبِرُونُ: بشمار می‌آورند (فعل مضارع)

بُعْجَبُ: به شگفت می‌آید، تعجب می‌کند (فعل مضارع)

(مضارع)

بُعْجَلُ: شتاب می‌کند (فعل مضارع)

بُعْجَنُ: خمیر می‌کند (فعل مضارع)

بُعْدُ: وعده می‌دهد، وعده می‌کند (فعل مضارع)

بُعْدُ: شمرده می‌شود (فعل مضارع مجهول)

بُعْدُ: بشمار می‌آورد (فعل مضارع)

بُعْدِلُ: عدالت می‌کند (فعل مضارع)

بُعْرَضُونُ: عرضه می‌دارند (فعل مضارع)

بُعْرَفُ: شناخته می‌شود (فعل مضارع مجهول)

بُعْرَفُ: می‌شناسد، می‌داند (فعل مضارع)

بُعْرَفُونُ: می‌شناسند، می‌دانند (فعل مضارع)

بُعْصِي: سر پیچی می‌کند، عصیان کند (فعل مضارع)

(مضارع)

بُعْطِي: عطا می‌کند، می‌بخشد، می‌دهد (فعل مضارع)

(مضارع)

بُعْظُ: پند می‌دهد، موعظه می‌کند (فعل مضارع)

بُعْظُمُ: تعظیم می‌کند (فعل مضارع)

بُعْفُو: می‌بخشد، عفو می‌کند (فعل مضارع)

بُعْقَدُ: پیمان می‌بندد (فعل مضارع)

بُعْكِسُ: منعکس می‌کند (فعل مضارع)

بُعْلَمُ: می‌داند، آگاه است (فعل مضارع)

بُعْلِمُ: تعلیم می‌دهد (فعل مضارع)

بُعْلِنُ: اعلان می‌کند (فعل مضارع)

بُعْلُو: برتر می‌شود، برتری می‌یابد (فعل مضارع)

بُعْمَلُ: کار می‌کند (فعل مضارع)

یَعْمَلُ الْخَوْضُ: حصیر سفید را با لیف خرما

می‌بافد.

يَعْمُ: عمومیت پیدا می‌کند (فعل مضارع)

يَعْمَى: نابینا می‌شود، نمی‌بیند (فعل مضارع)

يَغْبِكُ: به تو مربوط است (فعل مضارع)

يَغْنِيهِ: به او مربوط است (فعل مضارع)

يَعُوذُ: برمی‌گردد (فعل مضارع)

يَعُوذُونَ: برمی‌گردند (فعل مضارع)

يُعِيدُ: باز می‌گرداند (فعل مضارع)

يَعِيشُ: زندگی می‌کند (فعل مضارع)

يَغْسِلُ: می‌شوید (فعل مضارع)

يَغْنِي: پولدار می‌شود، بی‌نیاز می‌شود (فعل مضارع)

یغنیه:

او را بی‌نیاز می‌کند (فعل مضارع)

يُغْنِي: بی‌نیاز می‌کند (فعل مضارع)

يُفَارِقُ: جدا می‌شود (فعل مضارع)

يَفْتَحُ: باز می‌کند، می‌گشاید (فعل مضارع)

يَفْتَرِسُ: می‌درد، پاره می‌کند (فعل مضارع)

يُفْتَشُ: جستجو می‌کند (فعل مضارع)

يَقْدُ: وارد می‌شود (فعل مضارع)

يَفِرُّ: فرار می‌کند (فعل مضارع)

يُفْضِلُ: برتری می‌دهد (فعل مضارع)

يَفْعَلُ: انجام می‌دهد (فعل مضارع)

يَفْعَلُونَ: انجام می‌دهند (فعل مضارع)

يَفْعَلْنَ: انجام می‌دهند (فعل مضارع)

يُفَكِّرُ فِي: درباره... می‌اندیشد (فعل مضارع + حرف)

یفکک:

تفکیک می‌کند، از هم باز می‌کند (فعل مضارع)

یفلح:

رستگار می‌شود (فعل مضارع)

يُفَوِّتُ: از دست می‌دهد، فوت می‌شود (فعل مضارع)

یقال:

گفته می‌شود (فعل مضارع مجهول)

يَقْبَلُ: می‌پذیرد، قبول می‌کند (فعل مضارع)

يَقْتُلُ: می‌کشد (فعل مضارع)

يُقْتَلُ: کشته می‌شود (فعل مضارع مجهول)

يُقْرَأُ: می‌خواند (فعل مضارع)

يُقَرَّبُ: نزدیک می‌کند (فعل مضارع)

يُقَرَّبُ: نزدیک گردانده می‌شود (فعل مضارع مجهول)

یقصد:

قصد کرده می‌شود (فعل مضارع مجهول)

يَقْضِي: قضاوت می‌کند (فعل مضارع)

يَقْطَعُ: می‌برد، قطع می‌کند (فعل مضارع)

يَقْطِنُ: کدو حلوائی، کدو قرمز (اسم)

يَقْظَةُ: بیداری (اسم)

يَقَعُ: قرار دارد، واقع است (فعل مضارع)

يَقِفُ: می‌ایستد (فعل مضارع)

يَقُودُ: رهبری می‌کند، فرماندهی می‌کند (فعل مضارع)

یقول:

می‌گوید (فعل مضارع)

يَقُولُونَ: می‌گویند (فعل مضارع)

يَقُومُ بِهَا: آن را انجام می‌دهد (فعل مضارع + حرف + اسم)

یقوم:

راست می‌گرداند (فعل مضارع)

يَقْوَى: نیرومند می‌شود (فعل مضارع)

يُقِيمُ: بر پا می‌دارد (فعل مضارع)

يُقِيمُونَ: بر پا می‌دارند (فعل مضارع)

يَكْبُرُ: بزرگ می‌شود، فزونی می‌یابد (فعل مضارع)

يَكْبُتُ: می‌لغزد، برو در می‌آورد، سکندری می‌خورد (فعل مضارع)

یگتبان:

می‌نویسد (فعل مضارع)

يَكْتَبَانِ: می‌نویسند (فعل مضارع)

يَكْتُبُونَ: می نویسند (فعل مضارع)

يَكْتَشِفُ: کشف می کند (فعل مضارع)

يُكَذِّبُ: تکذیب می شود (فعل مضارع مجهول)

يَكْرُمُ: گرامی می دارد (فعل مضارع)

يُكْرَمُ: گرامی می دارد (فعل مضارع)

يَكْرَهُ: کراهت دارد، بدش می آید (فعل مضارع)

يُكْسِرُ: کسر می شود (فعل مضارع مجهول)

يَكْسِلُ: تبلی می کند (فعل مضارع)

يَكْفُ: باز می دارد (فعل مضارع)

يَكْفِي هَذَا: همین مقدار مرا بس است.

يَكْزِرُونَ: اندوخته می کنند، گنجینه می سازند (فعل مضارع)

يَكُونُ: می باشد (فعل مضارع)

يَلْبَسُ: می پوشد (فعل مضارع)

يَلْحَقُ: می پیوندد، ملحق می شود (فعل مضارع)

يَلِدُ: می زاید (فعل مضارع)

يَلِدُ (لَمْ...): نزاییده است (فعل جحد)

يَلْزَمُ: لازم است (فعل مضارع)

يَلْعَبُ: بازی می کند (فعل مضارع)

يَلْعَنُ: نفرین می کند (فعل مضارع)

يُلْفِي: لغو می کند (فعل مضارع)

يُلْقُونَ: ملاقات می کنند (فعل مضارع)

يَلِي: می آید (فعل مضارع)

يَمَانِي: یعنی، اهل یمن (اسم)

يَمْتَحِنُ: امتحان می کند (فعل مضارع)

يَمْسُدُ: می کشد (فعل مضارع)

يَمْزُ: می گذرد (فعل مضارع)

يَمْزُونَ: می گذرند (فعل مضارع)

يَمْزُقُ: پاره پاره می کند (فعل مضارع)

يُمْسِي: می گردد (فعل مضارع)

يَمْشُونَ: راه می روند (فعل مضارع)

يَمْشِي: راه می رود (فعل مضارع)

يُمْضِي: می گذراند (فعل مضارع)

يُمْضِي: می گذرد (فعل مضارع)

يُمْلَأُ: ملال ایجاد می کند (فعل مضارع)

يَمُ: دریا (اسم)

يُمْنِي: راست (اسم)

يُمَهِّدُ: آماده می کند (فعل مضارع)

يُمَوِّتُ: می میرد (فعل مضارع)

يَمِين: راست، طرف راست، سوگند (اسم جمع)

أَيْمَن - أَيْمَان

يُسَاجِي: راز و نیاز می کند، درد دل می کند (فعل مضارع)

يُنَادِي: ندا می کند (فعل مضارع)

يُنَامُ: می خوابد (فعل مضارع)

يُنْبِتُ: می روید (فعل مضارع)

يُنْبِتُ: می رویاند (فعل مضارع)

يُنْبَغِي: سزاوار است، شایسته است (فعل مضارع)

يُنْبُوعُ: سر چشمه، چشمه (اسم جمع: يَنْبِيع)

يَنْتَشِرُ: پخش می شود (فعل مضارع)

يَنْتَظِرُ: انتظار می کشد (فعل مضارع)

يَنْتَقِمُ: انتقام می گیرد (فعل مضارع)

يَنْتَهِي: پایان می یابد (فعل مضارع)

يَنْجَحُ: رستگار می شود (فعل مضارع)

يَنْجِزُهُ: آن را انجام می دهد (فعل مضارع)

يَنْزِلُ: پایین می آید، می بارد (فعل مضارع)

يَنْزِلُ: فرود می آورد (فعل مضارع)

يَنْسِي: فراموش می کند (فعل مضارع)

يَنْصِبُ: نصب می کند (فعل مضارع)

يَنْصُرُ: یاری می کند (فعل مضارع)

يَنْصُرُ: برمی گردد، صرف نظر می کند (فعل مضارع)

يَنْصُرُونَ: یاری می کنند (فعل مضارع)

یَنْطِقُ: سخن می گوید، تلفظ می کند (فعل مضارع)

یَنْظُرُ: نگاه می کند (فعل مضارع)

يَنْعَكِسُ: منعکس می کند (فعل مضارع)

يَنْفَعُ: دمیده شود (فعل مضارع مجهول)

يَنْفُخُونَ: باد می کنند، می دمند (فعل مضارع)

يَنْفَعُ: سود برساند، سود می رساند (فعل مضارع)

يُنْفِذُ: اجراء می کند (فعل مضارع)

يُنْفِقُونَ: انفاق می کنند، در راه خدا می بخشند

(فعل مضارع)

يَنْقُلُ: می برد، جابجا می کند (فعل مضارع)

يَنْكِرُ: انکار می کند، نفی می کند (فعل مضارع)

يَنْهَضُ: نهضت می کند، برمی خیزد، قیام می کند

(فعل مضارع)

يَنْهِي: باز می دارد، باز ندارد (فعل مضارع)

يُنِيبُ: نیابت می کند (فعل مضارع)

يُؤَاخِذُ: مواخذه می شود (فعل مضارع مجهول)

يُؤَفِّي: ادا می کند (فعل مضارع)

يُؤْتِي: بدست می آورد (فعل مضارع)

يُوجِّهَان: روی می آورند (فعل مضارع)

يُوجِبُ: موجب می شود (فعل مضارع)

يُوجِدُ: یافت می شود (فعل مضارع مجهول)

يُؤَخِّدُ: وحدت ایجاد می کند (فعل مضارع)

يُوحِي: وحی می شود (فعل مضارع مجهول)

يُؤْخِذُ: گرفته می شود، ساخته می شود (فعل مضارع)

(مجهول)

يَوْذُ لَوْ يَفْعَلُ: دوست دارد که انجام دهد، آرزو

می کند که انجام دهد.

يُؤْذِي: اذیت می کند (فعل مضارع)

يُؤْذِنُ: اذیت می شوند (فعل مضارع مجهول)

يُؤْرِثُ: موجب می شود (فعل مضارع)

يُوصِّفُ: توصیف می شود (فعل مضارع مجهول)

يُؤَلِّدُ (لَمْ...): زاییده نشده است (فعل جحد

مجهول)

يُؤَلِّي عَلَيْنَا: بر شما مسلط می شود (فعل مضارع

مجهول + حرف جر + اسم)

يُؤَلِّمُ: رنج می دهد (فعل مضارع)

يُؤَلِّو: شیون می زند (فعل مضارع)

يَوْمُ: روز، امروز (اسم) جمع: آیام.

يَوْمِيذِي: آن روز، روزی که (اسم)

يَوْمُ الْآخِرَةِ: قیامت، روز باز پسین.

يَوْمُ الدِّينِ: روز جزاء، روز قیامت.

يُؤْمِنُ: ایمان دارد، ایمان می آورد (فعل مضارع)

يُهَانُ: خوار می شود (فعل مضارع مجهول)

يَهَبُ: عطا می کند، می بخشد (فعل مضارع)

يَهَبُ: می ورزد (فعل مضارع)

يَهْتَدِي: هدایت می شود (فعل مضارع)

يَهْتَمُ: اهمیت می دهد (فعل مضارع)

يَهْدِي: راهنمایی می کند (فعل مضارع)

يَهْدِبُ: پاکیزه می کند (فعل مضارع)

يَهْرُولُ: به سرعت می رود، به سرعت می دود (فعل

مضارع)

يَهْرُونُ: آسان می گردد (فعل مضارع)

